

Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Στην τοιχογραφία, το φρέαρ της 5ης Σάλπιγγας αριστερά, και ο μεγάλος πόλεμος της 6ης Σάλπιγγας δεξιά.

«Πολλή η αμαρτία στον κόσμο, πολλή η ασέβεια και η απιστία. Πρέπει να γίνει πόλεμος. Πρέπει να γίνει πόλεμος. Πρέπει να γίνει πόλεμος»!

Άγιος Ιωάννης ο Ρώσσος (15-7-1990) στον μακαριστό άγιο γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη

Δ. Η πέμπτη (5η) και έκτη (6η) σάλπιγγα στο 9ο κεφάλαιο.

Φεβρουάριος 2013+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

9-1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου,

9-2 καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

9-3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·

9-4 καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

9-5 καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

9-6 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

9-7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσίῳ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,

9-8 καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν,

9-9 καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

9-10 καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις

9-1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ εἶδα ἀστέρα νὰ ἔχει πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸς στὴ γῆ, καὶ τοῦ δόθηκε τὸ κλεῖδι τοῦ πηγαδιοῦ τῆς ἀβύσσου (τοῦ χωρὶς βυθοῦ χάους).

9-2 Καὶ ἀνοίξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου καὶ ἀνέβηκε καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι σαν καπνὸς ἀπὸ καμίνι που καίει με (μεγάλῃ) φωτιά, καὶ σκοτείνιασε ὁ ἥλιος καὶ ὁ αἶρας ἀπὸ τὸν καπνὸ τοῦ πηγαδιοῦ.

9-3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸ βγήκαν ἀκρίδες στὴ γῆ, καὶ τοὺς δόθηκε ἐξουσία σαν αὐτὴν που ἔχουν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς.

9-4 Καὶ τοὺς εἰπώθηκε νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὔτε κανένα φυτὸ χλωρὸ, οὔτε κανένα δέντρο, παρά μόνο τοὺς ἀνθρώπους που δὲν ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ πάνω στα μέτωπά τους.

9-5 Καὶ τοὺς δόθηκε ἐντολὴ νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν, ἀλλὰ νὰ βασανιστοῦν πέντε μῆνες· καὶ ὁ βασανισμὸς τοὺς εἶναι σαν βασανισμὸς σκορπιοῦ ὅταν πληγώσῃ ἄνθρωπο.

9-6 Καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες θὰ ζητήσουν οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατο, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν βρουν, καὶ θὰ ἐπιθυμήσουν νὰ πεθάνουν (για νὰ γλυτώσουν), ἀλλὰ θὰ φεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ αὐτοὺς.

9-7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων εἶναι ὅμοια με ἵππους που εἶναι ἔτοιμοι γιὰ πόλεμο, καὶ πάνω στα κεφάλια τοὺς εἶναι σαν στέφανοι ὅμοιοι με χρυσὸ, καὶ τὰ πρόσωπά τους σαν πρόσωπα ἀνθρώπων.

9-8 Καὶ εἶχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικῶν, καὶ τὰ δόντια τοὺς ἦταν σαν τῶν λιονταριῶν.

9-9 Καὶ εἶχαν θώρακες (προστατευτικὴ κάλυψη) σαν θώρακες σιδερένιους, καὶ ὁ θόρυβος τῶν πτερυγῶν τοὺς σαν θόρυβος ἀρμάτων με ἵππους πολλοὺς που τρέχουν σὲ πόλεμο.

9-10 Καὶ ἔχουν οὐρὲς ὅμοιες με σκορπιούς

καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

9-11 ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῶ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

9-12 Ἡ οὐαὶ ἢ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

9-13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

9-14 λέγοντος τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ· ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

9-15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

9-16 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου δύο μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

9-17 καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον

9-18 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θεῖου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

9-19 ἢ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

9-20 καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν

καὶ κεντριά, καὶ με τὶς οὐρές τους ἔχουν τὴ δύναμη νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνες.

9-11 Ἐχουν πάνω τους βασιλιά τον ἄγγελο τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομά του Ἑβραϊκὰ εἶναι Ἀβαδδών, στὴν δε Ἑλληνικὴ ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

9-12 Το (αλοῖμονο), οὐαί, τὸ ἓνα πέρασε· ἰδοὺ, ἔρχονται ἀκόμα δύο οὐαὶ μετὰ ἀπὸ αὐτά.

9-13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ ἄκουσα μία φωνὴ ἀπὸ τὰ τέσσερα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ, που εἶναι μπροστά στο Θεό,

9-14 νὰ λείει στὸν ἕκτο ἄγγελο που ἔχει τὴ σάλπιγγα. Λύσε τοὺς τέσσερις ἀγγέλους τοὺς δεμένους πάνω στὸν ποταμὸ τὸ μεγάλο, τὸν Εὐφράτη.

9-15 Καὶ λύθηκαν οἱ τέσσερις ἄγγελοι, οἱ προετοιμασμένοι γι' αὐτὴν τὴν ὥρα καὶ ἡμέρα καὶ μῆνα καὶ χρονιά, γιὰ νὰ σκοτώσουν τὸ (ἓνα) τρίτο τῶν ἀνθρώπων.

9-16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ εἶναι δύο μυριάδες μυριάδων δηλ. διακόσια ἑκατομμύρια (2x10.000x10.000), ἄκουσα τὸν ἀριθμὸ τους.

9-17 Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο εἶδα τοὺς ἵππους στὴν ὄραση καὶ αὐτοὺς που κάθονται πάνω τους: Νὰ ἔχουν θώρακες πύρινους (κόκκινους) καὶ ὑακίνθινους (γαλάζιους) καὶ θειαφένιους (κιτρινωπούς)· καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἵππων σαν κεφάλια λιονταριῶν, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά τους βγαίνει φωτιά καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

9-18 Ἀπὸ τὶς τρεῖς τούτες πληγές σκοτώθηκαν τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων, δηλαδὴ ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τὸν καπνὸ καὶ τὸ θειάφι που βγαίνει ἀπὸ τὰ στόματά τους.

9-19 Γιατί ἡ δύναμη τῶν ἵππων εἶναι στὸ στόμα τους καὶ στὶς οὐρές τους· γιατί οἱ οὐρές τους εἶναι ὅμοιες με φίδια που ἔχουν κεφάλια καὶ με αὐτὲς βλάπτουν.

9-20 Καὶ οἱ υπόλοιποι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, που δὲν σκοτώθηκαν με τὶς πληγές αὐτὲς, δὲν μετάνοιωσαν (γιὰ νὰ μεταστραφούν) ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν

αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπουν οὐδέ ακοῦν οὔτε περιπατεῖν,

9-21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

τους, ὥστε να μην προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα εἰδῶλα τα χρυσά, και τα αργυρά, και τα χάλκινα, και τα λίθινα, και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν, ούτε να ακούνε, ούτε να περπατούν.

9-21 Και δε μετάνιωσαν από τους φόνους που έκαναν, ούτε από τις μαγείες τους, ούτε από την πορνεία τους, ούτε από τις κλεψιές τους.

1.1. Ο πεσμένος αστέρας ανοίγει το φρέαρ της Αβύσσου για να βγούν οι δαιμονικές ακρίδες.

Πριν να σαλπίσουν οι τελευταίες τρεις σάλπιγγες είδαμε¹ ότι ο «Αετός» της Αποκάλυψης μας προειδοποιεί τρεις (3) φορές, δηλ. με ισάριθμες και αντίστοιχες προς τις ακολουθούσες σάλπιγγες προειδοποιήσεις. Κατόπιν έρχονται τα κυρίως «ΟΥΑΙ» των σαλπίγγων.

«**Και είδα αστέρα να έχει πέσει από τον ουρανό στη γη**», μας λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, δηλώνοντας στους πιστούς και επιμελείς Χριστιανούς, στη γλώσσα που μόνο αυτοί καταλαβαίνουν, ότι **ένας επίσκοπος ξέπεσε από την θέση του στον πνευματικό ουρανό**, από όπου μπορούσε να φωτίζει τους ανθρώπους με τη διδασκαλία του Χριστού κατά τη νυχτερινή πορεία τους μέσα στα κοσμικά πράγματα της πρόσκαιρης ζωής, και τον βλέπει να βρίσκεται στη γη, δηλ. να έχει πλέον μόνο γήινα ενδιαφέροντα. Όπως εξήγησε ο ίδιος ο Κύριος στην αρχή της Αποκάλυψης, **οι αστέρες είναι άγγελοι (επίσκοποι) των Εκκλησιών** (1-20).

Ο επίσκοπος που παρατηρεί ο Ιωάννης δεν μπορεί να προσφέρει πια πνευματικό έργο, όμως επειδή αναφέρεται σαν αστέρας παρά το ότι έχει ήδη «πέσει», αυτό σημαίνει ότι **διατηρεί την εξωτερική περιβολή με την οποία αναγνωρίζεται ακόμη σαν επίσκοπος**. Αυτός, ενώ είναι τώρα εντελώς γήινου φρονήματος, ξεγελάει τον κόσμο με την εμφάνισή του, και για το λόγο αυτό **είναι εξαιρετικά επικίνδυνος** για όλους τους ανθρώπους, και ιδιαίτερα τους πιστούς.

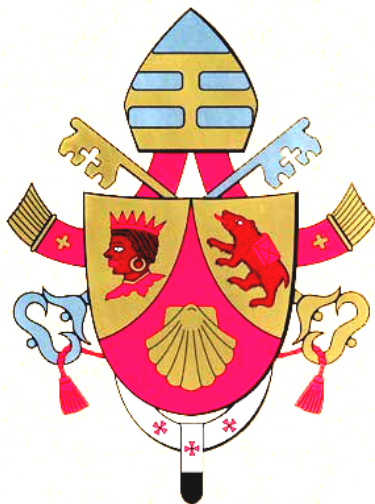
Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε στην πέμπτη (5η) σάλπιγγα, και ότι στην προηγούμενη τρίτη (3η) σάλπιγγα περιγράφεται ένας αστέρας που πέφτει σταδιακά (καιγόμενος σαν λαμπάδα). Εξηγήσαμε ότι δεν θα μας ενδιέφερε, όπως και τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο, αν δεν επηρέαζε τα γεγονότα σε βαθμό που να είναι άξια προσοχής η συμπεριφορά του. Διότι δεν μας αποκαλύπτει τα περί αυτού ο Ιωάννης χωρίς λόγο. Ξεπεσμένος επίσκοπος που επηρεάζει πολύ τα πράγματα, εκκλησιαστικά και πολιτικά, είναι ο πάπας της Ρώμης. Μάλιστα το ενδιαφέρον του πάπα για τα πολιτικά πράγματα συνεχίζεται. Τελευταία ο πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ αναμίχθηκε στην ανατροπή των κομμουνιστικών καθεστώτων, με την «**ιερή συμμαχία**»² που έκανε με τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν. Έκτοτε το Βατικανό είναι εκ των ηγετών και υπερμάχων της αιματοβαμμένης Νέας Τάξης, του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», και βέβαια των τεραστίων οικονομικών συμφερόντων του σε όλο τον πλανήτη. Μεταξύ των συμφερόντων αυτών, όπως φαίνεται από το κέλυφος στο ένδυμα του πάπα Βενεδίκτου 16ου, είναι προφανώς τα πετρέλαια (φωτό).

¹ Στο Γ τεύχος της ερμηνείας της Αποκάλυψης: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf και επίσης στο «**3 ΟΥΑΙ**»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

² Το «TIME» έτσι χαρακτήρισε την κοινή προσπάθεια πάπα - Ρήγκαν για την ανατροπή του κομμουνισμού. Δείτε και σχετικό video: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

Αυτό δεν είναι τυχαίο γιατί κέλυφος, σαν το σήμα της πετρελαϊκής SHELL, υπάρχει και στο έμβλημα αυτού του πάπα!

«...Και του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού της αβύσσου (του χωρίς βυθού χάους)», συνεχίζει ο Ιωάννης, για τις εξελίξεις σχετικά με τον αστέρα - επίσκοπο που βλέπει πεσμένο στη γη. Στην τρίτη (3η) σάλπιγγα ήταν ο τότε πάπας που διαδραμάτισε το ρόλο του αστέρα που τον είδαμε πεσμένο και μολύνοντα τα νερά. Και εξηγήσαμε ότι **πνευματικά** τον καιρό του Τσερνομπίλ (1986), που έγινε «στην όχθη μεγάλου ποταμού», όπως είχε προφητευθεί από τον γέροντα Αριστοκλή από τη Μόσχα,³ ξεκίνησε η **Πανθησκεία υπό τον πάπα στην Ασίζη**. Οι επιπτώσεις της στο πνευματικό πεδίο θα γίνονται όλο και μεγαλύτερες, γιατί αυτή προωθούμενη χάριν πολιτικών σκοπιμοτήτων πικραίνει τις ψυχές, υποβιβάζοντας την αξία που έχει το σωτήριο Βάπτισμα που γίνεται με νερό.

Από το 1986 δεν έχει φανεί κάποιος άλλος αστέρας - επίσκοπος με τόσο μεγάλα γήινα (πολιτικο-οικονομικά) ενδιαφέροντα όσο ο πάπας του Βατικανού. Σε αυτά τα ενδιαφέροντα πρέπει να ενταχθεί όμως και η προσπάθειά του να καταστεί παγκόσμια αποδεκτός ηγέτης όλων των θρησκειών του πλανήτη.⁴ Τη θέση αυτή δεν μπορεί να κατέχει ένα πρόσωπο που θα έχει, ανυπόκριτα, συγκεκριμένη πίστη και ιδανικά. Η αντιφατικότητα στα πιστεύω των διαφόρων θρησκειών δεν αφήνει περιθώρια στον προβαλλόμενο ηγέτη τους να είναι θρησκευτικό πρόσωπο, εκτός αν είναι υποκριτής. Επομένως **ο πάπας δρα κοσμικά, είναι και στην πέμπτη σάλπιγγα το κεντρικό πρόσωπο, και είναι τελείως ξεπεσμένος πνευματικά**. Μετά την 3η σάλπιγγα δεν σταθεροποιήθηκε σε κάποια στάθμη, αλλά η πτώση του συνεχίστηκε έως ότου έφτασε, στην 5η σάλπιγγα, στο χείλος της αβύσσου. Εκεί ανοίγει όχι τον ουρανό με τα κλειδιά που υποτίθεται ότι κατέχει σαν διάδοχος του Αποστόλου Πέτρου, αλλά το πηγάδι της χωρίς βυθού (δηλ. ορίου) απωλείας, διότι αυτό είναι τα κλειδιά που ταιριάζει στον τρόπο που πολιτεύεται ο παπισμός τα έσχατα αυτά χρόνια, και αυτό του δίνεται.

1.2. Η δαιμονική φύση των ακρίδων. Από το πηγάδι της αβύσσου βγαίνουν στη γη **δαιμονικές ακρίδες** που πριν ήταν «κλειδωμένες», και εμποδίζονταν να πειράξουν τους ανθρώπους της Γης. Πως το καταλαβαίνουμε ότι είναι δαιμονικές και δεν είναι αληθινές ακρίδες, ή αν εξηγηθούν αλληγορικά, κάποιες τεχνολογικές επιτεύξεις; Από το ότι **«τους ειπώθηκε να μη βλάψουν το χορτάρι της γης, ούτε κανένα φυτό χλωρό, ούτε κανένα δέντρο, παρά μόνο τους ανθρώπους που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού πάνω στα μέτωπά τους»**. Εδώ τα δένδρα, επειδή αναφέρονται μαζί με τους ανθρώπους, δεν έχουν αλληγορικό νόημα, αλλά είναι πράγματι δένδρα, και το χορτάρι είναι πράγματι χορτάρι. Επίσης κατά την Γραφή **«άβασιλευτόν ἐστὶν ἡ ἀκρίς»** (Παροιμ. 24:27) ενώ εδώ σαφώς αναφέρεται ότι **έχουν βασιλέα και μάλιστα όχι γήινο: «τον άγγελο της αβύσσου· το όνομά του Εβραϊκά είναι Αβαδδών...»**, επομένως **δεν ανήκουν στον φυσικό κόσμο αυτές οι ακρίδες αλλά στον πνευματικό**. Είδαμε ότι **οι πιστοί σφραγίζονται** πριν τα καταστροφικά γεγονότα των σαλπγγων, και εδώ ο Ιωάννης μας λέει ότι το θεϊκό σφράγισμα τους σώζει και από την πληγή των «ακρίδων». **Οι ακρίδες είναι πονηρά πνεύματα**, και γι' αυτό αναγνωρίζουν το πνευματικό σφράγισμα, όπως και οι αγαθοί άγγελοι. Οι ζωικές ακρίδες όμως που τρώνε χορτάρι δεν μπορούν να το αντιληφθούν, αλλά ούτε και οι άνθρωποι.

Οι δαιμονικές ακρίδες όπως και από την **ετυμολογία του ονόματός τους προκύπτει, θα οδηγούν σε ακρότητες** και θα έχουν **άκρως αόρητη δράση** πάνω στους απομακρυσμένους από την Εκκλησία ανθρώπους. Θα τους κάνουν να υποφέρουν τόσο πολύ,

³ Διαβάστε **Θαύμα του Chernobyl**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/2011.html>

⁴ Ακόμη και των απίστων, αφού στην Ασίζη του 2011 μετείχε και εκπρόσωπος των «μη πιστών»! Δείτε και το: <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm#2011>

που θα θέλουν να πεθάνουν αλλά δεν θα μπορούν. Γι' αυτό γράφεται ότι **«τους δόθηκε εξουσία σαν αυτήν που έχουν οι σκορπιοί της γης»**. Αυτές οι δαιμονικές ακρίδες βγαίνουν από το φρέαρ (πηγάδι) της αβύσσου που άνοιξε ο ξεπεσμένος επίσκοπος, μέσα από τον καπνό της πνευματικής συσκότισης που προκαλεί η εμπαθής προσκόλληση σε γήινα συμφέροντα: **«Και άνοιξε το πηγάδι της αβύσσου και ανέβηκε καπνός από το πηγάδι σαν καπνός από καμίνι που καίει με (μεγάλη) φωτιά, και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό του πηγαδιού. Και από τον καπνό βγήκαν ακρίδες στη γη...»**.

Στην 5η σάλπιγγα, επομένως, τα γήινα συμφέροντα του ξεπεσμένου επισκόπου τον οδηγούν στο φρέαρ της αβύσσου, δηλ. πνευματικά στην πύλη του Άδη από όπου βγαίνουν δαιμόνια. Αυτό σημαίνει ότι αφ' ενός έχει φτάσει **σε απαράδεκτες υποχωρήσεις σε θέματα πίστεως** σκοτίζοντας τον νου των ανθρώπων, και αφ' ετέρου, από την μορφή των ακρίδων, καταλαβαίνουμε ότι υποστηρίζει, για τα οικονομικά του συμφέροντα, **την ακραία αρπαχτική συμπεριφορά και τους πολέμους⁵ της Νέας Τάξης**, που αποτελούν προανάκρουσμα του 3ου παγκοσμίου πολέμου. Παρόμοια, με περιφερειακούς πολέμους στην αρχή, ξεκίνησε ο Χίτλερ τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

1.3. Τι δηλώνει η μορφή των ακρίδων. Αν και οι ακρίδες είναι πνευματικές, στον νου των ανθρώπων παίρνουν μορφή αλλόκοτη, επειδή είναι δαιμονικές, η οποία **δηλώνει μία γιγάντια προετοιμασία εξοντωτικού πολέμου**. Γι' αυτό σ' αυτές εικονίζονται οι πολεμικές μηχανές των αντιπάλων: **«Και τα ομοιώματα των ακρίδων είναι όμοια με ίππους που είναι έτοιμοι για πόλεμο»**. Οι εμπόλεμοι καυχώνται προκαταβολικά για τη νίκη τους και το (χρυσό) κέρδος από την πολεμική προσπάθεια αυτή: **«και πάνω στα κεφάλια τους είναι σαν στεφάνια που μοιάζουν χρυσά»**.

Και βέβαια οι δαιμονικές ακρίδες κρύβονται πίσω από πρόσωπα ανθρώπων, δηλ. των πρωταγωνιστών των γεγονότων τότε, που θεωρούνται οι υπεύθυνοι της αντιπαράθεσης, και του διαρκώς αυξανόμενου μίσους, που θα οδηγήσει στην τελική αναμέτρηση: **«και τα πρόσωπά τους σαν πρόσωπα ανθρώπων»** (9:7). Κρύβονται διότι δεν θέλουν να αποκαλύπτεται στους αδαείς η ύπαρξη πνευματικού κόσμου, πονηρών πνευμάτων κλπ. Επίσης, σε κάθε εποχή, από τον καιρό του Κάϊν, υπάρχουν πρόσωπα κακοπροαίρετα που είναι πρόθυμα να προωθήσουν την καταστροφή, εκτελώντας το θέλημα του ανθρωποκτόνου Σατανά και των δαιμόνων του. Ενώ οι Χριστιανοί γνωρίζουν ότι πίσω από τις κακές διαθέσεις των ανθρώπων κρύβονται επιρροές πονηρών πνευμάτων, και γι' αυτό έλαβαν την εντολή να αγαπούν τους εχθρούς των, οι άθεοι το αγνοούν και έτσι έχουν μεγάλο μίσος εναντίον των συνανθρώπων τους που είναι έτοιμο να ξεσπάσει σε ανθρωποκτόνες μάχες, με την πρώτη ευκαιρία. Την ευκαιρία αυτή περιμένει και ο Σατανάς για να τους οδηγήσει στον Άδη, πράγμα που μαζικά επιτυγχάνει **όταν του δίνεται η άδεια** με το σάλπισμα του θου αγγέλου.

Όταν αυξάνει η εμπάθεια των ανθρώπων, η ευσέβειά τους αντικαθίσταται από μια άρρωστη πνευματικότητα που προσπαθεί να συνδυάσει τα αντίθετα δηλ την αγάπη του Θεού με την αγάπη της εφήμερης αμαρτωλής ζωής. Τότε στη δημόσια ζωή δεν είναι τυχαίο που πολλοί, ενώ εμφανίζονται σαν Χριστιανοί, είναι ενταγμένοι σε εωσφορικές και αποκρυφιστικές οργανώσεις,⁶ ενώ συγχρόνως ψηφίζονται κρατικοί νόμοι αντίθετοι προς αυτούς του Θεού.

Οι δαιμονικές ακρίδες ωραιοποιούν την ετοιμαζόμενη πολεμική αναμέτρηση και γι' αυτό **«είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών»**, όμως **«τα δόντια τους ήταν σαν των λιονταριών»**, δηλ. έτοιμα να ξεσκίσουν το θύμα τους, που στην προκειμένη περίπτωση είναι οι αντίθετα φρονούντες και με διαφορετικά συμφέροντα αντίπαλοι. Τα σύγχρονα θωρακισμένα άρματα μάχης, και η λοιπή σιδηρόφρακτη πολεμική μηχανή περιγράφονται επίσης σαφώς: **«Και είχαν**

⁵ Θεωρεί ότι γίνονται για την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας» κλπ.

⁶ Όπως την «Skull and Bones» (Κρανίο και Κόκαλα), τους Ιλλουμινάτι, τη Μασονία, και περιφερειακές οργανώσεις και τάγματα όπως τους Rotary, Lions κλπ.

θώρακες (προστατευτική κάλυψη) σαν θώρακες σιδερένιους, και ο θόρυβος των πτερυγών τους σαν θόρυβος αρμάτων με ίππους πολλούς που τρέχουν σε πόλεμο.

Οι ακρίδες παρουσιάζονται με αυτή την μορφή για να τρομοκρατήσουν τον κόσμο τον παραδομένο στις αμαρτωλές επιθυμίες που γεννιούνται μέσω των **πέντε (5) αισθήσεων**, όταν αυτές δεν ελέγχονται από ευσεβή νου. Χρησιμοποιούν για το λόγο αυτό **όσους ανθρώπους τις ακολουθούν στην κακία**, που γι' αυτό μπορούν να χαρακτηρισθούν και σαν «ουρές» τους. Αυτοί οργανώνοντας τις αντίπαλες παρατάξεις σε πόλεμο, επιτρέπουν στα πονηρά πνεύματα να πειράξουν τους ανθρώπους το χρονικό διάστημα που συμβολικά δηλώνει την οργή (μήνη) του Θεού για το είδος του παραπτώματός τους, δηλ. **πέντε μήνες**: «**Και έχουν ουρές όμοιες με σκορπιούς και κεντριά, και με τις ουρές τους έχουν τη δύναμη να βλάψουν τους ανθρώπους πέντε μήνες**».

Υπάρχει και στα πονηρά πνεύματα ιεραρχική δομή. Έτσι δρουν πρώτα οι «ακρίδες», που είναι χαμηλότερα στην ιεραρχία του κακού πνεύματα, και κατόπιν ο αρχηγός τους, ο οποίος είναι καταθόνιος βασιλιάς και άγγελος της πνευματικής αβύσσου δηλ. του Άδη. Το όνομά του είναι **εξολοθρευτής**: «**Έχουν πάνω τους βασιλιά τον άγγελο της αβύσσου· το όνομά του Εβραϊκά είναι Αβαδδών, στην δε Ελληνική έχει όνομα Απολλύων**».

1.4. Η αντίθετη προς τον πάπα συμπεριφορά της Σαμαρείτιδας. Ο Χριστός όταν συναντά την Σαμαρείτιδα, στο Φρέαρ του Ιακώβ, της προσφέρει **«ύδωρ ζων»**, την σωτήρια διδασκαλία Του, δια της οποίας φανερώνει ότι δεν υπάρχει ένας συγκεκριμένος τόπος που πρέπει να λατρεύεται ο Θεός, αλλά μόνο προσωρινά γινόταν η προσκύνηση στην Ιερουσαλήμ, διότι **«η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων»**⁷ δηλ. ο ίδιος ο σωτήρας Χριστός γεννήθηκε στην Ιουδαία και όχι στη Σαμάρεια ή κάπου αλλού. Και όταν η γυναίκα στις κρίσιμες ερωτήσεις της προσθέτει ότι αναμένει οριστική απάντηση από τον Μεσσία: **«...γνωρίζω ότι έρχεται Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός. Όταν έλθει Εκείνος θα μας τα αναγγείλει όλα»**, ο Ιησούς δεν κρύβεται αλλά την βεβαιώνει: **«Εγώ είμαι που σου μιλάω»**.⁸ Τότε η γυναίκα προσέρχεται στην πίστη, όπως και πολλοί των συμπολιτών της, και γίνεται κατόπιν η αγία μάρτυς και ισαπόστολος Φωτεινή.⁹

Ενώ ο Χριστός στο φρέαρ (του Ιακώβ) δίνει νερό ζωντανό στην Σαμαρείτιδα, και κατά την υπόσχεσή Του¹⁰ καθιστά την ίδια πηγή ζωής και φωτός, **βλέπουμε αντίθετα τον ξεπεσμένο αστέρα, με την εκκοσμίκευση της Χριστιανικής διδασκαλίας, να σκοτίζει τον νου των ανθρώπων από το φρέαρ της πνευματικής σύγχυσης που ανοίγει** και να προκαλεί μια αφόρητη κατάσταση, που δεν είναι παρά το προοίμιο του εξολοθρευτικού πολέμου που έρχεται. Αυτές οι τόσο μεγάλες συνέπειες δεν προέρχονται από κάποιο ανίσχυρο αστέρα - επίσκοπο, αλλά από αυτόν που έχει την μεγαλύτερη επιρροή στα κοσμικά πράγματα, δηλ. τον πάπα της Ρώμης.

1.5. Πάπας - Εβραίοι. Εκτός από τις πανθηρσκευτικές συγκεντρώσεις που ξεκίνησε ο πάπας Ιωάννης Παύλος 2ος το 1986 στην Ασίζη της Ιταλίας και οι οποίες έκτοτε συνεχίζονται και σε πολλά άλλα μέρη, **το 1993 το Βατικανό συνάπτει σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ.**

⁷ Λέγει στη Σαμαρείτιδα ο Ιησούς: «...ὐμείς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν». (Ιω. 4:22)

⁸ «...λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι». (Ιω 4:25-26)

⁹ Η Αγία Φωτεινή βαπτίστηκε από τους Αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής, μετά την Ανάσταση του Κυρίου. Μαζί της βαπτίστηκαν και οι δύο γιοί της καθώς και οι πέντε αδερφές της. Με την συνοδεία των γιών της και των αδερφών της κήρυξε τον λόγο του Χριστού στην Συρία, στην Φοινίκη, στην Παλαιστίνη, στην Αίγυπτο, στην Καρχηδόνα και τελικά στη Ρώμη. Για τη μεγάλη της αποστολική δράση η Εκκλησία μας την ονομάζει Ισαπόστολο. Μαρτύρησε, μαζί με τις πέντε αδερφές της (που λέγονταν Ανατολή, Φωτώ, Φωτίς, Παρασκευή και Κυριακή) και τους δύο γιους της (Ιωσήν και Βίκτωρα μετέπειτα Φωτεινό), επί Νέρωνος. Την μνήμη της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος την γιορτάζουμε στις 26 Φεβρουαρίου και την Κυριακή της Σαμαρείτιδος.

¹⁰ «...ὅποιος ὅμως πῖει ἀπὸ τὸ νερὸ που ἐγὼ θὰ του δώσω, δὲν θὰ διψήσει στὸν αἰῶνα, ἀλλὰ **το νερό που Εγώ θα του δώσω, θα γίνει σ' αυτόν πηγή ύδατος που θα αναβλύζει χαρίζοντας αιώνια ζωή**» (Ιω 4:14).

Αυτό δεν θα ήταν μεμπτό αν στην προσπάθεια αυτή δεν παρενέβαιναν οι θεολογικές προσεγγίσεις του πάπα προς τον Ιουδαϊσμό, και η διπλωματική θεολογία του τότε καρδινάλιου Ράτζινγκερ, του μετέπειτα πάπα Βενεδίκτου 16ου, για τον οποίο οι Εβραίοι λένε: **«Έλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το ηλικίας 2.000 ετών θεολογικό ερώτημα. Ήταν αυτός που είχε τα κλειδιά για να ανοίξει αυτό το κλειδίωμα. Κατά τα τελευταία 20 χρόνια έχει αλλάξει την 2.000-ετή ιστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανισμού».**

Να λοιπόν τι κλειδιά έχει ο πάπας. Και να πως οι Εβραίοι αντιλαμβάνονται τα αποτελέσματα της "θεολογίας" του, αναφερόμενοι σε επίσημο έγγραφο του: **«Στο έγγραφο, ο Ratzinger επιδιώκει να αντιμετωπίσει την άρνηση των Εβραίων να δεχτούν τον Ιησού ως Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού ότι ο Μεσσίας δεν έχει έρθει ακόμα. Υποστήριξε (ο τότε καρδινάλιος Ράτζινγκερ) ότι η θέση αυτή είναι επίσης μέρος του θείκου σχεδίου, εξηγεί ο Rosen, ο οποίος ηγείται τώρα του Τμήματος των Διαθρησκευτικών Υποθέσεων της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής, και το γεγονός ότι οι Εβραίοι δεν δέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να θεωρείται ως πράξη της απόρριψης του Θεού, αλλά ως μέρος του σχεδίου του Θεού για να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει έρθει ακόμα»...¹¹**

Ο Ratzinger έγραψε μία εισαγωγή και υπέγραψε το «THE JEWISH PEOPLE AND THEIR SACRED SCRIPTURES IN THE CHRISTIAN BIBLE» το έγγραφο δηλ. **«Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές τους στην Χριστιανική Βίβλο»** που δημοσιεύθηκε το 2001 από το «Pontifical Biblical Institute» (Ποντιφικό Βιβλικό Ινστιτούτο). Σε αυτό το έγγραφο αναφέρθηκε ο Rosen.

Αν ο παπισμός βάζει τα εγκόσμια συμφέροντα πάνω από τις Χριστιανικές αλήθειες και χάριν αυτών δέχεται ότι η σωτηρία για την ανθρωπότητα δεν ήρθε, πρέπει οι Χριστιανοί να το αποδέχονται; Τότε σε τι πιστεύουν; Και αν οι παπικοί (επειδή δεν την εξετάζουν) νομίζουν ότι η «θεολογία» του Ράτζινγκερ δεν απομακρύνεται από την αλήθεια των Γραφών, πάλι **δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψιν το τι καταλαβαίνουν οι Εβραίοι από αυτήν;** Αλλά και αν κατά τους Εβραίους, χρειάζεται βελτίωση ο παπισμός, ας αναφερθούν στο πως αυτός εφαρμόζει στην πράξη τον Χριστιανισμό και όχι στα παραδομένα εκ Θεού δόγματα που αναφέρονται στις άγιες Γραφές.

1.6. Η θεολογία των κοσμικών ανοιγμάτων. Δεν σκοπεύουμε εδώ να αναλύσουμε το κείμενο του παπικού ινστιτούτου, αλλά από ένα σημείο του μόνο, δίνουμε μια ιδέα της αμφιλεγόμενης θεολογίας που περιέχει. Είναι από τη θέση II-A-5:

«Αυτό που έχει ήδη ολοκληρωθεί στον Χριστό πρέπει ακόμα να ολοκληρωθεί σε μας και στον κόσμο. Η οριστική ολοκλήρωση θα γίνει στο τέλος με την ανάσταση των νεκρών, ένα νέο ουρανό και μια νέα γη. Η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη. Μπορεί να γίνει

¹¹ Η Ισραηλινή διαδικτυακή Χααρέτζ έγραψε μετά την ανάδειξη του καρδινάλιου Ράτζινγκερ σε πάπα Βενέδικτο ότι οι Εβραίοι δεν πρέπει να φοβούνται από αυτόν (παρά το ότι ανήκε στην Ναζιστική νεολαία) διότι αυτός πρωτοστάτησε στην θεολογική επαφή Ιουδαϊσμού - Χριστιανισμού. Έγραφε η Haaretz στις 20-4-2005: **Ο Ισραήλ Singer, πρόεδρος του Παγκόσμιου Εβραϊκού Κογκρέσου, λέει ότι ο Ratzinger «ήταν ο άνθρωπος που παρέσχε τις θεολογικές βάσεις για την απόφαση του Πάπα Ιωάννη Παύλου Β να αρχίσει σχέσεις με το Ισραήλ. Έλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το ηλικίας 2.000 ετών θεολογικό ερώτημα. Ήταν αυτός που είχε τα κλειδιά για να ανοίξει αυτό το κλειδίωμα. Κατά τα τελευταία 20 χρόνια έχει αλλάξει την 2.000-ετή ιστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανισμού. Πιστεύω ότι θα συνεχίσει την πολιτική του Ιωάννη Παύλου II όσον αφορά τις σχέσεις με τους Εβραίους και το Ισραήλ».... Στο έγγραφο, ο Ratzinger επιδιώκει να αντιμετωπίσει την άρνηση των Εβραίων να δεχτούν τον Ιησού ως Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού ότι ο Μεσσίας δεν έχει έρθει ακόμα. «Υποστήριξε ότι η θέση αυτή είναι επίσης μέρος του θείκου σχεδίου», εξηγεί ο Rosen, ο οποίος ηγείται τώρα του Τμήματος των Διαθρησκευτικών Υποθέσεων της Αμερικανικής Εβραϊκής Επιτροπής, «και το γεγονός ότι οι Εβραίοι δεν δέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να θεωρείται ως πράξη της απόρριψης του Θεού, αλλά ως μέρος του σχεδίου του Θεού για να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει έρθει ακόμα. Αυτό είναι καταπληκτικό. Πήρε κάτι που υπήρξε η πηγή των μεγάλων καταδικών του Ιουδαϊσμού και του εβραϊκού λαού μέσα στους αιώνες και το γύρισε σε κάτι θετικού θεολογικού χαρακτήρα»... Αγγλικά: https://www.imdle0.gr/apocalypse/02/Haaretz_Ratzinger-Jews.pdf**

για μας τους Χριστιανούς ένα ισχυρό διεγερτικό για να κρατήσει ζωντανή την εσχατολογική διάσταση της πίστεώς μας. **Μαζί με αυτούς, και εμείς ζούμε στην προσδοκία.** Η διαφορά είναι ότι για εμάς ο Μόνος που μπορεί να έρθει θα έχει τα χαρακτηριστικά του Ιησού, ο οποίος έχει ήδη έρθει και είναι ήδη παρών και ενεργός ανάμεσά μας».

Ας αρχίσουμε από το τέλος του εδαφίου. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του Ιησού; Είναι εξωτερικά, οπότε να περιμένουμε κάποιον να του μοιάζει στην εμφάνιση, που μάλιστα κυκλοφορεί ανάμεσά μας; Είναι μια επικίνδυνη ιδέα που οδηγεί στον Αντίχριστο. Υποθέτομε ότι δεν εννοεί αυτό ο Ράτσιγκερ. Ο Ιησούς είναι λοιπόν ως Θεός ανάμεσά μας. Ως Υιός ανθρώπου (άνθρωπος) θα εμφανισθεί δημόσια μόνο κατά την 2α Παρουσία: **«...Αυτός ο Ιησούς που αναλήφθηκε από σας στον Ουρανό, έτσι θα έρθει, με τον τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό»** (Πρ. Α-11), όπως είπαν οι άγγελοι στους Αποστόλους κατά την Ανάληψη του Κυρίου. Και **«διότι πρόκειται ο Υιός του ανθρώπου να έρθει με την (θεική) δόξα του Πατρός του μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα αποδώσει στον καθένα κατά την πράξη του».** (Ματθ. Ιστ 27). Τότε όμως που ο Υιός θα εμφανισθεί στον ουρανό κριτής φοβερός πάνω σε θρόνο με δόξα Θεϊκή, οι Εβραίοι θα κοιτάξουν αν μοιάζουν τα χαρακτηριστικά του με του Ιησού για να πιστέψουν; Αλλά **«τότε θα εμφανισθεί το σήμα του Υιού του ανθρώπου (δηλ. ο Σταυρός) στον ουρανό, και τότε θα κλάψουν πικρά όλες οι φυλές της γης και θα δουν τον Υιό του ανθρώπου ερχόμενο πάνω στις νεφέλες του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής».** Τότε **«όψονται εις ον εξεκέντησαν»** (Ιω Ιθ 37). Και πάλι στην Αποκάλυψη τονίζει ο Ιωάννης: **«Ιδού έρχεται μετά των νεφελών, και όψεται αυτόν πας οφθαλμός και οίτινες αυτόν εξεκέντησαν».** Δηλ. θα τον δουν όλοι και αυτοί ακόμη που τον πλήγωσαν είτε όταν ήταν στον Σταυρό είτε, σαν με λόγχη, όσοι έπραξαν αμαρτίες. (Αποκ. Α-7).

Μήπως γι' αυτό δεν είναι μάταιη η προσδοκία των Εβραίων; Επειδή πράγματι θα συναντηθούν τότε στην γενική Κρίση με τον Μεσσία και Θεό που όμως δεν δέχτηκαν; Αλλά αυτό αποτελεί ειρωνεία από μέρους του πάπα προς τους Εβραίους¹² και βέβαια δεν αποτελεί μέρος του Θεϊκού σχεδίου να μείνουν άπιστοι κάποιοι λαοί και να απωλεσθούν σαν εχθροί του αληθινού Θεού όταν θα έρθει η ώρα της Κρίσης, τότε που ο καιρός της μετανοίας έχει λήξει...

Μια άλλη διφορούμενη θεολογική διατύπωση είναι αυτή «της προσδοκίας». Εμείς ξέρομε ότι πριν την έλευση του Χριστού όλα τα έθνη στέναζαν κάτω από την τυραννία του Διαβόλου και ανέμεναν να έλθει στη γη ο Σωτήρας. Περισσότερο όλων τον ανέμεναν οι Εβραίοι αφού αυτοί είχαν επιλεγεί για να Τον φέρουν σαν άνθρωπο στη γη και είχαν τις αποκαλύψεις μέσω του Μωυσέως και των προφητών γι' Αυτόν. Αλλά και οι Έλληνες διά των φιλοσόφων όπως και άλλοι λαοί είχαν φτάσει να αντιληφθούν την αναγκαιότητα της έλευσης του Σωτήρος. **Από τη στιγμή όμως που ήρθε ο Σωτήρας έπαυσε η προσδοκία για Αυτόν. Όσοι τον δέχθηκαν έλαβαν «την εξουσία να γίνουν τέκνα Θεού»** (Ιω. 1:12), ονομασθέντες πλέον Χριστιανοί. Οι Χριστιανοί πρέπει λοιπόν να πράξουν τις εντολές του Σωτήρος και Υιού του Θεού για να σωθούν, επειδή δι' Αυτού του Υιού συμφιλιώθηκαν προς τον Θεό Πατέρα, και η εργασία των εντολών αποδεικνύει την προς τον Υιό αγάπη τους.¹³ Το περιθώριο να πράξουν οι άνθρωποι τις εντολές είναι η ζωή αυτή, **«καθ' όσον απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις»** (Εβ. 9:27). Σύμφωνα με το παπικό ινστιτούτο και τον Ράτσιγκερ που υπέγραψε το κείμενο, ότι ολοκληρώθηκε στον Χριστό, δηλ. η ανάσταση του σώματός Του, θα ολοκληρωθεί σε μας και στον κόσμο. Δηλ. θα αναστηθούν πράγματι κατά την κοινή Ανάσταση όλα τα σώματα. Αλλά τότε θα οδηγηθούν **«όσοι έπραξαν τα αγαθά σε ανάσταση ζωής και όσοι έπραξαν τα φαύλα σε ανάσταση κρίσεως (τιμωρίας)»** (Ιω. 15:29).

¹² Μόνο που δεν τους εύχεται **«Μείνετε σε όσα πιστεύετε, δεν είναι μάταιο και καλή... κόλαση».**

¹³ **«Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος εστί ο αγαπών με' ο δε αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του πατρός μου, και εγώ αγαπήσω αυτόν και εμφανίσω αυτόν εμαυτόν».** (Ιω. 14:21)

Η προσδοκία των μελλόντων αγαθών είναι για μας ένας στόχος και ένα κίνητρο για αγώνα προς αγιασμό, **μόνο όσο ζούμε σ' αυτή τη ζωή**. Με την 2α Παρουσία γίνεται η Κρίση ζώντων και νεκρών, και δεν υπάρχει πλέον περιθώριο μετανοίας. Την κρίση μάλιστα θα την κάνει ο Υιός γιατί Αυτός έγινε άνθρωπος¹⁴ και μας αγάπησε περισσότερο όλων, υπομείνας σταυρικό θάνατο. Έτσι δεν θα μπορούν οι άνθρωποι να πουν ότι ο Θεός είναι αυστηρός στην κρίση του γιατί δεν τους καταλαβαίνει. Η προσδοκία των μελλόντων αιωνίων αγαθών είναι μέσα στο Σύμβολο Πίστεως: **«Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνας»**. Αυτό που προσδοκούσαν όλοι οι λαοί έγινε πραγματικότητα: Ο Σωτήρας Χριστός ήρθε και η Εκκλησία που ιδρύθηκε από Αυτόν τελειώνεται εμπλουτιζόμενη διαρκώς με νέα πρόσωπα, έως ότου στην Δευτέρα Παρουσία φανερωθεί ολοκληρωμένη.

Αν ο πάπας αποκοιμίζει τους Εβραίους αφήνοντάς τους στην απιστία, ιδιαίτερα με το να δηλώνει ότι **«η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη»**, παρά το ότι ο Μεσσίας ήρθε και θα τον αντιμετωπίσουν όπως και όλοι σαν φοβερό Κριτή, τι άλλο φανερώνει παρά τη δική του απιστία; Διότι όταν αποκοιμίζεις κάποιον πνευματικά τότε και ο ίδιος έχεις (πνευματικό) πρόβλημα. Ίσως πιστεύει ότι όλοι πιστοί - άπιστοι, ευσεβείς - βλάσφημοι, δίκαιοι - άδικοι θα σωθούν αρκεί... να περιμένουν μέχρι την 2α Παρουσία. Λέει ότι όλοι θα γίνουν σαν τον Χριστό και θα βρίσκονται σε ένα νέο ουρανό και μια νέα γη. Αλλά αποσιωπά ότι υπάρχει **Κόλαση αιώνια, και αυτοί που θα μοιάζουν με τον Χριστό, όντας φωτεινοί, θα είναι μόνο οι ευσεβείς** που έχουν με λόγους και έργα βεβαιώσει την πίστη τους: **«τότε οι δίκαιοι θα λάμπουν ως ο ήλιος στην βασιλεία του Πατρός αυτών»**. (Ματθ. 13:43). Αλλά εκτός από τους (λίγο ή πολύ) φωτεινούς θα υπάρχουν και σκοτεινοί, και θα πάνε όπου ήδη έχει προδιαγράψει ο Υιός: **«εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον, όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά και το πυρ ου σβέννυται** (Μαρκ. 9:44), και **«εις κόλασιν αιώνιον»** (Ματθ. 25:46), και **«εκεί που είναι ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων, όταν θα δείτε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας μέσα στη βασιλεία του Θεού, εσάς δε εκβαλλομένους έξω»** (Λουκ. 13:28). Επειδή αυτά τα λόγια που είπε ο Χριστός έχουν άμεση αναφορά στους Δικαίους των Εβραίων που σώζονται, ενώ μπροστά του το πλήθος δεν πίστευε και γι' αυτό του αναγγέλλει ότι **«εσείς θα πεταχτείτε έξω»** από τη Βασιλεία, είναι φανερό ότι θα υπάρξουν και Εβραίοι ασεβείς που δεν σώζονται.

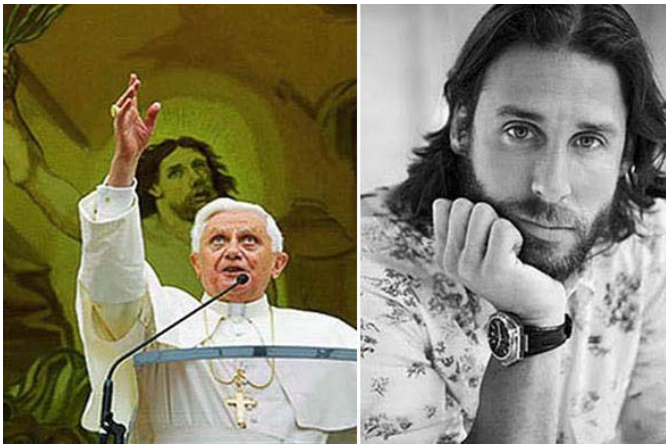
Γιατί λοιπόν αντί να προειδοποιήσει ο πάπας τους Εβραίους, εφόσον παριστάνει το φίλο τους, τους καθοδηγεί λανθασμένα να μένουν στην απιστία, και έτσι να φτάσουν την ώρα της Κρίσης απροετοίμαστοι; Γιατί τους αποκρύπτει ότι θα πεταχτούν πολλοί έξω από τη Βασιλεία και οπωσδήποτε αυτοί που είναι βλάσφημοι και αρνητές του Υιού; Ή μήπως θα σκηνώσει ο Θεός εν μέσω ανθρώπων που δεν θέλουν να δουν τον Υιό του, αλλά τον υβρίζουν κιόλας και τον συκοφαντούν; **Προφανώς λοιπόν ο πάπας έχει κοσμικά κίνητρα**, αδιαφορεί για τη σωτηρία του Εβραϊκού λαού, και ενδιαφέρεται μόνο να έχει καλές σχέσεις το Βατικανό με όσους Εβραίους είναι ισχυροί πολιτικά και οικονομικά, κινούμενος πνευματικά με υποκρισία κάτω από προσποιητή ευσέβεια, πολύ πιο επικίνδυνα από το να δηλώνει άθεος.

Θα μπορούσαν μάλιστα οι Εβραίοι, από τα λόγια του πάπα, να ψάχνουν για ένα πρόσωπο που να μοιάζει κάπως με τον Ιησού εξωτερικά, και μάλιστα να μην το περιμένουν από τον ουρανό, εφόσον δεν γνωρίζουν την Καινή Διαθήκη, αλλά να το ψάχνουν στη γη. Έτσι, στην πραγματικότητα οδηγούνται, από τα διφορούμενα λόγια του πάπα, στον Αντίχριστο.¹⁵ Αυτά μόνο από μια γρήγορη ματιά σε ένα σημείο της "θεολογίας" των παπικών, μέσα από το 104 σελίδων κείμενο του παπικού ινστιτούτου.¹⁶

¹⁴ «...και εξουσίαν έδωκεν Αυτώ (ο Πατήρ) και κρίσιν ποιείν, ότι υιός ανθρώπου εστί». (Ιω. 5:27).

¹⁵ Δείτε πχ πως ο πάπας προβάλλει τον Ντέιβιντ Ρόθτσιλντ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/01/Antichrist-DMR.pdf> Και βέβαια ο Ντέιβιντ **«έχει ήδη έρθει και είναι ήδη παρών και ενεργός ανάμεσά μας»!**

¹⁶ www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/pcb_documents/rc_con_cfaith_doc_20020212_popolo-ebraico_en.html και αποθηκευμένο: <https://www.imdleio.gr/apocalypse/03/PBC-Jews.pdf> για το εδάφιο κλικ στο bookmark αριστερά.

Η διφορούμενη θεολογία των παπικών, αν συνδυαστεί με τις γεμάτες σύμβολα εμφανίσεις του πάπα, γιατί να μην οδηγεί σε ένα γήινο "Μεσσία" με εξωτερικά χαρακτηριστικά που να μοιάζουν κάπως με του Ιησού; Προσέξτε το πρόσωπο πίσω από τον πάπα. Γιατί να μην είναι αυτή η εμφάνιση του πάπα μια προσπάθεια να προβληθεί κάποιος νέος γήινος «Σωτήρας» σαν τον δεξιά παριστάμενο, γόνο των Ρότσιλντς, που μάλιστα ασχολείται με την οικολογία ένα σύγχρονο νεοταξίτικο είδωλο;... Και ο πάπας βέβαια θα παραμένει ο μπροστάρης "πνευματικός" καθοδηγητής... όπως επί Αντιχρίστου!

1.7. Εξέλιξη και UFO. Παρακολουθώντας την πορεία του πεσμένου αστέρα-επισκόπου προς τα καταχθόνια επισημάναμε ήδη¹⁷ από το 2009, ότι περιέργως ο πάπας Βενέδικτος 16ος δέχτηκε επίσημα ...μια κοσμική θεωρία, την θεωρία της Εξέλιξης, δηλ. μπέρδεψε τα πνευματικά με τα υλικά, η οποία μάλιστα εισάγει τον «αυτοματισμό»,¹⁸ και, για τους έχοντες γνώση, **φανερά έφτασε στην αθεΐα**. Συγχρόνως όμως, για να μην τον εγκαταλείψουν όλοι οι πιστοί του, υποστηρίζει και το υπέρ-παραδοσιακό του δόγμα της «μοναδικής (Ρωμαιοκαθολικής) Εκκλησίας στην οποία μόνο υπάρχει σωτηρία»!

Αλλά υπάρχει και συνέχεια... διότι δεν δέχτηκε «τυχαία» το Βατικανό την θεωρία που επιμένει να αγνοεί ότι υπάρχει όριο μεταξύ πνευματικού και φυσικού κόσμου,¹⁹ **θεοποιώντας ουσιαστικά την Φύση και την «τύχη»**. Αυτό έγινε για να προετοιμαστεί η επόμενη κίνηση του σβησμένου αστέρα που ήταν να ανακοινώσει, λίγες μέρες μετά την αποδοχή της θεωρίας της Εξέλιξης, ότι **και το Βατικανό, ψάχνει για... «Εξωγήινους»!** Όπως γράψαμε αλλού, πολλοί τώρα δικαιολογούν **την πλάνη της αναζήτησης UFO και πιο "εξελιγμένων πολιτισμών" στο Σύμπαν**, από τη στάση αυτή του Βατικανού. Αλλά όταν εξωγήινοι δεν υπάρχουν,²⁰ παρά μόνο ξεπεσμένοι άγγελοι (δαίμονες) με ποικίλες παραλλασσόμενες μορφές, τότε **το Βατικανό τι άλλο κάνει παρά να οδηγεί τους ανθρώπους στη λατρεία των δαιμόνων;** Αυτό μάλιστα το πράττει γνωρίζοντας ότι **για τους ουφολόγους η προσήλωση στο θέμα των εξωγήινων έχει θρησκευτικό χαρακτήρα**, οπότε δεν πρέπει να μείνουν έξω από... την πανθηρσκευτική κίνηση υπό τον εκάστοτε πάπα!

Το 2011 ο πάπας του Βατικανού συμπεριέλαβε στους εκπροσώπους των θρησκειών, κατά την συνάντηση της Ασίζης, και... **ένα μη πιστό²¹** για να ολοκληρώσει το συμμαζέμα όλων των ομάδων διαφόρων θρησκευτικών αποχρώσεων κάτω από την **νέα Βαβέλ της πολύθεης αθεΐας²²** που ίδρυσε στα πλαίσια των Νεοταξικών συμφερόντων του.

Συμπληρώθηκε ήδη μία (1) χιλιετία συσσωρευμένης πλάνης στον παπισμό, μας θυμίζει ο μακαριστός καθηγητής π. Ιωάννης Σ. Ρωμανίδης: *«Ο τελευταίος Ορθόδοξος Ρωμαίος Πάπας που μνημονεύεται στα δίπτυχα των υπολοίπων τεσσάρων Ρωμαίων Πατριαρχείων είναι ο*

¹⁷ <https://www.imdleio.gr/htm/2009b.htm#Vat-uf0> και: <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf> όπου αναφέρονται: Ο πνευματικός χρόνος, οι κόσμοι των πνευμάτων και «οι διαστάσεις» τους, πως συνδέονται οι άλλοι κόσμοι με τον δικό μας, UFO και εξωγήινοι - πως οριοθετείται το θέμα για να απαντηθεί οριστικά μέσα από τις Γραφές, προσέγγιση στο μοντέλο του συνόλου της Δημιουργίας, πλάνες κλπ.

¹⁸ Κατά την έκφραση του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, ο οποίος αναφερόμενος στο μεγαλείο του Θεού που εικονίζεται στη Δημιουργία λέει: **«Οὐ γὰρ τῷ αὐτομάτῳ δώσομεν τοιαύτην δύναμιν»**. ("Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κεφ. 3)

¹⁹ Δείτε σχετική αναφορά για το CERN: https://www.imdleio.gr/diaf/2008/14_CERN.pdf

²⁰ Διαβάστε «πνευματικές οντότητες, Γραφές...» <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

²¹ Δείτε <https://www.imdleio.gr/htm/assisi.htm#2011>

²² Κατ' αντιστοιχία προς τον χαρακτηρισμό της παλιάς Βαβέλ από τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. Διαβάστε σχετικά **«Οι 2 θεοί της Βαβυλώνας»**: https://www.imdleio.gr/diaf/2010/09/Bel_and_Draco.pdf

Ιωάννης ΙΗ΄ (1003-1009) και ο πρώτος αιρετικός Ρωμαίος Πάπας που εξέπεσε από τα δίπτυχα, αφού προσέθεσε το *Filioque* στην ομολογίαν πίστεώς του, ήτο ο Σέργιος Δ (1009-1012), δηλαδή 42 χρόνια πριν από το λεγόμενο σχίσμα του 1054». ²³

Βλέπουμε αριστερά ένα στιγμιότυπο από την αναγγελία της έκρηξης του φρέατος πετρελαίου **Deepwater Horizon** (Ορίζοντας του βαθιού νερού) στον κόλπο του Μεξικού, που είναι η 1η προειδοποίηση από τα **Τρία Ουαί**, και αντιστοιχεί στην 5η σάλπιγγα. Γι' αυτό ακόμη και το όνομά του ταιριάζει με «**Φρέαρ της Αβύσσου**», καθώς τα βαθειά νερά δεν φαίνεται να έχουν βυθό. Η έκρηξη έγινε στις 20-4-2010, 5 χρόνια ακριβώς μετά την ανάδειξη σε πάπα του Βενεδίκτου 16ου (19-4-2005). Είναι **σχετική με τα πετρέλαια προειδοποίηση**, τα οποία σημειολογικά βρίσκονται μέσα στα ενδιαφέροντα του πάπα Βενεδίκτου και του Βατικανού.

Τα γεγονότα παρατηρούμε ότι τρέχουν πολύ γρήγορα τώρα. Μετά το 1986, που ήχησε με το Τσερνομπίλ η τρίτη σάλπιγγα, φτάσαμε στα πρόθυρα της 2ης προειδοποίησης της αντίστοιχης προς τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, στην 6η σάλπιγγα. **«Το (αλλοίμονο), ουαί, το ένα πέρασε· ιδού, έρχονται ακόμα δύο ουαί μετά από αυτά».** Το 1ο Ουαί είναι η 5η σάλπιγγα, που πίσω της -στο υλικό πεδίο- κρύβονται τα συμφέροντα των πετρελαϊκών (και του Βατικανού) στη Μεσόγειο - Μέση Ανατολή κυρίως. Τους ενδιαφέρει η εκμετάλλευση των πετρελαϊκών κοιτασμάτων στη θαλάσσια περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, αν και εντείνεται διεθνώς η προσπάθεια απόκτησης δικαιωμάτων και θαλάσσιας εξόρυξης. Γι' αυτό **ήταν υποθαλάσσιο φρέαρ αυτό που εξερράγη στον κόλπο του Μεξικού σαν 1η προειδοποίηση αντίστοιχη του 1ου Ουαί**. Πνευματικά είπαμε τι αντίστοιχο συμβαίνει, με πρωταγωνιστή τον πάπα. Κέντρο της 2ης προειδοποίησης (που ονομάσθηκε από τον Αετό της Αποκάλυψης σαν 2ο Ουαί, δηλ. το ίδιο όνομα με το κυρίως γεγονός) και του γενικού πολέμου (του κυρίως 2ου Ουαί) είναι η περιοχή του Ευφράτη κατά την Αποκάλυψη:

2.01. Ο 6ος άγγελος σαλπίζει και λύει τους 4 αγγέλους του Ευφράτη. «Και ο έκτος άγγελος σάλπισε. Και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου του χρυσού, που είναι μπροστά στο Θεό, να λέει στον έκτο άγγελο που έχει τη σάλπιγγα. Λύσε τους τέσσερις αγγέλους τους δεμένους πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη». (9:12-14).

Το χαρακτηριστικό της έκτης σάλπιγγας είναι ότι αναγγέλλει γεγονότα με κέντρο τον Ευφράτη, όπου λύνονται οι 4 άγγελοι. Οι άγγελοι αυτοί είπαμε ²⁴ ότι είναι πονηροί γιατί δεν χρειάζονται δέσιμο οι άγγελοι του Θεού που είναι πρόθυμοι να υπακούσουν στο θέλημά Του. Οι πονηροί άγγελοι είναι δεμένοι γιατί, σαν κακοποιοί, μόλις λυθούν προκαλούν όλεθρο. Κάποτε ήταν λυτοί, αλλά με τον εκχριστιανισμό των εθνών της περιοχής οι άγγελοι δέθηκαν. Έκτοτε σποραδικά κάποιος λύνονται για λίγο ώστε να γίνουν τοπικοί πόλεμοι και να τιμωρηθούν μεταξύ τους οι κατά καιρούς ασεβείς καιμισάδελφοι άνθρωποι της περιοχής. Ο Θεός όρισε στον κάθε λαό ένα φύλακα άγγελο, από την αρχαιότητα, ²⁵ στους δε Χριστιανούς **ένα άγγελο ανά πιστό**. ²⁶

²³ «Ορθόδοξος και Βατικάνιος συμφωνία περι Ουνίας».

²⁴ Στο Γ τεύχος της ερμηνείας της Αποκάλυψης: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

²⁵ «...ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ». (Δευτ. ΛΒ 8) Και όπως φαίνεται καθαρά από το βιβλίο του προφήτου Δανιήλ.

²⁶ Μεγάλου Βασιλείου (από την ερμηνεία στους ψαλμούς): «**Ἐκάστω γὰρ τῶν πιστῶν ἔστιν ἄγγελος παρεξουγμένος, ἅγιος τοῦ βλέπειν τὸν Πατέρα τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς**». (PG 29, 453)

Ο άγγελος όμως του κάθε λαού, σαν συμπονετικός στους ανθρώπους δεν θέλει να γίνονται πόλεμοι για να προλάβει ο λαός του να έρθει σε μετάνοια, όπως οι Νινευίτες τον καιρό του προφήτη Ιωνά. Όταν όμως το κακό παραγίνεται τότε για να μην μονιμοποιηθεί και είναι αδύνατη πλέον η διαβίωση των Χριστιανών, ο Θεός εξ ουρανού πληροφορεί τον φύλακα άγγελο του λαού να επιτρέψει τον πόλεμο. Δηλ. η εντολή του λυσίματος των κακοποιών αγγέλων παύει πλέον να εμποδίζεται πνευματικά, με αποτέλεσμα σε ελάχιστο χρόνο να οργανωθούν οι αντίπαλοι που θα φέρουν τους καταστροφικούς πολέμους. Όταν έρθει η ώρα τότε συμβαίνουν τα γεγονότα των σαλπίγγων, αλλά είναι η κακία των ανθρώπων και δεν είναι οι σάλπιγγες που φέρνουν τα δεινά. **«Όχι ότι οι σάλπιγγες των αγγέλων φέρνουν τις πληγές επάνω στον κόσμο, αλλά ότι κάθε μία από αυτές στο δικό της χρόνο ανακοινώνει αυτά που έρχονται, ή πρόκειται να έρθουν»** μας λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ.²⁷

Τώρα θα λυθούν και οι τέσσερις άγγελοι συγχρόνως για να αλληλο-καταλυθεί εν μέρει η βασιλεία του κακού στη Γη, με την περιοχή των κρατών του Ευφράτη να είναι κέντρο της διαμάχης. Ο Ευφράτης λαμβάνεται σαν ένα όριο μεταξύ Ανατολής και Δύσης, όπως ήταν από την αρχαιότητα. Ο **άγιος Επιφάνιος Κύπρου** απαντώντας στους αιρετικούς του καιρού του, που θεωρούσαν μυθεύματα όσα έγραφε η Αποκάλυψη,²⁸ όπως τα μεγάλα μεγέθη (εκατοντάδες εκατομμύρια) στρατού, αναφέρει ότι εφ' όσον όσα είπε ο Ιωάννης για τις Εκκλησίες της Μικράς Ασίας επαληθεύτηκαν, κατά τον ίδιο τρόπο θα επαληθευτούν και τα υπόλοιπα από τα λόγια του. Η Αποκάλυψη δείχνει, λέει ο άγιος Επιφάνιος, με όσους φορούσαν θώρακες πυρίνους και θειώδεις και υακινθίνους (δηλ. κοκκινωπούς και κιτρινωπούς και γαλαζωπούς) **«τις διαφορές των λαών που κάθονται εκεί στον Ευφράτη, οι οποίοι είναι οι Ασσύριοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Μήδοι και οι Πέρσες. Αυτές είναι οι τέσσερις βασιλείες που κατά σειράν αναφέρονται στο βιβλίο του προφήτη Δανιήλ. Από αυτούς πρώτοι εβασίλευσαν οι Ασσύριοι και οι Βαβυλώνιοι κατά τους χρόνους του, μετά δε από αυτούς οι Μήδοι και κατόπιν οι Πέρσες, των οποίων πρώτος βασιλιάς έγινε ο Κύρος».** Δηλ. χρησιμοποιείται μια αναφορά των βασιλείων που υπήρξαν κάποτε διαδοχικά στην περιοχή, σαν τύπος όσων θα διαδραματισθούν κατά την περίοδο των μεγάλων πολεμικών συρράξεων, η οποία ανοίγει με το 6ο σάλπισμα του αγγέλου της Αποκάλυψης. Μόνο που τώρα θα εμπλακούν αντίστοιχα προς τα τέσσερα αρχαία βασίλεια οι τέσσερις υπερδυνάμεις και τα κράτη που τις ακολουθούν, με κέντρο ενδιαφέροντος την περιοχή του Ευφράτη κατά την ίδια χρονική περίοδο.

2.02. «Ο πόλεμος θα γίνει για το νερό»²⁹ έλεγε ο άγιος γέροντας Παΐσιος. Και σαν προεργασία: **«Όταν ακούσετε ότι τα νερά τού Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία του μεγάλου εκείνου πολέμου»...**³⁰ Τα νερά τα ρυθμίζουν ήδη οι Τούρκοι με φράγματα, εκ των οποίων μεγαλύτερο είναι το φράγμα του Ατατούρκ.

Επομένως ο πόλεμος ανάμεσα σε αντίπαλα συμφέροντα Ανατολής και Δύσης ξεκινά για τον οικονομικό και γεωπολιτικό έλεγχο των πετρελαίων και της μεταφοράς τους, ηπιότερα στην αρχή, αλλά στρατιωτικά κατόπιν. Τότε φανερώνεται και η αντιπαράθεση των υπερδυνάμεων,

²⁷ Στο κεφ. 8 της «Ερμηνείας της Αποκάλυψης» υπό Venerable Beda πάντα από το βιβλίο του Edward Marshall.

²⁸ Στο «Πανάριον». Οι τότε αιρετικοί θέλοντας να κτυπήσουν την ακρίβεια των λόγων του Ευαγγελιστού Ιωάννου δηλ. στην πραγματικότητα το Ευαγγέλιο και τις επιστολές του, μεταχειρίσθηκαν τα δυσεξήγητα της Αποκάλυψης σαν σύμμαχο στους ισχυρισμούς τους. Οπότε λέει ο άγιος: «...καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ, μύρια μυριάδες καὶ χίλια χιλιάδες καὶ ἦσαν ἐνδεδυμένοι θώρακας πυρίνους καὶ θειώδεις καὶ ὑακινθίνους. ἐνόμισαν γὰρ οἱ τοιοῦτοι μὴ πῆ ἄρα γελοῖόν (τί) ἔστιν ἡ ἀλήθεια. ἐάν γὰρ λέγη τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθεζομένους, ἵνα δείξῃ τὰς διαφορὰς τῶν ἐκέῖσε ἐθνῶν καθεζομένων ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, οἵτινές εἰσιν Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι καὶ Μήδοι καὶ Πέρσαι. αὗται γὰρ αἱ τέσσαρες βασιλείαι κατὰ διαδοχὴν ἐν τῷ Δανιήλ ἐμφέρονται, ὧν πρῶτοι Ἀσσύριοι ἐβασίλευσαν καὶ Βαβυλώνιοι ἐν χρόνοις αὐτοῦ, Μήδοι δὲ διεδέξαντο, μετ' αὐτοῦ δὲ Πέρσαι, ὧν πρῶτος γέγονε Κύρος βασιλεύς»... (τ. 2, σελ. 309)

²⁹ Δείτε βίντεο με μαρτυρία: https://www.imdle.org/diaf/2012/vid/sygrisi_proph.htm

³⁰ Βλ. «Επίτομος» υπό Λεοντίου Μοναχού www.imdle.org/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf

που εξελίσσεται σε πόλεμο με κέντρο τον Ευφράτη, που αποτελεί διαχωριστικό όριο μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Αρχικά ενδιαφέρονται να εκμεταλλευθούν τις θαλάσσιες περιοχές που έχουν πετρέλαιο ή φυσικό αέριο, αφού αρπάξουν όσο μεγαλύτερα οικονομικά πλεονεκτήματα μπορούν από τις χώρες στις οποίες αυτά ανήκουν, και ελέγξουν τις οδούς μεταφοράς τους. Το ότι **τις υπερδυνάμεις (και το Βατικανό) ενδιαφέρουν τα υποθαλάσσια φρέατα άντλησης πετρελαίου, μας το φανέρωσε πρώτη η Αποκάλυψη**, όπως είδαμε, και επιβεβαίωσε η 1η προειδοποίηση, η αντίστοιχη της 1ης ουαί, που έγινε με την έκρηξη του υποθαλασσιού φρέατος άντλησης πετρελαίου στον κόλπο του Μεξικού (20-4-2010).

Τα μεγάλα υποθαλάσσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου μεταξύ Ισραήλ - Κύπρου ονομάστηκαν **Λεβιάθαν**. Με το όνομά τους μας θυμίζουν πάλι την 5η σάλπιγγα, διότι **ο Λεβιάθαν είναι δαιμονικό³¹ θαλάσσιο τέρας** αναφερόμενο στον προφήτη Ησαΐα και τον Ιώβ, με δευτερεύουσας σημασίας υλική αντιστοιχία κάποια μεγάλα κοίτη όπως τις φάλαινες, τον κροκόδειλο κλπ. Λέγεται από τον Θεό στον Ιώβ: *«Καθώς φτερνίζεται φεγγίζει, τα δε μάτια του μοιάζουν με Εωσφόρο (Αυγερινό). Από το στόμα του βγαίνουν σαν αναμμένες λαμπάδες και διασκορπίζονται γύρω του σαν πυρακτωμένες σχάρες. Από τα ρουθούνια του βγαίνει καπνός (σαν) από καμίνι που καίει με αναμμένα κάρβουνα. Η πνοή του είναι σαν από κάρβουνα (αναμμένα), εξέρχεται δε φλόγα από το στόμα του. Στον τράχηλό του εδράζεται η δύναμή του και μπροστά του απλώνεται απώλεια (τέλεια καταστροφή)... Εξερευνάει αναταράσσοντας την άβυσσο (βαθεία νερά), όπως το φυσικό του σιδηρουργείου. Νομίζει δε τη θάλασσα, σαν χώρο λουσίματος, τον δε τάρταρο (το βαθύτατο μέρος) της αβύσσου σαν αιχμάλωτό του»...* (Ιώβ κεφ. 41). Το κύριο νόημα είναι προφανώς πνευματικό.

Και στον προφήτη Ησαΐα (κεφ. 27) **ο εκεί δράκων είναι ο διάβολος**, με αντίστοιχους ορατούς εχθρούς, αυτούς της Εκκλησίας (στο υλικό πεδίο). Η τιμωρία του θα γίνει οριστικά κατά τη Μέλλουσα Κρίση, ενώ σε πρώτη φάση έγινε όταν ο Κύριος ήρθε επί Γης, ίδρυσε την Εκκλησία - αμπελώνα Του, και έπρεπε να την προστατεύσει από τον εχθρό, ο οποίος διέφευγε την τιμωρία: *«Εκείνη την ημέρα ο Θεός θα καταφέρει την μάχαιρά του την αγία, την μεγάλη και ισχυρή, (που είναι ο λόγος και ο Σταυρός του ενανθρωπίσαντος Υιού) εναντίον του μεγάλου όφη - δράκου, ο οποίος διαφεύγει (την τιμωρία)· θα καταφέρει την μάχαιρά του εναντίον αυτού του όφη - δράκου του πανούργου και διεστραμμένου, και θα φονεύσει τον δράκοντα. Κατά την ημέρα εκείνη ο αμπελώνας (Εκκλησία) του Κυρίου θα φανεί αμπελών ωραίος και επιθυμητός (από Αυτόν), ώστε να είναι καλό να ηγείται κατά των εχθρών του (πνευματικά του Δράκοντος)»*. Επειδή ο διάβολος, όμως, είναι ξεπεσμένος άγγελος, όταν «φονεύεται» τότε απλώς η δύναμή του γίνεται ανενέργητη, αλλά ο ίδιος δεν επιτρέπεται από τον Θεό να πεθάνει, παρόλο που αυτό θα ήταν καλύτερο γι' αυτόν από το να βασανίζεται στην Κόλαση λόγω της αμετανοησίας του.

³¹ Θεωρείται αρχηγικό δαιμόνιο, διότι η λέξη Λεβιάθαν είναι σύνθετη από τις εβραϊκές λεβιάθ και θαννέμ, που σημαίνει «**σύνολο δρακόντων**». Αναγράφεται σαν **לִוְיָתָן** (LVITHN) στην πεντάλφα των σατανιστών, και θεωρείται **φύλακας και ένας από τους 7 πρίγκιπες του Άδη**. Στην αγγλοσαξονική τέχνη από το 800 περίπου, ταυτίζεται με το «**Στόμα της Κόλασης**» (Hellmouth), ένα τερατώδες ζώο στο ανοιχτό στόμα του οποίου πέφτουν όσοι πρόκειται να κολασθούν. Βλ. και <https://en.wikipedia.org/wiki/Leviathan>

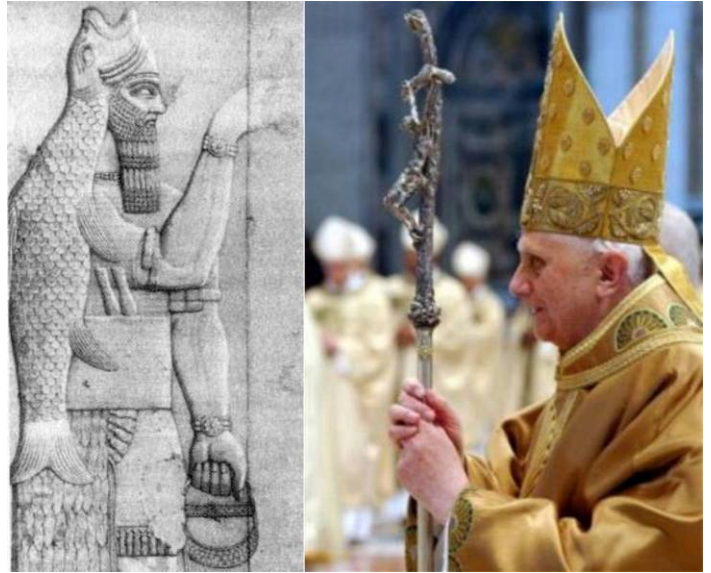
Σαν συνέπεια του ότι εξ αρχής δημιουργήθηκε υπό του Θεού λογική πνευματική οντότης, γι' αυτό όπως όλα τα πνευματικά όντα που φτιάχτηκαν λογικά (μεταξύ των οποίων και η ψυχή μας), δεν πεθαίνει για να μην είναι μάταιη η αναζήτηση του Θεού από αυτά, αλλά και οι κόποι για την πνευματική τους τελείωση ανώφελοι.

Ο Κύριος με τον ερχομό του και κατά την Βάπτιση συνέτριψε τας κεφαλάς των δρακόντων επί του ύδατος εκπληρώνοντας το προφητευμένο από τον προφητάνακτα Δαβίδ.³² Βέβαια και των επιγείων πονηρών δαιμόνων που φόβιζαν ως λέοντες τους ανθρώπους συνέθλασε ο Χριστός τας μύλας, και τους δράκοντες του αέρος συνέτριψε με τον Σταυρό του.

Ο Αντίχριστος στο 11ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης παρουσιάζεται σαν «θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο», και στο 13ο σαν θηρίο που αναδύεται από τη θάλασσα.

Δηλ. έχομε σταδιακή προώθηση του ανόμου, πρώτα αφανώς και μυστηριωδώς κατά τον απόστολο Παύλο, και κατόπιν φανερά όταν ξεπετάγεται από τη θάλασσα, τον κόσμο της απιστίας.

Τελευταία φανερώνονται τα υποθαλάσσια συμφέροντα των πετρελαϊκών, και του πάπα, που δεν μπορούν να θεωρηθούν άσχετα με την υλική προώθηση του Αντιχρίστου στο προσκήνιο της Ιστορίας. Μάλιστα κύριος υποστηρικτής του Αντιχρίστου είναι ο «ψευδοπροφήτης», κατά την Αποκάλυψη, ο οποίος είναι δικέρατος, έχοντας δηλ. διπλή εξουσία α) (ψευδο)πνευματική και β) κοσμική. Τέτοιος και εμφανισιακά ακόμη είναι ο πάπας, μοιάζοντας με το επίσημο ένδυμα³³ της ενθρόνισής του με βύθιο δράκοντα που πάνω του είναι κολλημένα κοχύλια!

Θαλάσσιος δράκων εκτός από τον Λεβιάθαν, ήταν και ο ψευτοθεός των Χαναανιτών που ονομαζόταν Δαγών. (στην προηγούμενη φωτογραφία αριστερά).

Ο Δαγών παριστανόταν σαν άνθρωπος-ψάρι, και μερικοί τον ταυτίζουν με τον γίγαντα Νεβρώδ τον πρώτο που επεθύμησε να γίνει παγκόσμιος τύραννος,³⁴ και γι' αυτό είναι... επίτιμος ηγέτης των Νεοταξιτών! Οπωσδήποτε είναι τύπος του Αντιχρίστου που είναι το θηρίο που βγαίνει από τη θάλασσα και θα κυβερνήσει τυραννικά τη γη για 3,5 χρόνια.

³² «Σὺ ἐκράταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος... (Ψαλμ. Ογ 13). Αλλά το γεγονός της θάλασσεως των κεφαλών των δρακόντων υμνεί η Εκκλησία και σε διάφορα εορταστικά της τροπάρια: «Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελών τὸ προσταπτόμενον». (5η Ωδή της Παραμονῆς των Θεοφανείων). Και: «Ἐτοιμάσου Ἰορδάνη ποταμὲ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, ἀγάλλου ἢ ἔρημος, Ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὡ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε». (Δοξαστικό εσπερινού παραμονῆς Θεοφανείων)

³³ Ὅπως δείχνεται σε προηγούμενη φωτογραφία, και ὅπως μπορούν να δουν ὅσοι θέλουν σε βίντεο στο youtube.

³⁴ Στη Γένεση (κεφ.10, 8) γράφεται ὅτι ο Νεβρώδ ἦταν γιος του Χους, γιου του Χαμ, και ἦταν «γίγας κυνηγὸς ἐνώπιον του Κυρίου» και βασίλευε στη Βαβυλώνα και ἄλλες πόλεις της Μεσοποταμίας. Ο Ιουδαῖος ιστορικός Ἰώσηπος γράφει γι' αὐτόν: «Ἦταν ἐγγονὸς του Χαμ, γιου του Νῶε, ἀνθρωπος τολμηρὸς, με μεγάλη δύναμη στα χέρια»... Ἐπεισε, λέει, τους ανθρώπους την ευτυχία που είχαν στον καιρὸ τους να μην την αποδώσουν στο Θεό, αλλά ὅτι ἦταν το δικό τους σθένος που την προξένησε. «Ἐπίσης ἀλλάξε σταδιακά την διακυβέρνηση στην τυραννία, βλέποντας ὅτι δεν υπήρχε ἄλλος τρόπος για να μεταστρέψει τους ἄνδρες ἀπὸ το φόβο του Θεού, ὥστε να τους φέρει σε μια συνεχὴ εξάρτηση ἀπὸ τη δική του δύναμη». (wikipedia) Ἐπομένως ο Νεβρώδ ἦταν κυνηγὸς των ἀνθρώπων του Θεού, τύπος του Αντιχρίστου και των Νεοταξιτών που ἔχουν τα ἴδια μυαλά. Ἐπειδὴ θεωρεῖται ἰδρυτὴς της Βαβυλώνας είναι και πρότυπο των τεκτόνων, παρόλο που αυτοὶ ἔπρεπε να ἔχουν πρότυπο τον Κάϊν, τον πρώτο που ἔκτισε πόλη (και ἦταν ἀδελφοκτόνος).

2.03. Πάπας - Λεβιάθαν - Δαγών - δάκτινο άστρο. Όμως ο πάπας το δίκωχο που φοράει αντί μίτρας το στόλισε με τον εβραϊκό αστέρα κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα του 2010.³⁵ Έτσι στο πρόσωπό του ενώθηκε ο Λεβιάθαν και ο Δαγών!!! Οι δύο

αντιπροσωπευτικές θεότητες των ειδωλολατρών ο Βηλ και ο Δαγών πέφτουν και συντρίβονται με τον ερχομό του Χριστού όπως είδε προφητικά και πανηγυρικά ανήγγειλε ο Ησαΐας: **«Έπεσε Βηλ, συνετρίβη Δαγών»**³⁶... Ο Δαγών, το είδωλο που είχαν φτιάξει στην Άζωτο για τον ψευτοθεό τους οι ντόπιοι, κάποτε ήρθε σε αντιπαράθεση με την Κιβωτό της Διαθήκης η οποία τοποθετήθηκε στο ναό του Δαγών απέναντι από το είδωλο, όταν επέτρεψε ο Θεός για τις αμαρτίες των Ισραηλιτών να αρπαγεί από τους αλλοφύλους. Τότε κάθε πρωί οι ντόπιοι εύρισκαν το είδωλο του Δαγών³⁷ να είναι πεσμένο μπροστά στην Κιβωτό της Διαθήκης, σε στάση προσκύνησης. Αυτό γινόταν για να μην νομίζουν οι ειδωλολάτρες ότι ο Δαγών τους πρόσφερε την νίκη κατά των Ισραηλιτών.

Είναι ακόμη γνωστό ότι τους πανηγυρισμούς των Φιλισταίων, όταν γιόρταζε ο θεός τους Δαγών, διέκοψε ο τότε αιχμάλωτός τους **Σαμψών** γκρεμίζοντας τον χώρο που ήταν στεγασμένοι. Το έπαθαν αυτό οι Φιλισταίοι όταν άρχισαν να καυχώνται ότι ο θεός τους Δαγών τους παρέδωσε τον Σαμψών.³⁸ Και είναι πολύ γνωστός

ο τρόπος που ο Σαμψών, επανευρίσκοντας τη δύναμή του με το μεγάλωμα των μαλλιών του,³⁹ γκρέμισε το χώρο που γιορταζόταν ο Δαγών σπρώχνοντας τις δύο κεντρικές κολώνες. Επομένως ο Δαγών συμβολίζει εχθρική δύναμη προς τους Ισραηλίτες. Όμως και το **εξάκτινο άστρο**, ή εξάγραμμα δεν θεωρείται σύμβολο των Θεοφοβούμενων Εβραίων της εποχής του Νόμου. **«Μήπως μου προσφέρατε σφάγια και θυσίες, ω οίκος του Ισραήλ, σαράντα χρόνια στην έρημο; Και αναλάβετε την σκηνή του Μολόχ και το άστρο του θεού σας Ραιφάν, τους τύπους αυτών (των**

³⁵ Δείτε και σχετικό βίντεο (αγγλικά): <https://www.youtube.com/watch?v=FJZP60yFSfY>

³⁶ **«Έπεσε Βηλ, συνετρίβη Δαγών, έγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι καὶ πεινῶντι, ἐκλελυμένω, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν»...** (Ησ. κεφ. 46)

³⁷ **«Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγῶν. Καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἄζῳπιοι καὶ εἰσήλθον εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ»...** (Βασ. Α κεφ.5)

³⁸ **«Καὶ ἤρξατο θηρὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν, καθὼς ἐξυρῆσατο. καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγῶν θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν· ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν»...** (Κριταὶ κεφ 1στ, 22)

³⁹ Δεν είναι ότι στα μαλλιά υπήρχε πράγματι η δύναμη του Σαμψών. Αλλά έφερε τα μακριά μαλλιά σαν δείγμα αφιέρωσης και υπακοής στο Θεό, όπως σήμερα για τον ίδιο λόγο οι Ορθόδοξοι Μοναχοί αφήνουν μακριά γένια και μαλλιά. Όταν έθεσε σε προτεραιότητα τη σχέση του με τη Δαλιδά, ως προς την εντολή του Θεού, τότε τιμωρήθηκε, αλλά η χάρη του Θεού επανήλθε όταν μετάνιωσε, και σημάδι ήταν το μεγάλωμα πάλι των μαλλιών του.

ψευτοθεών) που φτιάξατε για τον εαυτό σας. Και γι' αυτό θα σας μετοικίσω μακρύτερα από τη Δαμασκό, λέγει Κύριος ο Θεός, ο έχων το όνομα Παντοκράτωρ». (Αμώς Ε 25-27) Βλέπουμε ότι όσοι

εμπρός

Το «Talisman» του Κρόνου (Saturn) πίσω με την κεφαλή του ταύρου Μολόχ στο κέντρο

το άστρο της σημαίας του Ισραήλ

Βουδιστικό αστέρι

μετέχουν σε ειδωλολατρικές εορτές και χρησιμοποιούν τα σύμβολα των ψευτοθεών, αποτελούν πλέον **σκήνωμα ειδωλολατρικό (του Μολόχ)**, και παύουν να έχουν την προστασία του Θεού. Το εξάκτινο άστρο εθεωρείτο και σήμα του θεοποιημένου έκτου (δου) από τον ήλιο πλανήτη Κρόνου. Επομένως **κατά τον προφήτη Αμώς είναι οι αποστάτες από τον αληθινό Θεό Ιουδαίοι που πρότειναν, και έγινε δεκτό, να λάβουν το άστρο σαν σήμα τους.** Και ο εξ Ιουδαίων πρωτομάρτυρας Στέφανος αυτό το εδάφιο θύμισε στους Ιουδαίους για να τους εξηγήσει γιατί απομακρύνθηκαν από τον Θεό: **«...και έφτιαξαν μοσχάρι στις ημέρες εκείνες και πρόσφεραν θυσία στο είδωλο, και ευφραίνονταν με τα έργα των χεριών τους. Μετεστράφη δε ο Θεός, και τους παρέδωσε να λατρεύουν την στρατιά του ουρανού,** καθώς έχει γραφεί σε βιβλίο των Προφητών: **Μήπως μου προσφέρατε σφάγια και θυσίες... Και αναλάβετε την σκηνή του Μολόχ και το άστρο του θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους αυτών (των ψευτοθεών) που φτιάξατε για τον εαυτό σας»⁴⁰...** (Πράξεις Ζ 41-43). Χαρακτηρίζεται λοιπόν σαν σήμα της λατρείας των ψευτοθεών της «στρατιάς του ουρανού» το εξάκτινο άστρο που από τους παλιούς αποστάτες το παρέλαβαν οι αποκριφιστές Εβραίοι των τελευταίων αιώνων.

Η δύναμη των συμβόλων είναι σπουδαία, όταν αυτά είναι εκ Θεού, διότι αντιπροσωπεύουν τον ίδιο τον Θεό. Τέτοιο **ισχυρό σύμβολο είναι ο Σταυρός του Χριστού,⁴¹** που προτυπωνόταν από τον αναρτημένο σε ψηλό κοντάρι **χάλκινο όφη,** προς τον οποίο ατενίζοντας γιατρευόντουσαν από τις πληγές των φιδιών της ερήμου οι Εβραίοι, τον καιρό του Μωυσή. Η επιλογή ενός σήματος (εξάκτινο αστέρι) από το επίσημο κράτος του Ισραήλ, που μαρτυρείται από την Αγία Γραφή σαν σύμβολο παγανιστικό,⁴² δείχνει ότι η επικρατούσα τάση στους ηγέτες των Εβραίων εναντιώνεται στον Θεό (και όχι μόνο στον Ιησού Χριστό ως άνθρωπο), όπως είχε συμβεί και παλιότερα, την εποχή του Νόμου και των Προφητών, δηλ. δείχνει ότι **επικρατούν μεταξύ αυτών οι αποκριφιστές,⁴³** που είναι στην πραγματικότητα

⁴⁰ «...και έμοσχοποίησαν έν ταίς ήμέραις εκείναις και άνήγαγον θυσίαν τῷ είδώλῳ, και εύφραίνοντο έν τῷς έργοις τῶν χειρῶν αυτών. έστρεψε δε ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ ούρανοῦ, καθώς γέγραπται έν βίβλῳ τῶν προφητῶν· μή σφάγια και θυσίας προσηνέγκατέ μοι έτη τεσσαράκοντα έν τῇ έρήμῳ, οίκος Ἰσραήλ; και ανέλαβετε τῆν σκηνήν τοῦ Μολόχ και τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὗς έποίησατε προσκυνεῖν αύτοίς· και μετοικίῳ ὑμᾶς επέκεινα Βαβυλῶνος».

⁴¹ Αναγνωρίζεται από τα αρχικά IC XC του Κυρίου επάνω του ή και την παράσταση του σώματός Του.

⁴² Γενικά κάθε Θεοφανέρωτο σύμβολο, βοηθάει στην προσέγγιση του αληθινού Θεού, και οι Εβραίοι μπορούσαν να διαλέξουν ένα τέτοιο αντί για το εξάκτινο αστέρι, και έτσι **να θυμούνται καλύτερα τις εντολές αλλά και τις ευεργεσίες του Θεού** και να μπορούν να πλησιάσουν ευκολότερα τον Χριστό και τη διδασκαλία Του. Είχαν πχ την **φλεγόμενη και μη καιόμενη βάτο του Σινά,** ή την **κλίμακα του Ιακώβ** τα οποία προτύπωναν τη Θεοτόκο.

⁴³ Το εξάγραμμα ή εξάκτινο άστρο υπάρχει και σαν «mantra», το σπουδαιότερο μάλιστα, στον Θιβετιανό μοναχισμό. Δηλώνει στα 3 επάνω τρίγωνα «καλές» επιρροές και στα κάτω κακές από "θεούς" ή "δαίμονες" και στο κέντρο τον φωτισμό, δηλ. από τη γνώση αυτή καλού - κακού υποτίθεται ότι φωτίζεται ο άνθρωπος. Στην πραγματικότητα αυτή ακριβώς ήταν η **συμβουλή του φιδιού** στους προπάτορες: Να μην αρκестθούν στη γνώση του καλού αλλά **να γνωρίσουν και το κακό ...για να γίνουν "θεοί".** Η τραγική ειρωνεία είναι ότι οι Ναζί

παγανιστές και εωσφοριστές.

Τελικά όμως γνωρίζουμε ότι, κατά τις προφητείες, αρκετοί Εβραίοι θα προσέλθουν στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και θα βαπτισθούν. Ήδη υπάρχουν Χριστιανοί Εβραίοι στο Ισραήλ προερχόμενοι κυρίως από τη Ρωσία. Επίσης υπάρχει το θρησκευτικό κίνημα των **Μεσσιανικών Ιουδαίων** (Messianic Jews), που δέχονται τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία, μερικοί βαπτίζονται και γίνονται γέφυρα και των άλλων προς την Ορθοδοξία. Αντιμετωπίζουν όμως διωγμό από τους φανατικούς «ορθόδοξους Εβραίους», οι οποίοι θέλουν να τους απομακρύνουν από το Ισραήλ.⁴⁴ Ανάλογος είναι ο διωγμός, από τους φανατικούς Εβραίους, που αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί που διαμένουν στο Ισραήλ, για να αναγκαστούν να μεταναστεύσουν.⁴⁵ **Στις 29 Νοεμβρίου του 1979 μαρτύρησε στο Ισραήλ και ο άγιος, πλέον, Φιλούμενος** από παρανοϊκούς κινούμενους από θρησκευτικά⁴⁶ κίνητρα, που τον κατακρεούργησαν στο φρέαρ του Ιακώβ, την ώρα που διάβαζε τον εσπερινό.⁴⁷ Οπωσδήποτε όλοι κρίνονται από το Θεό, τα άτομα σαν άτομα, και το κάθε κράτος κρίνεται σαν κράτος, αλλά επειδή μας ενδιαφέρουν οι θρησκευτικές τάσεις, δεν ασχολούμαστε γενικά με κράτη, παρά μόνο όταν υπάρχει ανάγκη, λόγω προφητικής αναφοράς σ' αυτά, όπως πχ από τον προφήτη Δανιήλ και τον προφήτη Ζαχαρία για τα τέσσερα ισχυρά βασίλεια του κόσμου.

Ο πάπας ενσωματώνοντας στην επίσημη αρχιερατική αμφίεσή του **σύμβολα αποστασίας από τον αληθινό Θεό**, αυτοεπιδεικνύεται ως αποστάτης, εχθρός των Εβραίων που θα θελήσουν να αναζητήσουν την αλήθεια για να σωθούν, αλλά και των πιστών Χριστιανών. Τον ενδιαφέρουν πλέον μόνο τα γήινα, και χρησιμοποιεί τα πνευματικά για συγκάλυψη των πράξεών του. **Είναι ο μοναδικός αστέρας - επίσκοπος που μπορεί να πραγματοποιεί όσα αναφέρει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη**, τα οποία συγκεκριμένα προκαλούν με το 6ο σάλπισμα τον 3ο Παγκόσμιο ή **Γενικό Πόλεμο** όπως ονομάστηκε από τον **άγιο Κοσμά τον Αιτωλό**, γιατί αυτός θα ενεργείται μέσα και έξω από τις χώρες. Και σαν υπεύθυνο (αιτία) των γεγονότων του πολέμου, αλλά και της αποστασίας γενικότερα που θα οδηγήσει σ' αυτόν, δεν είναι καθόλου παράδοξο που ο άγιος Κοσμάς ορίζει τον πάπα. Και για την αμετανοησία του και τη συμπαρατάξη του με τις δυνάμεις του Αντιχρίστου μόνο γι' αυτόν μας προτρέπει **«τον πάπα να καταράσθε διότι αυτός θα είναι η αιτία»**.⁴⁸ Εξ άλλου η συμπαρατάξη του πάπα με τους αποκρυφιστές νεοταξίτες που προκαλούν δυστυχία και πολέμους δεν διέφυγε και από το προορατικό βλέμμα του **γέροντος Παϊσίου**:

- **Γέροντα, ο ηγέτης αυτού του πολέμου θα είναι Εβραίος;**

- **Ναι, Εβραίος θα είναι. Θα συνεργαστεί πολύ κι ο πάπας, γιατί όλα τα παιδιά του Διαβόλου τα θεωρεί δικά του και θα τους υποδεικνύει να ακολουθούν τον (τότε) αντίχριστο. Γι' αυτό και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είπε «τον πάπα να καταράσθε διότι αυτός θα είναι η αιτία». Ο Άγιος εννοούσε αυτόν τον πάπα της συγκεκριμένης εποχής που θα βοηθήσει στην ανάδειξη του αντιχρίστου (ηγέτη). Οι άλλοι πάπες σε σχέση μ' εκείνον θα φαίνονται... σαν καλοί!**⁴⁹

υποχρέωναν τους Εβραίους να φορούν το εξάκτινο αστέρι που έγραφε στο κέντρο Ιουδαίος, σαν διακριτικό, αλλά και αυτοί οι ίδιοι σαν σήμα τους είχαν τη **σβάστικα, ένα επίσης Βουδιστικό σύμβολο!** Οι **Raelians** οπαδοί της θρησκείας των "εξωγήινων", έχουν σαν σύμβολο τη **σβάστικα τοποθετημένη μέσα στο άστρο του Ισραήλ...!**

⁴⁴ Πολλά άρθρα υπάρχουν στο διαδίκτυο, όπως **Israel's Messianic Jews Face Orthodox "Persecution"**: Δηλ. Οι Μεσσιανικοί Ιουδαίοι του Ισραήλ αντιμετωπίζουν από τους ορθόδοξους (φανατικούς Εβραίους) «διωγμό»: <https://www.worthynews.com/10112-israels-messianic-jews-face-orthodox-persecution>

⁴⁵ πχ **«Ο διωγμός των Ισραηλινών εξαναγκάζει τους Χριστιανούς να μεταναστεύουν»**. Από είδηση της 5-5-2012 στο site: <https://theorthodoxchurch.info/blog/news/2012/05/israeli-persecution-forces-christians-to-emigrate/>

⁴⁶ Αν δεν είχαν θρησκ. κίνητρα τότε δεν θα αγιοποιείτο. Η αγιότητα φανερώθηκε και από θαύματα του αγίου.

⁴⁷ Δείτε περισσότερα: <https://www.imdleio.gr/html/2010.htm>

⁴⁸ Η 90ή προφητεία: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf

⁴⁹ Στον Τόμο των Προφητειών σελ. 36: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/06_gPaisios.pdf

2.04. Το 6 της 6ης σάλπιγγας και το 4 των αγγέλων. Η μεγάλη καταστροφή στην ανθρωπότητα έρχεται με την 6η σάλπιγγα, σε αντίθεση προς την 6η ημέρα που υπήρξε η ημέρα της Δημιουργίας του ανθρώπου. Μάλιστα **το έξι δηλώνει τελειότητα** κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, για το καλό ή για το κακό ανάλογα με τη χρήση του, και είναι ο αριθμός που αντιστοιχεί στους διανοητές,⁵⁰ δηλ. όσους χρησιμοποιούν το μυαλό τους που είναι έκτο σε σχέση με την πεντάδα των αισθήσεων. Τώρα αυτό δηλώνει την χρήση των επιστημών και των εφευρέσεων όχι πλέον για την ευημερία αλλά την καταστροφή του ανθρώπου. Στους διανοητές περιλαμβάνονται οι άθεοι φιλόσοφοι των επινοημάτων της κακίας που χύνουν μίσος στις καρδιές των ανθρώπων, οι συνεχιστές της παρανοϊκότητας του ρατσιστή υπεράνθρωπου του Νίτσε και του απάνθρωπου και Θεομάχου Μαρξ, οι ειδωλολάτρες του χρήματος και των άλλων γήινων συμφερόντων, τα οποία θέτουν πάνω από τον άνθρωπο, και γενικά όλοι **οι άπιστοι**, ως προς τον Ευαγγελικό λόγο, και **οι κακόπιστοι** που λένουν ή και πράττουν διεστραμμένα.

Ο Αιδέσιμος Μπηντ λέει: **«Ο έκτος άγγελος δηλώνει τους κήρυκες της τελευταίας σύγκρουσης, οι οποίοι, όπως το Ευαγγέλιο προειδοποιεί, ανιχνεύουν τις απάτες του Αντιχρίστου. Γιατί τα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου είναι τα Ευαγγέλια, τα οποία υψώνονται πάνω από την Εκκλησία».** Ο κόσμος θα κριθεί από το λόγο του Θεού, και κρίνεται και σε ενδιάμεσες μικρές η μεγάλες κρίσεις, όπως τον γενικό πόλεμο, με βάση αυτόν τον λόγο και μόνο. Γι' αυτό η ισχύς (4 κέρατα) κρύβεται μέσα στα Ευαγγέλια, που **με μία φωνή** εκφράζουν το λόγο του Θεού. Και για αυτό πρώτα από αυτά, διά των κορυφαίων αγγελικών δυνάμεων που τα διακονούν, ξεκινάει η απόφαση να κινηθούν τα γεγονότα της 6ης σάλπιγγας, ώστε τελικά να αποδυναμωθεί η κακία μεταξύ των ανθρώπων που είναι αντίθετη στις εντολές του Θεού Λόγου: **«Και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου του χρυσού, που είναι μπροστά στο Θεό, να λέει στον έκτο άγγελο που έχει τη σάλπιγγα. Λύσε τους τέσσερεις αγγέλους τους δεμένους πάνω στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη»...**

Δηλώνει εδώ η Αποκάλυψη ότι η επερχόμενη καταστροφή θα γίνει με την καθοδήγηση των πονηρών πνευμάτων, διότι οι άνθρωποι, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, απομακρύνθηκαν από το δρόμο του Θεού και την αληθινή πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, και δεν θέλουν να εφαρμόζουν τον Ευαγγελικό λόγο στη ζωή τους. Γι' αυτό αφήνονται να τιμωρηθούν, κατά τις επιθυμίες και τα πονηρά έργα τους, με το να βρεθούν κάτω από την εξουσία των πονηρών δαιμόνων για ένα διάστημα, μήπως προλάβουν να συνειδητοποιήσουν το λάθος τους και μετανοήσουν. **Τέσσερεις οι ευαγγελιστές της Χριστιανικής πίστης, τέσσερεις και οι δαίμονες που λύνονται, λόγω της απιστίας των ανθρώπων, για την βίαιη αναχαίτιση της κακίας.** Με κέντρο τον **Ευφράτη** διαδραματίζονται τα γεγονότα, γιατί με το ύδωρ το ζων, της διδασκαλίας και του Βαπτίσματος, που δώρισε ο Θεάνθρωπος περπατώντας στα μέρη εκείνα, αρδεύεται ο Χριστιανικός κόσμος και γι' αυτό υπάρχει κάποια **ευφροσύνη** στη Γη. Μετά όμως την μεγάλη μεγέθους αποστασία ακολουθεί το λύσιμο των πονηρών αγγέλων, το ζωοποιο νερό της χάριτος του Χριστού λιγοστεύει από τα πονηρά έργα που τη διάπραξη τους υποβάλλουν οι δαίμονες, και **μετά την ελάττωση του πνευματικού ύδατος ακολουθεί η ανεπάρκεια και ο «πόλεμος του νερού» στο υλικό πεδίο.** Όταν επομένως ο Ιωάννης μας μιλάει στην Αποκάλυψη για πονηρούς αγγέλους που λύνονται για να προκαλέσουν καταστροφές, μας ενημερώνει για την κρισιμότητα της κατάστασης, λίγο πριν και κατά την διάρκεια του Γενικού Πολέμου, όταν **οι πιστοί θα βρίσκονται μέσα σε μια κοινωνία δαιμονοκρατούμενη...**

Είδαμε τη σχέση που έχει με τα φρέατα των πετρελαίων η πέμπτη σάλπιγγα, και πως με τις αντιπαραθέσεις συμφερόντων, στα οποία μετέχει το Βατικανό, η κατάσταση οδηγείται στην σύγκρουση του Γενικού ή τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Για να φτάσουμε στον πόλεμο χρειάζεται

⁵⁰ Δείτε και στο «3 ΟΥΑΙ»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

μια γενική πνευματική κατάπτωση. Αυτή εκτός από τη φιλαργυρία των Τραπεζιτών και την φιλαρχία των πολιτικών, έχει σπουδαίο συντελεστή την αποκοιμίζουσα τις συνειδήσεις **ανηθικότητα**, η οποία εξαπλώνεται με την κατευθυνόμενη από την Μασονία και τους αποκρυφιστές προώθηση της σαρκολατρείας, και μάλιστα της ομοφυλοφιλίας σαν φυσικού τρόπου ζωής, υπό την πίεση των ελεγχόμενων από αυτούς διεθνών Οργανισμών.⁵¹

Εντούτοις, πρέπει να ζούμε πνευματικά, προετοιμαζόμενοι για την αιωνιότητα, και γι' αυτό μας δόθηκαν οι εντολές του Θεού, ώστε **«το δοθέν σώμα μας οφείλει να πνευματοποιηθεί»**⁵² κατά τον γέροντα Σωφρόνιο Σαχάρωφ, τον Αγιορείτη και κτήτορα Μονής στο Έσσεξ. Μέσω των σαρκικών παθών αποκοιμίζεται ο νους των ανθρώπων και κατόπιν εύκολα, και χάριν των φανταζόμενων μελλοντικών ηδονών, οι πονηροί δαίμονες ενσπείρουν στο νου το πνεύμα τηςμισαδελφείας και **τα εξοντωτικά φονικά πάθη**. Αυτόν τον τρόπο εξαπάτησης των φιληδόνων, τον είδαμε να παριστάνεται **«σαν τρίχες γυναικών»**, στη μορφή των δαιμονικών ακρίδων που οδηγούν την ανθρωπότητα στην φονική καταστροφή του Γενικού Πολέμου.

Είμαστε επιρρεπείς στα φονικά πάθη από την εποχή των προπατόρων, και θα απαλλαγούμε μόνο, αν **«ενδυθούμε τον καινό άνθρωπο»** (Εφ. Δ 24), δηλ. όταν ανανεωθούμε πνευματικά: **«Η προπατορική αμαρτία εισήγαγε πανταχού την διάσπαση. Μέχρι σήμερα η ανθρωπότητα όχι μόνο δεν ελευθερώθηκε από το πνεύμα της αδελφοκτονίας, αλλά συνεχίζει ακόμα περισσότερο να βυθίζεται σε θανατηφόρο παραλήρημα»**, λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ. (Β 37)

2.05. Αιρέσεις. Οι πιστοί καλούνται τώρα να αντέξουν σε ένα πολύ μεγαλύτερο φάσμα πειρασμών από αυτούς των προγενέστερων εποχών. Το χειρότερο είναι ότι προστίθενται και **πειρασμοί θεολογικής φύσεως** όπου **οι αιρετικοί εμφανίζονται σαν προφήτες** διεκδικώντας ισοτιμία με τους διδασκάλους της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Υποστηρίζονται από τον ξεπεσμένο αστέρα του Βατικανού, για να διχάσουν ακόμη περισσότερο και αν ήταν δυνατόν να απωλέσουν και τους εκλεκτούς, όπως προειδοποιεί ο Κύριος Ιησούς Χριστός: **«διότι θα εγερθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες και θα δώσουν σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν ήταν δυνατόν, και τους εκλεκτούς»** (Ματθ. 24:24).

Από τις μεγαλύτερες επομένως συμφορές, περιεχόμενες μέσα στα ουαί, είναι οι πολυάριθμες αιρέσεις: **«Δεδομένου ότι είχε πει ότι τρεις ουαί επρόκειτο να έρθουν, αναφέρει τώρα ότι η μια έχει έρθει ήδη, με την εξαπάτηση της αιρέσεως, και ότι δύο υπολείπονται, που θα συμβούν στους διεστραμμένους την εποχή του Αντιχρίστου και κατά την ημέρα της κρίσης»**. Αυτά μας λέει ο Μπηντ, που έζησε πριν να εμφανισθεί η αίρεση του παπισμού, ζωγραφίζοντας το πρώτο ουαί (της 5ης σάλπιγγας) σαν αποτέλεσμα της πλάνης που είδαμε να προέρχεται από τον πλήρως εκκοσμικευμένο αστέρα της Αποκάλυψης. **Το 2ο ουαί το αναφέρει την εποχή του Αντιχρίστου**, η οποία ξεκινάει πριν την δημόσια φανέρωσή του. Πολλοί αντίχριστοι εμφανίζονται πριν την εποχή του τελικού εξολοθρευτού της ανθρωπότητας, και δεν είναι ασήμαντη η ευθύνη τους στα ενδιάμεσα δραματικά γεγονότα όπως τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος **προηγείται** της εποχής του τελικού Αντιχρίστου. Γι' αυτό και ο γέροντας Παΐσιος σαν Αντίχριστο αναφέρει και τον Ευρωπαίο ηγέτη αυτής της ενδιάμεσης εποχής, όπως είδαμε πριν.

Όμως για το καλό μας **όλα ελέγχονται μέχρι λεπτομερείας από το Θεό**, και όλα είναι έτοιμα για να διαδραματισθούν στον καιρό τους. Και ενώ οι άνθρωποι πράττουν με την ελεύθερη βούλησή τους αυτό που νομίζουν να είναι το πιο συμφέρον γι' αυτούς, ο άχρονος Θεός προγνωρίζει τα πάντα μέχρι και την ακριβή ώρα και ημέρα, μήνα και χρόνο της φονικής αναμέτρησης που ετοιμάζεται από τους πονηρούς αγγέλους, για να σκοτώσει το τρίτο των

⁵¹ Δείτε πχ Ευρωκοινοβούλιο - ομοφυλοφιλία: https://www.imdle0.gr/diaf/2006/08-Eur_cunsil-omophilo.pdf

⁵² Το Β17 στο: https://www.imdle0.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

ανθρώπων: **«Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι προετοιμασμένοι γι' αυτήν την ώρα και ημέρα και μήνα και χρονιά, για να σκοτώσουν το (ένα) τρίτο των ανθρώπων».**

2.06. Για τον Ευφράτη από τον Αιδέσιμο Μπηντ. Οι άγγελοι λύθηκαν στον Ευφράτη **«γιατί ο Ευφράτης, που είναι ένα ποτάμι της Βαβυλώνας, σημαίνει τη δύναμη του βασιλείου του κόσμου, και τα κύματα των διωκτών (των Χριστιανών). Αυτό είναι το μεγάλο βουνό, που είχε προλεχθεί ότι θα ριχτεί καίόμενο με φωτιά μέσα στη θάλασσα».** Αυτά λέει για τον Ευφράτη ο Αιδέσιμος Μπηντ, επιβεβαιώνοντας ουσιαστικά ότι:

α. Τα πολεμικά γεγονότα του Ευφράτη, όπως περιγράφονται στην έκτη (6η) σάλπιγγα **είναι παγκόσμια**, δηλ. αφορούν αναμέτρηση όλων των μεγάλων δυνάμεων και για το λόγο αυτό **θεωρούνται όλα τα επί μέρους βασίλεια σαν ένα: «το βασίλειο του κόσμου».** Στο τέλος του κόσμου ο Αντίχριστος θα καθίσει στο θρόνο αυτού του πρόσκαιρου παγκοσμίου βασιλείου, και θα παραπλανήσει στο έπακρο τους ήδη πλανωμένους από το κοσμικό πνεύμα ανθρώπους. Ο Ευφράτης τότε συμβολίζει⁵³ τον Αντίχριστο που θα κατάγεται από αυτά τα μέρη, με μητέρα από τη φυλή Δαν. Ενωρίτερα γίνεται η αναμέτρηση των μεγάλης ισχύος δυνάμεων μέσα σ' αυτό το «υπέρ-βασίλειο του κόσμου», και στο εσωτερικό των κρατών επικρατεί **αναρχία και διαμάχη**, γιατί αυτό είναι χαρακτηριστικό της προετοιμασίας για την έλευση του Αντιχρίστου, και ο γνωστός τρόπος με τον οποίο δρουν οι πονηροί δαίμονες. Αυτό έκανε και τον **άγιο Κοσμά** να μιλήσει για **«Γενικό Πόλεμο».** Τώρα αυτά δεν μας φαίνονται απίθανα, διότι βρισκόμαστε σε φάση (μετά το 1990) που **έχει ενεργοποιηθεί πλέον επίσημα η παγκοσμιοποίηση.** Είναι εκπληκτικό, όμως, το πώς μίλησε τόσο νωρίς καθαρά ο Μπηντ για το **παγκοσμιοποιημένο βασίλειο** και το **σύστημα που το διέπει, δηλ. αυτό της Βαβυλώνας, ήτοι της μεγάλης πνευματικής σύγχυσης.** Και

β. Είχαμε πει⁵⁴ ότι **οι συμφορές των πρώτων σαλπίνγων είναι προστιθέμενες**, δηλ. προστίθενται μερικώς ή πλήρως, στα γεγονότα των επόμενων σαλπίνγων, γίνονται ένα συστατικό τους. Ειδικά στον μεγάλο πόλεμο της έκτης σάλπιγγας θα χρησιμοποιηθεί κάθε διαθέσιμο μέσο, και αυτά που αναφέρθηκαν στις προηγούμενες σάλπιγγες, για καταστροφή. Αυτά που έχουν συμβεί πριν, όπως η κατάρρευση του βασιλείου της Ρωσίας που αντιστοιχεί στην 2η σάλπιγγα, δεν θα είναι τίποτα μπροστά στην γενική καταστροφή και εξαθλίωση των χωρών όλου του πλανήτη, του **«βασιλείου του κόσμου»** κατά τον Μπηντ. Όπως τότε ένα από τα Χριστιανικά βασίλεια καταστράφηκε από τη διαβολική γνώση που εισήγαγε τη μισαδελφεία και τη φωτιά των όπλων, το ίδιο θα συμβεί και τώρα **αλλά σε όλες τις "πολιτισμένες" χώρες.**

2.07. Η Πόλη σαν όριο Ανατολής - Δύσης. Η Κωνσταντινούπολη, που βρίσκεται κι αυτή στο σύνορο Ανατολής - Δύσης όπως και οι χώρες του Ευφράτη, θα είναι περιοχή σύγκρουσης των υπερδυνάμεων κατά τις Ορθόδοξες Χριστιανικές προφητείες.⁵⁵ Η «Πόλη» θα καταληφθεί αρχικά από τους Ρώσους.⁵⁶ Μετά την κάθοδο των Ρώσων (ξανθού γένους) στην Πόλη για **5 περίπου μήνες**, οπότε **«θα φάγουν λάχανα πολλοί σε εκδίκηση των Αγίων»** δηλ. τιμωρώντας τους εκεί εχθρούς των Χριστιανών για το διάστημα αυτό που αντιστοιχεί στην περίοδο ωρίμανσης των λαχάνων, θα αναλάβουν την διοίκηση προσωρινά **τρεις επίτροποι**

⁵³ Είπαμε ότι ανάλογα με τη θέση στη Γραφή, και το καλό ή κακό νόημα είναι και η ερμηνεία. Ο Ευφράτης όταν συμβολίζει τον Αντίχριστο σημαίνει «μέγα πειρασμός» κατά τον άγιο Αρέθα Καισαρείας και άλλους. Διαβάστε για τον πόλεμο του Αρμαγεδόνα: www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf Με τη διευκρίνιση ότι υπάρχει αναλογία στα γεγονότα του παγκοσμίου πολέμου με αυτά της Συντελείας στην οποία γίνεται ο τελικός πόλεμος του Αντιχρίστου. Έχομε δηλ. ενωρίτερα, στη Νεκρά Θάλασσα, μικρότερο «Αρμαγεδόνα»! (σ. 34 Α τόμ. Πρ.)

⁵⁴ Γ τεύχος της Αποκάλυψης, σελ. 49

⁵⁵ Αναφέρονται στον **άγιο Μεθόδιο** (9ος αιών), τον **άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν σαλό** και άλλους. Αν και μερικοί θεωρούν το κείμενο του Αγίου Μεθοδίου ψευδεπίγραφο, σημασία έχει ότι αναφέρεται στα γεγονότα με τον τρόπο που μίλησε γι' αυτά ο άγιος Κοσμάς και πιο πρόσφατα ο γέροντας Παΐσιος, ο οποίος μάλιστα διευκρίνισε ότι οι (προσωρινοί) **τρεις προνοητές της Πόλης θα είναι ένας Ευρωπαίος, ένας Ρώσος και ένας Έλληνας.**

⁵⁶ Δείτε Α τόμο Προφητειών σελ. 68 (σελ. 80 & 81 του βιβλίου του γ. Ιωσήφ. Έκδ. 1995).

(προνοητές). Αλλά η ένταση θα συνεχίζεται και αλλαγές στην ηγεσία, κατά τον άγιο Μεθόδιο,⁵⁷ θα σημάνουν την κλιμάκωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Τότε **«θα παραχθούν τα έθνη του Βορρά»** και υποκινούμενα από τα πνεύματα της πονηρίας και τον πάπα,⁵⁸ θα αντιπαραταχθούν μέσω τεσσάρων στρατοπεδεύσεων.

Το **Βόρειο-Ατλαντικό Σύμφωνο (NATO ή North Atlantic Treaty Organization)**, έχει **28 χώρες μέλη** (2012), **30 (το 2022)**, και με τις συμφωνίες 1997 και 2002 περιλάμβανε **σαν εταίρο**, για τη σταθερότητα και ασφάλεια, **και τη Ρωσία**, ώστε να δρουν από κοινού αν χρειασθεί... (Αυτό άλλαξε μετά την ενσωμάτωση στη Ρωσία της Κριμαίας το 2014). Αλλά **θα παραχθούν τότε και τα έθνη που κάθονται νότια**, δηλ. **οι Κινέζοι** και οι σύμμαχοί τους. Τότε θα πιαστεί ο πόλεμος ο ονομαζόμενος **«Μέγας Φίλιππος»** από τα κράτη που φιλούν (=αγαπούν) την ισχύ και θα μετάσχουν στις μάχες με τεράστιο αριθμό πολεμικών μηχανών (ίππων).

Ο αριθμός των πολεμιστών της γιγάντιας αυτής πολεμικής μηχανής ή **«ίππου»** κατά τον Ιωάννη, θα είναι **200 εκατομμύρια συνολικά, από όλες τις εμπόλεμες χώρες**. Και 18 γλωσσών λαοί, λέει ο άγιος Μεθόδιος θα πολεμήσουν. Πολύ περισσότερα από 18 θα είναι τα κράτη, αλλά 18 οι γλώσσες, που αντιστοιχούν στο τέταρτο των διαμερισθεισών κατά την πυργοποιία της Βαβυλώνας φυλών και της δημιουργίας έκτοτε τόσων αντίστοιχων γενικών γλωσσών ή διαλέκτων.⁵⁹ Όποιος μπει στον πόλεμο αυτό, που θα διεξαχθεί κυρίως μεταξύ ξεπεσμένων πνευματικά Χριστιανικών κρατών, θα καταστραφεί, έλεγε ο γέροντας Παΐσιος.

Τα διακόσια εκατομμύρια μπορούμε κατά διάφορους τρόπους⁶⁰ να δούμε τι πνευματικό μήνυμα μας δίνουν και τι επαληθεύουν. **«Ο μεν εκατόν (100) αριθμός μας φέρνει το μήνυμα της τελείας αρετής, η οποία δεκαπλασιάζει την δεκάδα των θεόγραφων εντολών. Ο δε διακόσια (200) τη φύση (μας) αποτελούμενη από ύλη και είδος»**, μας λέει ο άγιος Κύριλλος⁶¹ και επεξηγεί: **«Επειδή είναι μεν η ύλη τετραδική, διά τα τέσσερα στοιχεία ή διαστάσεις της, πενταδικό δε το είδος διά το πενταπλό της αίσθησης, με την οποία σχηματίζονται (στο νου μας) τα υλικά, όταν συνθέσεις 4 φορές το 50 θα λάβεις 200 (=4x50)»**.

Ο επί χιλιάδες ή εκατομμύρια⁶² πολλαπλασιασμένος αριθμός διακόσια δείχνει πολύ τελειότερη τη φυσική ικανότητά μας για δημιουργία ή για καταστροφή, ανάλογα με την καλή ή κακή διάθεση που τη χρησιμοποιούμε. Εδώ που πρόκειται για πόλεμο, τα 200.000.000 ή 200x10⁶ δείχνουν ότι κατά την αδελφοκτόνα αναμέτρηση η ανθρωπότητα θα έχει φτάσει σε τέτοια κακία που θα χρησιμοποιήσει, με πάθος, το μέγιστο της δύναμής της για την αυτοκαταστροφή της. Επίσης το 10⁶ δηλώνει την μέγιστη δημιουργική ή εδώ καταστροφική ικανότητα σε σχέση με τις δέκα (10) εντολές του Θεού. Πάντως τα στρατεύματα των εμπόλεμων ξεχύνονται **«για να σκοτώσουν το (ένα) τρίτο των ανθρώπων»**.

⁵⁷ Θα εγερθεί πρώτα ένας «αυτόνομος» και κατόπιν κάποιος «λύκος αγριώδης». (Α τόμος Προφητειών σελ. 68).

⁵⁸ Δείτε πχ για το ξέπεσμα του παπισμού από τον **Επίτομο** υπό ΛΜΔ όπου αναφέρεται: **«Την 1η Αυγούστου 1984, ημέρα Τετάρτη, ο Αθανάσιος Στριγάς (άνθρωπος του NATO) γίνεται δεχτός από τον Πάπα Ιωάννη - Παύλο II (Βοϊτύλα) στο Βατικανό. Ο κληρικός Μονσινιόρ Βιλώ τον ενημερώνει ότι «το Βατικανό χρειαζόταν όπλα για να τα πουλήσει στους σαντινίστας (σοσιαλιστές) και στους Κόντρας (δεξιούς) στη Νικαράγουα! Μισά στους μεν, μισά στους δε... Δίκαια πράγματα!... Ο ίδιος ο πάπας, λίγο μετά, λέει στον Άθ. Στριγά: «Τί να κάνουμε; Τα κάνουμε και αυτά!» Και του μίλησε για την ισορροπία και για την αρμονία των ισορροπιών, πράγμα που και ο Θεός το ευλογεί (!) Γι' αυτό θα έπρεπε να βοηθηθούν και οι δύο πλευρές εκεί κάτω...»** (σελ. 172).

⁵⁹ Λέγει και ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς: **«Φαίνονται δε να είναι και κατά τον αληθή λόγον αί γενικαί διάλεκτοι δύο και έβδομήκοντα ως αί ήμέτεροι παραδιδόασι γραφαί, αί δε άλλαι αί πολλαί επί κοινωνία διαλέκτων δύο ή τριών ή και πλειόνων γίνονται. Διάλεκτος δέ έστι λέξις ίδιον χαρακτήρα τόπου έμφαινουσα, ή λέξις ίδιον ή κοινόν έθνοους έπιφαίνουσα χαρακτήρα»**. (1.21.142.4)

⁶⁰ Μία ανάλυση έγινε ήδη για τα 200 εκατομμύρια, στην σελ. 16 του «3 ΟΥΑΙ»: www.imdleog.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf

⁶¹ PG 77, σ. 1285: **«Ο μεν ρ' αριθμός μηνύσει την τελειάν αρετήν δεκαπλασιάζουσαν την δεκάδα των θεογράφων εντολών. Ο διακόσια δε, την φύσιν έξ ύλης και είδους συνεστηκυϊαν... Έπει γάρ τετραδική μὴν ή ύλη, διά την τετρακτὺν τῶν στοιχείων αὐτῆς, πενταδικὸν δὲ τὸ εἶδος διά τὸ πενταπλοῦν τῆς αἰσθήσεως, τῆς τὰ υλικά σχηματιζούσης, τετράκις τὸν ν' συνθεῖς, ποιήσεις ζ'»**.

⁶² **«Τελείωσις γὰρ ἑκατοντάδων, ή χιλιάς· ὡσπερ ή μὲν δεκάς μονάδων, ή δὲ ἑκατοντάς δεκάδων, ή δὲ μυριάς χιλιάδων»**... (PG 77, σ. 1285)

2.08. Η διαφορά του τρίτου από το ένα τρίτο! Κατά τον Αιδέσιμο Μπηντ έχει σημασία η ακριβής διατύπωση **«το τρίτο»** αντί του νεο-ελληνικού: **«ένα τρίτο» των ανθρώπων**, επειδή **«οτιδήποτε είναι εκτός της Εκκλησίας αποκαλείται τρίτο μέρος»...**⁶³ Όπως σε ένα ζευγάρι δεν χωράει τρίτος, έτσι και μεταξύ Χριστού και Εκκλησίας δεν πρέπει να περιλαμβάνεται **το «τρίτο» των πλανεμένων** (αιρετικών και αθέων). Ο πόλεμος θα αποδείξει, απατηλή και παράλογη, την προβαλλόμενη (κοσμική) αγάπη των πλανεμένων προς τον Χριστό και την Εκκλησία, διά της οποίας νομίζουν ότι μπορούν **...«να γίνουν ένα»...**⁶⁴ Επειδή από το πνευματικό νόημα των σημειομένων πρέπει να μεταβινομε στο υλικό και εξωτερικό, θα ήταν δυνατόν **το «τρίτο» πνευματικά** να μην αντιστοιχεί στο 1/3 των ανθρώπων του πλανήτη που θα πεθάνουν. Αλλά ο τεράστιος αριθμός των στρατευμάτων (200.000.000), που παραξένευε όλους τον καιρό που γράφτηκε η Αποκάλυψη, συνηγορεί στο να είναι πολύ μεγάλος και ο αριθμός των θυμάτων του πολέμου. Από τα όπλα, μόνο, σκοτώθηκε το τρίτο των ανθρώπων, **τότε που στο πνευματικό πεδίο οι αιρέσεις και οι διαστροφές είχαν απλωθεί παντού και διεκδικούσαν την διαιώνισή τους**, όπως φαίνεται αν γράψουμε τα 200 εκατομμύρια σαν 2×10^8 . Διότι **«η δυάδα σημαίνει το διαφορετικό»**,⁶⁵ εν προκειμένω του αριθμού των εντολών του Θεού, ο οποίος στην ογδόη δύναμη δηλώνει την προσπάθεια διαιώνισης (εδώ της κακίας), επειδή το οκτώ σημαίνει ακριβώς την αιωνιότητα. Από Ορθόδοξες πηγές γνωρίζουμε ότι προστιθέμενες στις καταστροφές των όπλων οι παρενέργειες του πολέμου, όπως πείνα, μολύνσεις και άλλες κακοπάθειες, θα ανεβάσουν τα θύματα στο μισό και παραπάνω της ανθρωπότητας...

Τα χαρακτηριστικά των θωράκων σημαίνουν τις διαφορές των λαών του Ευφράτη, μας είπε πριν ο άγιος Επιφάνιος: **«Αυτές είναι οι τέσσερις βασιλείες που κατά σειράν αναφέρονται στο βιβλίο του προφήτη Δανιήλ»**. Είναι δηλ. οι τέσσερις (4) κοσμοκρατορίες που παλιότερα εμφανίσθηκαν διαδοχικά στην ιστορική πραγματικότητα. Όμως η Αποκάλυψη δεν αναφέρεται στο παρελθόν. **Σκιαγραφεί το μέλλον με βάση τα προγενέστερα σχήματα που έλαβαν τα βασίλεια του κόσμου**, που τώρα τα εκπροσωπούν οι διάδοχές τους **«μεγάλες δυνάμεις»**.

2.09. Άγιος Μάξιμος - προφητείες από την Ιστορία! Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή δεν είναι ανάγκη να είναι προφητικό ένα κείμενο της Γραφής για να μας μεταφέρει γνώσεις για θέματα που σχετίζονται με το μέλλον· μπορεί να είναι και ιστορικό. Διότι **«ο λόγος της αγίας Γραφής, κι αν ακόμα δέχεται περιορισμούς ως προς το γράμμα, και καταλήγει στους ίδιους χρόνους που καταλήγουν τα πράγματα που ιστορεί, αλλά ως προς το πνεύμα μένει για πάντα απερίγραφος ως προς αυτά που εννοεί. Και κανένας ας μην δυσανασχετήσει, κι ας μην δυσπιστήσει, έχοντας υπόψιν ότι ο Θεός που μίλησε είναι απερίγραφος στη φύση του»**⁶⁶ ...

Και από πρακτική άποψη, όπως έλεγε Γάλλος οικονομολόγος: **«Η ιστορία δεν είναι χρήσιμη επειδή διαβάζει κανείς εκεί το παρελθόν, αλλά επειδή διαβάζει το μέλλον»!**⁶⁷

Και, κατ' άλλο τρόπο, το πνεύμα του Θεού δεν περιορίζεται ιστορικά σε ένα μόνο γεγονός, επειδή πολλά από αυτά που είναι διαφορετικά στη Γη είναι της αυτής ενεργείας του Πνεύματος στον Ουρανό, δηλ. στις ψυχές μας, αλλά και στους κόσμους των αγγέλων. Διότι **ο πνευματικός νόμος που διέπει όλα τα γεγονότα παραμένει ο αυτός**, εξαρτώμενος από τις

⁶³ Ερμηνεία που ανέφερε στον «πρώτο άγγελο», δηλ. στην πρώτη σάλπιγγα.

⁶⁴ Στις Οικουμενιστικές συναθροίσεις διαβάζεται συνήθως αυτό το απόσπασμα του Ευαγγελίου (Ιω. 17:11) **«για να γίνουν ένα» με τον Χριστό και τους αληθινά πιστούς, οι αιρετικοί χωρίς να μετακινηθούν από τις βλασφημίες και αυθαιρεσίες τους!**

⁶⁵ Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, Φιλοκαλία 14β εκδ. «Γρ. Παλαμάς» 1992, σελ. 353

⁶⁶ «Προς Θαλάσσιον» στην 50η ερώτηση, εκδ. «Γρηγ. Παλαμάς» σελ. 357.

⁶⁷ Ο Jean-Baptiste Say, 1767-1832.

εντολές του Θεού που είναι πάντα ίδιες, απαρασάλευτες και αναλλοίωτες, και ο Θεός δεν προσωποληπτεί, ούτε προσκολλάται εμπαθώς σε αντικείμενα (πχ. ναούς, όπως αυτόν του Σολομώντος) ή καταστάσεις (πχ. εορταστικές εκδηλώσεις). Έτσι ο καθένας μας αγωνιζόμενος, λέει ο άγιος Μάξιμος, μπορεί μέσα του να σχηματίσει ένα άλλο Εζεκία ή Ησαΐα και να γίνει ισοβάθμιος στην αρετή με αυτόν.

Προτρέπει επίσης, και το κάνουμε ήδη συχνά, να ερευνούμε και την ερμηνεία των ονομάτων για να ωφεληθούμε περισσότερο: **«Επειδή όποιος εκδέχεται την Αγία Γραφή ως ψυχή (ή ζωή) σύμφωνα με τον Χριστό, πρέπει να ασκηθεί με φιλοπονία και στις ονομάτων την ερμηνεία, ώστε να μπορεί να διασαφηνίσει όλο το νόημα όσων γράφονται στη Γραφή, αν βέβαια ενδιαφέρεται για την πλήρη κατανόηση όσων έχουν γραφεί κι όχι κατά τον Ιουδαϊκό τρόπο να κατεβάζει το ύψος του Πνεύματος στο σώμα και στη γη, και να περικλείει τις θείες κι αθάνατες επαγγελίες των νοητών αγαθών μέσα στην φθορά των προσκαίρων...»** (σελ. 357).

Ας δούμε ένα συναφές προς το εξεταζόμενο στην Αποκάλυψη θέμα μας, από ένα προφητικό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης.

2.10. Ο προφήτης Ζαχαρίας σε σχέση με την Αποκάλυψη και τον Ισραήλ. Στον καιρό που προφήτευε (από το 519 π.Χ.) ο προφήτης Ζαχαρίας, (Ζαχ. Β-1), οι τέσσερις (4) πιο εχθρικές στον παλιό Ισραήλ ισχυρές χώρες ονομάζονται τέσσερα (4) κέρατα: **«Και σήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και να 4 κέρατα. Και είπα προς τον άγγελο που μου μιλούσε· τι είναι αυτά Κύριε; Και εκείνος μου είπε: αυτά τα κέρατα είναι εκείνα που διασκόρπισαν τις φυλές του Ιούδα και του (υπόλοιπου) Ισραήλ και τους κατοικούντες την Ιερουσαλήμ».** Επομένως πνευματικά εξετάζοντας τα εδώ γραφόμενα έχουμε σαν αντιστοιχία του κακού πάλι 4 κέρατα, δηλ. τέσσερις δυνάμεις κακοποιές που είναι αντίθετες στο θέλημα του Θεού που έχει κέντρο, φανερά στην εποχή μας - αινιγματικά παλιότερα, την ευαγγελική διδασκαλία. Αυτές οι δυνάμεις διασκόρπισαν σωματικά τον παλιό Ισραήλ. Τα πονηρά πνεύματα όμως που κρύβονταν πίσω τους φθείρουν τώρα τον κατά πνεύμα Ισραήλ, που φτιάχτηκε να ζει στην ευφροσύνη του νοητού ποταμού των ζωοποιών δωρεών του Βαπτίσματος⁶⁸ και της διδασκαλίας του Θεού Λόγου. Μάταιες και επιβλαβείς ενασχολήσεις, φθείρουν τον Χριστιανικό λαό, προκαλώντας το διασκορπισμό του νου του με αποτέλεσμα την καθήλωσή του στη σύγχυση της σύγχρονης, Βαβυλωνιακού τύπου, ζωής.

Για να βγει, λοιπόν, ο νους των Χριστιανών από αυτή την κατάσταση αιχμαλωσίας τι χρειάζεται; Αυτό που είδε στην συνέχεια ο Ζαχαρίας: δηλ. **να αναλάβουν εργασία τέσσερις (4) τέκτονες!** Τον παλιό καιρό τέκτονες ονομάζοντο οι ξυλουργοί. **«Και μου έδειξε ο Κύριος τέσσερις τέκτονες. Και είπα: τι έρχονται να κάνουν αυτοί; Και μου απάντησε: τα κέρατα εκείνα (τα προηγούμενα) είναι αυτοί (οι εχθροί) που διασκόρπισαν τον Ιούδα, και συνέτριψαν τον Ισραήλ, και κανείς τους δεν μπόρεσε να σηκώσει κεφάλι. Και βγήκαν αυτοί (οι τέκτονες), για να παροξύνουν ιδιοχείρως τα τέσσερα κέρατα, δηλ. τα έθνη που υψώνουν τη δύναμή τους εναντίον της γης του Κυρίου διασκορπίζοντάς την».** (Ζαχ. Β 3-4).

Όπως οι ξυλουργοί ξύνουν τα ξύλα, έτσι στα χέρια των 4 τεκτόνων θα οξυνθούν οι σχέσεις των τεσσάρων (4) δυνάμεων μεταξύ τους, λέει ο προφήτης Ζαχαρίας, για να αφήσουν ελεύθερο τον Ισραήλ. Και πράγματι οι Ισραηλίτες που είχαν επιστρέψει, μετά 70 χρόνια, από την Βαβυλώνα στην οποία είχαν οδηγηθεί αιχμάλωτοι περί το 600 π.Χ.⁶⁹ μπόρεσαν με προσωρινές

⁶⁸ Και στο όραμα του Ιεζεκιήλ ο ποταμός Ευφράτης συμβολίζει το Βάπτισμα κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα: **«Ο ποταμός σημαίνει ότι με το νερό βρήκαμε την ελευθερία».** (από το βιβλίο του π. Δαν. Γούβαλη) Και βέβαια το νερό είναι και η διδασκαλία του Χριστού: **«Εάν τις διψά, ερχέσθω προς Με και πινέτω».** (Ιω Ζ 37)

⁶⁹ Τρεις φορές κατακτήθηκε η Ιερουσαλήμ από τον Ναβουχοδονόσορα, και σε κάθε μία υπήρχαν αιχμάλωτοι Ιουδαίοι που οδηγήθηκαν στην Βαβυλώνα. Κατά τον π. Ιωήλ Γιαννακόπουλο (στο περί Ιεζεκιήλ) συνέβησαν τα έτη 605, 597 και 586 π.Χ. Κατά την πρώτη αιχμαλωτίζεται (ή τότε κατά τον Χρυσόστομο γεννιέται στη Βαβυλώνα) ο Δανιήλ, στην δεύτερη ο προφήτης Ιεζεκιήλ, και στην τρίτη καταστράφηκε ολοκληρωτικά και ο ναός του Σολομώντος. Και η επιστροφή των Ιουδαίων πάλι σταδιακά πραγματοποιήθηκε.

μόνο παρενοχλήσεις από γειτονικούς λαούς, να ξαναφτιάξουν το Ναό, στον οποίο είχε προφητευθεί⁷⁰ η έλευση του Χριστού και από τον σύγχρονο προς τον Ζαχαρία προφήτη Αγγαίο. Αυτό είναι ένα ανάλογο προς την εποχή μας ιστορικό γεγονός, που **πνευματικά εκφράζει την ανάγκη να ελευθερωθεί ο νους των ανθρώπων από την εξουθενωτική εξάρτηση από τα υλικά και την σύγχυση**, η οποία σαν άλλη Βαβυλώνα κρατάει τα νοήματα θολά και υποδουλωμένα στα πνεύματα της πονηρίας, μακριά από **την πνευματική Ιερουσαλήμ, την πόλη της ειρήνης του Θεού**.

Για την απελευθέρωση του Ισραήλ επιστρατεύονται **οι τέσσερις «τέκτονες»**, που στην εποχή μας θα μπορούσαν να αντιστοιχούν πράγματι σε 4 ηγέτες προερχόμενους από τον σύγχρονο τεκτονισμό (Μασονία) ή τα εξαρτώμενα από αυτόν «τάγματα». Αυτοί, σαν κυβερνήτες, παροξύνουν τις μεγάλες δυνάμεις του πλανήτη να ριψοκινδυνέψουν μεταξύ τους συγκρούσεις, πράγμα που φανερώνει τις κακές τους διαθέσεις. Αλλά αυτό επιτρέπεται από τον Θεό για να ελευθερωθεί ο Χριστιανικός λαός που είναι ο νέος, πνευματικά δυνατός «Ισραήλ», που ενώ θα έπρεπε, όπως δηλώνεται από το όνομά του, να είναι θεωρητικός νους που βλέπει το Θεό και τα ουράνια μυστήρια, αυτός ζει σαν να είναι τυφλός, μέσα στη νοητή Βαβυλώνα της πολύθεης αθεΐας κατά τον άγιο Μάξιμο, και πνευματικής αταξίας και σύγχυσης. Γι' αυτό **«φύγετε από τη γη του Βορρά λέγει ο Κύριος· διότι από τους τεσσάρους ανέμους του ουρανού θα σας μαζέψω λέγει (επίσης) ο Κύριος· στην Σιών να σώζεσθε εσείς που κατοικείτε την θυγατέρα Βαυλώνας»**. (Ζαχ. 2:10-11).

Γη του Βορρά είναι η άκαρπη πνευματικά διάνοηση, που τα νοήματά της δεν ξεκινούν από τους ευσεβείς λογισμούς της καρδιάς, η οποία είναι το κέντρο των πνευματικών λειτουργιών. **«Το κακό θα σας έρθει από τους διαβασμένους»⁷¹** έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ανιχνεύοντας την προέλευση της κακίας που θα κινήσει τα γεγονότα του «Γενικού Πολέμου» στα μυαλά των ανθρώπων της σύγχρονης εποχής. Γι' αυτό χρειάζεται συμμάζεμα του νου από τον διακορπισμό του στις θεωρίες και ιδέες του τετραδικού αυτού κόσμου, που οι αμελείς στην πνευματική ζωή συχνά θεοποιούν, και οι οποίες **διαδίδονται προς κάθε διεύθυνση σαν από τέσσερις ανέμους**. Αυτό φαίνεται πολύ εντονότερα στην σύγχρονη εποχή με τα ραδιοηλεκτρονικά μέσα, τα τηλέφωνα, το διαδίκτυο και τις δορυφορικές επικοινωνίες που μεταδίδονται, μέσω συχνοτήτων όλου του φάσματος, κυρίως διά του αέρος. Όμως, **η σωτηρία είναι στην Εκκλησία, που είναι η Σιών η Αγία**, στην οποία η καρδιά κάθε αγιασμένου μέλους της έχει χωρισθεί τελείως από τη νοητή Βαβυλώνα, τη θυγατέρα στους τρόπους και τις συνήθειες της παλιάς Βαβυλώνας, στην οποία έγινε η σύγχυση όχι μόνο των γλωσσών, αλλά **«και των δογμάτων και νοημάτων και του ικανού να τα βλέπει αυτά νου»**, κατά τον Μ. Βασίλειο.⁷²

Και είναι πνευματικό το κεντρικό νόημα της προφητείας του Ζαχαρία και απευθύνεται στον πνευματικό Ισραήλ, όπως αποδεικνύεται από τα λόγια του Κυρίου: **«διότι αυτός που άπτεται (αγγίζει) σε σας άπτεται της κόρης του οφθαλμού του»**. (Ζαχ. Β 12). Από τις τιμωρίες του παλιού Ισραήλ όταν αυτός αθετούσε την τήρηση των εντολών του Θεού,⁷³ βεβαιωνόμαστε

⁷⁰ Αγ. Νεκταρίου Ιερά Κατήχησις, σελ. 199.

⁷¹ Διαβάστε: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf (54η). Οι οικονομικές θεωρίες και οι επιστημονικές ανακαλύψεις που χρησιμοποιούνται για όλων των ειδών τα όπλα θα γυρίσουν σε βάρος της ανθρωπότητας.

⁷² Από την αναφορά της Βαβυλώνας στον προφήτη Ησαΐα, και την ερμηνεία του Μεγάλου Βασιλείου (κεφ. 13, τ. 256): «Κατὰ μὲν οὖν τὴν ἱστορίαν δοκεῖ Βαβυλῶν κεκλήσθαι ὁ τόπος, ἔνθα συνεχύθη ἡ διάλεκτος τῶν εἰπόντων· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκεῖ τοίνυν κατελθὼν ὁ Θεὸς, συνέχεε τὰς γλώσσας· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, σύγχυσις. Χωρὶον οὖν συγχύσεώς ἐστὶν ὁ Βαβυλῶνος τόπος, οὐ διαλέκτου μόνον, ἀλλὰ καὶ δογμάτων καὶ νοημάτων καὶ τοῦ δοκοῦντος ταῦτα βλέπειν νοῦ».

⁷³ Τόσο ὥστε κάποτε να απειληθεί και η παντελής εξαφάνιση του Ισραήλ υπό του Θεού, που αποσοβήθηκε με την μεσολάβηση του Μωυσή. Και ο προφήτης Ησαΐας κατακεραυνώνει τον παλιό Ισραήλ, για τον οποίο τώρα λένε οι Εβραίοι ότι είναι ο «εκλεκτός λαός», επειδή προείδε ότι δεν θα εδέχετο τον Σωτήρα Ιησού Χριστό: **«οὐαὶ ἔθνος**

ότι τα λόγια αυτά έχουν εφαρμογή μόνο σε όσους έχουν πράγματι το νου τους στραμμένο διαρκώς στο Θεό, τους δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης αλλά κυρίως όσους Χριστιανούς **«πνεύματι Θεού άγονται»** (Ρωμ. Η 14). Αυτοί είναι αληθινά **«Ισραήλ»**, που σημαίνει **«νους που βλέπει το Θεό»**, δηλ. **είναι ο οφθαλμός της ανθρωπότητας**, που αν πειραχθεί, τότε αυτή μένει πνευματικά τυφλή. Η ανθρωπότητα, όπως και η Ιερουσαλήμ,⁷⁴ παρεκκλίνουσα από τον δρόμο των εντολών του Κυρίου γίνεται **Σόδομα** που σημαίνει ακριβώς **έκκληση**⁷⁵ κατά τον Μεγάλο Βασίλειο, φτάνοντας τελικά σε **τύφλωση πνευματική**,⁷⁶ κατά τον άγιο Μάξιμο. Και ο προφήτης Ζαχαρίας μας βεβαιώνει, από όσα δι' αυτού λέγει ο Κύριος στη συνέχεια, ότι κινείται εντελώς πνευματικά η προφητεία του: **«Τέρπου, και ευφραίνου, θυγατέρα μου Σιών, διότι ιδού, Εγώ έρχομαι και θα κατασκηνώσω εν μέσω σου, λέγει ο Κύριος. Και θα καταφύγουν έθνη πολλά προς τον Κύριον εκείνη την ημέρα και θα γίνουν σ' Αυτόν λαός και θα κατασκηνώσουν ανάμεσά σου».** (Ζαχ. 2:14-15). Είναι η προφητεία της έλευσης του Μεσσία, που αν και είναι Κύριος και Θεός καταδέχεται να κατασκηνώσει ανάμεσά μας, δηλ. να γεννηθεί σαν άνθρωπος χωρίς να παύσει να είναι Θεός, και **γίνεται δεκτός από τα έθνη** που γίνονται αυτά πρώτα λαός Του.

Κατόπιν ο προφήτης αναφέρεται και στην θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα: **«Να χείρεσαι υπερβολικά, θυγατέρα μου Σιών· διαλάλησε Ιερουσαλήμ: Ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σε σένα δίκαιος, λυτρωτής και σωτήρας, πράος, καθισμένος πάνω σ' ένα υποζύγιο, και ένα πουλάρι νεαρό».** (Ζαχ. 9:9) Η είσοδος αυτή έγινε μετά το θαύμα της ανάστασης από τον Χριστό του Λαζάρου, που σημαίνει την **ανάσταση του νου του Ισραήλ**, για να δοξάσει το Θεό. Δηλ. το νόημά της επεκτείνεται στον πνευματικό Ισραήλ, είναι σχετικό με την απελευθέρωση του νου μας από τη νοητή Βαβυλώνα για να γίνουμε ικανοί να υποδεχθούμε τον Ιησού θριαμβευτικά στην νοητή Ιερουσαλήμ της ψυχής μας, που θα βρίσκεται πράγματι τότε σε ειρήνη με τον Θεό. Αυτό όμως πραγματώνεται μετά την ανάσταση του Λαζάρου με **«φωνή μεγάλη»** από τον Κύριο.

Όταν, κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας, δούμε το θαύμα εσωτερικότερα, δηλ. στην πνευματική του σημασία, **«εάν ο νους μας Λάζαρος πεθάνει, πρέπει, με εξομολόγηση, να προσέλθουν στον Χριστό η υλική μας σάρκα και η σεμνοτέρα ψυχή και σαν Μάρθα και Μαρία αντίστοιχα να τον παρακαλέσουν. Και Αυτός όταν λάβει το αίτημά μας, θα διατάξει να σηκωθεί η πώρωση που επίκειται στην μνήμη μας, και με φωνή μεγάλη, της Ευαγγελικής σάλπιγγας θα φωνάξει: Έλα έξω από τους περισπασμούς του κόσμου, και θα λύσει τις σειρές των αμαρτιών ώστε να μπορούμε να κινούμαστε ελεύθερα προς την αρετή».**⁷⁷

Από το προφητικό κείμενο του Ζαχαρία, ενός των «μικρών» όπως αποκαλούνται προφητών, λάβαμε μια γνώση, από διαφορετικό βιβλίο της Αγίας Γραφής, με θέμα όμως

άμαρτωλόν, λαός πλήρης άμαρτιών, σπέρμα πονηρόν, υιοί άνομοι· έγκατελίπατε τόν Κύριον και παρωργίσατε τόν άγιον του 'Ισραήλ».

⁷⁴ Γι' αυτό και η Ιερουσαλήμ την εποχή του Αντιχρίστου, όταν φονεύονται οι προφύτες σ' αυτήν, είναι μεν «η πόλη η μεγάλη» γιατί την τίμησε με την παρουσία του ο Χριστός, όμως **«καλείται πνευματικά Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριός τους σταυρώθηκε»**, (Αποκ. 11:8) για την επικρατούσα τότε πνευματική τύφλωση και ακολασία (σαν τα Σόδομα) και ειδωλολατρία και μαγεία (όπως στην Αίγυπτο).

⁷⁵ «Έπει δέ Σόδομα έρμηνεύεται έκκλησις, Γόμορρα δέ στάσις (επανάσταση), και τοιοϋτόν τινα νοϋν ήμίν υποβάλλει ή έρμηνεία τών όνομάτων, ότι εί μη ήλθε τó σπέρμα ό έπήγγελο, οϋδέν έκώλυεν ήμάς είς παντελή άπώλειαν έκπρεσείν, έκκλίναντας άπό του Θεού». (Ερμ. στον Ησαΐα, κεφ.1).

⁷⁶ «Άμπελος Σοδόμων έστιν ή άλογία· Σόδομα γάρ έρμηνεύεται «ένέωσις» ήγουν «τύφλωσις», Γόμορρα δέ «παραπικρασμός»· άπό γάρ τής άλογίας ό τής άμαρτίας παραπικρασμός»... (ερ. παρ.47)

⁷⁷ «Λάμβανε δέ μοι τó θαϋμα και επί τά έντός. εί γάρ ό νοϋς ήμών άποθάνοι Λάζαρος, δει μετά έξομολογήσεως, ως Μάρθαν και Μαριάν, τήν υλικήν σάρκα και τήν σεμνοτέραν ψυχήν προσελθείν τώ Χριστώ και παρακαλέσαι· και ός έπιστάς, τήν έπικειμένην τή μνήμη άρθήναι κελεύσει πώρωσιν, και φωνήσει μεγάλη φωνή τής εύαγγελικής σάλπιγγος. Δεϋρο έξω τών του κόσμου περισπασμών, και τας σειράς λύσει τών άμαρτιών, ώστε δύνασθαι κινείσθαι άραρότως πρός άρετήν». (Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον PG 2:292).

σχετικό με το εξεταζόμενο στην Αποκάλυψη, **του τρόπου που πορεύεται το κακό στην περιοχή του Ευφράτη**. Εκεί ήταν ο Παράδεισος παλιά, και μετά την έλευση του Χριστού έγινε κέντρο διάδοσης της διδασκαλίας Αυτού που είναι πηγή ύδατος ζώντος. Αλλά τώρα είναι σημαντική η «**έλλειψη του νερού**» από την διαρκώς αυξανόμενη αποστασία που προκάλεσε η αμέλεια των ανθρώπων και η εμφάνιση αιρέσεων.

Ο νους των ανθρώπων όταν απομακρύνεται από τον αληθινό Θεό, και ξεχνάει την πνευματική του εργασία, υποδουλώνεται στα στοιχεία του αισθητού κόσμου, προς τα οποία ατενίζει με εμπαθή τρόπο.

2.11. Το 4 και γιατί τον 4ο χρόνο λήγει ο πόλεμος. Την 4η ημέρα ανασταίνει τον Λάζαρο ο Κύριος, διότι το τέσσερα (4) είναι δηλωτικό του αισθητού κόσμου, κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή,⁷⁸ ο οποίος χαρακτηρίζεται από τις τέσσερις καταστάσεις της ύλης ή τα 4 στοιχεία όπως ελέγοντο παλιότερα, ή τις 4 διαστάσεις (χώρου και χρόνου) τις οποίες άμεσα αντιλαμβανόμαστε διά των αισθήσεων.⁷⁹ Τέσσερις είναι οι αρχές ή κέντρα πνευματικής ισχύος που μας κρατάνε ελεύθερους: τα τέσσερα **Ευαγγέλια** του λόγου του Θεού, ο οποίος είναι ύδωρ ζων που ρέει δι' αυτών. Αλλά τέσσερις είναι και οι **κοσμοκρατορίες** που στο παρελθόν μεμονωμένα, και τώρα από κοινού, έχουν σκοπό με τη δημιουργία προβλημάτων να καθηλώνουν τον νου των ανθρώπων στον τετραδικό αισθητό κόσμο, και να τον κρατούν εκεί δεσμευμένο. Και είναι σαν **κέντρο τους ο Ευφράτης** από τον οποίο αρδεύεται η περιοχή όπου οι αρχαίες αυτοκρατορίες είχαν την έδρα τους, και που **παραμένει ένα όριο μεταξύ Ανατολής - Δύσης**.

Τέσσερις άγγελοι προΐστανται της διάδοσης του λόγου του Θεού, και τέσσερα πονηρά πνεύματα με κέντρο τον Ευφράτη, προσπαθούν να σταματήσουν την διάδοση αυτή. «Τέσσερα κέρατα» χαρακτηρίζονται για την μεγάλη ισχύ τους οι 4 αγαθοί άγγελοι που επιβλέπουν στη διάδοση του λόγου του Θεού και επίσης 4 κέρατα ονομάζονται στον προφήτη Ζαχαρία οι 4 κοσμοκρατορίες ή υπερδυνάμεις που καθοδηγούμενες από τα 4 πονηρά πνεύματα του Ευφράτη και **τέσσερις τέκτονες ηγέτες** ετοιμάζουν, όταν το επιτρέψει ο Θεός, τον Γενικό Πόλεμο.

Και όπως την 4η ημέρα ανέστησε ο Χριστός τον Λάζαρο, έτσι **τον τέταρτο χρόνο θα σταματήσει ο μεγάλος πόλεμος**, για να αναστηθεί από την δαιμονική προσκόλλησή του στην ύλη ο νους της ανθρωπότητας. Διότι **τέσσερα (4) χρόνια θα διαρκέσει περίπου ο «Πόλεμος του νερού» είχε πει ο γέροντας Παΐσιος**.⁸⁰ Παρόμοια μετά τέσσερις (4) περίπου αιώνες⁸¹ βγήκε από τη σκληρή δουλειά των Αιγυπτίων ο Ισραήλ, και επίσης 4 αιώνες έμεινε περίπου η Ελλάδα υπό τον Τουρκικό ζυγό πριν ελευθερωθεί.

Όσοι λοιπόν όπως ο Λάζαρος παρασύρθηκαν από την απάτη του υλικού κόσμου, εγείρονται από τον Κύριο «**τεταρταίοι**» δηλ. στον αντίστοιχο στο παράπτωμά τους καιρό, **σε αντίθεση προς τον ελεύθερο από οποιαδήποτε αμαρτία Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος αυτο-ανίσταται την 3η ημέρα**, χωρίς ο «άρχων του κόσμου τούτου» να βρίσκει κάτι να τον κατηγορήσει: **«...έρχεται γαρ ο του κόσμου άρχων, και εν Εμοί ουκ έχει ουδέν»** (Ιω. 14:30).

Την εμπαθή προσήλωση στην ύλη προωθούν τα πονηρά πνεύματα, που θέλουν να μην

⁷⁸ Λέγει για τα μάτια του Κυρίου ο άγιος Μάξιμος: «*Η έξω δε περιβολή ό αισθητός έστι κόσμος, στοιχείοις τέσσαρσι διαιρούμενος, όν ως τέσσαρα ίμάτια μερίζονται οί νοητός έν ήμίν σταυρούντες τόν Κύριον. Μερίζονται τóινυν οί δαίμονες τήν φαινομένην κτίσιν τών τεσσάρων στοιχείων, προς πάθος όράν κατ' αίσθησιν ήμᾶς παρασκευάζοντες τούς έν αύτῇ θείους άγνοήσαντας λόγους*». (ερώτ. 4η περί του μη κτήσασθαι δύο χιτώνας).

⁷⁹ Δεν μας ενδιαφέρουν οι διαστάσεις των θεωριών της Φυσικής που δεν είναι άμεσα αισθητές, και ποικίλουν και σε αριθμό ανάλογα με τα μοντέλα του φυσικού κόσμου που χειρίζονται οι επιστήμονες. Πνευματικότερα, τετραδικός είναι ο αισθητός κόσμος μέσα στον οποίο εργαζόμαστε την τετράδα των γενικών αρετών. (Δείτε και Δ τεύχος).

⁸⁰ Δείτε μαρτυρία από την Κυπριακή τηλεόραση: https://www.imdle0.gr/diaf/2012/vid/sygrisi_proph.htm

⁸¹ Διότι ειπώθηκε: «*καί έρρέθη προς Άβραμ: Γινώσκων γνώση ότι πάροικον έσται τó σπέρμα σου έν γῆ ούκ ίδία, και δουλώσουσιν αύτούς και κακώσουσιν αύτούς και ταπεινώσουσιν αύτούς τετρακόσια έτη*». (Γεν. 15:13)

σκεπτόμαστε οτιδήποτε πνευματικό ώστε να μην μπορούμε να σωθούμε. Και αυτά δρουν μέσω ανθρώπων τους, που είναι σαν «ουρές όμοιες με σκορπιούς» για το δηλητήριο της κακίας τους. Αυτοί που κάνουν το περισσότερο κακό είναι οι αιρετικοί, όπως λέει με βάση την Γραφή ο Αιδέσιμος Μπηντ: **«Επειδή ο προφήτης που διδάσκει ένα ψέμα, αυτός είναι η ουρά, γιατί υποκρύπτει ένα μέρος το οποίο γίνεται κατά κάποιο τρόπο κρυφό και ακάθατο διά της ευφράδειας μιας κολακευτικής γλώσσας, που λέει στους ασεβείς: Εσείς είστε καλοί» (ή δεν χρειάζεστε μετάνοια)**. Ότι γίνεται ακριβώς στην οικουμενιστική κίνηση, που όλοι οι συμμετέχοντες είναι "καλοί" όσο βλάσφημες δοξασίες κι αν έχουν. Επειδή μετά το 1990 είμαστε επίσημα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, οι πλάνες γίνονται τώρα οικουμενικές, δηλ. οργανώνονται πλέον σε παγκόσμια βάση.

2.12. Ευφράτης, Βαβυλώνα, Αβραάμ. Κέντρο ευλογίας ήταν αρχικά ο Ευφράτης και οι γύρω περιοχές, γιατί στα μέρη εκείνα δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, αλλά και διότι εκεί, στα μέρη όπου πέθανε και θάφτηκε ο Αδάμ, εκεί πάλι αναδημιουργήθηκε από τον Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος εκουσίως Σταυρώθηκε στον **«Κρανίου τόπο»**. Όμως και κέντρο από όπου μεταδίδεται η γενική πλάνη προς όλες τις διευθύνσεις είναι η περιοχή του Ευφράτη και της αρχαίας Βαβυλώνας, που ήταν στην αρχαιότητα τόποι πολυθεΐας, όπως μας θυμίζει το βιβλίο του προφήτη Δανιήλ που ζούσε εκεί την περίοδο της αιχμαλωσίας των Ιουδαίων από τους Βαβυλωνίους.

Ας δούμε μερικά ακόμη σημαντικά γεγονότα στην ανθρώπινη ιστορία που διαδραματίστηκαν στην γύρω από τον Ευφράτη περιοχή, επειδή από αυτά μπορούμε να βγάλουμε χρήσιμα για την εποχή μας συμπεράσματα, με βάση πάντα την Αγία Γραφή:

Στον Παράδεισο, που ήταν σε εκείνα τα μέρη όπου έρρεε ο Ευφράτης, έζησαν οι πρωτόπλαστοι που για την αγνότητά τους συνομιλούσαν πρόσωπο προς πρόσωπο με τον ίδιο τον Θεό. Εξαπατηθέντες όμως από τον διάβολο άρχισαν μια εμπαθή ζωή, εκτός Παραδείσου πλέον, και μπήκε ο θάνατος στο ανθρώπινο γένος. Παρά το ότι η γενιά του Σηθ ήταν ευσεβής, και γι' αυτό αποκαλούνται «υιοί Θεού» στην Γένεση, όταν πλήθυναν οι άνθρωποι κι αυτή αναμίχθηκε με την γενιά του Κάιν, αυξήθηκε η κακία. Συνέβη αυτό όταν οι άνθρωποι έπαυσαν να αναζητούν τον Θεό, και στραφέντες στα γήινα έγιναν «σάρκες». Τότε τους εγκατέλειψε η χάρη του Θεού: **«και είπε Κύριος ο Θεός· δεν θα καταμείνει το πνεύμα μου στους ανθρώπους αυτούς στον αιώνα επειδή αυτοί είναι σάρκες»**, δηλ. έχουν μόνο σάρκινα και καθόλου πνευματικά ενδιαφέροντα. Αυτό είναι πολύ διδακτικό στην εποχή μας, που **θέλουμε να συστήσουμε ανθρώπινη ειρήνη για να περνάμε όλοι καλά, αλλά χωρίς να αναζητάμε τον αληθινό Θεό· και απόδειξη είναι η σταδιακή παραμέριση των δογμάτων της Εκκλησίας**. Αυτό φέρνει την πλήρη εγκατάλειψη από τον Θεό, οπότε θα καταστραφούμε, μάλιστα με φωτιά, όχι με νερό όπως τότε η προ κατακλυσμού κοινωνία. Τότε, για το σταμάτημα της κακίας έγινε ο κατακλυσμός, από τον οποίο μόνον ο Νώε και η οικογένειά του σώθηκε διά της κιβωτού, η οποία είναι τύπος της Εκκλησίας.

Και μετά τον κατακλυσμό, πάλι με κέντρο την περιοχή του Ευφράτη άρχισαν να οργανώνονται οι φυλές που προέκυψαν από τα παιδιά του Νώε. Προσπάθησαν να φτιάξουν ένα κοινό πολιτισμό με κέντρο τη Βαβυλώνα⁸² στον οποίο να δοξάζεται, όχι ο αληθινός Θεός, αλλά ο εαυτός τους: **«ας δημιουργήσουμε όνομα στον εαυτό μας»!** Για την υπερηφάνειά τους οι κοινές προσπάθειες να φτάσουν στον ουρανό διακόπηκαν υπό του Θεού με το μπέρδεμα των γλωσσών, και οι άνθρωποι διεσπάρησαν σταδιακά σε όλα τα μέρη της Γης.

⁸² (Γέν. 11:4) **«Δεύτε οικοδομήσωμεν έαυτοῖς πόλιν και πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσωμεν έαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς»**. Όλοι οι «πολιτισμοί» που έγιναν κατόπιν, με κέντρο τη Βαβυλώνα, θεωρούνται θηριώδεις και παρομοιάζονται με θηρία από τον προφήτη Δανιήλ.

Στην περιοχή αυτή της Μεσοποταμίας εμφανίσθηκε ο Θεός στον Αβραάμ,⁸³ επειδή δεν είχε παρασυρθεί, όπως οι άλλοι, στην ειδωλολατρία. Από αυτόν έμελλε να γεννηθεί ο Χριστός, κατά την επαγγελία που του έδωσε ο Θεός, αφού πρώτα ο λαός του θα υπέμενε **τετρακόσια χρόνια κάκωση** στην γη της Αιγύπτου. Τον καιρό της δουλείας, γεννήθηκε στην Αίγυπτο ο Μωυσής, τον οποίο ονόμασε έτσι η θυγατέρα του Φαραώ επειδή **τον έλαβε από το νερό**. Στον Μωυσή φανερώθηκε ο Θεός και δι' αυτού με θαύματα, **και διά των πληγών που επέφερε στους Αιγυπτίους**, έβγαλε από την Αίγυπτο τους Εβραίους, όπως ονομάστηκαν όσοι πέρασαν τότε την Ερυθρά θάλασσα. Εκεί καταποντίστηκαν οι διώκτες Αιγύπτιοι, διότι **σταυρό χάραξαν τα χέρια του Μωυσή**,⁸⁴ αρχικά όταν διέταξε την διάβαση του Ισραήλ με την διάνοιξη της Ερυθράς θάλασσας και κατόπιν όταν ένευσε την επιστροφή των υδάτων στην αρχική τους θέση.

Κατά την πορεία στην έρημο, το **ξύλο**, προτύπωση του Σταυρού⁸⁵ του Χριστού έκανε πόσιμα τα πικρά νερά της Μερράς, η οποία ονομάσθηκε γι' αυτό από τον Μωυσή «Πικρία». Αλλά και **η δύναμη του Σταυρού και του Αγιασμού γλυτώνουν από τις βλάβες της υγείας** όσους πιστούς τις χρησιμοποιούν, και αυτό έγινε φανερό πλέον, τόσο από έρευνες επιστημονικές,⁸⁶ όσο και από μαρτυρίες,⁸⁷ και μάλιστα αυτές που αφορούν την ραδιενεργό μόλυνση του Chernobyl. Διότι αυτό στα Ουκρανικά σημαίνει «**Ψιθος**», το φυτό με την πικρή γεύση. Και πράγματι από τη μόλυνση (από τη ραδιενέργεια) του Τσερνομπίλ, που αντιστοιχεί στην 3η σάλπιγγα, **«πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν»** όπως λέει η Αποκάλυψη (Απ. 8:11).

Ότι συνέβη τότε στον τόπο της «Πικρίας» με το νερό που ήταν ακατάλληλο προς πόση **είναι τύπος της πικρής για την ψυχή διδασκαλίας που προέρχεται από γήινα διανοήματα και φιλοσοφίες που εκτρέπουν τον νου από την Αλήθεια του Θεού**.⁸⁸ Αυτές περιέχουν διάσπαρτες δαιμονικές πλάνες μέσα τους, όμως όταν αξιολογηθούν και καθαριστούν με βάση τη Χριστιανική διδασκαλία, η οποία δίνει την αληθινή διάκριση μεταξύ καλού και κακού⁸⁹ γίνονται ωφέλιμες. Είναι «**κάρες δρακόντων**», οι αναφορές της φιλοσοφίας στους μυθικούς εμπαθείς και ειδωλικούς «θεούς», κρυμμένες μέσα στο νερό της διδασκαλίας της, που ήρθε και συνέτριψε ο Χριστός με το βάπτισμά Του στον Ιορδάνη. **Αυτό εξηγεί γιατί ο Χριστιανισμός δεν φοβάται και δεν καταστρέφει τις φιλοσοφικές και λοιπές δοξασίες των λαών στους οποίους μεταδίδεται**, αλλά τις αξιολογεί και ότι είναι ωφέλιμο το ενσωματώνει, σαν μια ιδιαίτερη πνευματική κληρονομιά τους, που δείχνει τους κόπους του κάθε λαού μέχρι να οδηγηθεί στον Χριστό. Το ίδιο ισχύει και για τη μνημειακή και λοιπή κληρονομιά των λαών.⁹⁰

⁸³ Διαβάστε και την απολογία του πρωτομάρτυρος Στεφάνου (Πρ. Ζ 1...)

⁸⁴ Κατά το: **«Σταυρόν χαράξας Μωσής, επ' ευθείας ράβδω, τήν έρυθράν διέτεμε, τῷ 'Ισραήλ πεζεύσαντι. Τήν δέ έπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, επ' εὔρους διαγράψας, τό ἀήτητον ὄπλον. Διό Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».**

⁸⁵ «Εκράυγασε δε ο Μωυσής προς τον Κύριον, και έδειξε σ' αυτόν ο Κύριος ξύλο, και το έβαλε εις το ύδωρ, και γλυκάθηκε το ύδωρ»... (Εξ. 15:25). Και εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: **«Και Μωυσήσ δέ ξύλον βαλὼν εἰς Μερράν, τὰ πικρὰ ὕδατα ἐγλύκανεν εἰς τύπον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ γλυκάναντος ἐκ τῆς πικρίας τῶν δαιμόνων τὸν κόσμον».** (PG 52. σ. 839)

⁸⁶ Από ερευνητικά ινστιτούτα: α) Η δύναμη του Σταυρού: www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS_iamatikos.pdf

β) Θαύμα Θεοφανείων - αγιασμού: https://www.imdleio.gr/diaf/2007/030-Electromagnetic_activity_of_water-LMD.pdf

⁸⁷ Μαρτυρία https://www.imdleio.gr/diaf/2011/05/Chernobyl-church_radiation_level_gr.pdf

⁸⁸ Κατά τον άγιο Κύριλλο, τα πικρά νερά της Μερράς είναι, επίσης, προδήλωση του Μωσαϊκού νόμου που δεν σώζει αν δεν γίνει δεκτή η διά σταυρού θυσία του Κυρίου: **«Δηλοῖ γάρ τὸ ξύλον, τὸν τοῦ Σωτῆρος σταυρόν, ἦτοι τὸ ἐπ' αὐτῷ μυστήριον· ὅπερ εἰ γένοιτο τοῖς ἐν νόμῳ παραδεκτὸν, γλυκὺ και τὸ πικρὸν εὐρήσουσιν· οὐ γάρ τοῖς πιστεύουσιν εἰς Χριστὸν, φιλαίτιός τέ ἐστι και κολαστῆς ὁ νόμος, ἀλλ' ἤδη ζωοποιός»...** (PG 69 σ.448)

⁸⁹ Επειδή κατέχει **το κλειδί της πνευματικής γνώσης, τον Σταυρό του Χριστού**.

⁹⁰ Διαβάστε: «Ο Χριστιανισμός δεν δίωξε την αρχαία Ελληνική κληρονομιά αλλά την διέσωσε και την εξέλιξε»: www.imdleio.gr/diaf/books/12theists-Christianity_Romanity.pdf Αντίθετα διαβάζουμε στις ειδήσεις ότι στην Αίγυπτο: **«Οι Ισλαμιστές καλούν τον πρόεδρο να γκρεμίσει τις πυραμίδες»**, όπως λέει η «Φωνή της Ρωσίας» στις

Δεν επιτρέπεται όμως να οπισθοδρομούμε, αφήνοντας την ήδη αποκαλυφθείσα οδό της Χάριτος, και την αληθινά ωφέλιμη για την ψυχή διδασκαλία που με τη δύναμη του Σταυρού Του στερέωσε για μας ο Χριστός, και να φτιάχνουμε με διανοήματα ανθρώπινα νεότερες εκδόσεις θρησκειών,⁹¹ ή Χριστιανικών "ομολογιών".

Το «**πικρό νερό**», το οποίο συναντήσαμε στην σύγχρονη εποχή σαν αποτέλεσμα του πυρηνικού δυστυχήματος στο Τσερνομπίλ που αντιστοιχεί στην τρίτη σάλπιγγα, θα συνεχίσει να ταλαιπωρεί την ανθρωπότητα και με άλλα παρόμοια συμβάντα, και μάλιστα στον καιρό του παγκοσμίου πολέμου, όταν ηγήσει η 3η σάλπιγγα, θα είναι μία από τις χαρακτηριστικές πληγές. Είπαμε και πριν, ότι **τα άσχημα γεγονότα της Γης είναι αποτέλεσμα της κακής πνευματικής κατάστασης των ανθρώπων**, η οποία όσο πλησιάζουμε στην Συντέλεια χειροτερεύει.

Η πνευματική πορεία δεν είναι καλή διότι καθοδηγείται κυρίως από αιρετικούς και αθέους (που είναι μια υποκατηγορία τους) ή αποστάτες, όπως αποδεικνύεται από τα έργα τους, Χριστιανούς. Η ανθρωπότητα οδηγείται από αυτούς σε λανθασμένες αποφάσεις, που εναντιώνονται στις εντολές του Θεού, και γίνεται προσπάθεια διαιώνισης της πλάνης. Αλλά αυτό δεν μπορεί να τελεσφορήσει, διότι αν ο Θεός επιτρέπει στους πλανεμένους να εκφράζονται και να ενεργούν, αυτό είναι απόρροια του γεγονότος ότι **έφτιαξε τον άνθρωπο ελεύθερο**. Δεν είναι απόρροια της αδυναμίας Του, ή ένδειξη ότι υπάρχουν πολλοί «θεοί» που τότε επικρατεί ο ένας και πότε ο άλλος. Την Μοναδικότητα και παντοδυναμία και πανσοφία του Θεού ομολογεί και φανερώνει σε σχέση με το μέλλον, ειδικά αυτά τα χρόνια που οι άνθρωποι είναι πολύ μπερδεμένοι, η γραμμένη πριν από δύο χιλιετίες Αποκάλυψη, με τρόπο αδιαμφισβήτητα μοναδικό ως προς οποιαδήποτε άλλη εξω-εκκλησιαστική πηγή. Επειδή τα μελετώμενα αποσπάσματα από τη Γραφή δεν έχουν άσχετο και ανεξάρτητο νόημα από τα υπόλοιπα ιερά κείμενα,⁹² παρατηρούμε συνεχώς τη συγγένεια της Αποκάλυψης προς τα υπόλοιπα Θεόπνευστα βιβλία, και κυρίως προς τα Ευαγγέλια, τα οποία είναι η κορυφαία έκφραση του Λόγου.

Ενδιαφέρον είναι να συνεχίσουμε την παρακολούθηση της πορείας του Ισραηλιτικού λαού στην έρημο, και να τον δούμε να φτάνει σε μία περιοχή ευχάριστης διαμονής και σύντομης ανάπαυσης: **«Και ήλθαν στους Αιλείμ, και ήσαν εκεί δώδεκα πηγές υδάτων και εβδομήντα στελέχη φοινίκων· στρατοπέδευσαν δε εκεί κοντά στα νερά»**. (Εξ. Ιε 27) Έφτασαν στους «**Πυλώνες**» όπως ερμηνεύονται οι Αιλείμ, **δηλ. στην περιοχή που τυπικά υπεδείκνυε τον τρόπο εισαγωγής στην Ουράνια Πόλη**, διότι διά των (πνευματικών) «**πυλώνων**» γίνεται η είσοδος σ' Αυτήν⁹³ αναλογικά προς τις εισόδους στις επίγειες αρχαίες ή μεσαιωνικές πόλεις.

Και πράγματι, εκεί ήσαν οι δώδεκα πηγές που προεικόνιζαν την διδασκαλία των 12 Αποστόλων, και οι 70 φοίνικες οι προτυπούντες τους εβδομήντα φωτισμένους μεταφραστές των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης.

Ο λαός των Εβραίων πορεύθηκε κατόπιν στην έρημο Σιν, όπου τράφηκε με άρτο (μάννα) το πρωί και κρέας (ορτυγομήτρα) το βράδυ, που έπεφταν από τον ουρανό.

Μετά βρέθηκε πάλι σε τόπο χωρίς νερό, όπου διατάχθηκε από τον Θεό ο Μωυσής να

22/7/2012. «**Ο σείχης των σουνιτών και πρόεδρος του ισλαμιστικού κόμματος «Εθνική Ενότητα» Αμπν αλ-Λατίφ αλ-Μαχμούντ κάλεσε τον (νεοεκλεγέντα το 2012 Ισλαμιστή) πρόεδρο της Αιγύπτου Μοχάμεντ Μούρσι να καταστρέψει τις πυραμίδες...** Κατά τη γνώμη των ισλαμιστών, τα μνημεία της ειδωλολατρικής κουλτούρας δεν έχουν θέση στην αιγυπτιακή γη»...

⁹¹ Όπως πχ η Επιστημονολογία (Scientology) του Χάμπαρντ (1911-1986) ή οι Ιαχωβάδες του Κάρολου Ρώσσελ (1880-1916).

⁹² Κατά τον απόστολο Πέτρο: **...«τούτο πρώτον γινώσκοντες, ότι πᾶσα προφητεία Γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται»**. (2α Πέτ. 1:20) Μάλιστα ο άγιος Μάξιμος είδαμε να υποστηρίζει ότι και κείμενα που αναφέρονται σε παρελθόντα συμβάντα, όπως τα ιστορικά, δεν εξαντλούνται στα γεγονότα τους.

⁹³ (Αποκ. 22:14): **«Μακάριοι οί ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Πόλιν»**.

πορευθεί και να κτυπήσει την πέτρα στην θέση **Χωρήβ**⁹⁴ με την ίδια ράβδο. Και εδώ πάλι ανέβλυσε **νερό δηλωτικό της ευαγγελικής διδασκαλίας**,⁹⁵ από την πέτρα που δήλωνε τον Χριστό, ο οποίος εκουσίως διά της Σταύρωσής Του, μας δώρησε την σωτηρία. Η ράβδος που έπληξε την πέτρα σήμαινε ακριβώς τον Σταυρό. Και τον τρίτο μήνα ο λαός ήλθε στην έρημο του Σινά και ο Μωυσής ανέβηκε στο όρος και έλαβε τις εντολές του Θεού.

Ο λαός των Εβραίων αν τηρούσε τα προστάγματα του Θεού θα ήταν αληθινά λαός υπόδειγμα σε όλους τους λαούς, για να έρθουν και αυτοί σε Θεογνωσία, και να εγκαταλείψουν την ειδωλολατρία: **«Και τώρα αν ακούσετε προσεκτικά την φωνή Μου και φυλάξετε την διαθήκην Μου, θα είσθε σε Εμένα λαός περιούσιος από όλα τα έθνη· διότι είναι δική Μου όλη η γη»**... (Εξ. Ιθ 5). Αλλά δεν πρόλαβε ο Μωυσής να κατέβει από το Όρος, και ο λαός υποχρέωσε τον Ααρών να του φτιάξει ένα **χρυσό μοσχάρι**, και να προσκυνούν αυτό σαν θεό... Τότε ενημερώνει τον Μωυσή ο Θεός και του λέει να γυρίσει γρήγορα, γιατί αμάρτησε **όχι πλέον «ο λαός του Θεού», αλλά «ο λαός σου», ...ο λαός του Μωυσή!**

Η μη τήρηση της εντολής του Θεού έκανε τον αμαρτήσαντα λαό ξένο προς το Θεό: **«Και μίλησε ο Κύριος στον Μωυσή με τα λόγια: βιάδιζε γρήγορα, κατέβα από εδώ· διότι ανόμησε ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες από την γη της Αιγύπτου· παρέβησαν γρήγορα την (νομοθετηθείσα) οδό των εντολών Μου· έκαναν γι' αυτούς ένα μοσχάρι και το έχουν προσκυνήσει»** (Εξ. Λβ 7-8). Και από αυτό το περιστατικό είναι φανερό ότι **ο Θεός δεν προσωποληπτεί**, και δεν έχει φυλετικά κριτήρια⁹⁶ γήινα. Αντίθετα όσοι κοπιάσουν εργαζόμενοι κατά Θεόν, στην αρετή, αυτοί αξιώνονται να ανήκουν **στις πνευματικές φυλές, τις οποίες ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει με τα ονόματα των φυλών του παλιού Ισραήλ**⁹⁷ (κεφ. Ζ), για να δείξει ότι αμεταμέλητα τα χαρίσματα του Θεού (Ρωμ. Ια 29) και πως ήταν αλάνθαστο το Θεϊκό σχέδιο για την σωτηρία των Ισραηλιτών, και αν το ακολουθούσαν θα σώζονταν όλοι, όπως οι Δίκαιοι της εποχής του Νόμου και όπως ο Πέτρος και ο Παύλος και οι άλλοι εξ Εβραίων Χριστιανοί.

Μετά από αυτή την σύντομη περιήγηση σε χαρακτηριστικά ιστορικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην γύρω από τον Ευφράτη περιοχή, κατά τη Γραφή, ερχόμαστε να δούμε την **παρούσα κατάσταση** που θα οδηγήσει σύμφωνα με την Αποκάλυψη σε παγκόσμια σύγκρουση. **Τρεις θρησκείες υπάρχουν** (κυρίως) και έχουν την αφετηρία τους εκεί:

2.13. Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός και Μωαμεθανισμός. Κατά την φυσική τους καταγωγή έχουν και οι τρεις κοινή προέλευση τα μέρη εκείνα, που πρώτα βάδισαν οι πρωτόπλαστοι, και μετά τον κατακλισμό τα παιδιά του Νώε, και ύστερα ο Αβραάμ, που θεωρείται κοινός φυσικός γενάρχης και των τριών θρησκειών. Αλλά οι άνθρωποι δεν έχουν μόνο σώμα, έχουν και ψυχή, η οποία μάλιστα είναι εκείνη που κινεί τα σώματα. Όταν η ψυχή

⁹⁴ Σημαίνει ανανέωμα, ανανέωση: «Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν **Χωρήβ νέωμα ἐρμηνεύεται...** πᾶς κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν ζητῶν ἀληθῶς τὸν Θεόν, οὐ μόνον ἐν τῷ **Χωρήβ γενήσεται νεάζων καὶ ἀκμάζων ἐν τοῖς πόνοις τῶν ἀρετῶν...**» (Αγ. Κυρίλλου PG 77. σ. 1260). Πρέπει η γη της καρδιάς μας να ανανεωθεί για να μπορέσει να πέσει ο λόγος του Κυρίου σ' αυτήν και να καρποφορήσει λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος: **«Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπακούουσι τοῦ Εὐαγγελίου, οὐδὲ πάντες ποιοῦσι νέωμα, ἵνα πεσῶν ὁ σπόρος τοῦ Κυρίου ποιήσῃ καρπὸν· ἀλλ' ἐν χέρσῳ καὶ ἀκάνθαις καὶ ἀπάτῃ ὄντες, ὑποδέχονται τὸν λόγον, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν».** (Οσίου Εφραίμ του Σύρου έργα, τ. 1ος, σ. 111 Έκδ. Περιβόλι της Παναγίας, 1995).

⁹⁵ Εξηγεί ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«ἡμεῖς δὲ τῷ φιλανθρωπῳ Θεῷ τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν, καὶ τῇ ὄντως οὐρανίῳ τραφέντες τροφῇ, καὶ τῷ ἐκ τῆς ἀληθινῆς πέτρας νάματι ποτισθέντες, ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ· τουτέστι, τὴν ὑψηλὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, ἵνα τῇ φωνῇ τῶν θείων σαλπίγγων, τοῖς ῥήμασι τοῦ μακαρίου Λουκᾶ τὴν ἔσω ἀκοὴν προσβάλωμεν, καθάπερ ἐξ ἀγίων ἀδύτων βοῶντος τῆς μυσταγωγίας τοῦ Πνεύματος».** (PG 46. σ. 1169)

⁹⁶ Αντίθετα βλέπουμε στον προφήτη Ησαΐα να κατακεραυνώνεται από τον Θεό ο αμαρτήσας Ισραήλ: **«οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ».** (Ησ. Α 4)

⁹⁷ Γιατί, ακριβώς, τα ονόματα αυτά σημαίνουν αρετές, όπως εξηγήσαμε ήδη στο αντίστοιχο τεύχος.

εγκαταλείπει το σώμα ο άνθρωπος πεθαίνει. Δίδασκει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: **«Τούτο το σώμα οπού βλέπετε, αδελφοί μου, είναι το φόρεμα της ψυχής. Η ψυχή είναι άνθρωπος, η ψυχή είναι οπού βλέπει, ακούει, ομιλεί, περιπατεί, μανθάνει επιστήμας, δίδει ζωήν εις το σώμα, και δεν το αφήνει να βρωμίσει. Και άμα έβγει η ψυχή, τότε βρωμά, σκουληκιάζει το σώμα. Το κορμί έχει τα όμματα, μα δεν βλέπει· έχει τα ώτα, μα δεν ακούει· ομοίως και αι λοιπαί αισθήσεις του σώματος, αλλά όλα ενεργούνται δια της ψυχής».** Επομένως δεν πρέπει να δίδεται περισσότερη σημασία στο σώμα από την ψυχή. Η ψυχή ζει στον κόσμο των αγγέλων, αλλά τώρα αγωνίζεται μαζί με το σώμα για να σωθεί, αντιμετωπίζοντας την έχθρα των πονηρών πνευμάτων, και είναι αθάνατη όπως και τα άλλα πνεύματα. **Η αθανασία δεν κάνει τις ψυχές ευτυχισμένες, αλλά η χάρη του Θεού που τις επισκιάζει όταν αυτές με τη δική τους θέληση επιλέγουν το καλό** δηλ. να τηρήσουν μαζί με το σώμα τις εντολές του Θεού, οι οποίες είναι αναλλοίωτες σε γη και Ουρανό, και δεν παρέρχονται στο ελάχιστο.⁹⁸

Είδαμε ότι όταν οι Εβραίοι εγκατέλιπαν το Θεό δεν ονομάζονταν πλέον λαός Του, αλλά **λαός του ηγέτη τους**. Έχει μεγάλη σημασία, ιδιαίτερα στις έσχατες μέρες που ζούμε, **ο ηγέτης να είναι άνθρωπος του Θεού**: διότι ίσως μπορέσει να επαναφέρει στην ευσέβεια το λαό του. Γιατί ο Θεός δεν είναι δυνατόν να παραβιάσει την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου για την οποία και γίνεται άξιος επαίνων ή κατακρίσεως, και να τον καταστήσει διά της βίας ευάρεστο σ' Αυτόν. Έτσι **εκλεκτός λαός δεν μπορεί να υπάρξει παρά μόνο με πνευματικά κριτήρια. Αν δεν ευαρεστεί τον Θεό, εγκαταλείπεται από Αυτόν**, και τότε γίνεται λαός υπόδειγμα των... συμφορών που θα τον βρουν, και όχι των ευλογιών όπως νομίζει εξετάζοντας τα πράγματα σαν να μην είχε παραβεί τις εντολές του Θεού.

Αν θεωρήσουμε τον Αβραάμ, κοινό πρόγονο και των τριών θρησκειών, τότε έχουμε ταυτόχρονη έναρξη όλων των θρησκειών, και όχι σταδιακή, όπως όταν εξετάζουμε την σειρά που ενεργοποιήθηκε στο λαό της η κάθε μία από τις τρεις (3) μεγάλες θρησκείες του Ευφράτη. Αυτό όμως εξωτερικά, γιατί «θρησκείες» σημαίνει δόγματα πίστης και όχι εξωτερικές ομοιότητες.

Οι Εβραίοι θεωρούν ότι είναι η αρχαιότερη θρησκεία: **«Ο Ιουδαϊσμός, ο πρώτος και παλαιότερος των τριών μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών, είναι η θρησκεία και ο τρόπος ζωής του εβραϊκού λαού. Οι βασικοί νόμοι και δοξασίες του Ιουδαϊσμού προέρχονται από την Τορά, τα πέντε πρώτα βιβλία της Αγίας Γραφής».**⁹⁹

Δεν τηρούν όμως όλοι οι Εβραίοι την Τορά, και δεν δέχθηκαν τον Ιησού Χριστό σαν Μεσσία, τον οποίο αποδεχόμενοι οι Χριστιανοί σε δύο τέλειες φύσεις, Θεϊκή και ανθρώπινη, ενωμένες αδιαίρετα και ασύγχυτα στο πρόσωπό Του, αυτομάτως υπερτερούν και χρονικά όλων των άλλων θρησκειών. Διότι δέχθηκαν τον άχρονο Θεό γενόμενον άνθρωπο, και ενώθηκαν μέσα στην Εκκλησία με τον Υιό και δι' αυτού με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, την Αγία Τριάδα. **Οι Εβραίοι δεν πιστεύουν όπως και οι Μουσουλμάνοι στην Τριαδικότητα του Θεού**, παρόλο που στον Αβραάμ ο Θεός φανέρωσε αυτό το Μυστήριο, διότι ενώ έβλεπε τρεις άνδρες που τον επισκέφτηκαν, αυτός τους προσφώνούσε σαν να ήταν ένας με τη λέξη **Κύριε...**

Λέει πάνω σ' αυτό **ο πατήρ Βασίλειος Σακκάς**: Άλλοι μπορεί να πουν: **«Αλλά ο Αβραάμ λάτρευε τον αληθινό Θεό· και οι Εβραίοι μέσω του Ισαάκ και οι Μουσουλμάνοι μέσω της Άγαρ είναι οι απόγονοι αυτού του γνήσιου λάτρη του Θεού».** Εδώ κάποιος θα πρέπει να ξεκαθαρίσει πολλά πράγματα: **ο Αβραάμ καθόλου δε λάτρευε το Θεό στη μορφή του απρόσωπου μονοθεϊσμού που τον λάτρευαν οι άλλοι, αλλά στην μορφή της Αγίας Τριάδας. Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή: «Και ο Κύριος εμφανίστηκε σ' αυτόν στη βελανιδιά του Μαμβρή... κι αυτός υποκλίθηκε μέχρι το έδαφος»** (Γεν. 18:1-2). **Υπό ποια μορφή λάτρευε ο**

⁹⁸ Ματθ. 5:18, Ματθ. 24:35, Λουκ. 21:33,

⁹⁹ Όπως αναφέρεται στον ιστότοπο του υπουργείου Εξωτερικών του Ισραήλ (Israel Ministry of Foreign Affairs): <https://www.mfa.gov.il/MFA/Facts+About+Israel/Spotlight+on+Israel/About+the+Jewish+Religion.htm>

Αβραάμ το Θεό; Με την απρόσωπη μορφή, ή με τη μορφή της Θεϊκής Ενιαίας Τριάδας; Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί τιμούμε αυτή τη φανέρωση της Αγίας Τριάδας στην Παλαιά Διαθήκη κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν στολίζουμε τους ναούς μας με κλαριά που συμβολίζουν τις αρχαίες βελανιδιές, κι όταν τιμούμε στο μέσο τους την εικόνα των Τριών Αγγέλων (που δηλώνουν την Αγία Τριάδα), όπως την τίμησε ο Πατέρας μας ο Αβραάμ!¹⁰⁰

Το Ισλάμ ή Μουσουλμανισμός ή Μωαμεθανισμός είναι η θρησκεία η οποία δημιουργήθηκε από τον Μωάμεθ, που κήρυξε τον εαυτό του προφήτη στις αρχές του έβδομου αιώνα. Η διδασκαλία του, εκτός κάποιες τοπικές επιρροές, στηρίχθηκε σε μέρος των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης (το Μωσαϊκό νόμο, και τους ψαλμούς του Δαβίδ) και μέρος της Καινής Διαθήκης (αποσπάσματα του Ευαγγελίου), που όμως επειδή θεωρεί αλλοιωμένα, τελικά δέχεται σαν αυθεντικότερο το Κοράνι που ο Μωάμεθ υποστηρίζει ότι έλαβε από τον «αρχάγγελο Γαβριήλ». Είναι βιβλίο που διαιρείται σε 114 κεφάλαια που εκτείνονται σε 6.200 στίχους. Κάθε κεφάλαιο ονομάζεται «σούρα».

Λέει με γλαφυρό ύφος ο Φώτης Κόντογλου: «Τò περισσότερο μέρος από τò Κοράνιο γράφηκε ύστερα από τòn θάνατο του Μωάμεθ, που δέν ήξερε μήτε νά γράφει μήτε νά διαβάζει. Τò γράψανε άλλοι περισσότερο μορφωμένοι, που ίσως δέν ήτανε από τήν άραβική φυλή. **Τò Κοράνιο παραδέχεται τούς Πατριάρχες Αβραάμ, Ίσαακ και Ίακώβ, αλλά βάζει μαζί τους και τòn Ίσμαήλ, τòn γυιò τής Άγαρ, τούς Δικαίους και τούς Προφήτες, προπάντων τòn Μωυσή και τòn Σολομώντα. ...Όπως είπαμε, ή θρησκεία του Μωάμεθ είναι χοντροκομμένη και βολική, έπειδὴ δέν έχει μέσα της πολὺ πνευματικὰ νοήματα, ὅπως ὁ Χριστιανισμός.**

Ὁ μουσουλμάνος μπορεῖ νά πάρει πολλές γυναῖκες, νά έχει χαρέμια, κι ὄχι μοναχά σε τούτη τὴ ζωὴ, ἀλλὰ και στήν ἄλλη, **ἀφοῦ στὸν Παράδεισο ὑπάρχουνε τὰ «οὐρί», και μαζί μ' αὐτὰ τρῶνε και πίνουνε και γλεντοῦνε οἱ πιστοὶ τοῦ Ίσλάμ, ἅμα πεθάνουνε...**

Ὁ Μωάμεθ, που στάθηκε ὁ ἰδρυτὴς τῆς νέας θρησκείας στήν Ἀνατολή, ήτανε ἕνας ἀγράμματος καμηλιέρης. Στὰ χρόνια του, ὅπως και στὰ περασμένα, ή πατρίδα του ή Ἀραβία είχε γιὰ θρησκεία ἕνα μάζωμα από **εἰδωλολατρικὲς δεισιδαιμονίες** γύρω από μία μεγάλη μαύρη πέτρα που τὴ λέγανε **Καάβα** και που τὴν προσκυνούσαν και τὴν προσκυνούνε ὡς τὰ τώρα οἱ πατριῶτες τοῦ Μωάμεθ.

Τò Κοράνιο παραδέχεται τούς Ἀγγέλους, τὸ πέσιμο τοῦ Ἑωσφόρου, τὸν πόλεμο που κάνουνε οἱ δαίμονες στους ἀνθρώπους. Τὰ κατώτερα πνεύματα ὀνομάζονται «τζιν» και «τακουίν». Παραδέχεται τὴν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, τὸν Παράδεισο και τὴν Κόλαση, **ἀλλὰ πιὸ ὑλιστικὰ από τὸ Εὐαγγέλιο.** Τὸν Χριστὸ τὸν ἀναγνωρίζει ὁ Μωάμεθ ὄχι μοναχὰ γιὰ τὸν μεγαλύτερο Προφήτη και γιὰ τὸν ἀγιώτερο, ἀλλὰ και γιὰ ἕνα πλάσμα ἀνώτερο από τὸν ἀνθρωπο, **ὄχι ὁμως γιὰ Θεό.** Λέγει πὼς τὸν γέννησε ή Μαριάμ, κατὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο από θεία ἐπισκίαση, και τὴν λέγει **«Παρθένον Μαρίαν».** Μάλιστα χτυπᾶ τούς Ἑβραίους που τὴ συκοφάντησαν».¹⁰¹

Η φύση των αγγέλων αν και θεωρούνται πνεύματα, προέρχεται από το γνωστό φως κατά το Ισλάμ, δηλ. προέρχονται από τον υλικό κόσμο. Στον Χριστιανισμό τα πνεύματα δεν είναι γεννήματα αυτού του κόσμου, έστω και της λεπτότερης ύλης ή ενέργειας που είναι το φως. Όπως ο Παράδεισος είναι υλικός στο Ισλάμ, έτσι και τα πνεύματα, το ίδιο και ο ουρανός που μπορούν κάποια να τον παραβιάσουν. Γι' αυτό λέγεται ότι τα κακά πνεύματα (ή κακά τζιν) **«έκλεψαν τα μυστικά του ουρανού γι αυτό λιθοβολήθηκαν με θραύσματα αστέρων και κύλησαν στην άβυσσο».**¹⁰² Δηλαδή για ένα γνώστη της Χριστιανικής θεολογίας όλα στο Ισλάμ ενώ μοιάζουν Ιουδαϊκά ή Χριστιανικά είναι εντελώς κοσμικά. Ακόμα και η μετά θάνατον ζωή. Είναι επόμενο λοιπόν με τέτοια εξωτερική θεώρηση των πραγμάτων που έχει το

¹⁰⁰ Είναι στο: https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos_all.pdf Οι «μονοθεϊστικές» θρησκείες σ. 44

¹⁰¹ Περισσότερα: https://www.imdle.org/apocalypse/04/Islam_Christ-Kontoglou.pdf Κόντογλου: Συλλογή Μυστικά Ἄνθη. Ἐκδόσεις Παπαδημητρίου.

¹⁰² Από el.wikipedia.org και «Ιχνη από την αναζήτηση του υπερβατικού», σελ. 240 σεβ. Αναστασίου Γιαννουλάτου

Ισλάμ, όπου επικρατήσει να έχει και μεγάλη ανάμειξη στα κοσμικά πράγματα, όπως στην πολιτική και τον στρατό, και να έχει επεκτατικές βλέψεις.

Υπάρχουν δύο διαφορετικών δογμάτων Ισλαμιστές: Οι Σιίτες και οι Σουνίτες, που εκδηλώνουν συχνά μεγάλο μίσος μεταξύ τους. Διαβάζουμε πχ στις ειδήσεις ότι στο Πακιστάν την ώρα της προσευχής **«ένοπλοι εισέβαλαν στο τζαμί με αυτόματα όπλα και χειροβομβίδες»**. Αποτέλεσμα άνω των 50 οι νεκροί, και ο πρόεδρος της χώρας κ. Περβέζ Μουσάραφ χαρακτήρισε την επίθεση **«ντροπή για το Ισλάμ»...**¹⁰³ Ήταν σουνίτες αυτοί που επιτέθηκαν, αλλά και οι σιίτες δεν πάνε πίσω, αν προσέξουμε τι λέει ο αποθανών (1989), Ιρανός θρησκευτικός ηγέτης Ayatollah Khomeini (Αγιατολλάχ Χομεϊνί):¹⁰⁴

«Εκείνοι που δεν ξέρουν τίποτα για το Ισλάμ προσποιούνται ότι το Ισλάμ συμβουλεύει ενάντια στον πόλεμο. Αυτοί (που το λένε αυτό) είναι ανόητοι. Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε όλους τους άπιστους, όπως ακριβώς θα μπορούσαν εκείνοι να σκοτώσουν όλους εσάς! Μήπως αυτό σημαίνει ότι οι μουσουλμάνοι θα πρέπει να καθίσουν αναπαυτικά, έως ότου κατασπαραχθούν (από τους άπιστους); Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε τους» να τους βάλλετε στο ξίφος και να τους διασκορπίσετε. Μήπως αυτό σημαίνει να καθόμαστε μέχρι (οι μη μουσουλμάνοι) να μας υπερκεράσουν; Το Ισλάμ λέει: Σκοτώστε υπηρετώντας τον Αλλάχ εκείνους που μπορεί να θέλουν να σας σκοτώσουν! Μήπως αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παραδοθούμε (στον εχθρό); Το Ισλάμ λέει: Ό,τι καλό υπάρχει είναι χάρη στο σπαθί και στη σκιά του σπαθιού! Οι άνθρωποι δεν μπορούν να γίνουν υπάκουοι παρά μόνο με το σπαθί! Το ξίφος είναι το κλειδί του Παραδείσου, που μπορεί να ανοίξει μόνο για τους άγιους πολεμιστές! Υπάρχουν εκατοντάδες από άλλους ψαλμούς του Κορανίου και Hadiths (ρήσεις του Προφήτη) που προτρέπουν τους μουσουλμάνους να τιμήσουν τον πόλεμο και να πολεμήσουν. Μήπως όλα αυτά σημαίνουν ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που αποτρέπει τους άνδρες από πόλεμο; Φτύνω αυτές τις ανόητες ψυχές που προβάλλουν ένα τέτοιο ισχυρισμό».

Δεν είναι περιέργο, εφόσον το αντικείμενο του Ισλάμ είναι κοσμικό, να χρησιμοποιεί τα όπλα για τη θρησκευτική του επικράτηση. Και μάλιστα αυτό είναι γραμμένο από τον προφήτη, λέει ο αγιατολλάχ αυτός, που το 1979 μετά την ανατροπή του Σάχη από την Ισλαμική επανάσταση, ανακηρύχθηκε ισόβιος θρησκευτικός και πολιτικός ηγέτης του Ιράν.¹⁰⁵

Εκτός του ιερού πολέμου που πρέπει να διεξάγει διαρκώς το Ισλάμ για να επικρατήσει σ' όλη τη Γη, υπάρχει και το **θέμα της καταπίεσης των γυναικών μέσα στις μουσουλμανικές χώρες** που χαρακτηρίζει τις αντιλήψεις των Μουσουλμάνων σε σχέση με το ανθρώπινο πρόσωπο και την αξία του. Στα προβλήματα της πολυγαμίας, των χαρεμιών και των φερετζέδων, που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες προστίθεται και η **Σαρία** ο μουσουλμανικός νόμος που είναι και νόμος των δικαστηρίων των Ισλαμικών χωρών, και κατά γενική ομολογία αδικεί "νόμιμα" τις γυναίκες.

Μπορεί να διαβάσει κάποιος στις ειδήσεις: **«Από τότε που έγινε η εισβολή των «απελευθερωτών» Αμερικανών και ανατράπηκε το καθεστώς των Ταλιμπάν, τίποτα δεν άλλαξε ουσιαστικά για τη μαύρη μοίρα των γυναικών στο Αφγανιστάν. Το 87% εξαναγκάζονται να παντρευτούν βιαίως και μάλιστα στην ηλικία της εφηβείας. Εξακολουθούν να παραμένουν περιουσία των αντρών. Πρέπει να κινούνται αθόρυβα, να μη γελούν, να μην εκθέτουν το πρόσωπό τους στα μάτια ξένων αντρών, να μην υπάρχουν... Οι νόμοι επιτρέπουν τον βιασμό μέσα στον γάμο και όχι μόνον.**

Πρόσφατα, πρόεδρος δικαστηρίου έδωσε χάρη σε δράστες ομαδικού βιασμού.

¹⁰³ Από το BBC: «Πάνω από 50 οι νεκροί στο Πακιστάν» www.hri.org/news/europe/bbc/2003/03-07-05.bbc.html

¹⁰⁴ **«Απόφθεγμα της ημέρας: ο Χομεϊνί φτύνει εκείνους που λένε ότι το Ισλάμ είναι ειρηνικό»!**
<https://www.jihadwatch.org/2010/07/quote-of-the-day-khomeini-spits-on-those-who-say-islam-is-peaceful.html>

¹⁰⁵ <https://www.biography.com/people/ayatollah-ruhollah-khomeini-13680544>

Οι χήρες εξαναγκάζονται να παντρεύονται τους κουνιάδους τους. Ακόμα κι αν βιώνουν τον χειρότερο γάμο, τους απαγορεύεται να καταφύγουν στο πατρικό τους.

Σύμφωνα μ' έναν... προωθημένο νόμο του Χ. Καρζάι (του ανθρώπου των Αμερικανικών πετρελαϊκών εταιριών), ο σύζυγος έχει το δικαίωμα να στερήσει από τη γυναίκα του το φαγητό εάν εκείνη αρνηθεί να έρθει σε σεξουαλική επαφή μαζί του...

Οσες, για διάφορους λόγους, έχουν προσβάλει σύζυγο, πατέρα ή αδέλφια, εκτελούνται σε δημόσιους χώρους. Πολλές γυναίκες βρίσκουν διέξοδο στην αυτοκτονία.

Στη Χεράτ, την πιο συντηρητική πόλη του Αφγανιστάν, λειτουργεί η μοναδική πτέρυγα

Χάρτης της Μέσης Ανατολής

νοσοκομείου σε όλη τη χώρα που είναι ειδικευμένη στην περίθαλψη θυμάτων αυτοπυρπόλησης. Το 80% των γυναικών καταδικάζονται στον αναλφαβητισμό, ενώ χιλιάδες πεθαίνουν στον τοκετό. Πολύ περισσότερες παθαίνουν οστεοπόρωση, αφού σπάνια τις βλέπει το φως του ήλιου». ¹⁰⁶ Και αλλού: «Σύμφωνα με το Ισλάμ, μία “γυναίκα” μπορεί να παντρευτεί στα 9 ή 10 της χρόνια, δήλωσε ο ανώμαλος «ισλαμοφασίστας» ¹⁰⁷ Γιασίρ Μπαρχάμι, κληρικός που είναι και μέλος της επιτροπής της κυβέρνησης Μόρσι (της Αιγύπτου, 2012) για την συνταγματική αναθεώρηση»... ¹⁰⁸

Οι γυναίκες στην Σαουδική Αραβία, εκτός των άλλων που προβλέπει η Σαρία, απαγορεύεται να οδηγούν ([με νεότερο διάταγμα επιτρέπεται από το 2017](#)), σαν τιμωρία μετά μια διαδήλωση που έκαναν πάνω σε αυτοκίνητα το 1990, και τώρα με την πρόοδο της τεχνολογίας, παρακολουθούνται ηλεκτρονικά!

«Οι αρχές χρησιμοποιούν τεχνολογία για την παρακολούθηση των γυναικών», ¹⁰⁹ δήλωσε αρθρογράφος, που επέκρινε την «κατάσταση της δουλειάς κάτω από την οποία κρατούνται οι γυναίκες» στο υπερ-συντηρητικό βασίλειο. **Οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να εγκαταλείψουν το βασίλειο χωρίς άδεια από τον άνδρα κηδεμόνα τους, ο οποίος πρέπει να δώσει τη συγκατάθεσή του υπογράφοντας αυτό που είναι γνωστό ως το “κίτρινο φύλλο” στο αεροδρόμιο ή στα σύνορα.** ¹¹⁰

Υπάρχει λοιπόν χάος μεγάλο στις αντιλήψεις και επιδιώξεις του Ισλάμ σε σχέση με τον Χριστιανισμό: «Όταν έκαμεν ο Θεός τον άνδρα, έλαβεν ο πανάγαθος μίαν πλευράν απ’ αυτόν και έκαμε την γυναίκα, και του την έδωκε διά σύντροφον. Ίσια την έκαμε ο Θεός την γυναίκα με τον άνδρα, όχι κατωτέρα... Ανίσως, αδελφοί μου, και θέλετε να είσθε καλύτεροι οι άνδρες από τας γυναίκας, πρέπει να κάμνετε και έργα καλύτερα από αυτάς. Ει (αν) δε και αι γυναίκες κάμνουν καλύτερα και πηγαίνουν εις τον παράδεισον και ημείς εις την κόλασιν, τι μας ωφελεί»; δίδασκε τους υπόδουλους πιστούς ο άγιος Κοσμάς (+1779).

Όταν ο Θεός σε ένδειξη της εξάπλωσης της ευλογίας Του σε όλα τα έθνη από τον Άβραμ του πρόσθεσε ένα γράμμα και τον έκανε Αβραάμ, το ίδιο έκανε και στην γυναίκα του ονομάζοντάς την Σάρρα από Σάρα (Γεν. κεφ. 17), δηλ. **τους έδωσε κοινή την ευλογία Του**, και καταδέχθηκε να αναφερθεί ιδιαίτερα γι' αυτήν, ¹¹¹ τη στιγμή που οι Ισλαμιστές περιφρονούν το ρόλο της γυναίκας και την κακομεταχειρίζονται. **Και έτσι ούτε με τον δίκαιο Αβραάμ, ούτε με τον προπάτορα Αδάμ υπάρχει σε συμφωνία το Ισλάμ**, ούτε με τον ανόθευτο Χριστιανισμό των Ορθοδόξων, αλλά ούτε και τον κοσμικό «πολιτισμό» - εκτός αν αυτός καταρρεύσει από τις ενέργειες των νεοταξιτών.

Και ήδη σε ένα τέτοιο πολυ-πολιτισμικό κέντρο, στην Αγγλία, άρχισαν να φαίνονται τα σημάδια της κατάρρευσης. **«Ο νόμος της Σαρίας στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι αναπόφευκτος»** λέει το BBC, προβάλλοντας τις απόψεις του αρχιεπισκόπου του Καντέρμπουρου δόκτορος Rowan Williams: **«Ο Αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρου λέει ότι η υιοθέτηση ορισμένων πτυχών του νόμου της σαρίας στο Ηνωμένο Βασίλειο φαίνεται αναπόφευκτη»!** ¹¹² Αλλά τι θα επιτύχει καλύτερο η Σαρία, αφού και τώρα υπάρχει βία και

¹⁰⁶ Από την «Ελευθεροτυπία»: <https://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=138000>

¹⁰⁷ Έτσι τον χαρακτηρίζει το site, αλλά εμάς δεν μας ενδιαφέρει αν ο παρανομών είναι "σοσιαλιστής" ή "φασίστας".

¹⁰⁸ Και εδώ κάνουν το θαύμα τους οι Αμερικάνοι! 30/9/2012, <https://olympia.gr/> 30/9/2012

¹⁰⁹ Στέλνονται SMS μηνύματα στα κινητά τηλέφωνα των ανδρών ότι οι γυναίκες τους πλησιάζουν τα αεροδρόμια ή τα σύνορα, λέει η είδηση.

¹¹⁰ Electronic tracking: new constraint for Saudi women. By Assaad Abboud (AFP) - Nov 22, 2012. Και επίσης: <https://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/4661353/Saudi-women-being-electronically-tracked.html>

Η ηλεκτρονική παρακολούθηση αντικαθιστά το «κίτρινο φύλλο», και άρχισε να εφαρμόζεται από το 2010.

¹¹¹ Σάρα η γυνή σου ου κληθήσεται το όνομα αυτής Σαρα, αλλά Σάρρα έσται το όνομα αυτής. **ευλογήσω δε αυτήν, και δώσω σοι εξ αυτής τέκνον**· και ευλογήσω αυτό, και έσται εις έθνη, και βασιλείς εθνών εξ αυτού έσσονται. (Γέν. Ιζ 2),

¹¹² **Sharia law in UK is 'unavoidable'** (2008) <https://news.bbc.co.uk/2/hi/7232661.stm> Και γενικότερα οι αναταραχές στην Γαλλία το 2005 από μουσουλμάνους, και στην Αγγλία το 2011, είναι προμηνύματα της κατάρρευσης του χωρίς αξίες συστήματος της Δύσης.

μάλιστα μέσα σε οικογένειες μουσουλμάνων που ζουν σε πολιτισμένες δυτικές χώρες, εν ονόματι του μουσουλμανικού αυτού νόμου; Είδηση που αναφέρουν οργανώσεις γυναικών κατά του νόμου της Σαρίας: **«Ιταλία: πατέρας Μουσουλμάνος σκοτώνει τα παιδιά του μετά που η γυναίκα του αρνείται να φορέσει το ισλαμικό πέπλο και απειλεί να τον εγκαταλείψει».**¹¹³ Αυτό είναι ένα παράδειγμα που προβληματίζει για την επέκταση της βίας και στον μη μουσουλμανικό πληθυσμό, αν οι μουσουλμάνοι δικάζονται με τη Σαρία, έστω και για μικρά ζητήματα αρχικά. Διότι αν τώρα βιαιοπραγούν εφαρμόζοντάς τον, περιορισμένα γιατί δεν έχει γίνει νόμος του κράτους, σκεφτείτε τι θα γίνει όταν δοθεί κύρος σ' αυτή την αντίπαλη νομοθεσία των όσων ισχύουν στη Δύση. Με τα περιστατικά αυτά δεν έχουμε σκοπό να κρίνομε θρησκείες, αλλά τις λύσεις που οι "έξυπνοι" δόκτορες προτείνουν μέσα στις "πολυπολιτισμικές" χώρες, οι οποίες θα γεμίσουν από τέτοια περιστατικά απανθρωπιάς αν εισακουσθούν αυτοί οι ...«διαβασμένοι».

Είναι βέβαια εντελώς εκκοσμικευμένη η Αγγλικανική Εκκλησία, έχοντας μείνει μόνο σαν τίτλος Χριστιανική, από ότι φαίνεται από τη γενικότερη πορεία της, όπως τις επισκοπίνες, τους ομοφυλόφιλους ιερείς της κλπ, και όχι μόνο από τα λεγόμενα του αρχιεπισκόπου της... Σε μια τέτοια "Εκκλησία" τι σημασία πλέον έχουν τα υψηλά και στους πολλούς δυσνόητα θεολογικά δόγματα, αφού αυτή έχει καταπατήσει τις ευκολονόητες εντολές; Είναι επόμενο να μην αντιλαμβάνονται την αξία των δογμάτων και οι άλλες προτεσταντικού τύπου "Εκκλησίες", εφόσον δεν έδωσαν ποτέ βαρύτητα σ' αυτά. Οι διαχριστιανικοί διάλογοι θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν πρώτα την επαναφορά των στοιχειωδών κανόνων ηθικής στις δυτικές "Εκκλησίες", όπως στην Αγγλικανική και την θυγατρική της Επισκοπιανή στην Αμερική, και μετά να ασχοληθούν με δογματικά θέματα.

Γενικά το Ισλάμ, και από όσα είδαμε, δεν μπορεί να θεωρηθεί ειρηνοποιό γιατί **έχει σαν δόγμα τον πόλεμο**, ο οποίος με την επένδυση της ιερότητας γίνεται τυφλή επιδίωξη, που στις πονηρές ημέρες μας είναι εύκολο να οδηγηθεί εκεί που θέλουν οι σχεδιαστές των πολέμων της Νέας Τάξης. Οι περιφερειακές αναταραχές - πόλεμοι έφτασαν ήδη στην περιοχή που αναφέρεται σαν κέντρο του 3ου παγκοσμίου ή γενικού πολέμου από την Αποκάλυψη, τον Ευφράτη. Μετά το Μαρόκο, Αλγερία, Τυνησία, Λιβύη, Αίγυπτο και τώρα τη Συρία, οι Ισλαμιστές παρακολουθούν με ικανοποίηση την ανατροπή της υπάρχουσας τάξης στις χώρες αυτές και μέσα από το αίμα και τις καταστροφές ελπίζουν να μπορέσουν να φτιάξουν μια πλήρως μουσουλμανική Μεσόγειο.

Επικαλούνται παλιές παραδόσεις για ένα **ισχυρό ηγέτη (Μαχντί)** που θα τους ενώσει όλους εναντίον των εχθρών τους. Εχθροί τους θεωρούνται οι άπιστοι, και για τον Ιρανό πρόεδρο είναι οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, **«οι απολίτιστοι Σιωνιστές»** όπως τους χαρακτήρισε.

Ο Ιρανός πρόεδρος εξέπληξε όλους με την **εσχατολογική ομιλία του** το Φθινόπωρο του 2012 στον ΟΗΕ. Από ενημερωτικό άρθρο:¹¹⁴ **«Σε κάθε μία από προηγούμενες ομιλίες του στον ΟΗΕ, ευχήθηκε για τη σύντομη έλευση του λεγόμενου Μεσσία του Ισλάμ. Αυτή τη φορά προχώρησε πολύ περισσότερο, προσφέροντας την πιο λεπτομερή εξήγησή του μέχρι σήμερα της Ισλαμικής εσχατολογίας (τη θεολογία των εσχάτων καιρών) και την κατανόησή του για τον ερχομό της ηγεμονίας του δωδέκατου Ιμάμη. Ο Αχμαντινετζάντ είπε στους ηγέτες του κόσμου που συγκεντρώθηκαν στο Μανχάταν ότι είχε έρθει αυτή τη φορά "να κραυγάσει το θεϊκό και της ανθρωπότητας μήνυμα... σε εσάς και σε ολόκληρο τον κόσμο": Ο Παντοδύναμος Θεός μας υποσχέθηκε έναν άνθρωπο της καλοσύνης, έναν άνθρωπο που αγαπά τους ανθρώπους και αγαπά την τέλεια δικαιοσύνη, έναν άνθρωπο που είναι ένα τέλειο**

¹¹³ Από την "Corriere della Sera" και από την οργάνωση «Γυναίκες εναντίον της Σαρία» ("Women Against Shariah") από το site: <https://womenagainstshariah.blogspot.gr/search/label/Women%20in%20Islam>

¹¹⁴ Ahmadijeh's 'end times' address to U.N., υπό Joel C. Rosenberg, 26-9-2012:

<https://www.wnd.com/2012/09/ahmadinejads-end-times-address-to-u-n/> Η πλήρης ομιλία σε βίντεο: www.youtube.com/watch?annotation_id=annotation_178439&feature=iv&src_vid=RKaBayz0r2I&v=rYKy4dfSF-o

ανθρώπινο **ον** και ονομάζεται **Ιμάμης Αλ-Μαχντί**, έναν άνθρωπο που θα έρθει στην ομήγυρη του Ιησού Χριστού, η ειρήνη να είναι σ' Αυτόν, και τους δίκαιους, είπε. **Καλώντας τον Μαχντί «σαν Υπέρτατο Σωτήρα»**, ο Αχμαντινιτζάντ δήλωσε ότι η άφιξή του στη γη «**θα σηματοδοτήσει μια νέα αρχή, μια αναγέννηση και μια ανάσταση**. Θα είναι η αρχή της ειρήνης, της διαρκούς ασφάλειας και της γνήσιας ζωής». **Αλλά τέλειος άνθρωπος που είναι πράγματι η ειρήνη μαζί του, που έφερε ήδη την αναγέννηση και την ανάσταση είναι ο Ιησούς Χριστός!**

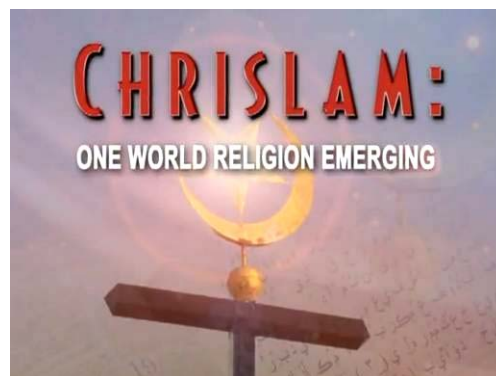
Είναι φανερό ότι η έλλειψη της σωστής πίστης οδηγεί σε **γήινο "σωτήρα"**, ενώ και ένας αστοιχείωτος καταλαβαίνει ότι όταν υπάρχουν όλων των εμπασθών διαθέσεων άνθρωποι στη Γη, δεν μπορούν ποτέ να ομονοήσουν και να ενωθούν κάτω από ένα ελεύθερο καθεστώς, και να έχουν όλοι ομόνοια και «αγάπη», επειδή ακριβώς δεν τους αφήνουν οι πολλές και κακές διαθέσεις τους. Γι' αυτό οι πιο φιλοπόλεμοι διακηρύσσουν ότι χρειάζεται ένας ηγέτης που μέσα από καταστροφές και **σφαγές των αντιφρονούντων** θα ενώσει όλους... όσους απομείνουν, διά της βίας. Θα πρέπει ο ψευτοσωτήρας, άσχετα με το προσωπείο με το οποίο θα εμφανισθεί αρχικά, να εξελιχθεί τελικά σε **απόλυτο τύραννο** για να τους κρατάει όλους σε υποχρεωτική υπακοή. Τέτοιος θα είναι ο **Αντίχριστος**, που με πολέμους, φόνους και σκληρές τιμωρίες θα επιβληθεί για μικρό διάστημα. **Όλα τα σχετικά με διαρκή ασφάλεια και γήινη ειρήνη και ευτυχία είναι επομένως ουτοπικές ονειροπολήσεις:**

«Ο Αχμαντινιτζάντ δήλωσε ότι η έλευση της βασιλείας του δωδέκατου Ιμάμη στη γη **"θα φέρει ένα σχεδόν αιώνιο λαμπρό μέλλον για την ανθρωπότητα, όχι με τη βία ή με την διεξαγωγή πολέμου, αλλά με αφύπνιση και ανάπτυξη της σκέψης της καλοσύνης σε όλους"**... Παρά την εμμονή του ότι η βασιλεία του Δωδέκατου Ιμάμη θα έρθει χωρίς πόλεμο, οι ειδικοί στη Σιιτική εσχατολογία λένε ότι το αντίθετο είναι αλήθεια... **Η πρωτοβουλία της Τεχεράνης**, οι θεολόγοι του Ισλάμ, λένε σήμερα ότι οι μουσουλμάνοι πολιτικοί ηγέτες πρέπει υποτίθεται να θέσουν σε κίνηση την εξόντωση του Ιουδαίο-Χριστιανικού πολιτισμού όπως τον ξέρουμε, και να **δημιουργήσουν τις συνθήκες του χάους και το μακελειό για να επιταχύνουν την άφιξη του Δωδέκατου Ιμάμη**».¹¹⁵

Την καταστροφολογία των θεολόγων της Τεχεράνης συμμερίζονται ακόμα και οι Μουσουλμάνοι των Η.Π.Α. Λέει ο Μωχάμετ Ηισάμ Καμπάνι (Muhammad Hisham Kabbani) ιδρυτής και πρόεδρος του Ανώτατου Ισλαμικού Συμβουλίου στην Αμερική: **«Βλέπουμε ότι ο Μαχντί, θα οδηγήσει μια παγκόσμια επανάσταση που θα καθιερώσει μια Νέα Παγκόσμια Τάξη με βάση την θρησκεία του Ισλάμ.**

Ο Μαχντί θα κυβερνήσει τους ανθρώπους και θα εγκαταστήσει το Ισλάμ στη Γη. Και το Ισλάμ θα είναι νικηφόρο πάνω σ' όλες τις άλλες θρησκείες. Ο Μαχντί θα προσφέρει τη θρησκεία του Ισλάμ στους Εβραίους και τους Χριστιανούς. Αν την δεχτούν θα γλιτώσουν. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να θανατωθούν και ο προφήτης μας Ιησούς θα είναι ο δήμιος (;) υπό τις διαταγές του Μεσσία μας Μαχντί».

Αντιλαμβάνεσθε σε τι "εκτίμηση" έχουν οι κοσμοκρατορικών αντιλήψεων Ισλαμιστές τον ππάο και φιλάνθρωπο Ιησού... Η "θεολογία" αυτή αναφέρεται ότι έχει τρομοκρατήσει μεγάλο αριθμό προτεσταντικών ομάδων, μέχρι που **στις «εκκλησιαστικές» συνάξεις τους να διαβάζουν και αποσπάσματα από το... Κοράνι, για να**

¹¹⁵ Στα αγγλικά το κείμενο του Ιρανού προέδρου και εδώ: www.imdle0.gr/apocalypse/04/Ahmadinejad-UN.pdf Πάντως είναι αξιοθαύμαστος διότι ξεκινάει με αναφορά στο Θεό. Επικαλείται όμως την ανάγκη **Νέας Τάξης**.

δείξουν την φιλικότητά τους στο Ισλάμ. Ο γνωστός «τηλεευαγγελιστής» Ζακ Βαν Ίμπ, χαρακτηρίζει το φαινόμενο σαν **«Χρισλάμ» (Chrislam) μια ενωτική κίνηση μεταξύ Χριστιανών και Ισλάμ**, που ποδοπατεί τα δόγματα και τις παραδόσεις και των δύο θρησκειών στα πλαίσια των προσπαθειών επίτευξης μιας παγκόσμιας θρησκείας από τη Νέα Τάξη.

Παρατηρούμε ήδη ότι η **Νέα Τάξη θεωρείται βολική για το Ισλάμ**, και γι' αυτό αναφέρονται θετικά σ' αυτήν. Έτσι είναι ανοικτοί στις παγίδες του προωθούμενου από την Νέα Τάξη Αντιχρίστου. Βλέπουν τα πράγματα εξωτερικά, και επικρατεί ικανοποίηση από την ανατροπή των μετριοπαθών καθεστώτων σε ήδη μουσουλμανικές χώρες όπως την Τυνησία, Λιβύη, Αίγυπτο και τώρα τη Συρία, χωρίς να αναγνωρίζεται ότι η βία των μουσουλμανικών επαναστάσεων φθείρει το λαό τους ψυχικά και σωματικά, και σκληραίνει την στάση των μη μουσουλμάνων απέναντί του, πριν ακόμη αρχίσει ο κυρίως τρίτος παγκόσμιος πόλεμος.

Τελικά το Ισλάμ, και στους δύο κλάδους του των Σουνιτών και των Σιιτών, παραμένει προσκολλημένο στα συγκεκριμένα δόγματα της γήινης επικράτησης και ευδαιμονίας, που θέλουν και ένοπλο αγώνα για να πραγματοποιηθούν, διότι αυτός είναι κεντρικός άξονας της διδασκαλίας και πρακτικής αυτής της θρησκείας. **Παρόμοιο γήινο φρόνημα και πρακτικές, έχουν κάποιες ομάδες Εβραίων και Χριστιανών.** Δηλ. αυτό που βλέπομε να απηχεί πλήρως το Ισλάμ, βρίσκει πρόσφορο έδαφος από τη μεριά των Εβραίων στους **φιλοπόλεμους Σιωνιστές**, και από τη μεριά των (κατ' όνομα) Χριστιανών στους **με κοσμικό φρόνημα αφοσιωμένους στον πάπα**.

Στον Ιουδαϊσμό, εκτός της κύριας διδασκαλίας του Μωσαϊκού Νόμου, υπήρξαν κατά καιρούς διάφορα ρεύματα που με ανθρώπινες παρεμβολές διαμόρφωναν διδασκαλίες που είτε συμφωνούσαν λίγο είτε καθόλου με τις δοθείσες υπό του Θεού στον Μωυσή εντολές. Η παρούσα κατάσταση στον Ιουδαϊσμό είναι συνάρτηση της πνευματικής του πορείας από την αρχαιότητα. Την επέμβαση των "πρεσβυτέρων" που αλλοίωναν τον χαρακτήρα του Ιουδαϊσμού σαν Θεοπαράδοτης διδασκαλίας που οδηγούσε στον Μεσσία και την καταντούσαν **προληπτική διδασκαλία ανθρώπων** καυτηρίασε ο Κύριος Ιησούς Χριστός προσωπικά: **«...Γιατί και σεις παραβαίνετε την εντολή του Θεού για την παράδοσή σας»;** Διότι οι γραμματείς και Φαρισαίοι των Ιεροσολύμων του έλεγαν **«γιατί οι μαθηταί σου παραβαίνουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; διότι δεν πλένουν τα χέρια τους όταν πρόκειται να φάνε»!** (Ματθ. Ιε 1-3) **«Και άλλα πολλά υπάρχουν που παρέλαβαν να τηρούν, εμβαπτίσεις ποτηριών (σε άφθονο νερό) και κανατιών και χάλκινων σκευών και κλινών».** (Μαρ. 7:4)

Οι ανθρώπινες διδασκαλίες δημιούργησαν σταδιακά την εντύπωση στους Ιουδαίους ότι η θρησκεία είναι κάποιος εξωτερικός τύπος, και έτσι η καρδιά των πολλών απομακρύνθηκε από την απ' ευθείας (εσωτερική) προσέγγιση του Θεού, και υπεύθυνοι γι' αυτό ήταν οι πρεσβύτεροι που παραπλανούσαν τον λαό: **«καλώς προφήτευσε ο Ησαΐας για σας τους υποκριτές, καθώς είναι γραμμένο: ο λαός αυτός με τα χείλη του με τιμά, η δε καρδιά τους μακριά απέχει από Εμένα· μάταια δε Με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίες παραγγέλματα ανθρώπων».** (Μαρ. 7:7)

Οι αυτοσχέδιες διδασκαλίες των πρεσβυτέρων του Ισραήλ εμπόδισαν τους πολλούς των Ιουδαίων να αναγνωρίσουν τον Μεσσία και να πιστεύσουν σ' αυτόν που γεννήθηκε **«εν πόλει Δαυϊδ»** από παρθένο κόρη, στην φάτνη εν μέσω δύο ζώων, κατά τις προφητείες. Αλλά σκοπός του Νόμου ήταν να οδηγήσει στην σωτηρία της ψυχής διά του Μεσσία - Χριστού, ο οποίος αν και έγινε άνθρωπος δεν έπαυσε από του να είναι Θεός, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός και Λόγος του Θεού. Ωστε **δεν έχει πλέον νόημα η παλιά ιεροσύνη κατά την τάξη του Λευϊ**, διότι η κατάργησή της με τον ερχομό του Μεσσία έχει προειπωθεί από τον βασιλιά και προφήτη Δαυϊδ: **«Συ ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ»** (ψαλ. 109), όχι κατά την τάξη του Λευϊ.

Και στον ίδιο ψαλμό επεξηγείται ότι συμβαίνει αυτό επειδή ο Μεσσίας, σαν Υιός του

Θεού, είναι άναρχος: **«Εκ γαστρός (από την ίδια την ουσία Μου) προ εωσφόρου Σε εγέννησα».** Δηλ. πριν τα άστρα και όλη την κτίση, υλική και πνευματική, αχρόνως γεννήθηκε ο Υίός, και αυτό το βεβαιώνει ο ίδιος ο Θεός Πατήρ. Και ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος βροντοφωνάζει:¹¹⁶ **Στην αρχή της Δημιουργίας υπήρχε ο Λόγος και ο Λόγος ήταν ένα πρόσωπο του (Τριαδικού) Θεού και Θεός (κατά την φύση) ήταν ο Λόγος.**

Και ο προφήτης Ιερεμίας σαφώς προείδε την **Καινή Διαθήκη** διαφορετική πολύ, καθώς είναι ασύγκριτα πνευματικότερη, από την Παλαιά που περιείχε την τυπική λατρεία:

«Ιδού ημέρες έρχονται, λέγει ο Κύριος, και θα διαθέσω στον οίκο του Ισραήλ και στον οίκο του Ιούδα Διαθήκη Καινή, όχι κατά την διαθήκη, την οποία διέθεσα στους πατέρες αυτών την ημέρα που τους πήρα από το χέρι για να τους βγάλω από την γη της Αιγύπτου, διότι αυτοί δεν έμειναν (πιστοί) στην διαθήκη μου, και εγώ τους παραμέλησα, λέγει ο Κύριος». (Ιερ. 38:31-32). Και στους αντιλέγοντες σ' όλα αυτά Ιουδαίους, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

«...Ούτε του Ησαΐα θα φέρω μαρτυρία ούτε του Ιερεμία, ούτε των άλλων προφητών των προτέρων της αιχμαλωσίας (στη Βαβυλώνα) για να μην λες (Ιουδαίε) ότι τα δεινά αυτά συνέβησαν την περίοδο της αιχμαλωσίας. Αλλά φέρνω προφήτη τον προφητεύσαντα σαφώς περί των υποθέσεων σας μετά την επάνοδο από τη Βαβυλώνα και την αποκατάσταση της πόλης (Ιερουσαλήμ). Διότι αφού επανήλθαν και έλαβαν την πόλη, και τον ναό (του Σολομώντος) ανοικοδόμησαν, και τις θυσίες επιτελούσαν, την μέλλουσα αυτή ερήμωση την παρατηρούμενη τώρα προλέγων και την διακοπή των θυσιών, με τον τρόπο αυτό μιλάει ο Μαλαχίας εκ μέρους του Θεού: Δεν θα λάβω από σας πρόσωπα λέει ο Κύριος ο Παντοκράτωρ· διότι από ανατολών μέχρι δυσμών το όνομά Μου δοξάστηκε στα έθνη και σε κάθε τόπο προσάγεται θυμίαμα στο όνομά Μου, και θυσία καθαρά· εσείς όμως το βεβηλώνετε. Πότε αυτά συνέβησαν Ιουδαίε; Πότε σε κάθε τόπο θυμίαμα προσφέρθηκε στον Θεό; Πότε θυσία καθαρή; Δεν έχεις να πεις άλλο καιρό παρά αυτόν μετά την παρουσία του Χριστού».¹¹⁷ Διότι μόνο στην Ιερουσαλήμ (την πόλη που υπέδειξε ο Θεός) επιτρεπόταν στους Ιουδαίους να τελούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα, κατά την εντολή του Μωυσή. Ο προφήτης όμως μιλάει για **θυσία καθαρή και θυμίαμα σε όλα τα έθνη**, επειδή αυτά δέχθηκαν τον Χριστό και την νέα πνευματική λατρεία, ενώ οι Εβραίοι ούτε να ψάλλουν δεν τολμούσαν όταν ήταν μακριά από την Αγία Πόλη, όπως τότε στην Βαβυλώνα, που έλεγαν: **«Πως θα ψάλλουμε την ωδή του Κυρίου σε ξένη γη»;** (ψαλμ. 136: 4)

Επομένως μάταια ψάχνουν άλλο Μεσσία οι Ιουδαίοι από τον Ιησού Χριστό, και **κακώς αποκοιμίζονται από τον πάπα**, ο οποίος τους λέει ότι δεν είναι εις μάτην η αναμονή του Μεσσία από αυτούς: **«Η Εβραϊκή μεσσιανική προσδοκία δεν είναι μάταιη»!...**

Είναι γήινες οι Μεσσιανικές προσδοκίες των Ιουδαίων, αναμένοντας ένα Σωτήρα που θα τους δώσει ευημερία και ειρήνη πάνω στη γη, ένα λαθεμένο όραμα αντίστοιχο με των Ισλαμιστών ή των πλανεμένων «χιλιαστών» Χριστιανών. Αναφέρεται στον ιστότοπο του Ισραηλινού Υπουργείου Εξωτερικών:

¹¹⁶ Στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο: **«Έν αρχή ήν ό Λόγος και ό Λόγος ήν προς τόν Θεόν και Θεός ήν ό Λόγος».**

¹¹⁷ «Ούδὲ γὰρ Ἡσαΐου παράγω μαρτυρίαν τέως, οὐδὲ Ἱερεμίου, οὐδὲ τῶν ἄλλων προφητῶν τῶν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἵνα μὴ λέγῃς, ὅτι τὰ δεινὰ ταῦτα ἃ προέλεγον, ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἐξέβη· ἀλλὰ παράγω προφήτην τὸν μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἐκ Βαβυλώνας, καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀποκατάστασιν, σαφῶς περὶ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων προφητεύσαντα. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπανήλθον, καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβον, καὶ τὸν ναὸν ἀνωκοδόμησαν, καὶ τὰς θυσίας ἐπετέλουν, τὴν μέλλουσαν ἐρήμωσιν ταύτην τὴν νῦν προ λέγων, καὶ τὴν τῶν θυσιῶν ἀναίρεσιν, οὕτω πῶς φησὶν ὁ Μαλαχίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ· Εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρὰ· ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτό. Πότε ταῦτα ἐξέβη, ὦ Ἰουδαίε; πότε ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσηνέχθη τῷ Θεῷ; πότε θυσία καθαρὰ; Οὐκ ἂν ἔχοις ἕτερον εἰπεῖν καιρὸν, ἀλλ' ἢ τοῦτον τὸν μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν»... (κατά Ιουδαίων PG 48, σ. 902)

«Μεσσιανική Εποχή. Παραδοσιακά, οι Εβραίοι ζουν στην προσδοκία του ερχομού μιας Μεσσιανικής εποχής κατά την οποία καθολική ειρήνη θα αποκατασταθεί επί της γης, σύμφωνα με το όραμα των προφητών του Ισραήλ».¹¹⁸

Οι Χριστιανοί δεν πιστεύουν σε υλικού τύπου, αλλά **πνευματική Βασιλεία του Χριστού «ως εν Ουρανών και επί της Γης»**. Μόλις όμως οι Χριστιανοί ξεφύγουν από την στερεή βάση που καθορίζουν τα δόγματά τους (εδώ στο θέμα της Μεσσιανικής - χιλιετούς βασιλείας πάνω στη Γη), η πορεία τους αρχίζει να παρεκκλίνει τόσο από την Αλήθεια, που να μην διαφέρει και πολύ αυτής των Εβραίων και Μουσουλμάνων. Αρκεί σε ένα θέμα παρέκκλιση και αν αυτή συνεχισθεί **χάνεται η αρχική πνευματική πορεία**, κάτι που δεν φαίνεται να ενδιαφέρει τους Εβραίους,¹¹⁹ όπως φαίνεται από άλλο απόσπασμα από το προαναφερθέν κείμενο:

«Σε αντίθεση με κάποιες θρησκείες, ο Ιουδαϊσμός δεν πιστεύει ότι άλλοι λαοί πρέπει να υιοθετήσουν τις δικές του θρησκευτικές πεποιθήσεις και πρακτικές για να λυτρωθούν. Είναι από τις πράξεις και όχι από το δόγμα, που ο κόσμος κρίνεται. Ο δίκαιος από όλα τα έθνη έχει ένα μερίδιο στον "κόσμο που έρχεται." Για το λόγο αυτό, ο Ιουδαϊσμός δεν είναι ενεργή ιεραποστολική θρησκεία. Η κοινότητα δέχεται νεοφώτιστους, αλλά αυτό εξαρτάται από την απόφαση των αρμόδιων εβραϊκών θρησκευτικών αρχών. Δεν είναι απλά ένα θέμα προσωπικού αυτο-προσδιορισμού».

Αλλά πως θα υπάρξουν καλές πράξεις χωρίς κατευθυντήρια δόγματα, δηλ. πως χωρίς σαφείς οδηγίες, χωρίς καθοδήγηση, είναι δυνατόν να φθάσει κανείς σε ένα επιθυμητό προορισμό; Επειδή μάλιστα πρόκειται για πνευματικά θέματα, αυτό είναι ακόμη πιο δύσκολο. Ίσως είναι στην πράξη υποχρεωμένος ο Ιουδαϊσμός, αν θέλει να εμφανίζεται σαν σύνολο, να έχει αυτή την ασάφεια των δογμάτων· αφενός λόγω της ποικιλίας των διδασκαλιών των ραβίνων, και αφετέρου λόγω του ότι ακριβώς δεν έχει υψηλή πνευματική διδασκαλία μη δεχόμενος την Χριστιανική της Καινής Διαθήκης, αλλά αυτο-περιοριζόμενος στην Παλαιά. Γι' αυτό ίσως θεωρεί ότι οι δίκαιοι θα ζήσουν στον «κόσμο που έρχεται», αναμένοντας ένα Μεσσία που θα βασιλεύσει στη γη στην οποία έχει στρέψει πλέον όλο το ενδιαφέρον του. Αν μάλιστα νομίζει ότι είναι «περιούσιος λαός», χωρίς να πληροί τα πνευματικά κριτήρια σύμφωνα και με τα λόγια των προφητών, τότε απλώς υπερηφανεύεται, αισθάνεται πλήρης και δεν χρειάζεται και «ιεραποστολή», αλλά θα ταπεινωθεί διότι **«πας ο υψίων εαυτόν ταπεινωθήσεται»**. (Λουκ. 14:11)

Στην πορεία του ο Χριστιανισμός συνάντησε και την αίρεση των «Γνωσιμάχων» που ακριβώς υποστήριζαν την άποψη ότι δεν χρειάζονται τα δόγματα, αλλά μόνο οι καλές πράξεις. Ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης στο «περί αιρέσεων» αναφέρει ότι έλεγαν: «...διότι δεν ζητεί τίποτε άλλο ο Θεός από το Χριστιανό παρά καλές πράξεις. Είναι λοιπόν καλύτερο να πορεύεται κανείς με περισσότερη απλότητα και να μη πολυπραγμονεί για κανένα δόγμα που ασχολείται με τη γνώση»...¹²⁰ Ενώ μιλούσε για πολυπραγμοσύνη έφτασαν τελικά να μάχονται κάθε είδους γνώση: **«οί πάση γνώσει του χριστιανισμού αντιπίπτοντες»**, κατά τον άγιο Θεόδωρο. Αλλά οι Χριστιανοί δεν μπορούν να καταντήσουν μια ανόητη αγέλη.

Οι Εβραίοι τάσσονται εναντίον ή μειώνουν την σημασία των δογμάτων, αλλά όχι και κάθε γνώση του Θεού: **«Οι Εβραίοι υπηρετούν τον Θεό με τη μελέτη, την προσευχή και με την τήρηση των εντολών που ορίζονται στην Τορά. Αυτή η πίστη στη βιβλική Διαθήκη μπορεί να θεωρηθεί ως το "λειτουργήμα", "η μαρτυρία" και "αποστολή" του εβραϊκού λαού»**. Αυτά αναφέρει το ίδιο κείμενο του Ισραηλινού υπουργείου. Βέβαια δεν υπάρχει αποστολή χωρίς να υπάρχει αποστέλλων, και τώρα δεν μπορούν να μας δείξουν ποιος

¹¹⁸ <https://www.mfa.gov.il/MFA/Facts+About+Israel/Spotlight+on+Israel/About+the+Jewish+Religion.htm>

¹¹⁹ Που είναι πολλών θρησκευτικών αποχρώσεων, ανάλογα με τη ραββινική διδασκαλία που ακολουθούν.

¹²⁰ Περί αιρέσεων 88, PG 94, 757A. Πριν είχε ασχοληθεί με την αίρεση αυτή και ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

αποστέλλει και που τους Ιουδαίους όταν αυτοί οι ίδιοι υποστηρίζουν ότι δεν είναι «Ιεραποστολική θρησκεία»... Αλλά και τι λειτούργημα να υπηρετούν ή τι μαρτυρία να δώσουν χωρίς να έχουν δεχθεί τον Σωτήρα Χριστό; Αν νομίζουν ότι κατά τον Νόμο του Μωυσή μπορούν να τα λένε αυτά, κάνουν λάθος, διότι είδαμε ότι μόνο στον ναό (του Σολομώντος) της Ιερουσαλήμ τους επιτρεπόταν η λατρεία. **Αγωνίζονται να κτίσουν το Ναό για να επιτελούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα, αλλά κατά τις προφητείες όταν έρχεται ο Μεσσίας παύει η παλιά τάξη λατρείας...** Αν δεν δέχονται τον επουράνιο βασιλέα Χριστό **θα δεχθούν κάποιον άλλον γήινο βασιλιά, που θα εγκαταστήσει "λατρεία" της αρεσκείας του...**

Όμως η μελέτη των Γραφών, όταν γίνεται με ταπεινό πνεύμα, κάνει καλό και μπορεί να ανοίξει τα μάτια για πνευματικότερη πορεία. Χρειάζεται πάντως προσοχή, διότι υπάρχει έντονη στον καιρό μας και η ψευδοπνευματική αναζήτηση που χρησιμοποιεί αλήθειες των Γραφών, όπως αυτές του Νόμου και των προφητών, ανακατεμένες με ειδωλολατρικές προλήψεις.

Από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας, **οι Ιουδαίοι πήραν επιστρέφοντας στην πατρίδα τους πολλές δοξασίες παγανιστικές, τις οποίες ξαναθυμήθηκαν γύρω στα 1750 με την άνθηση της διδασκαλίας των ραββίνων, κυρίως τη Κασιδική ή Χασιδική κίνησης, που δημιούργησε αντίστοιχα τον «Χασιδικό Ιουδαϊσμό» (Hasidic Judaism).**¹²¹ Αυτού οι ηγέτες προβάλλονται και τιμώνται σαν **«ενσωματώσεις και μεσολαβητές της θεότητας στους πιστούς»...** **Ο καθένας έχει τη γραμμή του και την διδασκαλία του, που μπορεί να είναι διαφορετική ακόμα και σε θέματα δογματικά, ως προς αυτή άλλων ηγετών της κίνησης.** Φτιάχνουν έτσι **«δυναστείες»**, όπως τις λένε οι ίδιοι, με μεταξύ τους σχέσεις που θυμίζουν την **οικουμενιστική κίνηση**. Όπως σ' αυτήν όλοι οι συμμετέχοντες λένε ότι είναι Χριστιανοί, **αλλά πιστεύουν ο καθένας με διαφορετικά δόγματα και μέσω αυτών καταλαβαίνουν διαφορετικών ιδιωμάτων Θεό**, έτσι κάνουν και οι Εβραίοι αυτής της κίνησης, αλλά και γενικότερα οι Εβραίοι, επειδή εξαρτώνται από άτομα (ραββίνους) με διαφορετικές διδασκαλίες περί Θεού, ανάλογα με την οργάνωσή τους.

Εγκυκλοπαιδικά¹²² γνωρίζουμε ότι μόνο από αυτήν, την προαναφερθείσα Χασιδική κίνηση, **«υπάρχουν 30 μεγαλύτερες Χασιδικές ομάδες, και αρκετές εκατοντάδες μικρότερες»...** **Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είπε**¹²³ **για τον Γενικό Πόλεμο ότι «ο χαλασμός θα γίνει από ένα κασιδιάρη»**, προσημαίνοντας ένα άτομο με τέτοια πνευματικότητα, που μάλλον ταυτίζεται με τον Ευρωπαίο ηγέτη για τον οποίο μίλησε ο γέροντας Παΐσιος.

Ο Χριστιανισμός δηλαδή η Εκκλησία που ιδρύθηκε από τον Κύριο Ιησού Χριστό όταν Αυτός γεννήθηκε υπερφυσώς από την Παρθένο Μαρία, και έγινε τέλειος άνθρωπος ενώ συγχρόνως είναι τέλειος Θεός, ξεκίνησε στην γη της επαγγελίας, που και αυτή βρίσκεται ανάμεσα στους ποταμούς του Παραδείσου, όπου δημιουργήθηκαν οι πρώτοι άνθρωποι **ο Αδάμ και η Εύα**. Τέσσερεις αναφέρονται σαν ποταμοί του Παραδείσου: Ο Γηών (Νείλος),¹²⁴ Ευφράτης, Τίγρης και Φισών (Γάγγης). Η Αποκάλυψη αναφέρεται (στα εξεταζόμενα εδάφια) στον Ευφράτη, που ενώνεται προς τις εκβολές του με τον Τίγρη, και χαρακτηρίζει με βάση τη

¹²¹ «Αυτός, κατά την εγκυκλοπαιδεία, είναι ένας κλάδος του Ορθόδοξου Ιουδαϊσμού που προωθεί την πνευματικότητα μέσα από την εκλαΐκευση και την εσωτερικευση του Ιουδαϊκού μυστικισμού ως τις θεμελιώδεις πτυχές της εβραϊκής πίστης. **Ιδρύθηκε τον 18ο αιώνα, στην Ανατολική Ευρώπη**, από το ραββίνο Ισραήλ Baal Shem Tov, ως μια αντίδραση ενάντια στον υπερβολικά **νομικιστικό** Ιουδαϊσμό». Δηλ. παρακάμπτουν τον Μωσαϊκό νόμο, εισάγοντας μυστικιστικές, αποκρυφιστικές διδασκαλίες. Ο **Yisroel (Israel) ben Eliezer** (1698-1760) ονομαζόταν συχνά **«Baal Shem Tov»** που σημαίνει «Κύριο του Καλού Ονόματος». Θεωρούσε τον εαυτό του "θεοφόρο", ότι είχε εξουσία χαρισμάτων για να κάνει θαύματα... δέχονταν καθημερινά αποκαλύψεις κλπ... https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic_Judaism και https://en.wikipedia.org/wiki/Baal_Shem_Tov

¹²² https://en.wikipedia.org/wiki/Hasidic_Judaism όπως προηγουμένως.

¹²³ 47η προφητεία: www.imdleo.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf Επειδή ο πόλεμος είναι και μέσα στις χώρες, η εμφάνιση ομώνυμου πολιτικού στην Ελλάδα είναι σημάδι αρχής και εσωτερικών γεγονότων.

¹²⁴ Στον άγιο Νεκτάριο αναγράφεται και η γνώμη ότι οι Γηών και Φισών είναι ποταμοί της Αρμενίας.

Μεσοποταμία όλη την γύρω περιοχή. Η κατάσταση των ανθρώπων, ακόμα και στον **Ευφράτη**, δεν ήταν καθόλου **ευφρόσυνη** (όπως δηλώνει το όνομά του) όταν ήρθε ο Χριστός στη γη.

«Μετά τον κατακλυσμό οι άνθρωποι κατά μικρόν απέβαλλαν πάλι την γνώση του αληθινού Θεού και λάτρευσαν την δημιουργία αποδίδοντας σ' αυτήν την οφειλόμενη προς τον Δημιουργό λατρεία» μας λέει ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως (1846-1920).¹²⁵ Είδαμε ότι από τους μεγάλους διώκτες της αληθινής γνώσης του Θεού ήταν ο γίγας **Νεβρώδ** στον οποίο αποδίδεται και η προσπάθεια της κατασκευής πύργου που η κορυφή του να φθάνει στον ουρανό. Μετά, σαν τιμωρία των **«κακώς ομολοησάντων»**, ακολούθησε η σύγχυση των γλωσσών και ο διασκορπισμός των φυλών. Αλλά η ειδωλολατρία συνεχίστηκε. **«Οι διάφορες μορφές της υπήρξαν η αστρολατρεία, η ανθρωπολατρεία, η ζωολατρεία, η φυτολατρεία, και η λιθολατρεία»** λέει ο άγιος Νεκτάριος. Υπήρξε όμως φωτεινή εξαίρεση ο Αβραάμ **«προς τον οποίο ο Θεός έθεσε Διαθήκη αιώνιο, και προς το σπέρμα αυτού μετά απ' αυτόν»**, δηλ. τον **Μεσσία**. (αγ. Νεκ. σ. 69).

Ο Θεός βοηθούσε τους ευσεβείς απογόνους του Αβραάμ, αποστέλλοντας σ' αυτούς προφήτες και διδασκάλους, και τους άλλους λαούς κατά την δεκτικότητά τους. Αλλά **δεν** μπόρεσαν οι άνθρωποι να βαδίσουν την υποδειχθείσα οδό της αληθείας, λέει επίσης ο άγιος Νεκτάριος, **«διότι α) βρισκόντουσαν κάτω από το βάρος του προπατορικού αμαρτήματος, το οποίο ήταν σ' αυτούς ένα διαρκές εμπόδιο για κάθε μετά του Θεού επικοινωνία, β) διότι ο άνθρωπος αδυνατούσε να σηκώσει από μόνος του το μεσότοιχο της έχθρας και να ικανοποιήσει την θεία δικαιοσύνη και να διαλαγεί με το Θεό, και γ) διότι εξασθένησαν οι ψυχικές του δυνάμεις και αδυνατούσε να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού»**... (σ. 69) Μάλιστα **«με το Νόμο του Μωυσή, καταδείχθηκε η τελεία αδυναμία του ανθρώπου»** καθώς όχι μόνο δεν μπόρεσε να καταπαύσει την αμαρτία, αλλά συνετέλεσε ώστε να πλεονάσει. Διότι όπως ο απόστολος Παύλος λέγει **εισήλθε Νόμος για να πλεονάσει το παράπτωμα, διά τούτο και πάντες ήσαν υπό κατάραν**. (Ρωμ. Ε 20, Δευτ. κη 15, 68. αγ. Ν. σ. 70)

Για να μπορέσει ο Θεός να σώσει τον πλάσμα Του, και να το κάνει μέτοχο των αιωνίων αγαθών, χρησιμοποίησε το **«Μυστήριο της Θείας Οικονομίας»**. **«Λέγοντας Μυστήριο της Θείας Οικονομίας εννοούμε την αποστολή του Υιού του Θεού στον κόσμο για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους»**, λέει πάλι ο άγιος Νεκτάριος. Και προσθέτει:

«Ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του λέγει ότι ενανθρώπισε ο Υιός του Θεού, για να σώσει ως νέος Αδάμ όσους πιστεύσουν εις Αυτόν. Διότι όπως δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε στον κόσμο, και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και έτσι ο θάνατος ήλθε σε όλους τους ανθρώπους... πολύ περισσότερο η χάρη του Θεού και η δωρεά με τη χάρη του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού περίσσευσε στους πολλούς»... (σ. 71). Και:

«Η Εκκλησία διδάσκει ότι ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός, όπως ο Ίδιος λέγει για τον εαυτό Του, καθώς και οι Ευαγγελιστές και οι λοιποί Απόστολοι, είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Θεός από την Πατρική ουσία, γεννηθείς πριν από όλους τους αιώνες, μονογενής υιός του Πατρός, Φως από Φως, Θεός αληθινός από Θεό αληθινό, και άνθρωπος γεννηθείς μέσα στο χρόνο από Πνεύμα Άγιο και την Παρθένο Μαρία». (σ. 73).

Οι δύο φύσεις, θεϊκή και ανθρώπινη, του Κυρίου Ιησού Χριστού, έχουν πλήρη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της η κάθε μία, χωρίς αυτά να συγχέονται, αλλά να ενώνονται στο πρόσωπό Του. Λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός:¹²⁶

¹²⁵ Ιερά κατήχησις σελ. 68. Κάθε αναφορά στον άγιο Νεκτάριο θα γίνεται από αυτό το βιβλίο εκτός αν οριστεί διαφορετικά.

¹²⁶ Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού στο **«Περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῶν δύο φύσεων»**: **«Τέλειον δὲ Θεὸν ὁμολογοῦντες τὸν αὐτὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπὸν φαμεν τὸν αὐτὸν πάντα ἔχειν, ὅσα ὁ Πατὴρ, πλὴν τῆς ἀγεννησίας, καὶ πάντα ἔχειν, ὅσα ὁ Ἄδὰμ ὁ πρῶτος, διῆχα μόνῃς ἀμαρτίας, ἅτινά ἐστι σῶμα καὶ ψυχὴ λογικὴ τε καὶ νοερά· ἔχειν δὲ αὐτὸν καταλλήλως ταῖς δύο φύσεσι διπλᾶ τὰ τῶν δύο φύσεων φυσικά· δύο θελήσεις φυσικάς, τὴν τε θεϊαν καὶ τὴν**

«Τέλειο δε Θεό ομολογούντες τον Ίδιο και τέλειο άνθρωπο, λέμε ότι **Αυτός έχει όλα όσα έχει ο Πατήρ πλην της αγεννησίας, και έχει όλα όσα έχει ο Αδάμ, χωρίς μόνο της αμαρτίας, τα οποία είναι σώμα και ψυχή λογική και νοερή. Έχει δε ο Ίδιος διπλά τα φυσικά (ιδιώματα) κατάλληλα στις δύο φύσεις· δηλ. δύο θελήσεις αντίστοιχες των φύσεων Του, θεϊκή και ανθρώπινη, και δύο ενέργειες (επίσης) αντίστοιχες των φύσεων, θεία και ανθρώπινη, καθώς και δύο αυτεξούσια αντίστοιχα των φύσεων, θεικό και ανθρώπινο, και επίσης σοφία και γνώση (αντίστοιχες στις 2 φύσεις) θεϊκή και ανθρώπινη».**

Επειδή ενώνονται ασύγχυτα αλλά αρμονικά στο ίδιο Πρόσωπο οι δύο φύσεις, θεϊκή και ανθρώπινη, και **οι ενέργειες** των φύσεων και **οι θελήσεις** συνυπάρχουν αρμονικά σ' Αυτό:

«Επειδή όμως οι δύο φύσεις (του Χριστού) ενώθηκαν ασύγχυτα, άτρεπτα, και αδιαίρετα και αχώριστα στην μια υπόσταση, γι' αυτό η θέληση και η ενέργεια κάθε μιας είναι σε κοινωνία προς την άλλη, κατά τον όρο της έκτης (στ') Οικουμενικής Συνόδου, το οποίο σημαίνει ότι σε κάθε θέλημα και πάσα ενέργεια της μιας συννευδοκεί και κατάλληλα συντρέχει και η άλλη, δηλ. η μεν θεϊκή κατά το μέτρο της υπαρχούσης ανάγκης, η δε ανθρώπινη κατά το μέτρο της δύναμής της». (άγ. Νεκ. σ. 74-75)

Αντίθετα προς τα προαναφερθέντα τα οποία δέχεται η Εκκλησία, φρονούσαν οι **«Μονοφυσίτες»** και οι **«Μονοθελητές»**, λέει επίσης ο άγιος Νεκτάριος. Και αρχηγοί των αιρέσεων αυτών υπήρξαν **«του μεν μονοφυσιτισμού ο Ευτυχής και ο προστατεύσας αυτόν Διόσκορος, του δε μονοθελητισμού αρχηγοί μπορούν να θεωρηθούν ο Σέργιος και ο Ονώριος... Λέμε ότι μπορούν να θεωρηθούν διότι ο μονοθελητισμός προήλθε από τις ενέργειες των αυτοκρατόρων, που ήθελαν να ενώσουν (στους Ορθοδόξους) τους μονοφυσίτες».** (άγ. Νεκτ. σ. 75)

Υπενθυμίζουμε τον τρόπο με τον οποίο εργαζόμαστε:

Μελετώντας ως τώρα την Αποκάλυψη είδαμε ότι τα γεγονότα στον αισθητό κόσμο εξαρτώνται από τις ενέργειές μας που έχουν πνευματικό χαρακτήρα, και από τις διορθωτικές επεμβάσεις του πνευματικού νόμου. Ακόμα και να μην το γνωρίζει κάποιος, η ψυχή του που ζει στον πνευματικό κόσμο τοποθετείται θετικά ή αρνητικά ως προς τον νόμο του Θεού, και μετά ο άνθρωπος πράττει ανάλογα. **Αυτό είναι που κινεί τον πνευματικό νόμο για να επιφέρει τις αντίστοιχες διορθώσεις** που είναι δύο ειδών, πνευματικές και υλικές και συμβαίνουν συλλογικά και ατομικά. Τον καιρό των σαλπίγγων έχομε γεγονότα με παγκόσμια σημασία. **Κατά ένα σοφό τρόπο εικονίζονται ακόμη και στον υλικό κόσμο τα αποτελέσματα της τοποθέτησής μας ως προς το νόμο του Θεού.** Στον πνευματικό και υλικό τομέα η βοήθεια των **αγγελικών δυνάμεων** στους ανθρώπους είναι πολύ σημαντική, γι' αυτό και υπάρχουν ευχές προς αυτές, ακολουθίες και εορτές. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη δεν παύει να μας υπενθυμίζει την σύνδεση που υπάρχει μεταξύ αισθητού και πνευματικού κόσμου, και μεταξύ των ανθρώπων που η ψυχή τους είναι θάνατο πνεύμα και των αγγέλων,¹²⁷ και για το πως οι τελευταίοι μας βοηθούν ή επιβλέπουν σε διεργασίες φυσικές ή πνευματικές που μας αφορούν. Η Αποκάλυψη νοηματικά χρησιμοποιεί την ίδια γλώσσα με την υπόλοιπη Βίβλο για να καθορίσει σε τι αναφέρεται, γιατί είναι προϊόν του Αγίου Πνεύματος. Εξετάζομε πάντα την πνευματική κατάσταση της περιοχής που μας ενδιαφέρει διότι από αυτήν εξαρτώνται τα γεγονότα που ακολουθούν.

άνθρωπίνην, και ενέργειας δύο φυσικάς, θείαν τε και άνθρωπίνην, και αυτεξούσια δύο φυσικά, θείον τε και άνθρωπινον, και σοφίαν και γνώσιν, θείαν τε και άνθρωπίνην».

¹²⁷ Αγγέλους χαρακτηρίζομε συνήθως όλες τις πνευματικές οντότητες, των οποίων η μία τάξη κατά τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη φέρει το όνομα «άγγελοι». <https://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

2.14. Ο Μεσσίας κατά τον άγιο Νεκτάριο, Μονοφυσίτες, Μονοθελητές, οι 3 Ρώμες.

Ενδιαφερόμαστε τώρα για τα γεγονότα που έχουν σχέση με τον Ευφράτη και οδηγούν σε μια τεράστια πολεμική σύγκρουση, γι' αυτό **επιμένουμε στην εξέταση της πνευματικότητας των λαών που ζουν στην περιοχή αυτή του κόσμου**, δηλ. κυρίως των Χριστιανών, Μουσουλμάνων και Ιουδαίων που δεν είναι άσχετη με την πνευματική κατάσταση και των άλλων λαών, επειδή επηρεάζονται έντονα από αυτούς. Και βέβαια όλοι προέρχονται από τον Αδάμ και την Εύα, τους κοινούς προπάτορες, που από τον Μωυσή και τις παραδόσεις γνωρίζουμε ότι έζησαν εκεί, στη γη όπου βρίσκονται τα τέσσερα ποτάμια του τότε Παραδείσου.

Το πρόσωπο που ενδιαφέρει και τις τρεις μεγάλες θρησκείες του Ευφράτη είναι αυτό του Μεσσία. Στους μουσουλμάνους είδαμε ότι ο Μεσσίας θα τους εξασφαλίσει γήινη κυριαρχία. Το ίδιο και στους σημερινούς Ιουδαίους. Αντίθετα, στους Χριστιανούς **ο Μεσσίας ήρθε και δήλωσε σαφώς ότι η βασιλεία του είναι Ουράνια και πνευματική**. Σε όσους ζήσουν σύμφωνα με τις εντολές Του, επιδιώκοντας την Βασιλεία των Ουρανών, θα τους προστεθούν και πάντα τα αναγκαία γήινα αγαθά, χωρίς αυτοί να μεριμνούν.¹²⁸

Το πρόσωπο του Μεσσία προδιαγράφεται στα προφητικά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης και με τις δύο φύσεις του, θείκη και ανθρώπινη. Η περιγραφή των ιδιωμάτων της ανθρώπινης και της θείκης φύσης του ταιριάζει απόλυτα στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Επαληθεύτηκαν σύμφωνα με τις προφητείες, η μεν ανθρώπινη φύση κυρίως από το Σταυρικό θάνατο, η δε θείκη από τα πολλά θαύματα και την Ανάσταση. Γι' αυτό οι ευσεβείς Ιουδαίοι και οι μετέπειτα πιστεύσαντες από τα έθνη δέχθηκαν τον Ιησού σαν τον αληθινό Μεσσία και Σωτήρα του κόσμου ονομασθέντες (πρώτα στην Αντιόχεια) Χριστιανοί.

Είναι απαραίτητο να είναι τέλειες και οι δύο φύσεις στον Μεσσία, θείκη και ανθρώπινη, για να μπορέσει να επιτελέσει συγχρόνως αυτά που αρμόζουν στην ταπεινή ανθρώπινη φύση, και αυτά που αρμόζουν στην άναρχο και παντοδύναμη θεότητα. Λέγει ο άγιος Νεκτάριος: **«Διότι μόνο ο κοινωνός θείας και ανθρώπινης φύσης μπορούσε να διαλλάξει τον Θεό προς τον άνθρωπο, εκπληρώνοντας κάθε δικαιοσύνη.**

Και ως Θεός μεν α) για να είναι αποτελεσματικά ειρηνοποιός, β) να αποκαλύψει τον Θεό στους ανθρώπους,¹²⁹ γ) να είναι ανώτερος κάθε νόμου και να σώζει τους παραβάτες του νόμου της πρώτης Διαθήκης και δ) να είναι κάτοχος άπειρης σοφίας, γνώσης, και δύναμης, και να φωτίσει και ενδυναμώσει τους πιστεύοντες σ' Αυτόν.

Ως άνθρωπος δε, α) για να αντιπροσωπεύσει τους ανθρώπους ως δεύτερος Αδάμ, β) να γίνει υπό τον νόμο για να εξαγοράσει τους υπό τον νόμο,¹³⁰ γ) ομοιωθείς σε όλα προς τους αδελφούς να γίνει ελεήμων και πιστός αρχιερέυς για τα οφειλόμενα στον Θεό,¹³¹ και δ) για να είναι κεφαλή της Εκκλησίας, και πρωτότοκος όλης της κτίσης, και πρωτότοκος εν μέσω πολλών αδελφών».¹³² (σελ.76-77)

Οι Χριστιανοί που δεν είναι Ορθόδοξοι δέχονται τον Ιησού Χριστό θεωρητικά σαν Σωτήρα, στην πράξη όμως αρνούνται την τελειότητα των δύο φύσεών Του διά των οποίων επιτελεί την σωτηρία... Και παρόλο που το πολύ πλήθος δεν το καταλαβαίνει, όλοι έχουν ευθύνη γι' αυτή την εκτροπή που τους απομακρύνει από την Αλήθεια, ιδιαίτερα οι αρχιερείς και θεολόγοι των απομακρυσμένων από την ακρίβεια της Ορθοδοξίας ομάδων. Οι ακολουθούντες τη δική τους προαίρεση και φρονούντες αντίθετα από ότι η Εκκλησία, ονομάζονται **αιρετικοί**, και αυτός που τους έσυρε στην αίρεση αποκαλείται **αιρεσιάρχης**.

¹²⁸ «...ζητείτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν». (Μαθ. ΣΤ 33).

¹²⁹ Διότι «οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι». (Ματθ. 11:27)

¹³⁰ (Γαλ. 4:4-5, Λουκ. 4:1-12)

¹³¹ (Εβρ. 2:17-18, και 4:15-16)

¹³² (Ρωμ. 8:29, Κολ. 1:15)

Τέτοιοι ήταν οι «**μονοφυσίτες**» Ευτυχής και Διόσκουρος, και οι «**μονοθελητές**» πάπας Ονώριος και Σέργιος και Πύρος οι πατριάρχες. Από αυτούς λαοί ολόκληροι της περιοχής του Ευφράτη κρατούν ακόμη τα δόγματα της παλιάς αίρεσης, που ως βλάσφημα τους εμποδίζουν στη σωτηρία. Διότι η **ασέβεια των αιρετικών εναντιώνεται στην αγάπη προς τον Θεό, η οποία είναι «πρώτη και μεγάλη εντολή»:** **«Να αγαπήσεις Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου και με όλη την ψυχή σου και με όλη τη διάνοιά σου· αυτή είναι η πρώτη και μεγάλη εντολή».** (Ματθ. Κβ 37-38) Ακολουθεί η αγάπη προς τον συνάνθρωπο: **«Δεύτερη δε, όμοια προς αυτή: να αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».** (39)

Ο Κύριος μίλησε για δύο χρεωφειλέτες: **«Σίμων έχω κάτι να σου πω. Ο δε (Σίμων) του λέγει· πες διδάσκαλε. Δύο χρεωφειλέτες ήσαν σε κάποιο δανειστή· ο ένας ώφειλε δηνάρια πεντακόσια (500) ο δε άλλος πενήντα (50). Επειδή όμως δεν είχαν να τα αποδώσουν, και στους δύο τα εχάρισε. Πες λοιπόν, ποιος από αυτούς θα τον αγαπήσει περισσότερο; Αποκριθείς δε ο Σίμων είπε· νομίζω ότι εκείνος στον οποίο εχάρισε το περισσότερο. Ο δε (Ιησούς) είπε σ' αυτόν: ορθά έκρινες».**¹³³ Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος στο λόγο του περί μετανοίας, δίνει ένα επί πλέον νόημα¹³⁴ στην παραβολή των δύο χρεωφειλετών: **«Πενήντα (50) δηνάρια και πεντακόσια (500) ο Θεός αφήνει... Δύο οφειλές στους αμαρτωλούς καταγράφηκαν επειδή δύο είναι οι εντολές της αγάπης· στον Θεό και τον πλησίον. Εάν αμαρτήσεις σε άνθρωπο οφείλεις πενήντα δηνάρια· αν ασεβήσεις στον Θεό πεντακόσια».**

Επομένως το να παραμορφώνει κάποιος τα δόγματα και να αποδίδει στο Θεό ψευδή ιδιώματα είναι πολύ μεγαλύτερη αμαρτία από τις ανθρώπινες. Μάλιστα εξηγήσαμε ότι η ερμηνεία αυτή του αγίου Εφραίμ, έχει και προφητικό βάθος. Αφενός γιατί την συναντάμε στα 550 χρόνια της προφητείας του Ανωνύμου,¹³⁵ και αφ' ετέρου και το σπουδαιότερο γιατί υπάρχει στα 5.500 έτη (δηλ. 550x10) που έπρεπε συμβολικά να διατηρηθεί η ποινή στην ανθρωπότητα για τις αμαρτίες της, μέχρι να γεννηθεί ο λυτρωτής και νέος Αδάμ, Ιησούς Χριστός, ο οποίος προστέθηκε στο ανθρώπινο δυναμικό αν και είναι συγχρόνως αιώνιος Θεός.¹³⁶ Έτσι, σοφά και αληθινά και οριστικά, όχι μόνο χάρισε την ποινή σε όλους τους πιστεύοντες σ' Αυτόν, αλλά και άνοιξε την αιώνια Βασιλεία Του.

Η σχέση με τις πέντε (5) αισθήσεις είναι επίσης φανερή στους αριθμούς 50 και 500. Διότι μέσω των **5 αισθήσεων** (ως θυρίδων), κατά τους πατέρες της Εκκλησίας, ανεβαίνει ο θάνατος. Και είδαμε ότι η πέμπτη σάλπιγγα αφορά γεγονότα που θα προκαλέσουν στους ανθρώπους «των πέντε αισθήσεων» αφόρητη κατάσταση **για πέντε περίπου μήνες** κατά την Αποκάλυψη. Στην **πέμπτη (5η) σάλπιγγα** γίνεται το κατέβασμα του ξανθού γένους στην

¹³³ Ο Ιησούς είδε τον Σίμωνα, ο οποίος τον είχε καλέσει για φαγητό, να έχει σκανδαλισθεί επειδή ο Κύριος δέχθηκε την περιποίηση από γυναίκα η οποία ήταν γνωστή σε όλους ότι ήταν αμαρτωλή, και σκέφτηκε ότι δεν ήταν Προφήτης. Για να τον απαλλάξει από την κακή αυτή σκέψη, του είπε την παραβολή: **«Σε κάποιο δανειστή ήταν δύο χρεωφειλέτες...»** (Λουκ 7:36-50)

¹³⁴ **«Πεντήκοντα δηνάρια και πεντακόσια ο Θεός αφήσιν. Όρα μη προσθής, ίνα μη ως ο Ήσαϊ μετανοών αποβληθής. Δύο οφειλαί τοῖς αμαρτωλοῖς καταγράφησαν, ἐπειδὴ δύο εἰσὶν ἐντολαὶ ἀγάπης· εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον. Ἐὰν ἀμάρτης εἰς ἄνθρωπον, πενήκοντα δηνάρια ὀφείλεις· ἐὰν εἰς Θεὸν ἀσεβήσης, πεντακόσια».**
<https://www.imdleio.gr/diaf/2006/03-550.pdf>

¹³⁵ Διότι 550 χρόνια μετά την πτώση της Πόλης (1453,5+500+50=2003,5 μ.Χ.) ανήλθε στην εξουσία της Τουρκίας η **«νέα γενιά πολιτικών»** (Ισλαμιστές του Ερντογάν) για την οποία είχε προφητεύσει ο γέροντας Παΐσιος, και αποκτούν δικαιώματα οι εκεί Χριστιανοί, ενώ έπεται η συνέχεια των πολεμικών αιματηρών γεγονότων στην Πόλη, και τελικά η προσέλευση του 1/3 των Τούρκων στην Ορθοδοξία, κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Τα χρόνια δείχνουν συμβολικά και την προς τον Θεό αμαρτία των Βυζαντινών (500) και τις ανθρώπινες αμαρτίες (50). Υπολείπεται κάποια «εβδόμη» (2003+α*7, πχ 2024) κατά τον Ανώνυμο. Η προφητεία αυτή έχει κεντρικό θέμα πνευματικό: **...«επανερχόμενος στις αγκάλας της μητρός Εκκλησίας».** Πρέπει να διακρίνομε που οι προφητείες αναφέρονται: σε λαούς ή την Εκκλησία ή κράτη κλπ. Θα βρείτε την προφητεία του Ανωνύμου στο: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/09a_peri_Syntelias_glwsif.pdf

¹³⁶ Αυτή η πρόσθεση του **8 που συμβολίζει την αιωνιότητα**, δείχνεται από το τελ. άθροισμα 5500+8=5508 που είναι τα χρόνια που πέρασαν από Αδάμ, κατά την Εκκλησία, μέχρι την γέννηση του Χριστού.

Κωνσταντινούπολη, όπως αναφέραμε ήδη, και μετά μερικούς μήνες ακολουθεί ο κυρίως «Γενικός Πόλεμος» που είναι από τα γεγονότα της έκτης σάλπιγγας. Έτσι στην «Πόλη» όπου **«Βους βοήσει και Ξηρόλοφος θρηνήσει»** με πολλές τοποθεσίες με το όνομα «Βους»,¹³⁷ «Ταύρος» και τα παρόμοια όπως Βουκολέων, Βούκινον, Δάμαλις (κατόπιν Χρυσούπολις), Δαμάλεως όρμος, Δαμάλεως Περαιά κλπ θα μαζευτούν οι απόγονοι των ξεπεσμένων Χριστιανών της **Α΄, Β΄ και Γ΄ Ρώμης**, και θα αλληλοσφαγούν: **«Στην Πόλη θα χυθεί αίμα που τριχρονίτικο δαμάλι θα πλέξει (=πλεύσει)»** κατά τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό (58η). Αυτό θα συμβεί λοιπόν για την αποστασία των πρώην Χριστιανών που έγινε επειδή στράφηκαν δια των αισθήσεων στην αγάπη του κόσμου και της κοσμικής ισχύος (ή ρώμης), γέμισαν πάθη και έφτασαν τελικά στο τυφλό μίσος και την αδελφοκτονία. Τρία τα κέντρα της Χριστιανοσύνης που διαδοχικά εκκοσμικεύθηκαν και αποστάτησαν,¹³⁸ τριχρονίτικο δαμάλι αντίστοιχα θα πλεύσει στο αίμα. Ο **«χρυσός μόσχος»** είδαμε ότι πλανούσε τους Εβραίους μόλις ξέχναγαν τον Θεό και τον δούλο του Μωυσή. Ανάλογα συμβαίνει και με τους Χριστιανούς. Έξω από τη Wall Street, το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, ένας τέτοιος ταύρος είναι αντικείμενο έμπνευσης των ανθρώπων στο... να εύχονται για την απόκτηση αγαθών, κάτι που τελικά επεκτάθηκε και σε άλλους ταύρους στην ίδια και σε άλλες πόλεις.¹³⁹ **Η Ευρώπη, κατά την Ελληνική μυθολογία, εξαπατήθηκε από τον Δία με ένα ωραίο ταύρο** στον οποίο αυτός μεταμορφώθηκε, και μόλις εκείνη τον ίππευσε ο ταύρος την απήγαγε στο άντρο του.¹⁴⁰ Παρατηρούμε την αναπαράσταση στο Ελληνικό νόμισμα των 2 Ευρώ. Ο μύθος ταιριάζει με τα τελούμενα από τους λάτρεις του «χρυσού μοσχαριού» πλουτοκράτες σε βάρος των λαών της Ευρώπης. Αλλά τους φιλάργυρους, πλούσιους και πτωχούς, περιπαίζει ο διάβολος, μεταφέροντάς τους στο άντρο του σκότους του Άδη μάλλον παρά της Ίδης, το οποίο κατοικεί. Πρωτεύοντα ρόλο στα γεγονότα της Πόλης θα έχει η... **Μόσχα**, που το όνομά της στα Ελληνικά σημαίνει (θηλυκό) μοσχάρι. Οι Έλληνες δεν θα μπουν στον κυρίως πόλεμο επειδή θα τους συνεφέρει η μερική εισβολή των Τούρκων, για να στραφούν για βοήθεια στον Θεό έστω ελλιπώς και καθυστερημένα, και διότι ήδη ξεκληρίστηκαν το 1922 στην Μικρά Ασία, και το 1955 στην Κωνσταντινούπολη.

Η αναφορά στην **έκτη σάλπιγγα** δηλώνει μεγαλύτερο κακό, που θα έρθει επειδή η **διανόηση που είναι έκτη σε σχέση με τις πέντε αισθήσεις** στρέφεται **«επιμελώς στα πονηρά»**,¹⁴¹ επιβάλλεται διά της κοσμικής ισχύος και στο αποκορύφωμα προκαλεί την γενική καταστροφή. Τον **σύγχρονο υπερήφανο άνθρωπο** ο Θεός δεν τον τιμωρεί με κάποια ουράνια τιμωρία, όπως έκανε στα Σόδομα και Γόμορρα, αλλά τον αφήνει να τιμωρηθεί από τις ιδέες και τα ίδια τα έργα του. Διότι **«Οι φίλαρχοι και υπερήφανοι λαοί της Ευρώπης δεν αναγνωρίζουν ποτέ το σφάλμα των. Έχουν χάσει την έννοια της αμαρτίας και της μετανοίας. Για κάθε κακό στον κόσμο την ευθύνη έχει άλλος, αυτοί ποτέ»**, λέει

¹³⁷ Δείτε Μεσαιωνικό χάρτη της Κωνσταντινούπολης:

https://www.imdle.org/diaf/files/proph/gen/KWNSTANTINOYPOLIS-mesaiwnas_1.pdf

¹³⁸ Μιλάμε για 1η, 2η, και 3η Ρώμη. Αλλά η τρίτη υπήρξε μόνο πολιτικά και όχι εκκλησιαστικά 3η Ρώμη. Τις δικαιοδοσίες τις διατήρησε η Κωνσταντινούπολη επειδή βρέθηκαν μετά την άλωση ανθενωτικοί ιεράρχες όπως ο άγιος Γεννάδιος Σχολάριος. Δείτε και **«Τρίτη Ρώμη και τέλος»**: https://www.imdle.org/diaf/2010/01/3rd_Rome.pdf

¹³⁹ Η αστυνομία φυλάσσει τώρα τον ταύρο από την οργή των διαδηλωτών του κινήματος **«Occupy Wall Street»** <https://www.omegaletter.com/articles/articles.asp?ArticleID=7126>

¹⁴⁰ Και επειδή **«οι θεοί των εθνών δαιμόνια»** παρατηρούμε, ακόμα και στο μύθο, την παγίδα που στήνουν οι δαίμονες με τον ταύρο «Μολόχ» κάθε εποχής, ώστε να πιαστούν οι άνθρωποι ελκυσόμενοι από το κέρδος.

¹⁴¹ Όπως λίγο πριν τον κατακλυσμό οπότε **«Ίδων δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας»**... (Γέν. 6: 5). Και λίγο μετά τον κατακλυσμό: **«καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεὶς· οὐ προσθήτω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα»**. (Γέν. 8:21)

χαρακτηριστικά ο άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (1880-1956),¹⁴² επίσκοπος Αχρίδας.

Το κοσμικό πνεύμα προσπαθεί πάντα να φτιάξει μια χιλιετή παραδείσια βασιλεία πάνω στη Γη, νομίζοντας κάθε τόσο ότι βρήκε τον τρόπο μέσα από ιδέες και πρακτικές που ταλαιπωρούν τις ψυχές και φθείρουν ή εξοντώνουν τα σώματα των ανθρώπων. Αυτό το πνεύμα μπήκε υπό την πίεση των Φράγκων ηγεμόνων στη Δυτική Εκκλησία δημιουργώντας το σχίσμα του 1054, και εξελίχθηκε όπως είδαμε¹⁴³ σε πολλές πλάνες μέσα στην ίδια την παπική εκκλησία και σε άλλα σχίσματα που προέκυψαν από αυτήν, αλλά και σε κινήματα, με ποιο γνωστά στις ημέρες μας τον κομμουνισμό και ναζισμό καθώς και τον αποκρυφισμό¹⁴⁴ των τεκτονικών στοών και των Ιλλουμινάτι.

Όταν το κοσμικό πνεύμα επομένως εισχωρεί στην Εκκλησία ο νους των πιστών σκοτίζεται, και δημιουργούνται αιρέσεις που εκμεταλλεύονται τους σκοτισμένους. Προς τους έξω από την Εκκλησία, ο λόγος του Ευαγγελίου φθάνει ακόμα πιο εξασθενημένος, διότι **αν το φως των πιστών γίνει σκότος, ο κόσμος που διαρκώς βρίσκεται στο σκοτάδι πόσο πιο πολύ θα σκοπισθεί;**¹⁴⁵ Δημιουργούνται τότε, χωρίς πολύ αντίδραση, καταστροφικές ιδέες και κινήματα που θεωρούνται από τους πλανημένους σωτήρια...

Όταν επομένως μένομε σταθεροί στα παραδομένα από τον Θεάνθρωπο δόγματα της Αληθείας, βοηθάμε όχι μόνο τους άλλους πιστούς της Εκκλησίας αλλά και όλο τον έξω από αυτήν κόσμο να έχει διάκριση καλού και κακού. Για τον λόγο αυτό, κατά την **θεία Λειτουργία**, στην **αγία αναφορά**, γίνεται υπόμνηση της ακλόνητης θέσης που πρέπει να έχομε υπερασπιζόμενοι τα Ορθόδοξα δόγματα: **«Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου. Πρόσχωμεν την αγίαν αναφοράν εν ειρήνη προσφέρειν»**, προτρέπει πάλι ο ιερέας. Δηλαδή: **«Ας σταθούμε γερά σε όσα ομολογήσαμε με το «Πιστεύω...», χωρίς να κλονιζόμαστε από τους αιρετικούς. Ας σταθούμε με φόβο, γιατί είναι μεγάλος ο κίνδυνος να πλανηθούμε. Όταν έτσι σταθεροί παραμένουμε στην πίστη, τότε ας προσφέρουμε τα δώρα μας στο Θεό με ειρήνη»**. Αυτά λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ερμηνεύοντας την θεία Λειτουργία.¹⁴⁶

Σταθεροί στα δόγματα σημαίνει ο λόγος των Ορθοδόξων να μην είναι **«ναι και ου»**.¹⁴⁷ Δυστυχώς άρχισε να εμφανίζεται διπροσωπία και σε Ορθοδόξους, που από τη μια απαγγέλουν το «Πιστεύω» των Ορθοδόξων και από την άλλη επίσημα συμφωνούν ότι οι αιρετικοί οι καταδικασμένοι από Οικουμενικές Συνόδους έχουν την ίδια **«αυθεντικήν Ορθόδοξον Χριστολογικήν πίστιν»!** Παραθέτουμε στη συνέχεια μερικές από τις απαράδεκτες θέσεις της συμφωνίας του Σαμπεζύ το 1990 με τους Μονοφυσίτες:

1) **«Αμφότεραι αι οικογένειαι (Ορθόδοξοι καί Μονοφυσίτες) διετήρησαν πάντοτε πιστώς την αυτήν αυθεντικήν Ορθόδοξον Χριστολογικήν πίστιν και την αδιάκοπον συνέχειαν της αποστολικής παραδόσεως, καίτοι εχρησιμοποίησαν χριστολογικούς όρους κατά διάφορον τρόπον. Η κοινή αύτη πίστις και συνεχής πιστότης προς την αποστολικήν παράδοσιν δέον όπως καταστή η βάση της ημετέρας ενότητος και κοινωνίας»**.

2) **«Αμφότεραι αι Εκκλησίου (Ορθόδοξη και Μονοφυσιτική) συμφωνούν ότι τα χωρίζοντα ημάς σήμερον αναθέματα και αι καταδικάι του παρελθόντος, δέον όπως αρθούν υπό των Εκκλησιών»**.

3) **«Η άρσις των αναθεμάτων και των καταδικών θα πραγματοποιηθή υπό τον όρον ότι οι**

¹⁴² Δείτε «Τι είναι Ευρώπη»: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/gen/europe-Velimirovits.pdf>

¹⁴³ Διαβάστε το προηγούμενο (Γ) τεύχος της Αποκάλυψης υπό ΛΜΔ.

¹⁴⁴ Ο οποίος στηρίζεται κυρίως σε αποκρυφιστικά Εβραϊκά βιβλία, ειδωλολατρικές παραδόσεις και την Μαγεία.

¹⁴⁵ «...ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἴ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον»; (Ματθ. ΣΤ-23) Διότι αν βλέπεις με κακή προαίρεση, ότι και να λείει ή κάνει το σώμα είναι πονηρό.

¹⁴⁶ Δείτε και σύντομη παρουσίαση: https://www.imdleio.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf

¹⁴⁷ **«...πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ»**. (Β Κορ. 1:18)

κατά το παρελθόν αναθεματισθέντες και καταδικασθέντες Πατέρες και Σύνοδοι δεν είναι αιρετικοί».

4) «Αι δύο οικογένειαι Εκκλησιών (Ορθόδοξη και Μονοφυσική) (καλούνται όπως) ενθαρρυνθούν να εξετάσουν το θεολογικό πρόγραμμα σπουδών και τα χρησιμοποιούμενα βιβλία εις τα ιδρύματα αυτών και να επιφέρουν εις αυτά αναγκαίας προσθήκας και αλλαγάς...

...Κατόπιν τούτου, **στην Αντιόχεια οι 'Ορθόδοξοι' οικουμενιστές αναγνωρίζουν και προσκυνούν ως 'άγιο' τον μονοφυσίτη Διόσκορο, τον φονέα του Αγίου Φλαβιανού...**¹⁴⁸

Δεν βλέπουν δηλαδή κανένα κίνδυνο για τον εαυτό τους από την προώθηση τέτοιων θέσεων οι Ορθόδοξοι που τις υπογράφουν, αλλά **απερίσκεπτα περιφρονούν τα 500 δηνάρια**, τη στιγμή που πολύ αμαρτάνομε σαν άνθρωποι μεταξύ μας και **είναι ζήτημα αν κάτι έχει μείνει από τα άλλα 50**. Μάλιστα κατά τον **άγιο Μάξιμο** είναι μισανθρωπία η προσέγγιση των αιρετικών με τρόπο που να συνεχίσουν να επαναπαύονται στην πλάνη τους: **«Διότι εγώ βεβαίως ορίζω ως μισανθρωπία και χωρισμό από την θεία αγάπη το να δοκιμάζετε να δώσετε ισχύ στην πλάνη, προς περισσότερη φθορά εκείνων που έχουν καταληφθεί από αυτήν»...**¹⁴⁹

Οι καινοτόμοι δεν βλέπουν καμιά καταστροφή, αλλά οι σάλπιγγες στον καιρό τους αναγγέλλουν η κάθε μία στον κατάλληλο τόπο την πρωτοφανή εγκατάλειψη υπό του Θεού, και τις ανάλογες συνέπειες στις ψυχές και τα σώματα των εμπλεκομένων στην πλάνη ανθρώπων.

2.15. Αναδρομή στις σάλπιγγες. Ο πόλεμος δεν ξεκινάει τυχαία από τη Συρία. Πριν προχωρήσουμε, υπενθυμίζομε από όσα εξετάσαμε, ότι:

Στην τρίτη σάλπιγγα δεν είναι μόνο το εξωτερικό γεγονός της έκρηξης του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνομπίλ της Ουκρανίας που έχει σημασία, αλλά αυτό είναι η εικόνα της πνευματικής καταστροφής από τον πεσόντα στα νερά του Βαπτίσματος και της Χριστιανικής διδασκαλίας **αστέρα - επίσκοπο**, τα οποία μόλυνε ξεκινώντας την ίδια χρονιά (1986) την Πανθηρσεία **με την συμμετοχή Ορθοδόξων**. Αν δεν συμμετείχαν οι Ορθόδοξοι δεν θα γινόταν, όπως εξηγήσαμε, υποτίμηση του Βαπτίσματος και δεν θα υπήρχε ο πικρασμός των ψυχών στον ίδιο βαθμό, από τα διαδραματιζόμενα. Ιδιαίτερα σε χώρες όπου το Ορθόδοξο στοιχείο είναι αντιμέτωπο με μεγάλες ομάδες ετεροδόξων όπως η Ουκρανία, στην οποία οι μισοί περίπου είναι Ρωμαιοκαθολικοί ή Ουνίτες, είναι σημαντικές οι επιπτώσεις και στο θέμα του Βαπτίσματος (δηλ. της εγκυρότητας αυτού των μη Ορθοδόξων) και στην δογματική και λοιπή διδασκαλία, ώστε **«πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, (του εκκοσμηκευμένου Χριστιανισμού) γιατί πικράθηκαν»**. (Αποκ. 8:11)

Στην τέταρτη σάλπιγγα το «σκότος» αυξάνει, διότι εκτός από τις δογματικές πλάνες προωθούνται η φιλαργυρία με την «απελευθέρωση» του χρήματος, η ανηθικότητα και η ομοφυλοφιλία σαν εκφράσεις φυσιολογικής ζωής, δηλ. έχουμε μια γενική αύξηση της εμπάθειας στους ανθρώπους, που σκοτίζει το νου τους. Είδαμε ήδη ότι **το αποτέλεσμα είναι να κρυφθεί από τους ανθρώπους κατά το ένα τρίτο (1/3) ο νοητός ήλιος Χριστός**, καθώς και οι άλλες πνευματικές πηγές φωτός, ώστε ούτε τη μέρα, ούτε τη νύκτα, ο άνθρωποι να μπορούν να παρηγορηθούν και φωτισθούν, όπως αναφέρει η Αποκάλυψη: **«η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της και η νύχτα παρόμοια»**. (8:12). Χαρακτηριστικό σημάδι στην τέταρτη σάλπιγγα είναι, είπαμε,¹⁵⁰ η έκρηξη στο Ισλανδικό Ηφαίστειο.

¹⁴⁸ Πρεσβ. Άγγελος Αγγελακόπουλος: «Η αγία Ευφημία και οι αιρετικοί Μονοφυσίτες». Διαβάστε όλο το άρθρο: https://www.imdleio.gr/apocalypse/04/agEufemia_monophys.pdf

¹⁴⁹ «Μισανθρωπία γάρ ορίζομαι έγωγε, καί αγάπης θείας χωρισμόν, τό τή πλάνη πειρασθαι διδόναι ισχύν εις περισσοτέραν τών αυτή προκατειλημμένων φθοράν». Έπιστολή (ΙΒ΄) Πρός Ίωάννην κουβικουλάριον, Περί τών όρθών τής Έκκλησίας τού Θεού δογμάτων καί κατά Σευήρου τού αίρετικού, PG 91, 465 C.D.

¹⁵⁰ 4η σάλπιγγα: https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf και στο Γ΄ τεύχος: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

Δεν υπήρξαν νεκροί από την έκρηξη γιατί δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο, αλλά έγινε γενικότερο σκοτεινιάσμα του ουρανού του πλανήτη. Το ποσοστό είναι ακριβές από πνευματική σκοπιά, αλλά και στο υλικό πεδίο μπορεί να μην απείχε από την πραγματικότητα.¹⁵¹ Αυτό που πνευματικά επισημαίνει ο Ιωάννης ο Θεολόγος είναι συγκλονιστικό: **Μειώθηκε κατά το ένα τρίτο ο φωτισμός στο νου της ανθρωπότητας** ή με άλλα λόγια **η ανθρωπότητα έχασε την διακριτική της ικανότητα (μεταξύ καλού και κακού) κατά το ένα τρίτο!**

Χαρακτηριστικά γεγονότα που συνεχίζουν να προκαλούν αυτή την πνευματική συσκότιση είναι, εκτός από τις συνέπειες από την αύξηση της φιλαργυρίας που εισήγαγε ενωρίτερα¹⁵² η ένωση των χρηματαγορών όλου του κόσμου και τα διεθνή παιχνίδια των μεγαλοτοκογλύφων και μεγαλοτραπεζιτών εις βάρος πλέον ολοκλήρων κρατών, α) η προώθηση της νομοθετικής κατοχύρωσης της ευαγγελικά ανήθικης «ηθικής» της Νέας Τάξης στους "πολιτισμένους λαούς" Ευρώπης και Αμερικής, και από εκεί κατά μίμηση ή και απαίτηση¹⁵³ στους υπόλοιπους, και β) η συνέχιση των δογματικών εκτροπών. Στην β' κατηγορία υπάγονται **οι συμφωνίες με τους Μονοφυσίτες** στο Σαμπεζύ της Ελβετίας το 1990 και **οι πανθηρσκευτικές συνάξεις**, που το 2011 στην Ασιζή της Ιταλίας συμπλήρωσαν 25 χρόνια δηλ. μία γενιά από την πρώτη στις 27 Οκτωβρίου 1986 που έγινε στην ίδια πόλη. Εξωτερικό σημάδι του κακού που έρχεται από αυτού του τύπου τα συνέδρια και οργανώσεις ήταν και **το πυρηνικό ατύχημα που «πίκρανε» τα νερά στην Ιαπωνία** (μετά το τσουνάμι της 11ης Μαρτίου 2011), μιας χώρας που θα μπορούσε να δεχθεί το μήνυμα του ευαγγελίου πολύ θετικότερα αν δεν προλάβαιναν να το υποβαθμίσουν οι συμμετοχές των Ορθοδόξων στα Πανθηρσκευτικά συνέδρια. **Το προχώρημα του κακού, άσχετα από τις εξωτερικές αιτίες του,**¹⁵⁴ **φάνηκε και από το γεγονός ότι στην Ουκρανία εξερράγη ένας αντιδραστήρας¹⁵⁵ ενώ στην Ιαπωνία τέσσερεις.**

Ο πάπας στο διάστημα αυτό της 4ης σάλπιγγας παρατηρούμε ότι συνεχίζει την πτωτική του πορεία στα δογματικά θέματα, παρά τις ρητές διαβεβαιώσεις του με τις οποίες εμφανίζεται σαν υπερπαραδοσιακός. **Δέχεται την κοσμική θεωρία της εξέλιξης** σαν δόγμα και αμέσως κατόπιν δηλώνει ότι **ψάχνει... για εξωγήινη ζωή! Τέλος συμπληρώνει τις πανθηρσκευτικές του ομάδες με ένα εκπρόσωπο των ...μη πιστών!** Δεν ξεχνάει και τα κοσμικά του ανοίγματα υπέρ της παγκοσμιοποίησης, που αποτελεί στην ουσία πνευματοπαίδι του.¹⁵⁶

Τελευταία, εκτός από **παγκόσμια κυβέρνηση** ζητάει και **παγκόσμια τράπεζα!**¹⁵⁷ Τα ηθικής φύσεως αναρίθμητα σκάνδαλα των ιερωμένων της παπικής εκκλησίας συνηγορούν ώστε ουδεμία ουσιαστική αντίδραση να υπάρχει από τα λόγια του πάπα στη νομοθεσία που μάχεται το νόμο του Θεού, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική. Αυτά είναι πνευματικά σημάδια που δηλώνουν το πλησίασμα στο τέλος της ανθρωπότητας, και αυτά πρέπει να βλέπουν οι

¹⁵¹ Διαβάστε στα πιο πάνω τεύχη.

¹⁵² Έγινε την όχι τυχαία ημερομηνία **27 Οκτωβρίου 1986**. Τότε αρχίζει οικονομικά η Νέα Τάξη πραγμάτων: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

¹⁵³ Στην Τουρκία (πχ) απαραίτητο βήμα για την ένταξη στην Ευρώπη θεωρήθηκε η αποποινικοποίηση της μοιχείας. Στην Κροατία να παύσουν να καταφέρονται κατά της ομοφυλοφιλίας κλπ.

¹⁵⁴ Από πνευματική άποψη δεν μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα αν πχ το τσουνάμι της Ιαπωνίας το 2011 προκλήθηκε από ανθρώπινη τεχνολογία ή από φυσικό αίτιο. Αν αυτό ενδιέφερε, τότε θα ξέραμε με σιγουριά και την εξωτερική αιτία. Να είμαστε βέβαιοι ότι τίποτε δεν μένει έξω από τον έλεγχο του πνευματικού νόμου!

¹⁵⁵ Ήταν ο 4ος αντιδραστήρας του Chernobyl που εξερράγη, δηλώνοντας έτσι το διαφορετικό του εκεί πνευματικού προβλήματος σε σχέση με αυτό της Ιαπωνίας. Σ' αυτήν οι 4 εκραγέντες αντιδραστήρες σημαίνουν καταστροφή αντίστοιχη προς την απόρριψη και των 4 ευαγγελίων, ενώ στο Τσέρνομπιλ απόρριψη των δογματικών διαφορών μεταξύ Ορθόδοξου και μη Χριστιανισμού, που πραγματεύεται το κατ' εξοχήν δογματικό 4ο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο.

¹⁵⁶ Αφού ήταν ο κύριος μοχλός για να μπουν οι ανατολικές χώρες με καθολικό πληθυσμό, όπως η Πολωνία, στην παγκοσμιοποίηση. <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

¹⁵⁷ (Reuters) VATICAN CITY | Mon Oct 24, 2011 7:29am EDT - «Το Βατικανό έκανε κλήση τη Δευτέρα για τη δημιουργία μιας "παγκόσμιας δημόσιας αρχής" και μιας "παγκόσμιας κεντρικής τράπεζας" για να διοικεί πάνω από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που έχουν γίνει ξεπερασμένα και συχνά αναποτελεσματικά στην αντιμετώπιση σωστά των κρίσεων».

Χριστιανοί, όχι όσα μοιρολατρικά προβάλλονται από τους ψευδοπροφήτες ή τους αστρολόγους.

Πριν να ξεκινήσουν οι τρεις τελευταίες σάλπιγγες (5η, 6η, και 7η) δίνονται **οι τρεις αντίστοιχες προς αυτές προειδοποιήσεις**, τις οποίες φέρνει στο κέντρο της επικαιρότητας (μεσούρανα) ο αετός της Αποκάλυψης. Για τη φοβερότητα των γεγονότων που αναγγέλλουν, **και οι κυρίως σάλπιγγες και οι προειδοποιήσεις τους, ονομάζονται «ουαί» (αλλοίμονο)**. Η πρώτη προειδοποίηση, η αντίστοιχη στην 5η σάλπιγγα, δόθηκε στον κόλπο του Μεξικού, και ήταν, για εβδομάδες, η πρώτη είδηση στα μέσα ενημέρωσης της Αμερικής. Εκεί εξερράγη στις 20-4-2010, **πέντε ακριβώς χρόνια** μετά την ανάδειξη του πάπα Βενέδικτου στο θρόνο της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, το υποθαλάσσιο φρέαρ που δείχνει όπως η **πέμπτη σάλπιγγα**, το ενδιαφέρον για εκμετάλλευση των υποθαλασσίων κοιτασμάτων που, με τον εμπαθή τρόπο που προωθείται, δεν θα αποβεί σε καλό.

Οι δύο άλλες προειδοποιήσεις αναμένονται. Η αντίστοιχη της έκτης σάλπιγγας, **δεύτερη προειδοποίηση, ή 2ο ουαί**, θα είναι ισχυρό στρατιωτικό κτύπημα στην περιοχή του Ευφράτη, που θα δείχνει ότι η σύγκρουση των υπερδυνάμεων δεν μπορεί να αποφευχθεί αν συνεχισθεί ο εμπαθής τρόπος που αυτές σκέπτονται για τα συμφέροντά τους. **Η τρίτη προειδοποίηση** μπορεί να είναι μιας μεγάλης κλίμακας «τρομοκρατική» ενέργεια ή πολύ μεγάλη καταστροφή στο περιβάλλον ή συνδυασμός διαφόρων καταστροφικών κυρίως γεγονότων. Δηλ. επειδή η 7η σάλπιγγα περιλαμβάνει πολλά γεγονότα του τέλους της ανθρωπότητας ίσως εκφρασθεί με κάτι πιο σύνθετο από ένα απλό γεγονός, όπως ένα συνδυασμό περισσότερων του ενός προειδοποιητικών γεγονότων.

Οι καταστροφές σε φυσικό περιβάλλον και ανθρώπους, δεν εμποδίζονται από τον Θεό όταν ο άνθρωπος το επιδιώκει μέσω των έργων και λόγων και σκέψεών του, άμεσα ή έμμεσα, και δεν υπάρχει πλέον διάθεση μεταστροφής του νου του (=μετανοίας). Μάλιστα κατά την Αποκάλυψη, από όσα είδαμε αλλά και όσα θα δούμε, **ανάλογα με την πνευματική καταστροφή που επιφέρουν οι άνθρωποι στον εαυτό τους, είναι και οι εξωτερικές συμφορές που τους προειδοποιούν, για να εγκαταλείψουν την κακία τους και να σωθούν**. Οι πνευματικές αιτίες της προόδου ή καταστροφής είναι δύο ειδών: οι αναφερόμενες στη σχέση μας προς το Θεό, και οι αφορώσες την διαγωγή μας προς τον συνάνθρωπό μας. Όσοι πλησιάζουν **το κέντρο της πλάνης και όλων των αιρέσεων που είναι, όπως κατάντησε, ο πάπας**, χρησιμοποιούν επιπλέον μια υποκριτική γλώσσα, ανάλογη προς τη γλώσσα της "θεολογίας" εκείνου, και δεν διστάζουν να προτείνουν ελιγμούς σε θέματα πίστεως που θέτουν σε αμφιβολία την ευθύτητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας πάνω στα δογματικά θέματα, όπως είδαμε πριν: **«Αμφότεραι αι Εκκλησίαι (Ορθόδοξη και Μονοφυσική) συμφωνούν ότι τα χωρίζοντα ημάς σήμερα αναθέματα και αι καταδίκαι του παρελθόντος, δέον όπως αρθούν υπό των Εκκλησιών»**.

Παρόλο που γνωρίζουν ότι καμμιά Σύνοδος, ας την ονομάσουν και οικουμενική, δεν μπορεί να καταργήσει όσα θέσπισαν οι άγιες Δ, Ε και Στ Οικουμενικές Σύνοδοι, προτείνουν την ισοπέδωση των δογμάτων, που **θα φέρει όμως την ισοπέδωση των πλανεμένων** λόγω της εγκατάλειψης του στηρίζοντος αυτού Θεού. Αυτό ακριβώς **ξεκινάει όχι τυχαία από τον Ευφράτη και τη Συρία** όπου βρίσκεται το Πατριαρχείο της Αντιοχείας που στήριξε τα ανοίγματα στα ψευδή δόγματα, νομίζοντας ότι βρήκε έτσι τον τρόπο να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα της χώρας. Μήπως τα προβλήματα ήταν άγνωστα στο Θεό; Όχι βέβαια. Αλλά δεν συμφέρει να αρχίσει η κρίση πρόωρα. Είναι καλύτερα να κάνομε υπομονή με τα προβλήματά μας, και να μην νομίζομε ότι θα έχομε μεγαλύτερη ειρήνη και ασφάλεια με επινοήσεις εγκεφαλικές που είναι αντίθετες στο θέλημα του Θεού, ο οποίος τότε επιτρέπει να αρχίσουν γρηγορότερα τα οδυνηρά γεγονότα της κρίσης, που από τοπικά καταλήγουν σε παγκόσμια.

Και συμβαίνει όταν οι Ορθόδοξοι, που είναι οι μόνοι ικανοί να αντιμετωπίσουν τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους, παύσουν τον αγώνα κατά της πλάνης και προσπαθούν να συζητήσουν

με αυτήν, να λύνονται πλέον οι **δαιμονικές καταστροφικές δυνάμεις** οι οποίες κρύβονταν πίσω από τα γλυκόλογα των κοσμικών αρχόντων και των αιρετικών.

Υπάρχει πρόβλημα, από ότι φαίνεται, στη «**θεολογία**» που εκφράζεται από τους Ορθόδοξους υπευθύνους των διαλόγων. Από σχετικό έντυπο της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου διαβάζουμε: «**Ειδική Επιτροπή της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, η οποία ασχολήθηκε διεξοδικά με τον γενόμενο διάλογο μεταξύ Ορθόδοξων και Αντιχαλκηδονίων και τις κοινές δηλώσεις της Μικτής Επιτροπής, παρατηρεί σε σχετική εισήγησή της τα εξής:**

«Εμμέσως δεχόμεθα, ότι αι Οικουμενικαί αύται Σύνοδοι (Δ΄, Ε΄ και ΣΤ΄) επλανήθησαν και ημείς τας δορθώνομεν. Προσπάθεια συμβιβασμού των πραγμάτων δεν χωρεί. Ή αι Σύνοδοι ορθοτόμησαν την αλήθειαν και οι Διόσκορος και Σεβήρος, ως και οι τούτων διάδοχοι, ήσαν αιρετικοί, ή εάν ούτοι δεν ήσαν αιρετικοί, αι Σύνοδοι επλανήθησαν... Εάν οι Αντιχαλκηδόνιοι δέχονται την Ορθόδοξον Χριστολογία, τι τους εμποδίζει να αποδεχθούν την Ορθοδοξωτάτην διατύπωσιν της υπό των αγίων Δ΄, Ε΄, και ΣΤ΄ Οικουμενικών Συνόδων και μάλιστα υπό της αγίας Δ΄ εν Χαλκηδόνι, η οποία, και εκ του γνωστού θαύματος της αγίας μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, ως Ορθόδοξος επιστοποιήθη; Αρνούμενοι τους όρους των Συνόδων αυτών, μας επιτρέπουν βασίμως να υποθέσωμεν ότι κατά βάθος αρνούνται την υπ' αυτών κηρυττομένην Ορθόδοξον Χριστολογία»... Και:

Η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους σε σχετικό υπόμνημά της (27/5/1995) επισημαίνει μεταξύ άλλων ότι η **Μικτή Επιτροπή έρχεται σε ριζική διαφωνία προς την διδασκαλία των αγίων Πατέρων, όσον αφορά την Χριστολογία των Αντιχαλκηδονίων: «Αυτοί μεν (Μάξιμος ο Ομολογητής, Σωφρόνιος Ιεροσολύμων, Αναστάσιος ο Σινναΐτης, Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Φώτιος ο Μέγας, Θεόδωρος ο Στουδίτης, Θεοδόσιος ο Κοινοβιάρχης κ.λπ.) ορίζουν ταύτην ως αιρετικήν διδασκαλίαν, η Μικτή Επιτροπή δε ως Ορθόδοξον και συνέχειαν της αρχαίας αποστολικής πίστεως της Εκκλησίας».**¹⁵⁸

2.16. Από τον π. Πλακίδα ο δυτικός τρόπος σκέψης και ο πόλεμος των αιρετικών (και αθεϊστών) κατά της Αληθείας. Από ένα δυτικής προέλευσης πατέρα, καλό εκφραστή του τρόπου της σκέψης τους, πρώην Ρωμαιοκαθολικό αλλά τώρα Ορθόδοξο,¹⁵⁹ μαθαίνουμε για τις προσπάθειες της ένωσης των «Εκκλησιών», και τις διάφορες κάθε τόσο εμφανιζόμενες θεωρίες για την σύγκληση σε δογματικό επίπεδο, που τώρα με την γενική έκλυση ηθών δεν είναι το μόνο που μας ενδιαφέρει:

«Η ρωμαιοκαθολική διδασκαλία για την Αγια Τριάδα εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τη διδασκαλία του Αγίου Αυγουστίνου (+430) που, κατά τη διάρκεια των αιώνων, υπήρξε η κυριότερη πατερική αυθεντία της λατινικής Εκκλησίας. Ο Αυγουστίνος, νους μεγαλοφυής, αποδείχτηκε αρκετά καινοτόμος σ' αυτό τον τομέα, σε σημείο που μπόρεσαν να γράψουν ότι «ο ιστορικός του δόγματος που, ερχόμενος από τα έργα των Πατέρων του Δ΄ αιώνα, καταλήγει στο έργο του Αυγουστίνου» παρατηρεί ότι η «γραμμή ρήξεως στη συνθετική εξέλιξη της Τριαδικής διδασκαλίας δεν βρίσκεται ανάμεσα στον Αυγουστίνο κι εμάς, αλλά ανάμεσα σ' εκείνον και τους άμεσους προκατόχους του». Η Ορθόδοξη Εκκλησία, πιο επιφυλακτική από τη ρωμαιοκαθολική Εκκλησία σε ό,τι αφορά την **ιδέα της δογματικής εξελίξεως, δεν απορρίπτει εν τούτοις τη δυνατότητα.(;) Το κριτήριο όμως της αυθεντικότητας μιας εξελίξεως αυτού του είδους δεν μπορεί να είναι παρά η αποδοχή της από την καθολική Εκκλησία»...**

Στην Ορθοδοξία όμως δεν ισχύει το «τέλος καλό - όλα καλά», αν τα μέσα για να

¹⁵⁸ Είναι οι Αντιχαλκηδόνιοι Ορθόδοξοι; Κείμενα της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους και άλλων Αγιορειτών Πατέρων περί του διαλόγου Ορθόδοξων και Αντιχαλκηδονίων. Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 1995, σελ. 21-33.

¹⁵⁹ ΑΡΧΙΜ. ΠΛΑΚΙΔΑΣ DESEILLE (ΝΤΕΣΕΪΓ): «Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ». Εκδόσεις: Ακρίτας. Μετάφραση: Αρχιμ. Συμεών Κούτσας, τώρα Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης. [htm](#)

φτάσουμε ως το «τέλος» δεν είναι Ορθοδόξως αποδεκτά. Αλλιώς οι αιρετικοί θα χρησιμοποιήσουν ότι δευτερεύον και ενδιάμεσο ανορθόδοξο κείμενο ή λόγο βρουν για να στηρίξουν στο μέλλον την ψευδοθεολογία τους. Οι φιλοσοφικοί και οι άλλοι ανθρώπινοι στοχασμοί και ρητορικές εκφράσεις όταν δεν ακριβολογούν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στις θεολογικές δογματικές διατυπώσεις. Συμβαίνει στην υμνολογία της Εκκλησίας, τους εορταστικούς λόγους κλπ, να **«γίνεται απόδοση ιδιωμάτων της μιας φύσης του Χριστού στην άλλη, για την υποστατική ένωσή τους στον Ιησού Χριστό, και καλείται αυτό, παρά του Ιωάννου του Δαμασκηνού και των μετέπειτα θεολόγων, αντίδοση ιδιωμάτων. Κατά την έννοια της αντιδόσεως λέμε: το προαιώνιον παιδίον ή Θεός πάσχει, όπου εννοείται το πρόσωπο του Θεανθρώπου. Αλλά η αντίδοση των ιδωμάτων επιτρέπεται μόνο στον απλό λόγο όχι δε και στον δογματικό»**, λέει ο άγιος Νεκτάριος. Η «δογματική εξέλιξη» δεν κάνει τον νου ευσεβέστερο, όπως η «αντίδοση ιδιωμάτων», που παρ' όλα αυτά, σύμφωνα με τα λεχθέντα, **δεν επιτρέπεται στον δογματικό λόγο**.

Έτσι το να πάμε από την 1η Οικουμενική Σύνοδο στην 7η, δεν σημαίνει ότι υπήρξε εξέλιξη στην ίδια την Αλήθεια, αλλά ότι έγιναν αναγκαίες διευκρινήσεις που μας έδωσαν λεπτομερέστερη εικόνα των όσων εξ αρχής ίσχυαν. Γι' αυτό όλες οι νέες Σύνοδοι των ορθοτομώντων την αλήθεια Ορθοδόξων πρέπει να στηρίζονται σε όσα ήδη έχουν διατυπωθεί με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος από τους Πατέρες των προγενέστερων Συνόδων, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την ιερά παράδοση. Λέγει επ' αυτού ο άγιος Νεκτάριος: **«Οι ιερές Σύνοδοι στις διασκέψεις τους, όχι μόνο εκ των ιερών Γραφών, αλλά και από την ιερά παράδοση ως πηγής καθαρής αντλούν»**. Διότι **«η σύσταση των ιερουργιών, μάλιστα της θείας λειτουργίας, ο τρόπος τέλεσης των Αγίων Μυστηρίων, κάποιες προσευχές, και άλλες διατάξεις της Εκκλησίας, εις αυτήν την ιερά παράδοση των Αποστόλων αναφέρονται... Η Εβδόμη Οικουμενική Σύνοδος στην Η' πράξη λέγει: Αν κάποιος οποιαδήποτε παράδοση εκκλησιαστική έγγραφη ή άγραφη αθετεί, ανάθεμα»**...¹⁶⁰

Επομένως δεν μπορεί να υπάρξει δογματική εξέλιξη, αλλά απλώς αύξηση **δογματικών διευκρινήσεων σε ότι ήδη ισχύει** που μπορεί να ονομασθεί και εξέλιξη δογματικών διευκρινήσεων. Η παπική όμως εκκλησία σκέπτεται διαφορετικά, εφαρμόζοντας την «εξέλιξη» ανατρεπτικά δηλ. χωρίς να λαμβάνει υπόψιν όσα ίσχυαν ως τη στιγμή της απόφασης. Συνεχίζει ο π. Πλακίδας Ντεσέιγ: **«Τον ΙΘ' αιώνα η Α' Βατικανή σύνοδος επιβεβαίωσε τη δογματική αυτή εξέλιξη καθορίζοντας ως δόγμα πίστεως το πρωτείο δικαιοδοσίας θείου δικαίου του πάπα για την οικουμενική Εκκλησία και το προσωπικό αλάθητό του σχετικά με τη διατύπωση των δογμάτων»**... Μπερδεύει τόσο τα πράγματα αυτή η "εκκλησία" κατά τον π. Πλακίδα, που τις αστήρικτες δογματικές καινοτομίες της τις αποκαλεί παραπλανητικά αποσαφηνίσεις, ανατρεπτικές όμως, παλαιότερων δογμάτων:

«Για να νομιμοποιήσει τις αλλαγές της η Ρωμαϊκή Εκκλησία επικαλείται τη διδασκαλία της αναπτύξεως του δόγματος και το αλάθητο του ρωμαίου ποντίφικα. Μέσα σ' αυτή την προοπτική οι διάφορες μεταβολές παρουσιάζονται σαν φάσεις μιας νόμιμης διαδικασίας αυξήσεως, και οι καθορισμοί νέων δογμάτων σαν ένα πέρασμα από το ασαφές στο αποσαφηνισμένο. Οι καινούργιες μορφές περιέχονταν μέσα στις παλιές όπως το βαλανίδι στο περίβλημά του. Τελικά το μόνο κριτήριο που επιτρέπει να διακρίνουμε με βεβαιότητα μια νόμιμη ανάπτυξη από μια παραχάραξη ή μια αλλοίωση της Παραδόσεως, είναι η... κοινωνία με το ρωμαίο ποντίφικα και η εγγύηση του αλαθήτου του σε δογματικά ζητήματα».¹⁶¹ Δηλ. τα λόγια έχουν χάσει το νόημά τους στους παπικούς, και η Σύνοδος τους είναι μόνο για να επικροτεί τις αποφάσεις του πάπα...

¹⁶⁰ Αγίου Νεκταρίου «Ορθόδοξος Ιερά Κατήχησις» σελ. 261-262.

¹⁶¹ Από το κεφάλαιο «ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ».

Ας δούμε όμως, από τον π. Πλακίδα, το πως γίνεται μία προσπάθεια για να βρεθεί λύση για ένωση των «εκκλησιών» που «στηρίζεται στη θεωρία της δογματικής εξέλιξης»:

«Οι Εκκλησίες για τις οποίες το περιεχόμενο της πίστεως εκφράζεται σε μια διατύπωση πιο εξελιγμένη δεν μπορούν να θεωρούν προκαταβολικά τις άλλες Εκκλησίες, λιγότερο σαφείς στις δογματικές τους παραδόσεις, ότι προδίδουν εκούσια ή από κάποια πονηρή σκοπιμότητα την ακεραιότητα της χριστιανικής κληρονομιάς. Οφείλουν να δείξουν εμπιστοσύνη σε ό,τι δεν έχει διατυπωθεί με σαφήνεια και σ' εκείνο που αυτό επιτρέπει να βιωθεί. Και με τη σειρά τους, βέβαια, οι Εκκλησίες με τη λιτή δογματική έκθεση και μυστηριακή ζωή να αποφεύγουν να θεωρούν προκαταβολικά τις άλλες Εκκλησίες, πιο πλούσιες στη διατύπωση της πίστεως και τους λειτουργικούς τύπους, ότι βεβηλώνουν την καθαρότητα της πίστεως με στοιχεία επίκτητα και παρασιτικά. Αυτές οφείλουν όχι ν' αρνηθούν, αλλά ν' αφήσουν το θέμα ανοιχτό... Όταν κάποτε συμφιλιθούν, θα αυξηθούν μαζί προς την πληρότητα της αλήθειας». Έτσι θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε πως η ορθόδοξη Εκκλησία μη αποδεχόμενη ούτε το Filioque ούτε το πρωτείο θείου δικαίου και το αλάθητο του πάπα δεν αντίκειται στα ρωμαϊκά δόγματα, αλλ' ότι απλώς τοποθετείται σε ένα στάδιο δογματικής εξελίξεως λιγότερο προηγμένο.

Ο καρδινάλιος Ratzinger (μετά πάπας Βενέδικτος 16ος) φαίνεται να ευνοεί μια λύση αυτού του είδους: «Για τη διακοινωνία (intercommunion) με τους Ορθοδόξους, η καθολική Εκκλησία δεν πρέπει απαραίτητα να επιμείνει στην αποδοχή των δογμάτων της δεύτερης χιλιετηρίδας. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι οι ανατολικές Εκκλησίες έχουν παραμείνει στη μορφή της Παραδόσεως της πρώτης χιλιετηρίδας, η οποία είναι ακριβής και, εάν κατανοηθεί καλά, δεν αντιφάσκει προς τις μεταγενέστερες εξελίξεις. Οι τελευταίες αυτές δεν έκαναν παρά... να αποσαφηνίσουν αυτό που υπήρχε σ' αυτήν αρχικά κατά την περίοδο της αδιαίρετης Εκκλησίας. Εγώ ο ίδιος πήρα μέρος σ' αυτές τις απόπειρες προβληματισμού». Αναμφίβολα ένα τέτοιο σχέδιο θα συναντούσε ισχυρές αντιδράσεις από την Ορθόδοξη πλευρά. **Πράγματι, το να περάσει (μία Εκκλησία) σε μυστηριακή κοινωνία με μια άλλη Εκκλησία που ομολογεί τούτο ή εκείνο το δόγμα, δεν σημαίνει τελικά ότι τα δέχεται και η ίδια, έστω κι αν δεν της ζητείται μια σαφής ομολογία; Και οι ορθόδοξες Εκκλησίες θα δέχονταν ν' αντιμετωπιστούν ως Εκκλησίες υπανάπτυκτες δογματικά;**

Αυτή είναι μια "ενωτική" προσπάθεια βασισμένη στην θεωρία της «δογματικής εξέλιξης»... Ας δούμε, από το ίδιο βιβλίο, και μια άλλη προσπάθεια των ακούραστα εργαζομένων για τη «σωτηρία» μας «διαβασμένων»:

«Μια πρώτη απόπειρα, που έγινε από μερικούς καθολικούς οικουμενιστές, θα συνίστατο στο να μην υπολογίζονται πλέον σαν γνήσιες οικουμενικές σύνοδοι οι μεσαιωνικές σύνοδοι, μεταγενέστερες του χωρισμού, και στο να μη θεωρούνται οι αποφάσεις τους - ακόμη και δογματικές - παρά ως παραδόσεις που ανήκουν αποκλειστικά στη λατινική Εκκλησία και δεν έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα για τις άλλες Εκκλησίες. Έτσι θα μπορούσε να αποκατασταθεί η πλήρης κοινωνία, χωρίς οι Ορθόδοξοι να είναι υποχρεωμένοι να υιοθετήσουν το δόγμα της Α΄ Βατικανής συνόδου, το Filioque και τις άλλες αποκλειστικά λατινικές παραδόσεις. Ασφαλώς, σε μια τέτοια υπόθεση, η ένωση θα διευκολυνόταν πάρα πολύ για τους Ορθοδόξους. Όμως η πρόταση αυτή αποκρούστηκε έντονα πριν από λίγο από τον καρδινάλιο Ιωσήφ Ratzinger (πάπα Βενέδικτο κατόπιν), που την κρίνει **απαράδεκτη από καθολική άποψη**. Πραγματικά, η πρόταση αυτή θα περιέκλειε ότι η ρωμαϊκή Εκκλησία εγκαταλείπει την πίστη της πως υπήρξε από τον ΙΑ' αιώνα η καθολική Εκκλησία, και ότι πρακτικά αναγνωρίζει πως έσφαλε διακηρύσσοντας ως αλήθεια πίστεως, εκείνο που στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά μια επιμέρους παράδοση: «Αυτό που παρουσιαζόταν ως αλήθεια όφειλε να χαρακτηριστεί ως απλή συνήθεια. Η ευγενής αξίωση για την αλήθεια θα υποβιβάζόταν σε πλάνη».

Κατά τον π. Congar δεν θα ήταν πράγματι αναγκαίο, η μια από τις δύο πλευρές να παύσει να θεωρεί ως δόγμα αυτό που η παράδοσή της θεώρησε ως τέτοιο. **«Στο σημερινό κλίμα και υπό τη σημερινή χάρη»** θα φαινόταν πως **«είναι δυνατόν ν' αναγνωρίσουμε την πραγματική ισοδυναμία και την ομοιογένεια προθέσεως, άρα έννοιας και καταφάσεως, τέλος, το αυτό πνεύμα (ομόνοια), κάτω από στάσεις και εκφράσεις διαφορετικές»** - και στην πραγματικότητα αντιφατικές. Αλλ' είναι απίθανο ότι αυτός ο δογματικός πλουραλισμός, που σχετικοποιεί επικίνδυνα τις διακηρύξεις της πίστεως και που εκπλητόμαστε λίγο βρίσκοντας τον σ' ένα θεολόγο Θωμιστικής παιδείας, θα μπορέσει να γίνει αποδεκτός από τις δύο Εκκλησίες».

Αυτά, από το ενδιαφέρον αυτό βιβλίο,¹⁶² για τις εγκεφαλικές προσπάθειες επίλυσης του θέματος της ένωσης των "εκκλησιών". Υπάρχουν βέβαια και άλλες πολλές ιδέες ένωσης, όπως πχ σε ένα θρησκευτικό οργανισμό ή υπερ-εκκλησία, στην οποία μετά την ένωση θα εξετασθούν (υποτίθεται) τα δόγματα... σαν να είναι αγέλες ακεφάλων οι επί μέρους «εκκλησίες», και άλλα τραγελαφικά.

Πρώτα πάντως πρέπει να εξετασθεί σοβαρά αν στη σημερινή πραγματικότητα έχει νόημα η βεβιασμένη επίλυση του θέματος της Ένωσης. Οι σκεπτόμενοι άνθρωποι δεν λείπουν από τη Δύση. Εκείνο που έλειπε, αλλά άρχισε να αποκαθίσταται, είναι η παρουσία της ανόθευτης Ορθοδοξίας.

«Μη μετακινείς όρια αιώνια, τα οποία έθεσαν οι Πατέρες σου»¹⁶³ λέει η Γραφή, και δεν συμφέρει να γίνονται διάλογοι επί δογματικών θεμάτων, όταν δεν μπορούμε να τους κρατάμε μέσα στα όρια της Αληθείας. Ας υπακούσουμε στον γέροντα Παΐσιο, για το θέμα αυτό και ας μην τον τιμάμε μόνο επιφανειακά:

«Θα ήθελα να παρακαλέσω θερμά όλους τους φιλενωτικούς αδελφούς μας: Επειδή το θέμα της ενώσεως των Εκκλησιών είναι κάτι το πνευματικό και ανάγκην έχουμε πνευματικής αγάπης, ας το αφήσουμε σε αυτούς που αγαπήσανε πολύ τον Θεόν και είναι Θεολόγοι, σαν τους Πατέρες της Εκκλησίας, και όχι νομολόγοι...». Μάλιστα ο γέροντας υπενθυμίζει στους προχειρολογούντες στα δογματικά θέματα, σύμφωνα με τα ανθρώπινα συναισθήματά τους: **«Ας γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν μόνο φυσικοί νόμοι, αλλά και πνευματικοί. Επομένως, η μέλλουσα οργή του Θεού δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με συνεταιρισμό αμαρτωλών (διότι διπλή οργή θα λάβομε), αλλά με μετάνοια και τήρηση των εντολών του Κυρίου»**.¹⁶⁴

Ο επίσης μεγάλος γέροντας **Σωφρόνιος ο Αγιορείτης** (+1993), ένας σύγχρονος **θεολόγος του Ακτίστου Φωτός**, έλεγε από το Έσσεξ της Αγγλίας: **«Η ένωση των Εκκλησιών είναι δύσκολη, έως αδύνατη. Όσοι ομιλούν για "ένωση Εκκλησιών" δεν γνωρίζουν ούτε την νοοτροπία των ετεροδόξων ούτε το ύψος της Ορθοδοξίας!»**¹⁶⁵

Πίσω από τις διάφορες οικουμενιστικές φιλενωτικές κινήσεις, προκειμένου να επιτευχθεί μια διαβλητή θεολογικά ένωση, υπάρχει μια ήπια αρχικά κοσμική πίεση που όμως προβλέπεται να μεγαλώσει και να αποκαλύψει το κρυμμένο πρόσωπο των αιρετικών.

Η υποκρισία ή διπροσωπία, ήταν και την εποχή της άλωσης της Κωνσταντινούπολης, καθώς είναι και τώρα, χαρακτηριστική, όπως έγραφε και ο ιερός Γεννάδιος στον αυτοκράτορα: **«Ή μήπως δεν βλέπομε παντού οι θείοι νόμοι να τιμώνται μόνο στα λόγια, ενώ στην πράξη να καταφρονούνται, και η καταφρόνηση να έχει αρχίσει από τους ιερωμένους και να έχει προχωρήσει μέχρι και τους λαϊκούς; Γι' αυτό δεν είναι παράδοξο που τόσα πλήθη Χριστιανών**

¹⁶² Από την 3η ενότητα: «Ο διάλογος με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία».

¹⁶³ Παροιμία Σολομώντος (κεφ. Κθ 28): **«Μη μέταιρε όρια αιώνια, α' έθεντο οι πατέρες σου»**.

¹⁶⁴ Επιστολή στον π. Χαρ. Βασιλόπουλο του «Ορθοδόξου Τύπου»: www.imdle.org/diaf/2010/Paisios-antiOik.pdf και γενικότερα: https://www.imdle.org/diaf/2006/26-Oikoymenismos_all.pdf

¹⁶⁵ Στο https://www.imdle.org/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf to: A 17

έχουν υποδουλωθεί στους απίστους, αλλά **πιο εκπληκτικό είναι ότι η πίστη των Χριστιανών ακούγεται ακόμη στον κόσμο** και ότι το ρόδο της αληθινής πίστης δεν πνίγηκε μέσα στα αγκάθια, αλλά παραδόξως ακόμη είναι ανθισμένο, πράγμα βέβαια που είναι αποκλειστικό έργο της δύναμης του Ιησού και όχι της αξίας των ανθρώπων που το απολαμβάνουν». ¹⁶⁶

Στην πέμπτη σάλπιγγα οι αιρέσεις (δηλ. οι εκτός της αληθείας της Ορθοδοξίας ευρισκόμενες πλάνες, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και ο αθεϊσμός) φαίνεται να δείχνουν συκρατημένα την κακία τους σαν τα «**δόντια των λιονταριών**», ενώ στην έκτη έχουν αποθρασυνθεί και ορμάνε σαν με κεφάλια λιονταριών: **«και τα κεφάλια των ίππων σαν κεφάλια λιονταριών, και από τα στόματά τους βγαίνει φωτιά και καπνός και θειάφι»**. Ο Αιδέσιμος Μπηντ, λέει σχετικά:

«Παρατηρήστε, ότι στην μάστιγα των ακρίδων (της 5ης σάλπιγγας), ο ίδιος δεν είπε ότι είδε ιππείς, αλλά μόνο τα άλογα. Γιατί εδώ (στην 6η σάλπιγγα) το μέγεθος των διωγμών κάνει να εκδηλωθεί η παρουσία μιας αντίθετης δύναμης.

Τέλος, εδώ υπάρχουν κεφάλια λιονταριών, αλλά εκεί (στην 5η σάλπιγγα) υπάρχει το πρόσωπο των ανθρώπων, και τα δόντια μόνο από τα θηρία. Γιατί οι αιρετικοί κάνουν συχνά μια εμφάνιση ανθρωπιστική (φιλόανθρωπη), αλλά οι υπηρέτες της τελευταίας δίωξης αποσπούν με εξαναγκασμό μέσω τιμωριών, ακόμη και εκείνα που (πριν) απαιτούσαν με λόγια και σημεία (ψευδοθαύματα)».

Επομένως **προβλέπει τις ψεύτο-αγάπες των αιρετικών η Αποκάλυψη**, αλλά και προειδοποιεί να μην γίνουν πιστευτές, για να μην χάσομε, όπως αυτοί, την προστατευτική κάλυψη του Θεού, και να ετοιμαστούμε να αντιμετωπίσομε τα επερχόμενα με τη βοήθειά Του.

Παρόμοια συνέβαιναν και παλιότερα. Οι διώκτες του πρωτομάρτυρος Στεφάνου είχαν προσωπείο ευσεβείας και αρχικά **έτριζαν τα δόντια** τους κατά του δικαίου. ¹⁶⁷ Μετά τον **λιθοβολήσαν** ορμώντας σαν θηρία εναντίον του. **...«Και αυτοί που οικοδόμησαν τον πύργο (της Βαβυλώνας) αφού κινήθηκαν πρώτα από την Ανατολή, τη χώρα του φωτός, της μιας δηλαδή και αληθινής περί του Θεού γνώσης, ήλθαν στην γη Σενάάρ που ερμηνεύεται βλάσφημα δόντια, και κατέπεσαν σε πολλές περί θεότητας δοξασίες· και αφού συνέθεσαν, σαν με πλίνθους, τον λόγο από κάθε δοξασία, οικοδόμησαν σαν πύργο την πολύυθη αθεΐα»...** ¹⁶⁸ όπως λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Δηλ. όσοι απατηθούν πιεζόμενοι κάποτε από την ασεβή εξουσία (τύπου Νεβρώδ), και μετακινηθούν πνευματικά από την Ορθόδοξη Ανατολή στην συμβίωση με τις πολλές βλάσφημες αιρετικές ομάδες, μπορεί να νομίζουν ότι από ένα αίσθημα «αγάπης» φτιάχνουν ένα κοινό θρησκευτικό οικοδόμημα που χρησιμοποιεί τις πολλές δοξασίες των διαφόρων αιρέσεων σαν συστατικά του. Αυτό όμως δεν παύει από του να **είναι ένα σύνολο βλασφημών αντιλήψεων που πνευματικά ιδρύει την «πολύυθη αθεΐα»**, και απορρίπτεται από το Θεό, ο οποίος ήδη στην Ανατολή έχει ιδρύσει την Εκκλησία Του, η οποία είναι η μόνη που διατηρεί ανόθευτη την αληθινή γνώση και τη λατρεία Του, δίνοντας δύναμη στις ψυχές και τα σώματα των πιστών.

Τότε ήταν ο Νεβρώδ στην Βαβυλώνα και τις άλλες πόλεις τις οποίες εξουσίαζε, που άλλαξε την διακυβέρνησή του σε τυραννία, θέλοντας οι άνθρωποι να φοβούνται μόνο αυτόν και όχι τον Θεό. Ο Νεβρώδ, όπως λέει ο Ιουδαίος ιστορικός **Ιώσηπος**, ¹⁶⁹

¹⁶⁶ Από τα «άπαντα τα ευρισκόμενα» του Αγίου Γενναδίου (τ. 4, σ. 179), παρμένο από το έντυπο της Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου (2012) «**Η άλωση της Πόλης. Ανάμνησις και αυτοκριτική**» του Ιερ/χου Λουκά Γρηγοριάτου.

¹⁶⁷ «...οΐτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν». (Πρ. 7:53-54)

¹⁶⁸ Αγίου Μαξίμου απόκρισις στην κγ ερώτηση. «Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ οἱ τὸν πύργον οἰκοδομήσαντες, πρότερον τῆς τοῦ φωτὸς χώρας τῆς ἀνατολῆς κινήθεντες, λέγω δὲ τῆς μιᾶς καὶ ἀληθοῦς περὶ θεὸν γνώσεως, ἦλθον εἰς γῆν Σενάάρ, τὴν ἐρμηνευομένην βλασφήμους ὀδόντας, καὶ εἰς πολλὰς περὶ θεότητος δόξας κατέπεσον καί, τὸν ἐκάστης δόξης λόγον οἰοῦναι πλίνθους τινὰς συνθήσαντες, ὠκοδόμησαν καθάπερ πύργον τὴν πολύυθεν ἀθεΐαν»...

¹⁶⁹ Δείτε υποσημείωση 34 και: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nimrod>

«άλλαξε σταδιακά την κυβέρνηση στην τυραννία, βλέποντας ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να μεταστρέψει τους άνδρες από το φόβο του Θεού, ώστε να τους φέρει σε μια συνεχή εξάρτηση από τη δύναμη του»! Αυτό συμβαίνει και στις ημέρες μας. Η Νέα Τάξη δεν θέλει να ακούγεται το όνομα του αληθινού Θεού, απαγορεύει το σταυρό και την προσευχή όπου και όσο μπορεί, προετοιμάζοντας την υποδοχή ενός παγκόσμιου ηγέτη με τις προδιαγραφές του Αντιχρίστου.

Φαίνεται περίεργο στους αδαείς και επικίνδυνα αφελείς, ότι συγχρόνως με τον περιορισμό του λόγου του Θεού και την υποτίμηση των εντολών του, **η Νέα Τάξη προωθεί το πανθηρσκευτικό οικοδόμημα με αρχηγό τον πάπα του Βατικανού!** Αλλά έτσι κρύβει τον φιλοπόλεμο χαρακτήρα της, εμφανίζοντας με τη βοήθεια του πάπα ένα **φιλόανθρωπο προσωπίο**, που προβάλλει την ανάγκη (επιφανειακής) «αγάπης» μεταξύ των ομάδων με διαφορετικές αντιλήψεις περί Θεού. Δεν ενδιαφέρεται όμως για την Αλήθεια, την οποία έχει σχετικοποιήσει επειδή απομονώθηκε στον εφήμερο κόσμο, και με πολιτικές πιέσεις **προσπαθεί να δώσει στην ανθρωπότητα την τελική λύση της «πολύθεης αθεΐας**», κατά το πρότυπο της αρχαίας Βαβυλώνας και τις μεθοδεύσεις του τυραννικού κυβερνήτη της Νεβρώδ (Nimrod). Νομίζει ότι είναι αρκετά ισχυρή βλέποντας τον αριθμό των πλανημένων που οδηγεί στον καταστροφικό γενικό πόλεμο.

Ο πάπας όταν εμφανίζεται ντυμένος στα λευκά εν μέσω πολλών ποικιλόχρωμων θρησκευτικών "ηγετών", προβάλλεται σαν ο καθαρότερος και αξιότερος όλων, επειδή «μια εικόνα είναι χίλιες λέξεις» κατά τα κοινώς λεγόμενα. Μάλιστα απολαμβάνει κατά κάποιους Ορθοδόξους το πρωτείο της τιμής... Και εμφανίζεται σαν αρχηγός και νικητής, όπως είναι όμως στην πραγματικότητα **ο λευκός ίππος**, που προηγείται των κρίσεων που φέρνουν οι τρεις άλλοι ίπποι, **κόκκινος, μαύρος και χλωρός**. Κατά κάποιο τρόπο **η υποκρισία** των ανθρώπων της εποχής των τελευταίων σαλπίνγων, με πρώτο τον πάπα, προσπαθεί να αντιπαραταχθεί στην ευθύτητα του Χριστού, εμφανίζοντας εικονικά, λόγω αυτής της διπροσωπίας, την απαιτούμενη διπλάσια ισχύ για να βγει νικήτρια...

Λέει ο Μπηντ για **το είδος αυτό του πνευματικού πολέμου που δηλώνεται από τα 200 εκατομμύρια** των στρατευμένων στο υλικό πεδίο: **«Δύο μυριάδες μυριάδων. Αυτός (αναλογικά) είναι ο αριθμός που στην παραβολή του Ευαγγελίου αντιτίθεται στο βασιλιά ο οποίος έχει δέκα χιλιάδες, ως εάν η διπροσωπία των ασεβών αντιστέκεται στην απλή πίστη του Χριστού, γιατί «χιλιάδες χιλιάδων λειτουργούν Αυτόν, και δέκα χιλιάδες φορές εκατό χιλιάδες ίστανται ενώπιον Αυτού».** Γιατί ο Κύριος ανέφερε¹⁷⁰ την παραβολή της δαπάνης οικοδόμησης του πύργου και της ανάγκης απαρίθμησης των στρατιωτικών δυνάμεων πριν να έρθει ένας βασιλιάς σε πόλεμο εναντίον ενός άλλου (Λουκ. κ. 1ῶ), για να μας ανεβάσει το ζήλο ώστε να αφιερωθούμε ολοκληρωτικά σ' Αυτόν, και να νικούμε έτσι άφοβα τους εχθρούς μας. Αλλά έχουν και σημαντικό προφητικό βάθος οι παραβολές:

Πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου, ο διάβολος που βλέπει να έρχεται η Συντέλεια και η οριστική και αιώνια τιμωρία στο πυρ που ετοιμάστηκε γι' αυτόν,¹⁷¹ κάνει γενική συστράτευση

¹⁷⁰ Όπως ο ίδιος ο Κύριος το ερμηνεύει κατόπιν, και επεξηγεί ο **Μέγας Βασίλειος**: «Στοχαζόμενος δὲ τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας, καὶ δι' ὑποδειγμάτων ἠυδόκησε βεβαιῶσαι ἡμῶν τὰς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐτοιμότερους κατεργάσασθαι πρὸς ὑπακοήν, δι' ὧν φησι: «Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομήσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀρτισμὸν, ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίξιν, λέγοντες, ὅτι: Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυεν ἐκτελέσαι; Ἡ τίς βασιλεὺς, πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρότερον βουλευέται, εἰ δυνατὸς ἐστὶν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; Εἰ δὲ μήγε, εἶ πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβεῖαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μοι εἶναι μαθητής». (PG 31, σ. 1524)

¹⁷¹ (Ματθ. 25:41). **«...τότε ερεῖ και τοις εξ ευωνύμων. πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού».**

των δυνάμεών του, ώστε ο αριθμός των στρατευμάτων που είδε ο Ιωάννης προδηλώνει αυτή την τελική μάχη. Ο **προφήτης Δανιήλ** βλέπει σε όραμα τα ουράνια στρατεύματα να ετοιμάζουν την τελική Κρίση και λέει αναφέροντας τον αριθμό τους **«χίλιες χιλιάδες ελειτούργουν σ' Αυτόν και μύριες μυριάδες (εκατοντάδες εκατομμύρια) παρέστεκαν σ' Αυτόν (τον Θεό)»**. (Δαν. 7:1) Το νόημα είναι ότι αυτές οι ουράνιες δυνάμεις **δεν είναι ακριβώς εκατό, αλλά πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια**, μη μετρήσιμες ανθρωπίνως, που ο προφήτης τις εκφράζει με βάση τον μεγαλύτερο τότε απλό αριθμό, την μυριάδα (=10.000). Στην συνάθροιση αυτή **ο διάβολος φαίνεται να αντιπαράσσει «διπλάσια δύναμη»**, αλλά ούτε διπλάσια είναι αυτή,¹⁷² ούτε είναι στον ουρανό, αλλά στη γη, γιατί εκδιώχθηκε από τον ουρανό.¹⁷³ **Θεωρεί ότι με αυτήν μπορεί να... νικήσει τον Κύριο Ιησού Χριστό**, που είναι εκτός από τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός: **«Και νομίζει ο άθλιος ότι θα αντισταθεί κατά την ώρα εκείνη τη φοβερή όταν έλθει ο Κύριος εκ των ουρανών, μη γνώσκων ο άθλιος την ασθένεια και υπερηφάνεια αυτού, διά την οποία και εξέπεσε»**, λέγει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος.¹⁷⁴

Είναι επομένως από πάρα πολλές πλευρές χαρακτηριστικός αριθμός τα 200 εκατομ. στρατού, και όταν σαν τάξη μεγέθους παρατηρήσουμε να έχουν την ικανότητα να παρουσιάσουν οι χώρες της γης τέτοιο (συνολικά) στρατό, και συμβαίνει αυτό στις μέρες μας, πρέπει να ξέρομε ότι **ο διάβολος πλέον οργανώνεται για να αντιμετωπίσει, με μια απεγνωσμένη προσπάθεια, τον εξ ουρανών ερχόμενο Κύριο Ιησού Χριστό**. Επειδή όμως εκδιώχθηκε από τον ουρανό, έχει στη διάθεσή του μόνο τον περίγειο χώρο. Χρησιμοποιεί την κοσμική διεφθαρμένη εξουσία που είναι υποταγμένη σ' αυτόν μέσω των αποκρυφιστικών οργανώσεων και κυρίως των Μασονικών στοών, για να χτυπήσει αντί του Χριστού, που δεν μπορεί, τους Χριστιανούς. Παρά τη χρήση της τρομοκρατίας και των τοπικών πολέμων, και την ηθική διαφθορά, δεν βλέπει χρονικά ικανοποιητικό αποτέλεσμα στο ξεγέλασμα των ανθρώπων της Εκκλησίας, που θα επιτρέψει στον Αντίχριστο να καταλάβει την παγκόσμια εξουσία. Γι' αυτό ξεσπάει την κακία του στον προετοιμασμένο με τους συνεχείς εξοπλισμούς¹⁷⁵ εξοντωτικό, μεταξύ των «Χριστιανικών» κυρίως λαών, 3ο παγκ. πόλεμο. Όμως δεν κάνει τίποτα παρά πάνω από αυτό που επιτρέπει ο Θεός για την αμετανοησία του κόσμου. **«Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι θα γυρίσουν νικημένοι. Ο Ελληνικός στρατός θα είναι θεατής. Δεν θα γυρίσει κανένας νικητής. Γήπεδο θά 'ναι η Παλαιστίνη, τάφος τους η Νεκρά θάλασσα. Αυτό θά 'ναι το πρώτο ημίχρονο»**, όπως έλεγε¹⁷⁶ ο γέροντας Παΐσιος. **Αλλά, συμπλήρωνε, «υπάρχει και δεύτερο ημίχρονο (στην Πόλη): Μετά τα γεγονότα αυτά ο άνθρωπος θα φθάσει σε αδιέξοδο και τότε όλοι θα ζητούν να μάθουν για το Ευαγγέλιο και τις Γραφές. Ο Χριστός θα λυπηθεί τον κόσμο και θα δείξει ένα σημείο για να πιστέψουν. Τότε θα ψάχνει κανείς να βρει άπιστο»**. Η Νεκρά θάλασσα υποδεικνύει τον τόπο που τιμωρήθηκε παλιότερα η ανηθικότητα των Σοδόμων και Γομόρρων, και η Κωνσταντινούπολη τον τόπο της έριδας από την φιλαρχία για την γεωπολιτική επικράτηση, που έφθιρε τους Χριστιανούς, με πρώτους υπεύθυνους τους σταυροφόρους του πάπα. Ο Απόστολος Πέτρος προφητικά είχε πει ότι ο Θεός **«τις πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας κάνοντας στάχτη τιμώρησε, θέσας (αυτές) υπόδειγμα στους μέλλοντες να ασεβούν»**. (2η Π. 2:6).

Δίνεται πάλι μία παράταση ζωής στην ανθρωπότητα μετά τον πόλεμο, γιατί αν δεν φύλαγε ο Θεός δεν θα έμενε τίποτα από τα σύγχρονα όπλα. Αυτός ο πόλεμος αποτελεί μια

¹⁷² Είναι διπλάσια μόνο ως προς την βάση μέτρησης που είναι τα 100 εκατομμύρια.

¹⁷³ Θα το δούμε αργότερα και στην Αποκάλυψη, αλλά αναφέρεται και στο Ευαγγέλιο (Λουκ. 10:18) από τον Κύριο: **«...εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα»**.

¹⁷⁴ https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/10_Osios_Nilos-Efraim.pdf

¹⁷⁵ Και άλλα πολλά βάζει στα μυαλά των ανθρώπων να κάνουν. Τους βάζει να σκάβουν υπόγειες πόλεις, και να κάνουν γενετικά πειράματα σε ανθρώπους ώστε να μπορεί να γεννηθεί ο Αντίχριστος με κλωνοποίηση κλπ.

¹⁷⁶ Α Τόμος Προφητειών σελ. 34. https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/06_gPaisios.pdf

γιγάντια προειδοποίηση, για όσους επιζήσουν, **ότι έρχεται ο τελικός Αντίχριστος και ο τελικός διωγμός ή πόλεμος των Γωγ και Μαγώγ κατά του πνευματικού Ισραήλ, δηλ. της Εκκλησίας του Χριστού.** Όλοι στο τέλος του κόσμου συστρατεύονται εναντίον της Εκκλησίας, όχι κάποιου επίγειου κράτους όπως του Ισραήλ, διότι τα κράτη έχουν στρατό, ενώ στην προφητεία αυτή του Ιεζεκιήλ **ο Γωγ επιτίθεται σε ανθρώπους που ησυχάζουν κατοικώντας με ειρήνη, σε γη χωρίς τείχος και μοχλούς και θύρες, δηλ. χωρίς στρατιωτική προστασία και κοσμική ασφάλεια.**¹⁷⁷

Γι' αυτό και η Αποκάλυψη λέει για τον Σατανά ότι **«θα εξέλθει, για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας».** (20:7-9) Και τι έκαναν όλοι αυτοί; **«κύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία)· και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε».** Ο Ιεζεκιήλ αναφέρεται καλυμμένα και στους δύο πολέμους. Τον γενικό ή 3ο παγκόσμιο πόλεμο, και τον καθαρά εσχολογικό των Γωγ και Μαγώγ, που ακολουθείται από το πύρινο ποτάμι της Συντελείας. Η υποκρισία δηλώνεται και από τα ονόματα: **Γωγ που σημαίνει σκότος είναι ο Αντίχριστος και οι φανεροί εχθροί της Εκκλησίας** πίσω από τυραννικά καθεστώτα, ενώ **Μαγώγ που σημαίνει «γη του Γωγ» είναι οι δημοκρατίες**¹⁷⁸ που πλανώνται λόγω της σταδιακής απομάκρυνσής τους από την αλήθεια του Χριστιανικού πνεύματος, και είναι **οι δήθεν αντίπαλοι του Γωγ, οι «Μη-Γωγ» (=Μαγώγ).** Αυτούς όλους θα πλανήσει ο Σατανάς για να πολεμήσει τους πιστούς στον Ιησού Χριστό, που από τα σημεία των καιρών καταλαβαίνει ότι έρχεται πλέον σαν Κριτής, και δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον Ίδιο. Την αντιστοιχία Γωγ - Μαγώγ είδαμε ήδη κατά την **αντιπαράθεση του ψυχρού πολέμου** μεταξύ των επίσημα αθεϊστικών καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης και των «δημοκρατιών» της Δύσης, που η εμπάθεια τα οδηγεί στον ίδιο δρόμο της αποστασίας από τις Χριστιανικές αξίες και τελικά στον Αντίχριστο.

Αυτή η κοινή κατηφορική πνευματικά πορεία Ανατολής και Δύσης συνεχίζεται επιταχυνόμενη μετά την έναρξη της Παγκοσμιοποίησης (επίσημα το 1990), και θα φέρει τον γενικό πόλεμο, αφενός σαν αποτέλεσμα αυτής της **κατάπτωσης σε ηθικό και δογματικό επίπεδο,** και αφ' ετέρου σαν προειδοποίηση για τα πολύ χειρότερα, του Αντιχρίστου, που έπονται. Είναι μια πρόβα να αναδειχθεί ο Αντίχριστος, που θα αποτύχει για να δοθεί χρόνος πνευματικής προετοιμασίας στην ανθρωπότητα. Ο Γενικός Πόλεμος πρέπει να ξυπνήσει πνευματικά την ανθρωπότητα, όχι να γίνει αφορμή μιας νέας τυφλής προσπάθειας υλικής προόδου στην οποία δεν υπάρχουν αξίες που αναπαύουν τις ψυχές των ανθρώπων και απομακρύνουν τα πάθη που γεννούν διαρκώς συγκρούσεις.

Το είδος των παραπτώματων **των αιρετικών (με την ευρύτερη έννοια),** γίνεται φανερό από τις τιμωρίες τους στη γη σε καιρό (μερικής) κρίσης, και θα είναι ανάλογες, αν τους βρει αμετανόητους ο θάνατος, με αυτές της αιωνιότητας. Ανάλογες θα είναι και οι τιμωρίες των πονηρών πνευμάτων. Λέει πάνω σ' αυτό ο Μπηντ:

«Τα κακοήθη πνεύματα συμμετέχουν στις ίδιες τιμωρίες με εκείνους στων οποίων επάνω τις καρδιές προεδρεύουν. Γιατί διαβάζουμε, ότι "όσοι προσκυνούν το θηρίο

¹⁷⁷ Ιεζ. κεφ. 38. Στο 39ο κεφ. αναφέρεται η μάχη του 3ου Π.Π. στην περιοχή του κράτους του Ισραήλ. Α Τόμος Προφητειών σελ. 130. https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/13_Gog-Armagedon.pdf

¹⁷⁸ Ενδιαφέρον είναι ότι ο πρόεδρος Bush ο πρεσβύτερος ήταν μνημένος στις σατανικές τελετές της ομάδας «Κρανίο και κόκκαλα» του πανεπ. Γέιλ και εκεί πήρε το όνομα **«Μαγώγ».** Ο επίσης μνημένος γιος του, και πρόεδρος των ΗΠΑ **George W. Bush,** έλαβε στο Ισραήλ, μία διάκριση ονομαζόμενη **«The Bush Scroll»** στις 9 Ιαν. 2008 (5768 Εβραϊκό έτος) που είναι ένα είδος περγαμηνής, στην οποία ο τίτλος που του απονέμεται είναι **«Άρχων Πρίγκηψ Μοσόχ και Θοβέλ, Ιεζεκιήλ 38:1, Ηγέτης της Δύσης»!** δηλ. τον θεωρούν σαν **Γωγ ή Μαγώγ!** Το κείμενο υπογράφει ο Αρχιερέας του Συνεδρίου (Sanhedrin), και άλλοι δύο αρχιραβίνοι εκπροσωπούντες «Το ναό» και «Τα κινήματα του ναού» και το Εβραϊκό Κογκρέσσο... Δείτε: <https://www.youtube.com/watch?v=ItuMOxMLX7s>

πρόκειται να βασανιστούν με φωτιά και θειάφι", και ότι "ο καπνός των βασάνων τους ανεβαίνει για αιώνες αιώνων"».

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για «να μας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» όπως έλεγε ο Βαπτιστής του Κυρίου. (Ματθ. 3:11) Με το βάπτισμα και μύρωμα, μας δίνεται η υιοθεσία και με τη θείκη γνώση που είναι πυρ, κατ' αναλογία προς την δεκτικότητα του κάθε πιστού, δίνεται ισχυρή **η ικανότητα της διακρίσεως**¹⁷⁹ για να καθαρίζουμε την ψυχή μας, ώστε να μπορεί να φυτρώσει και αυξηθεί και καρποφορήσει ο λόγος του Θεού, καίγοντας τα άχρηστα διανοήματα σαν άχυρα. Παρόμοιο ξεκαθάρισμα, μεταξύ των ανθρώπων, θα κάνει ο Κύριος τον καιρό της Κρίσης: **«και θα συνάξει τον σίτο Του στην αποθήκη, το δε άχυρο θα κατακαύσει με άσβεστο πυρ».** (Ματθ. 3:12) Διότι **«δίδαχθήκαμε ότι το μεν βάπτισμα στο πυρ είναι ελεγκτικό πάσης κακίας, δεκτικό δε της κατά Χριστόν Δικαιοσύνης, προξενώντας μίσος μεν κατά της κακίας, επιθυμία δε της αρετής»**, λέει ο Μέγας Βασίλειος.¹⁸⁰

Αμέσως με τον ερχομό Του στη γη, ο Κύριος έδωσε αυτό το πυρ της σωτηριώδους γνώσης: **«Πυρ ήλθα ναβάλω στη γη, και τι θέλω αφού αυτό ήδη άναψε»!** (Λουκ. 12:49) **«Με τέτοιο πυρ, λέει ο Μέγας Βασίλειος, καιγόταν η καρδιά του Κλεόππα και του Σίμωνος, όταν τους διάνοιγε ο Κύριος τις Γραφές· με τέτοιο πυρ θερμαίνονται στην καρδιά αυτοί που είναι ζεστοί πνευματικά· τέτοιο πυρ έλαβε ο Ιερεμίας, γι' αυτό και έλεγε: και έγινε πυρ στα έγκατά μου»**¹⁸¹... Δεν είναι υλικό αυτό το πυρ, όπως οι υλόφρονες αιρετικοί μπορεί να νομίζουν, κακοποιώντας τα νοήματα των Γραφών, μετατρέποντας τον Κ. Ιησού Χριστό σε λαϊκό επαναστάτη ή κάτι παρόμοιο... Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός της άρνησης του Χριστού να ρίξει υλική φωτιά στις πόλεις που δεν τον δέχθηκαν. Οι ατελείς ακόμη μαθητές Του, Ιάκωβος και Ιωάννης, τον ρωτάνε: **«Κύριε θέλεις να πούμε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό και να τους καταφάει όπως έκανε ο Ηλίας; Αλλά στραφείς (ο Ιησούς) τους επιτίμησε λέγοντας: δεν γνωρίζετε ποιου πνεύματος είσθε εσείς».** (Λουκ. Θ 54-55) Δηλ. μετά το **«οφθαλμόν αντί οφθαλμού»** που πρόβλεπε ο νόμος του Μωυσή και ίσχυε τον καιρό του προφήτη Ηλία, σαν πρώτο στάδιο διαπαιδαγώγησης, έρχεται ο Χριστός και προσθέτει έμπρακτα την ακόμη και τους αγγέλους εκπλήττουσα διδασκαλία περί αγάπης. Σύμφωνα με το πνεύμα της διδασκαλίας αυτής, πρέπει ο άνθρωπος να λάβει τις κατάλληλες ευκαιρίες που θα τον κάνουν ελεύθερα να έλθει στον Χριστό, αλλά δεν θα είναι χωρίς επιπτώσεις η άρνησή του να Τον δεχθεί. Ο αρνητής δεν τιμωρείται άμεσα σ' αυτή τη ζωή, αλλά δεν θα αποφύγει την κρίση, που μερικές φορές έρχεται απρόοπτα, όπως στην περίπτωση του Κατακλυσμού, της καταστροφής των πόλεων των Σοδόμων και Γομμόρων, και τώρα του Γενικού Πολέμου.

Όσοι είναι εργάτες της αρετής κατέχουν **το πυρ της διακριτικής γνώσης** και μαζί με τα θεία νοήματα του λόγου των ιερών Γραφών προσφέρουν καθαρή δοξολογία στο Θεό, η οποία ανεβαίνει ως καπνός θυμιάματος προς Αυτόν. Αντίθετα όσοι δεν λάβουν αυτό το πνευματικό πυρ, καταδικάζουν τους εαυτούς των να ζουν μέσα στην εμπερίστατη αδιάκριτη γνώση που **ανάβει σαν φωτιά τα πάθη**, και βγάζει σκοτισμένη από αυτά **βλάσφημες περί Θεού αντιλήψεις** που επειδή απομακρύνουν το έλεος του Θεού **προκαλούν βάσανα στην ψυχή και το σώμα**, που χωρίς τη μεσολάβηση μετανοίας, θα γίνουν μετά θάνατον αιώνια. Υπάρχουν δηλ. οι ανάλογες ανταμοιβές στην αιωνιότητα προς τις κακές επιλογές των ανθρώπων κατά την ζωή τους στη γη, που ονομάζονται **φωτιά και θειάφι και καπνός των βασάνων**.

¹⁷⁹ Το ερμηνεύει ο Μέγας Βασίλειος στην ομιλία του περί παρθενίας: **«τὸ ἄχυρον διαχωρίζεται τῇ τοῦ πνεύματος διακρίσει, καὶ πυρὶ, ὡς ἀκούεις, παραδίδοται»...**

¹⁸⁰ «...ἐπαιδεύθημεν, ὅτι τὸ μὲν ἐν τῷ πυρὶ βάπτισμα ἐλεγκτικὸν μὲν ἐστὶ πάσης κακίας, δεκτικὸν δὲ τῆς κατὰ Χριστὸν δικαιοσύνης, μίσος μὲν ἐμποιοῦν τῆς κακίας, ἐπιθυμίαν δὲ τῆς ἀρετῆς». Μ. Βασιλείου (τ. 31, σ. 1573). «Ὅτι δεῖ τὸν ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ βαπτίσματος, τρέφεσθαι λοιπὸν τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων».

¹⁸¹ Από την ερμηνεία του Μεγ. Βασιλείου στον προφήτη Ησαΐα (κεφ. στ): **«Τοιοῦτῳ πυρὶ Κλεόππα καὶ Σίμωνος ἐκαίετο ἡ καρδιά, ὅτε διήνοιγεν αὐτοῖς ὁ Κύριος τὰς Γραφάς· τοιοῦτῳ θερμαίνονται πυρὶ τὴν καρδίαν οἱ τῷ πνεύματι ζέοντες· τοιοῦτον ἔλαβε πῦρ Ἰερεμίας, διὸ καὶ ἔλεγε· Καὶ ἐγένετο πῦρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου...».**

Εξ άλλου, κατά τον Απόστολο Πέτρο, την Κρίση θα συνοδεύει φωτιά: **«Οι δε τωρινοί ουρανοί και η γη με τον λόγο αυτού (του Κυρίου) είναι γεμάτοι σαν με θησαυρό συντηρούμενοι με φωτιά για την ημέρα της Κρίσης και απωλείας των ασεβών ανθρώπων»**. (2η Πέτ. 3:7). Ανάλογα θα είναι και τα υλικά φονικά μέσα του Γενικού Πολέμου,¹⁸² τα οποία δεν μας ενδιαφέρει εδώ να εξετάσουμε περισσότερο. Μόνο να ξέρομε ότι όπως τα στόματα των βλάσφημων και αιρετικών δεν πολεμούν τον κοινό εχθρό της ανθρωπίνης φύσης διάβολο, αλλά δημιουργούν έχθρες μεταξύ των ανθρώπων και απομόνωση από τον αληθινό Θεό, ανάλογα όσα όπλα έχουν στόμια θα βγάζουν από αυτά φωτιά και καπνό και θειάφι. Κατά τον ίδιο τρόπο, με φωτιά και θειάφι, καταστράφηκαν οι πόλεις της περιοχής των Σοδόμων: **«Εκείνη δε την ημέρα που εξήλθε ο Λωτ από τα Σόδομα έβρεξε φωτιά και θειάφι και τους απώλεσε όλους»**, βεβαιώνει ο Κύριος (Λουκ. 17:29).

Τα χρώματα των θωράκων δείχνουν την προέλευση των λαών, όπως μας είπε ο άγιος Επιφάνιος, αλλά και την πίστη τους:

1. **Κόκκινο** (πύρινο) το χρώμα των δογματικά αθεϊστικών (και μισαδέλφων) καθεστώτων όπως αυτών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, από τα οποία θα προέλθει με ξαφνική δραστηριοποίηση, η πρώτη ομάδα κρατών που θα λάβει μέρος στον μεγάλο πόλεμο.

2. **Γαλάζιο** (υακίνθου) και **καπνώδες** το χρώμα των Ευρωπαίων και Αμερικανών, δείχνει την πίστη τους στην δημοκρατία, την σκιασμένη όμως από τα πάθη. **«Φαίνεται ότι είπε "υακίνθος" για τον καπνό»** λέει ο Μπηντ. Η σαν την θάλασσα, άστατη πνευματικά, ποικιλία των λαών που περιλαμβάνουν, τους δίνει το γαλάζιο χρώμα.

3. **Κίτρινο** (θειώδες), το χρώμα των Κινέζικων φύλων, που δείχνει ότι πάνω από τις παλιές ιδεολογίες, όπως ο κομμουνισμός, βρίσκεται πλέον ο φυλετικός εθνικισμός, βασισμένος στην δύναμη της ακραίας εκβιομηχάνισης¹⁸³ των τελευταίων ετών, αλλά και στο κακό παράδειγμα των ξεπεσμένων Χριστιανών, κυρίως της Δύσης. Στην ίδια ομάδα υπάγονται οι Ισλαμικές χώρες, (που αντιστοιχούν σε κίτρινο-πράσινο χρώμα) και πιστεύουν, αντί κάποιας φυλής, στο **υπέρ του Ισλάμ δόγμα του ιερού πολέμου**.

- Οι κόκκινοι θα έχουν ανάλογο άθεο ηγέτη, τουλάχιστον στην κυρίως φάση του πολέμου,¹⁸⁴ και αυτό θα κάνει να νομίζεται όλος ο στρατός τους σαν άθεος: **«Θαρθεί μια φορά ασκέρι ξένο που το Χριστό θα πιστεύει. Αλλά σεις δεν θα το ξέρετε»** (33η προφ.), έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

- Οι γαλάζιοι αναπαυμένοι στην πολύθεη δημοκρατία των ποικίλων υλικών συμφερόντων τους και βυθισμένοι στα με νομοθετική κατοχύρωση Σοδομικά πάθη, ζουν μέσα στο πνευματικό σκοτάδι, αλλά αναγκάζονται να πολεμήσουν. Οι Σιωνιστές ελπίζουν να κερδίσουν από τη σύγκρουση, αλλά όποιοι μπουν σ' αυτήν θα υποστούν μεγάλες καταστροφές.

- Οι κίτρινοι, ανάλογα με την ανάμειξή τους θα υποστούν, επίσης, τις ζημιές του πολέμου, ζημιώνοντας και αυτοί άλλους, μάλιστα στο εσωτερικό των κρατών.

Αυτά γενικά ισχύουν στα κράτη που θα λάβουν μέρος στον πόλεμο στο υλικό πεδίο, αλλά οι συνασπισμοί δεν θα είναι σταθεροί, ενώ στο πνευματικό πεδίο ήδη ο πόλεμος αυτός ενεργείται. Οι πονηρές πνευματικές δυνάμεις πολεμούν νοερά τους ανθρώπους εμβάλλοντας παντού αιρέσεις και διαιρέσεις, ώστε να φέρουν μέχρι μίσους αντιπαραθέσεις για να αναφλέξουν κατόπιν μέσα και έξω από τις χώρες τον γενικό πόλεμο, στρατιωτικά πλέον.

¹⁸² Τα όπλα του Γενικού Πολέμου από πρακτικής πλευράς: www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf

¹⁸³ Δεν είναι τυχαίο που στους Ολυμπιακούς αγώνες του Λονδίνου (2012) για να αναπαραστήσουν ρεαλιστικά την βιομηχανική εποχή έδειξαν **καμινάδες που, κατά την TV, άφηναν στην ατμόσφαιρα καπνό με θειάφι!**

¹⁸⁴ Κάποιος «**λύκος αγριώδης**». (Α τόμος Προφητειών σελ. 68).

Στην εναρκτήρια τελετή των Ολυμπιακών αγώνων¹⁸⁵ έγινε αναπαράσταση από τη «βιομηχανική επανάσταση», με καμινάδες και **καπνό με θειάφι!** Ο εκφωνητής στην τηλεόραση είπε ότι ο τόπος γέμισε με τη δυσωδία του θείου για να «**ορίσει τη διάθεση**» (to set the mood)! Βλ. αριστερά.

Γήινη είναι τώρα η πίστη των «κίτρινων», γιατί ο Χριστιανισμός διώχθηκε επί κομμουνισμού σε βαθμό που ελάχιστα υπολείμματα υπάρχουν πλέον εκεί.

Σ' αυτόν **οι τρεις ίπποι** (κόκκινος, μαύρος και χλωρός) που αναφέρθηκαν στο έκτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, λαμβάνουν μέρος καταστροφικά.¹⁸⁶ **Ο λευκός ίππος** εκπροσωπεί τους Ορθοδόξους που με τον λόγο του Θεού προειδοποιούν τους συνανθρώπους τους ειλικρινά, **και όχι υποκριτικά** προς ίδιον όφελος όπως ο πάπας, για να μετανοήσουν έγκαιρα.

Ενώ στους Χριστιανικούς ναούς τα **θεία**¹⁸⁷ λόγια συνοδεύονται από εύοσμο **καπνό** θυμιάματος που καίει πάνω σε **φωτιά** από αναμμένα κάρβουνα, δηλ. **έχομε φωτιά και καπνό και θείο λόγο**, η μεγάλη σύγκρουση των άθεων (κόκκινων), των σκοτισμένων από τον καπνό των παθών (γαλάζιων) και των κατεχομένων από «θείο» πάθος (κίτρινων) γίνεται σαν αιματηρή θυσία στον πλανευτή τους διάβολο. Καμιά από αυτές τις πλάνες δεν αποτελεί **αληθινό θώρακα** όπως νομίζουν οι εμπόλεμοι. Δεν υπάρχει προστασία για τους εργάτες του ψεύδους.

Είναι επόμενο **οι τέσσερις μεγάλες δυνάμεις ή αυτοκρατορίες με τα τρία χρώματα**, να αλληλοκαταστραφούν, αν και όχι ολοκληρωτικά, στον πόλεμο. Δεν θα πάθουν μόνο από τους εξωτερικούς εχθρούς τους ζημιά, αλλά και στο εσωτερικό των κρατών τους θα επικρατεί αναρχία και αιματοχυσία, γιατί **«η δύναμη των ίππων είναι στο στόμα τους και στις ουρές τους»**· δηλ. η δύναμη είναι όχι μόνο στο στόμα που δηλώνει μια απ' ευθείας σύγκρουση, αλλά και στις ουρές, σε όσα ακολουθούν την κυρίως μάχη, **«γιατί οι ουρές τους είναι όμοιες με φίδια που έχουν κεφάλια και με αυτές βλάπτουν»**. Αυτό κατά τον Μπηντ γίνεται **πρώτα στο πνευματικό πεδίο**. Οι αιρετικοί (μαζί και οι άθεοι) πολεμούν για την επικράτηση της πλάνης των και με το στόμα των αιρεσιάρχων, και με τις «ουρές» των κουτοπόνηρων ομαδαρχών και εμπάθων οπαδών τους. Όταν καταφέρουν να επικρατήσουν, τότε με την απομάκρυνση των ανθρώπων από τον Θεό δίνεται τόπος στα πονηρά πνεύματα, τα οποία μετά είναι εύκολο να τους οδηγήσουν όπου θέλουν.

Ο Θεός θα γλυτώσει τους αληθινά πιστούς που είδαμε να αριθμούνται «κωδικά» στους **144.000** (βλ. προηγ. τ.). Θα περάσουν όμως και αυτοί δυσκολίες και **δεν πρόκειται να αρπαγούν στον ουρανό για να μην υποφέρουν σωματικά**, όπως κακώς ερμηνεύουν την Αποκάλυψη πολλές ομάδες προτεσταντών, στη Δύση. Οι πιστοί, μετά τον πόλεμο, θα ενισχύσουν και μεταδώσουν ανόθευτη την Ορθοδοξία σε όλη τη γη. Τον καιρό εκείνο της αναλαμπής της Ορθοδοξίας σ' όλο τον κόσμο, έλεγε ο όσιος **Σεραφείμ της Βύριτσα** (1866-1949), **«κοντά σε κάθε πιστό θα είναι σαράντα άπιστοι και θα τον ικετεύουν να τους σώσει»**.

Θα επιζήσουν και αρκετοί από τους πλανεμένους, χάριν των πιστών. Όμως δεν μετανοούν: **«Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν σκοτώθηκαν με τις πληγές**

¹⁸⁵ Δείτε «Αποκρυφιστικοί Ολυμπιακοί αγώνες Λονδίνου 2012»: www.imdleo.gr/diaf/2012/dark_olympics.html

¹⁸⁶ Για να σκοτώσουν συνολικά το τρίτο της ανθρωπότητας. Ο χλωρός μόνο θα σκοτώσει το τέταρτο.

¹⁸⁷ Το «θείο» είναι και «θεικό» και «θειάφι».

αυτές, δεν μετάνιωσαν (για να μεταστραφούν) από τα έργα των χεριών τους»... (9-20)

Έχομε φτάσει στην έσχατη εποχή, αλλά μη εξετάζοντας με πνευματικό τρόπο τα πράγματα δυστυχώς δεν το έχομε καταλάβει. Δεν αντιλαμβανόμαστε **το χάλι της ανθρωπότητας της εποχής μας**, η οποία έχασε το δρόμο της προς τον Θεό, αν και υπάρχουν Ορθόδοξοι Χριστιανοί που συλλαμβάνουν τα μηνύματα μέσα από τα γεγονότα:

«Όσα συμβαίνουν γύρω μας κατά τις τελευταίες δεκαετίες, αποδεικνύουν, ότι ζούμε σε καιρούς χαλεπούς και αποκαλυπτικούς. Η αμαρτία και η ανομία έχουν γίνει πλέον φυσιολογικός τρόπος ζωής. Η ακολασία έχει εξαπλωθεί σε όλα τα σημεία της Γης. Η διαφθορά είναι πλέον παγκόσμιο φαινόμενο. Παρά τις βαρύγδουπες διακηρύξεις, περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτά βάνουσα καταπατούνται και στραγγαλίζονται.

Η αξία της ζωής στο χρηματιστήριο του σύγχρονου κόσμου έχει υποτιμηθεί όσο ποτέ άλλοτε. Το ανθρώπινο αίμα ρέει άφθονο και ποτίζει αδιάκοπα τα χώματα του αμαρτωλού μας πλανήτη. Η Γη σείεται εκ θεμελίων, αλλ' ουδείς συγκινείται. Οι Καιάδες και οι βωμοί του Μολώχ του προχριστιανικού κόσμου ωχριούν εμπρός στις γυναικολογικές κλινικές της αποστάτιδος γενεάς μας, όπου **σφαγιάζονται ετησίως διά των εκτρώσεων εβδομήντα εκατομμύρια αθώες ανθρώπινες υπάρξεις.**

Η ειδωλολατρία αναβιώνει. Ο σατανισμός ανθεί. Η ομοφυλοφιλία παρελαύνει πλέον υπερήφανη στους δρόμους και ζητεί τα δικά της δικαιώματα. Δικαστές και νομοθέτες στη Δύση δίνουν νέο ορισμό στον γάμο, θεωρώντας τον πλέον όχι ως την παραδοσιακή ένωση ανδρός και γυναικός, αλλά ως την ένωση ...δύο προσώπων, ορισμένα δε «προοδευτικά» κράτη παρέχουν το δικαίωμα στους ομοφυλοφίλους να υιοθετούν και παιδιά! Ετερόδοξες «χριστιανικές εκκλησίες» επιτρέπουν γάμους ομοφυλοφίλων, χειροτονούν γυναίκες «ιερείς» και «επισκόπους», απορρίπτοντας θεμελιώδη Χριστιανικά δόγματα, επίορκοι δε οικουμενιστές Ορθόδοξοι αρχιερείς συμπροσεύχονται μαζί τους «ίνα ώσιν εν»... Τα διαζύγια πληθαίνουν, οι οικογένειες διαλύονται. τα ναρκωτικά υπόσχονται παράδεισο και στέλνουν αναρίθμητες ψυχές στην κόλαση. **Το πλάσμα υβρίζει και βλασφημεί τον Πλάστη του»¹⁸⁸ ...**

Η Αποκάλυψη μας υπενθυμίζει ότι όλα όσα συμβαίνουν στη γη οφείλονται στις πνευματικές μας τοποθετήσεις, και μας προειδοποιεί να βελτιωθούμε, γιατί η ζωή καθενός μας είναι σύντομη, και όσο πλησιάζομε στο τέλος του κόσμου θα έχει όλο και περισσότερες δοκιμασίες.

2.17. Προηγείται ο πνευματικός πόλεμος. Οικουμενικές Σύνοδοι - σάλπιγγες.

Έχει μεγάλη σημασία ότι **τα Θεοπαράδοτα δόγματα διαφυλάσσονται στην Ορθοδοξία**, και πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε να μην χτυπηθεί η Αλήθεια που αυτή πρεσβεύει, αλλά να μένει αναλλοίωτη. Για την προφύλαξη των πιστών έχουν τεθεί γύρω τους **επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας**, που είναι οι αποφάσεις των **επτά Οικουμενικών Συνόδων.**¹⁸⁹ Όσο αυτές μένουν άθικτες οι πιστοί αισθάνονται ασφάλεια, διακρίνοντας εύκολα τους εχθρούς του Θεού που είναι και δικοί τους εχθροί. Δυστυχώς είδαμε ότι με την εκκοσμίκευση και την ψύχρανση της αγάπης των πολλών από την αμαρτία, οι άνθρωποι άρχισαν να αυθαιρετούν, εγκαταλείποντας την υπακοή στις εντολές του Θεού και αποστατώντας από την αληθινή πίστη. Έτσι στη δημόσια ζωή δεν θέλουν να ακούγεται το όνομα και η διδασκαλία του Θεού που υπενθυμίζει την αποστασία τους, και απαιτούν νομοθεσία που είναι σύμφωνη με τα γενικά πάθη τους της **φιλαργυρίας, φιλαρχίας και φιληδονίας.** Οι όντως πιστοί λιγοστεύουν και έχουν να αντιμετωπίσουν όλο και περισσότερες δυσκολίες στην καθημερινή τους ζωή, αλλά έχουν πολύ μεγαλύτερη ανταμοιβή από όσους έζησαν σε ευκολότερες εποχές. **«Να κρατούμε την Ορθόδοξη πίστη. Και, επειδή ζούμε σε δύσκολους καιρούς, θα λάβουμε μισθό περισσότερο από άλλους ανθρώπους που έζησαν τις**

¹⁸⁸ «Ο ΣΤΑΥΡΟΣ» αρ. τεύχους 546, Ιούνιος 2009.

¹⁸⁹ Δείτε και τεύχος Γ' σελ. 38. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

παλαιότερες εποχές και κράτησαν την πίστη λέει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος.¹⁹⁰ (A 27)

Η έλλειψη υγιούς Χριστιανικού κράτους δίνει κάπως στον ιερό κλήρο την αίσθηση ότι είναι ασύδοτος, και ότι μπορεί και αυτός να προσαρμόζεται στο αντιτιθέμενο στο νόμο του Θεού κοσμικό πνεύμα, που αυξάνει όσο πλησιάζουμε στα τελευταία χρόνια του «ογδούου αιώνας». Γι' αυτό ο άγιος Κοσμάς προειδοποιούσε: **«Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς, και οι λαϊκοί σαν τα ζώα»**. Επίσης: **«Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων»**. Εδώ μιλάει και για ηθικά παραπτώματα (χειρότεροι), και για κακοδοξίες (ασεβέστεροι).¹⁹¹ Ήδη στις μέρες μας, λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ: **«Είναι δύσκολη η σωτηρία για τους Κληρικούς. Πολύ δυσκολότερη για τους Επισκόπους»!** (A22). Το κοσμικό πνεύμα έχει τις επιπτώσεις του και στην ποιότητα της οργανωμένης Μοναστικής ζωής κατά τον ίδιο γέροντα: **«Σήμερα τα Μοναστήρια θα παύσουν να είναι θεολογικά. Θα ζουν μέσα σε αυτά ευλαβείς άνθρωποι, αλλ' όχι θεολόγοι. Άλλο ευλάβεια, άλλο θεολογία»**. (A 33)

Η Εκκλησία δέχεται πιέσεις από το κοσμικό πνεύμα, αλλά δεν πρόκειται να εξαλειφθεί από αυτό, επειδή είναι θεμελιωμένη πάνω στην ασάλευτη πέτρα της πίστης, στον Ιησού Χριστό και τον αληθή λόγο του, που μεταδόθηκε, και διαφυλάσσεται από την Αποστολική και Πατερική παράδοση, γραπτή και άγραφη, και τις αποφάσεις των επτά Οικουμενικών Συνόδων. Θα υπάρχουν όμως και αποστάτες - ψευτοχριστιανοί που θα τα αθετούν όλα αυτά ή θα προσπαθούν να τα αλλάξουν, προς δική τους κατάκριση, και όσων τους ακολουθήσουν. Ο Κύριος το επιτρέπει αυτό «μέχρι του θερισμού», δηλ. της Συντελείας, μήπως συλλέγοντας πρόωρα οι άγγελοι τα παρασιτικά «ζιζάνια» δηλ. τους αιρετικούς, εκριζωθεί μαζί και ο χρήσιμος «σίτος», δηλ. οι εκλεκτοί πιστοί. (Ματθ. 13:24-30)

Πρέπει να στεκόμαστε, ακλόνητοι από τις γύρω μας περιστάσεις, μέσα στην Ορθόδοξη την μία και μοναδική σώζουσα Εκκλησία του Χριστού, για την οποία ο γέροντας Σωφρόνιος τονίζει: **«Η μία και μοναδική Εκκλησία κατέχει την αλήθεια και το πλήρωμα της Χάριτος του Θεού: Η διδασκαλία της Εκκλησίας, που έλαβε την τελική της μορφή από τις Οικουμενικές Συνόδους, δεν επιδέχεται καμιά αλλαγή. Όλη η μετέπειτα επιστημονική εργασία πρέπει απαραίτητα να συμφωνεί με ότι δόθηκε στη Θεία αποκάλυψη και διατυπώθηκε στη διδαχή των Οικουμενικών Συνόδων της Εκκλησίας. Το ίδιο ισχύει και για τη χάρη. Το πλήρωμα της χάριτος μπορεί να κατέχει μόνο η μία και μοναδική Εκκλησία»**. (σελ. 190) Επίσης: **«Τρία πράγματα δεν μπορώ να κατανοήσω:**

1) Πίστη χωρίς δόγμα.

2) Χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία.

3) Χριστιανισμό χωρίς άσκηση.

Και τα τρία αυτά, Εκκλησία, δόγμα και ασκητική, δηλαδή Χριστιανική άσκηση, συνιστούν για μένα ενιαία ζωή» (A 01 - σελ. 191)

Οι σάλπιγγες ηχούν προειδοποιητικά όσο ο κόσμος απομακρύνεται από την κατά Θεόν ζωή. Χωρίς την υποστήριξη Χριστιανικού κράτους, με ολοένα καταλυόμενους τους νόμους που θέσπισαν οι ευσεβείς πρόγονοί τους, οι πιστοί μόνοι τους πρέπει να προσπαθούν να μαθαίνουν και να τηρούν τις εντολές του Χριστού για να σωθούν. Ο Κύριος όμως είναι πνευματικά μαζί μας, αρκεί να μην το ξεχνάμε, όπως είπε ο ίδιος: **«και ιδού Εγώ, μαζί σας είμαι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνας»**.

Ο νοερός πόλεμος. Οι σάλπιγγες είναι δηλωτικές πνευματικών γεγονότων,¹⁹² της συντελούμενης αποστασίας, που θα φέρει στην εξουσία τον «υιό της ανομίας» και έχουν

¹⁹⁰ https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf

¹⁹¹ Η 57η προφητεία: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf Τότε που έλεγε αυτά ο Άγιος κάποιοι κληρικοί από το ακροατήριο δυσανασχέτησαν και είπαν: **«Άγιε μεγάλη προσβολή σε μας»**. Και ο Άγιος απάντησε: **«Αμ εγώ τι είμαι; Δεν είμαι από την ιδικήν σας τάξιν; Σας λέγω πως αυτά μια μέρα θα γίνουν»**. Καλυβοπούλου, περιοδικό Β. Ήπειρος.

¹⁹² Ως στο Γ τεύχος γράψαμε ήδη.

παγκόσμια σημασία. Και οι αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων έχουν, κατά το όνομά τους, οικουμενικό χαρακτήρα· πρώτα για την Εκκλησία, και κατόπιν για όλο τον κόσμο. Αυτό που η Εκκλησία πρώτη συνέλαβε και αντιμετωπίζει σαν απειλή κατά της Αλήθειας αλλά και της ενότητάς της, ο κόσμος που δεν έχει γνώση Θεού είναι καταδικασμένος να το υποστεί μέσα από οδυνηρά γεγονότα της τρέχουσας πραγματικότητας. Το ίδιο συμβαίνει και σε ατομικό επίπεδο. Οι πιστοί που έχουν διδαχθεί τα βασικά περί ψυχής, ξέρουν για τον πόλεμο που διεξάγεται στον νου, που προηγείται των πράξεών μας. **«Οι άγιοι Πατέρες είπαν για τον νοητό πόλεμο ότι το πρώτο στάδιο είναι η προσβολή του λογισμού, κατόπιν ο συνδυασμός, μετά η συγκατάθεση, ύστερα η αιχμαλωσία και τέλος το πάθος»**, μας λέει ο ασκητής άγιος Νείλος Σόρσκυ (1433-1508).¹⁹³

Ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης λέει ότι **η προσβολή είναι μία ενθύμιση (ή υπόδειξη) την οποία κάνει ο εχθρός** λέγοντας «κάνε αυτό ή εκείνο», όπως ακριβώς εμφανίσθηκε στον Κύριο και τον προέτρεπε **«πες να γίνουν οι λίθοι αυτοί άρτοι»**. Η προσβολή είναι χωρίς αμαρτία επειδή δεν προέρχεται από εμάς. Και διότι είναι αδύνατον να μη μας έλθει προσβολή υπό του εχθρού, όπως λέγει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

Ο συνδυασμός είναι η εμπαθής ή απαθής συνομιλία με τον λογισμό που εμφανίζεται, δηλ. η συζήτηση και εκούσια αποσχόληση μαζί του. Αυτή η εκδήλωση του λογισμού δεν είναι τελειώς αναμάρτητος και είναι αξιέπαινος αυτός που θα διορθώσει τον κακό λογισμό με την βοήθεια του Θεού.

Η συγκατάθεση, είναι η κάμψη της ψυχής λόγω ηδονής στον εμφανισθέντα λογισμό, ή στην μορφή που σχηματίσθηκε στον νου. Αυτό είπαν οι Πατέρες συμβαίνει σ' αυτούς που δεν ασκούνται στην πνευματική εργασία, ή όταν κάποιος είναι αδόκιμος και αρχάριος, οπότε αμέσως πρέπει να τρέχει στον Κύριο με ταπείνωση και εξουθένωση για να τον βοηθήσει. Η συγκατάθεση δεν είναι απαλλαγμένη αμαρτίας.

Αιχμαλωσία είναι όταν πλέον κανείς νικηθεί, δεν αντιδρά στην αμαρτία και επιθυμεί να την διαπράξει. Αυτή καταστρέφει την προσωπική μας φρόνηση και το αυτεξούσιο. Η εκούσια αυτή προσχώρηση στο κακό είναι πολύ εφάμαρτος και τιμωρείται. Μπορεί επομένως να φτάσει κάποιος στην κατάσταση της αιχμαλωσίας αν δεν έχει μάθει να πολεμά τους κακούς λογισμούς του, που σημαίνει ότι βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση «ακηδίας» δηλ. απουσίας φροντίδας για τη σωτηρία. **«Η απουσία της μέριμνας για τη σωτηρία δεν είναι άλλο παρά ο θάνατος του προσώπου»** λέει ακριβώς ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ. (Γ 04)

Το πάθος είναι η αρρώστια εκείνη που για πολύ χρόνο φωλιάζει στην ψυχή και την ταραίζει με τους εμπαιθείς λογισμούς που σπείρει ο νοητός εχθρός. Και από την συχνή και αλλεπάλληλη υποχώρηση στο κακό, γιγαντώνεται και γίνεται συνήθεια η αμαρτία, που ενισχύεται ακόμη περισσότερο από την φαντασία και επανάληψη του κακού.¹⁹⁴

Σε ατομικό επίπεδο, αν αγνοούμε τα βασικά του νοερού πολέμου και δεν προσέχομε τίνος εντολές είναι αυτές που μπαίνουν στον νού μας και τις εκτελούμε, είναι επόμενο να φτάνομε σε αιχμαλωσία και πλήρη εξάρτηση από πάθη που πίσω τους κρύβεται ο διάβολος. Εάν κάποιος δεν είναι επομένως συνειδητός Χριστιανός δεν μπορεί να έχει νηφαλιότητα στο νου του για να αντιστέκεται στον πονηρό. Πολύ ευάλωτοι στον νοερό πόλεμο είναι οι άλλων θρησκευμάτων άνθρωποι, ιδιαίτερα όσοι είναι παγανιστές, δηλ. ειδωλολάτρες που ανήκουν είτε σε ανατολικές θρησκείες και στον δωδεκαθεϊσμό είτε σε αντιλήψεις που θεοποιούν τη Φύση, το «περιβάλλον», το χρέμα, τα άστρα, κλπ. Οι μουσουλμάνοι αιχμαλωτισμένοι δογματικά από τις ηδονές του κόσμου τούτου, πιστεύουν ότι θα τις συνεχίσουν και στην άλλη

¹⁹³ Οσίου Νείλου Σόρσκι «Περί νοεράς εργασίας», έκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη 1992, σελ. 29.

¹⁹⁴ Αυτά περιληπτικά από τις σελίδες 29-33, του ως άνω έργου του οσίου Νείλου. Διαβάστε περισσότερα: https://www.imdleio.gr/diaf/2013/01/OsiosNeilosSorski_logismoi.pdf

ζωή,¹⁹⁵ γι' αυτό όχι μόνο δεν αντιστέκονται αλλά και κάνουν ιερό πόλεμο για να μην τις χάσουν... Και οι αποκρυφιστές Εβραίοι αγωνίζονται για την ευμάρειά τους και τον ερχομό του Αντιχρίστου που αναμένουν σαν Χριστό, χρησιμοποιώντας σαν μαγικά εργαλεία τη Βαβυλωνιακή Καμπάλα και άλλες παρόμοιες βίβλους και σύμβολα.

Επίσης, όσοι, δυτικοί κυρίως, επιφανειακά ομολογούν το όνομα του Χριστού, μη έχοντας όμως εισέλθει στη Εκκλησία δι' αληθινών Μυστηρίων, και όχι απομιμήσεων όπως κάνουν, δεν έχουν παρά ελάχιστη ιδέα, από τι στην πραγματικότητα είναι ένας σωστός Χριστιανός, επειδή δεν το έχουν ζήσει. Και δεν μπορούν να το ζήσουν, επειδή γνήσιος πνευματικός αγώνας χωρίς την βοήθεια του Χριστού διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας Του δεν υπάρχει. **Χριστιανισμός έξω από την Εκκλησία δεν νοείται** όπως λέει ο γέροντας Σωφρόνιος. **Και «εκκλησίες» έξω από την Ορθόδοξη Εκκλησία δεν νοούνται...**

Όλοι όσοι είναι αργοί στην πνευματική εργασία, μπορεί να προοδεύουν κατά κόσμο, αλλά θα έρθει το τέλος της ζωής τους και θα τους βρει χωρίς να έχουν πνευματικά εφόδια. Τα σημάδια λοιπόν των σαλπίγγων και των καταστροφών αυξάνουν ολοένα πλησιάζοντας στην συντέλεια γιατί οι άνθρωποι, από την αυξημένη εμπάθεια που καλλιεργείται πλέον, αντί αυτή να εμποδίζεται όπως παλιότερα, βρίσκουν διαρκώς αφορμές για περισσότερη ενασχόληση με ανώφελες και ψυχοφθόρες μέριμνες παρά με την ίδια την αθάνατη ψυχή τους, και τους φαίνεται μάλιστα αυτό πολύ δικαιολογημένο.

Οι Μονοφυσίτες που θέλουμε να έρθουν σε ένωση μαζί μας, αλλά δεν το προσπαθούμε σωστά, και βρίσκονται στον Ευφράτη που σημαίνει ότι πρέπει να αρδεύονται από την αληθινή διδασκαλία του Χριστού, **δεν έχουν διάθεση να απομακρυνθούν από την κενή πίστη τους σε σωτηρία χωρίς Σωτήρα τέλει και ως Θεό αλλά και ως άνθρωπο.** Η ανθρώπινη φύση του Κυρίου δεν ήρθε ουρανοκατέβαστα όπως έλεγε ο Ευτυχής, ούτε απορροφήθηκε από την θεϊκή, αλλά **εθεώθη χωρίς να πάψει να είναι ανθρώπινη.** Δηλ. λέει ο άγιος Νεκτάριος η θεωθείσα ανθρώπινη φύση του Κυρίου **δεν προσέλαβε τα ιδιώματα της θείας φύσεως: «Κάθε μια από τις φύσεις έμεινε αναλλοίωτος και άτρεπτος. Τα αποδιδόμενα δε ενίστε ιδιώματα της μιας φύσης στην άλλη αναφέρονται στο όλον πρόσωπον του Σωτήρος και όχι προς την μία φύση αυτού».** Και αυτό αποκαλείται «αντίδωση ιδιωμάτων», όπως έχουμε αναφέρει. (Ι. Κατήχ. σελ. 74) Και **«έγινε (ο Ιησούς) ένα από τα δύο αντίθετα, σάρκα και Πνεύμα' εκ των οποίων το μεν (Πνεύμα) εθέωσε, το δε εθεώθη»** λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος (PG 36, 325).

Είμαστε ήδη σε εποχή κρίσης, μερικής αλλά όχι τυχαίας. Η τέταρτη σάλπιγγα ήχησε, και οι άνθρωποι δεν έκαναν προσπάθεια να μετανοήσουν. Και είπαμε ότι ο Μονοφυσισμός είναι μια από τις προειδοποιήσεις γι' αυτά που έπρεπε να διορθωθούν. Αντίθετα είχαμε εκτροπή των Ορθοδόξων στο θέμα. Αν δεν θέλουν να ταπεινωθούν οι αρχηγοί των πλανεμένων και να δεχθούν την αλήθεια, τότε η κρίση οδυνηρά θα τους την υποδείξει. Εμείς δεν πρέπει να συμπαρασυρθούμε στην πλάνη έστω και σε ελάχιστο βαθμό αν θέλομε να μην πάθουμε τα ίδια και χειρότερα. Να έχουμε υπόψιν τους λόγους του Κυρίου: **«αν λοιπόν κάποιος λύσει μία των εντολών αυτών των ελαχίστων, ελάχιστος θα κληθεί στην βασιλεία των ουρανών»**, δηλ. δεν σώζεται κατά τον Μεγάλο Βασίλειο, τον Θεόδωρο Στουδίτη¹⁹⁶ και άλλους Πατέρες.

Η πέμπτη και έκτη σάλπιγγα έχουν πιο φανερά κέντρο την περιοχή του Ευφράτη, όπου

¹⁹⁵ Λέει πχ «Και να χαροποιείς όσους πιστεύουν και κάνουν τα καλά έργα. Το μερίδιό τους είναι Κήποι, που κάτω τους τρέχουν ποτάμια. Κάθε φορά, που θα τρέφονται με τα φρούτα τους, θα λένε: "Έτσι τρώγαμε και πριν", γιατί τους παρέχονται όμοια πράγματα. **Κι εκεί θα έχουν αγνές γυναίκες (συζύγους) και θα μείνουν σ' αυτούς για πάντα**». (2η Σούρα, 25). Επίσης για την άλλη ζωή: «Όσο για τους Ενάρετους θα βρεθούν σε Κήπους και σε (τόπο) Ευτυχίας»... «Θα πλαγιάζουν (με άνεση) πάνω σε θρονιά (της αξιοπρέπειας) τακτοποιημένα δίπλα το ένα με το άλλο. **Θα τους παντρέψουμε με όμορφες γυναίκες με όμορφα - μεγάλα - και λαμπερά μάτια**». (52η Σ. 17, 20).

¹⁹⁶ Από την 34η επιστολή του αγίου Θεοδώρου: «...**ἐπεὶ καὶ ἔν ἀνόμημα ἄρκει τὸν καθόλου νόμον ἀνατρέψαι**· πᾶσαι γὰρ ἀλλήλων ἔχονται, φησὶν ὁ Μέγας Βασίλειος, αἱ ἐντολαί, ὡς ἐν τῇ λύσει τῆς μῆς καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ ἀνάγκης συγκαταλύεσθαι, οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ τοῦτο, ἀλλ' ἐκ τοῦ φθεγγομένου ἐν αὐτῷ Χριστοῦ λέγων, ὅς φησιν, πᾶς ὁ λύων μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὗτος ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, **δηλονότι ἀπολλύμενος**».

και η Μονοφυσική πλάνη, καθώς και η **συγκατάθεση** σ' αυτήν του Πατριαρχείου Αντιοχείας. **Αν δούμε τον εκκλησιαστικό οργανισμό κάθε εποχής σαν το αντίστοιχο ενός μεμονωμένου Χριστιανού**, το πρώτο που πρέπει να αναγνωρισθεί από αυτόν είναι η **προσβολή του εχθρού**. Στα δογματικά θέματα πρέπει να αναγνωρισθεί η υπόδειξη του εχθρού που είναι αντίθετη σε ότι μέχρι τότε ισχύει στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η πρώτη συνομιλία επομένως που τυχόν ακολουθήσει πάνω σε δογματικά θέματα πρέπει να είναι κατά Θεόν για να θέσει τα πράγματα στη θέση τους, διότι όπως και στο ατομικό επίπεδο, **ο συνδυασμός γνωμών όταν δεν έχει απαθή βάση δεν είναι τελείως αναμάρτητος**. Αν από την ψευδο-ανάπαυση που προσφέρει η κοσμική συναναστροφή καμφθούν οι ψυχές των Ορθοδόξων και **συγκατατεθούν** σε συνεχείς συνομιλίες, τότε έχουμε μια κατάσταση που είναι μεν εφάμαρτη για όσους παραμείνουν σ' αυτές, επιδέχεται όμως τη βοήθεια του Θεού αν προστρέξουν στον Θεό με ταπείνωση, για να μπορέσουν να βγουν από την συνεχή πίεση μιας τέτοιας κατάστασης. Αυτό, σε ατομικό επίπεδο, λέει ο άγιος Νείλος Σόρσκυ πρέπει να γίνεται οπωσδήποτε από όσους είναι αρχάριοι, αλλά εμείς για την αντιμετώπιση δογματικών θεμάτων νομίζουμε επί πλέον ότι είναι και θέμα καλής γνώσης της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας για εύκολη προσπέλαση στα αυθεντικά αγιογραφικά και αγιοπατερικά κείμενα. **«Αν δεν ξέρει Αρχαία Ελληνικά κανείς, και ασχολείται με το δόγμα, μπορεί να πλανηθεί»**, έλεγε ο άγιος Παΐσιος (+1994). Ίσως από αυτή την άποψη το αραβόφωνο πατριαρχείο της Αντιόχειας να αποδείχθηκε ευάλωτο. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσει τη βοήθεια του Θεού στις φωνές, κυρίως, των διαφωνούντων Ελλήνων Ορθοδόξων για να αποκαταστήσει τα πράγματα και το κύρος του, ως ήσαν πριν από τις υποχωρήσεις στους μονοφυσίτες.

Δεν γνωρίζουμε ακριβώς και δεν επικεντρωνόμαστε στις εξελίξεις στο θέμα του συγκεκριμένου πατριαρχείου που αναφέρθηκε σαν παράδειγμα, αλλά **γενικά μιλώντας**, η κατάσταση μετά την συγκατάθεση μπορεί αν χειροτερέψει, να φτάσει σε **πλήρη αιχμαλωσία** στο κοσμικό πνεύμα. Αυτό κυρίαρχα πλέον θα διατάσσει και οι υποταγμένοι στην πλάνη θα είναι υποχρεωμένοι «να τα βρίσκουν», ακόμη και σε βάρος της Αληθείας που εκφράζεται από την Ορθοδοξία... Όπως και στα μεμονωμένα άτομα, αυτό **είναι λίαν εφάμαρτο και άξιο μεγάλης τιμωρίας**. Η κατάσταση αυτή είδαμε ότι **«καταστρέφει την προσωπική τους φρόνηση και το αυτεξούσιο»**. Στην περίπτωση του εκκλησιαστικού οργανισμού καταστρέφει την δυνατότητα ελεύθερης Ορθόδοξης σκέψης ανεπηρέαστης από την πλάνη, και εγκαθιστά κάποιες συμφωνημένες με τους αιρετικούς υποχρεώσεις στην ίδια θέση από άποψη κύρους, με τα δόγματα της Εκκλησίας.

Αν και η κατάσταση αυτή της αιχμαλωσίας χρονίσει, εξελίσσεται σε **εκούσιο πάθος προς την ποικιλότροπη στερέωση της πλάνης**, η οποία απαιτεί όλοι να δουλεύουν γι' αυτήν, και όσοι δεν την ακολουθούν να τιμωρούνται. Όμως απότομα έρχεται η ώρα να τεθεί επίσημα και αυτή, και οι ανάξιοι υποστηρικτές της **εκτός Εκκλησίας**. Αυτό γίνεται από γνήσια Σύνοδο που στηρίζει τις αποφάσεις της σε ότι ήδη ισχύει στην Εκκλησία από τις προηγούμενες Ιερές Συνόδους και την Ιερά Παράδοση.

Όσο η μέσω υγιών θεσμών πνευματική περιφρούρησή μας εντός της κοινωνίας καταστρέφεται και υπερισχύει το κοσμικό ή αντίχριστο πνεύμα, δηλ. **όσο οι ζώνες προστασίας που θεσπίστηκαν υπέρ των πιστών από τις Οικουμενικές Συνόδους και την τότε ευσεβή εξουσία καταλύονται, είναι προφανές ότι πλησιάζουμε στον τελικό Αντίχριστο και την Συντέλεια**.

Προσέξαμε ότι **οι σάλπιγγες σαν παγκόσμιες προειδοποιήσεις έχουν αντιστοιχία με τις Οικουμενικές Συνόδους** που είναι και αυτές παγκόσμιες, αφορώσες όμως την καρδιά της Οικουμένης που είναι οι πιστοί της Εκκλησίας του Χριστού στη Γη. Από την καταδίκη του Αρειανισμού στην Α Οικουμενική Σύνοδο που είναι ουσιαστικά και καταδίκη κάθε αίρεσης ή ιδεολογίας που θέλει τους οπαδούς της ή κάποιο μεμονωμένο άτομο να ξεχωρίζει και να

προβάλλεται σαν **υπεράνθρωπος**, φθάνομε στην **καταδίκη του Μονοφυσιτισμού στην 4η και 5η Οικουμενική Σύνοδο**.

Με το προχώρημα της πλάνης τα συντελούμενα στην 4η και 5η σάλπιγγα σημαίνουν για τους πιστούς που αγωνίζονται στη γη ότι οι πρώην Αρειανίζοντες παπικοί, Ισλαμιστές, Μαρξιστές, Ναζιστές, Μασοιστές, Νεοταξίτες κλπ επιζητούν πλέον, με τα ίδια ή με μεταλλαγμένα σχήματα, λόγω του ότι κερδίζουν έδαφος από την επικρατούσα πνευματική συσκότιση, την... **«θέωσή τους»!** Απαιτούν από τον νου των οπαδών τους να μην δέχεται τίποτα άλλο σαν αξία παρά μόνο την αίρεση, την ιδεολογία ή το κίνημά τους, και να έχει σαν πρότυπο ζωής τους αρχηγούς των. Από αυτό περιορίζεται ο αληθινά Ορθόδοξος λόγος, κυρίως, δημόσια. Το Ισλάμ ήδη εφαρμόζει την απαγόρευση Χριστιανικών συμβόλων και ομιλιών στα κράτη που επικρατεί. Γίνεται ταυτόχρονα προσπάθεια να μπερδευτούν οι Ορθόδοξοι σε ανατολίτικες προλήψεις και **στην παραδοχή της μετεμψύχωσης**, που είχε καταδικασθεί μαζί με τα 3 κεφάλαια του Ωριγένη από την Ε Οικουμενική Σύνοδο. Η Αποκάλυψη μας έχει πει ότι **τα τέσσερα πονηρά πνεύματα** που ήθελαν να σταματήσουν ενωρίτερα τη διάδοση του λόγου του Θεού, είχαν τότε εμποδισθεί από τον **προφήτη Ηλία**, τον ένσαρκο άγγελο,¹⁹⁷ προφήτη των εσχάτων ημερών και «2ο πρόδρομο της Παρουσίας Χριστού» κατά το απολυτίκιό του. Η σιγή του αληθινού πνευματικού λόγου συνεχίζεται και οδηγεί σε ακόμη μεγαλύτερη συσκότιση, ώστε **τελικά στην έβδομη σάλπιγγα να μιλάμε για απόλυτο σκότος και τελεία σιγή του ευαγγελικού κηρύγματος**. Τότε, λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος, **«τις θέλει ευρεθεί τετειχισμένος και μένων ασάλευτος... όταν ιδεί όλα τα πρόσωπα δακρύνοντα και μετά πόθου ερωτώντας τους ανθρώπους: μήπως ακούγεται λόγος Θεού επί της γης; Και ακούει ουδαμού»**.¹⁹⁸

Στην έκτη σάλπιγγα σαν αποτέλεσμα της τέλει υπεροψίας των θεοποιημένων ηγετών, και κυρίως του πάπα, και της ανυποχώρητης και επιθετικής στάσης υπέρ των συμφερόντων τους, **γίνεται ο παγκόσμιος πόλεμος και με όπλα πλέον**. Εν τω μεταξύ στους Χριστιανούς περιορίζεται σημαντικά η ελευθερία να εκφράζουν δημόσια την αντίδρασή τους στις αντιχριστιανικές κρατικές αποφάσεις και ψευδαγαπητικές αιρετικές συνάξεις. Αυτά τα παρατηρούμε αντίστοιχα προς τις αποφάσεις της Στ Οικουμενικής Συνόδου. Όπως σ' αυτήν **καταδικάστηκε ο μονοθελητισμός**, έτσι και στη δημόσια ζωή επικρατεί πνευματικά η μία θέληση των «θεοποιημένων» και αλάθητων πολιτικών, θρησκευτικών κλπ ηγετών, και περιορίζεται ακόμη περισσότερο η ελευθερία των Χριστιανών. Και όπως από την 6η Οικουμ. Σύνοδο καθαιρέθηκαν τρεις πατριάρχες (Σέργιος, Πύρος, και Ονώριος ο πάπας) έτσι και **στα χρόνια της 6ης σάλπιγγας θα υπάρξουν πολλοί Ορθόδοξοι κληρικοί και λαϊκοί που πιεζόμενοι από την κοσμική εξουσία θα πέσουν σε πλάνες**. Ήταν, εξ άλλου, η κοσμική εξουσία, μας είπε ο άγιος Νεκτάριος, που εισήγαγε την πλάνη του μονοθελητισμού, προσπαθώντας να ενώσει μέσω αυτής τους μονοφυσίτες με τους Ορθοδόξους.

Δεν είναι επομένως μόνο ο παγκόσμιος πόλεμος στο υλικό πεδίο χαρακτηριστικό της 6ης σάλπιγγας, αλλά και ο αντίστοιχος στο πνευματικό, όπου όσοι βρεθούν απροετοίμαστοι θα πέσουν σαν **«άγουρα σύκα»** στο χώρο των υπηρετούντων κοσμικά συμφέροντα αιρέσεων, που από την Αποκάλυψη ονομάζονται **«γη»**, και **μεταξύ αυτών θα είναι και «αστέρες του ουρανού»** επίσκοποι: **«και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν στη γη, ως συκή ρίπτουσα τους ολύνθους αυτής, υπό ανέμου μεγάλου σειομένη»**. (6-13). Αυτό αναγράφεται στην 6η σφραγίδα η οποία περιγράφει καταστάσεις κρίσεως σε όλη την ιστορία της Εκκλησίας του Χριστού, αλλά εστιάζεται με την μέγιστη περιγραφόμενη ένταση, στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου. Σε μας που είναι η εποχή της «πρόβας» που θα αποτύχει να τον φέρει στην εξουσία, η Αποκάλυψη ανεβάζει το ύψος των καταστροφών στο (ένα) τρίτο αυτών της τελικής

¹⁹⁷ Διαβάστε για το Ζ κεφ. και την ερμηνεία του στο **Γ τεύχος**: https://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

¹⁹⁸ Διαβάστε online: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/10_Osios_Nilos-Efraim.pdf

εποχής, και αυτή την αναλογία την διατηρεί και στους ανθρώπους, όπως είδαμε: **«απεκτάνθησαν (φονεύθηκαν) το τρίτον των ανθρώπων»**. Οι πνευματικές επιπτώσεις θα είναι επίσης μεγάλες.

Καταλύεται επομένως, κατά την 6η σάλπιγγα, από τους ασεβείς, μία ακόμη ζώνη προστασίας των Χριστιανών στο κοινωνικό πεδίο, αλλά η βοήθεια του Θεού σ' αυτούς αυξάνεται σημαντικά με άλλο τρόπο. **«Να ξέρετε ότι αοράτως πολλοί άγιοι κατεβαίνουν και μας βοηθούν. Δεν επιτρέπει ο Θεός να τους δούμε, αλλά καθημερινώς έχουμε πολλούς Αγίους κοντά μας»** έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006).¹⁹⁹ Και το 1990 είχε πει ότι **«σύντομα ο Θεός επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. Επειδή οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί»**.²⁰⁰

2.18. Νέα Τάξη και ευσέβεια, Ορθοδοξία και Ελληνισμός.

Το πρόβλημα που δημιούργησε η Νεοταξική πολιτική στην ανθρωπότητα με την ανάμειξη των λαών δεν επιλύεται με υποκρισίες. Αν υπάρχουν ομάδες μέσα στα κράτη που δεν ενδιαφέρονται για την ειρηνική συμβίωση με τον υπόλοιπο λαό, η πολιτεία οφείλει να λαμβάνει μέτρα, και όχι να παραθεωρεί το πρόβλημα και να προτείνει ισοπέδωση των δογμάτων των θρησκειών, που αν δεν νοιάζει τους μη Ορθοδόξους, νοιάζει εμάς, που σαν Χριστιανοί πιστοί στις παραδόσεις, διαφυλάσσουμε την Αλήθεια. Αυτά που ανήκουν στον Θεό δεν μπορούμε να τα διαπραγματευόμαστε με τον Καίσαρα: **«Τα του Καίσαρος Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ»**. (Λουκ. 20:25) Μόνο η Ορθοδοξία μπορεί να δώσει την πνευματικότητα για να φτιαχθούν συνθήκες αληθινής παγκοσμιοποίησης σε όλα τα κράτη. Όταν όμως η Ορθοδοξία περιορίζεται από το επικρατούν ήδη εωσφορικό πνεύμα στους ηγέτες και τα όργανά τους, **δεν πρόκειται να γίνει τίποτε καλό, διότι «χωρίς Εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν»** (Ιω. 15:5) όπως δίδαξε ο Κύριος. Αντίθετα θα πληθύνουν οι αιρέσεις, οι πολιτικο-οικονομικές απάτες και οι πόλεμοι.

Μόνο ο Ιησούς Χριστός ενώνει, και η Ορθοδοξία. Αυτό το ενωτικό πνεύμα συναντάμε στις διδαχές του αγίου γέροντος Σωφρονίου Σαχάρωφ: **«Δεν γνωρίζω Χριστό Έλληνα, Ρώσο, Άγγλο, Άραβα... Ο Χριστός είναι για μένα το παν, το υπερκόσμιο «Είναι»... Μόλις περιορίσουμε το πρόσωπο του Χριστού μόλις το κατεβάσουμε στο επίπεδο των εθνοτήτων, χάνουμε το παν και βυθιζόμαστε στο σκοτάδι. Τότε ανοίγει ο δρόμος προς το μίσος ανάμεσα στα έθνη, προς την έχθρα μεταξύ των κοινωνικών ομάδων»**.²⁰¹ Στην περίπτωση των Ορθοδόξων λαών συνδετικός κρίκος όλων είναι ο Ιησούς Χριστός, ο τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός. (Δεν είναι κάποιος εφήμερος πολιτικός ή ο πάπας ή άλλος αιρετικός). Στην αρχαιότητα έχουμε παραδείγματα ανθρώπων που, αν και δεν μπορούσαν να πλησιάσουν την τελειότητα, ήταν υπέρμαχοι της αρετής, και καταλάβαιναν την ανάγκη να φτιαχτούν κοινωνίες βασισμένες σ' αυτήν.

Ο Μέγας Αλέξανδρος (356-323 π.Χ.), ένας φιλόσοφος νους, υμνητής της αρετής και μαθητής του Αριστοτέλη, που πραγματοποίησε αστραπιαία, με τη βοήθεια του Θεού όπως γράφεται στα βιβλία της Παλιάς Διαθήκης, την ένωση του τότε γνωστού κόσμου, Ανατολής και Δύσης, υπό την εξουσία του, έλεγε: **«Δεν μ' ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών ούτε η φυλή στην οποία γεννήθηκαν. Τους αντιμετωπίζω όλους με ένα κριτήριο: την αρετή. Για μένα, κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από βάρβαρος»**... Και όπως το έθετε ο

¹⁹⁹ Το Νο 12: https://www.imdleio.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf

²⁰⁰ Το Νο 02: https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

²⁰¹ Το Γ 07: https://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

Ισοκράτης: «Η λέξη Έλλην δεν είναι τόσο ένας όρος που χαρακτηρίζει τη γέννηση, όσο τον τρόπο σκέψης, και εφαρμόζεται σε ένα κοινό πολιτισμό μάλλον, παρά σε μία κοινή καταγωγή». Η πολιτεία λοιπόν έχει πρότυπα και μπορεί αν θέλει να οργανωθεί δίκαια και σωστά, χωρίς να είναι ανάγκη να καταφεύγει σε πανθηρσκευτικά πανηγύρια που προωθούν μόνο το κοσμικό κύρος και τα συμφέροντα του πάπα ενώ μειώνουν το κύρος της Ορθοδοξίας.

Οι λαοί αλλά και οι μεμονωμένοι πιστοί, από τα σημάδια των καιρών πρέπει να βλέπουν ότι **τα πράγματα χειροτερεύουν** παρά τις διακηρύξεις περί του αντιθέτου, και να στρέφονται στην μόνη ελπίδα βελτίωσης που είναι ο αληθινός Θεός, ο Δημιουργός των ανθρώπων που νοιάζεται γι' αυτούς. Καθένας πρέπει να γνωρίζει την πνευματική διάσταση όσων γίνονται στην εποχή του: **«Καιρόν γνῶθι»**, όπως έλεγε ο Πιπτακός ο Μυτιληναίος (650-570 π.Χ.), ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Και σ' αυτό ωφελούν πολύ οι προφητείες και η Αποκάλυψη που αναλύεται εδώ, γιατί οι Θεόπνευστες προφητείες φανερώνουν τι πραγματικά συμβαίνει κάθε εποχή, συνδέοντας μάλιστα τα γεγονότα με το παρελθόν και το μέλλον, επειδή ο νόμος που διέπει τα πάντα είναι, όπως έχουμε ξαναπεί, πνευματικός και αναλλοίωτος.

Όπως προβλέφθηκε από τους Αποστόλους και τους προφήτες, οι αιρέσεις έχουν ήδη φτιάξει ένα αποπροσανατολισμένο κόσμο. Αυτό φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις: **«Δέκα τοις εκατό των Προτεσταντών, 21 τοις εκατό των Ρωμαιοκαθολικών, και 52 τοις εκατό των Εβραίων δεν πιστεύουν στο Θεό».** Επίσης: **«Ενώ το 79 τοις εκατό των Αμερικανών πιστεύουν ότι υπάρχει ένας Θεός, μόνο το 66 τοις εκατό είναι απολύτως βέβαιοι για αυτό. Εννέα τοις εκατό δεν πιστεύουν στο Θεό και 12 τοις εκατό δεν είναι σίγουροι. Και περίεργως, όποιος αποκαλεί τον εαυτό του ή τον εαυτό της Χριστιανό ή Εβραίο δεν πιστεύει πραγματικά στο Θεό»...**²⁰²

Δεν είναι δηλ. τόσο ωραία τα πράγματα όσο φαίνονται, και η απόκλιση της πραγματικότητας από την ωραιοποιημένη εμφάνιση θα γίνεται συνεχώς μεγαλύτερη όσο πλησιάζουμε στην μεγιστοποίηση των παθών κατά τον μεγάλο «Γενικό Πόλεμο», γιατί μόνο σε κατάσταση πνευματικού σκότους μπορεί αυτός να πραγματοποιηθεί. Επομένως ας μην μας παραξενεύει ότι διαφημίζεται η «ειρήνη» που έρχεται με την... παγκοσμιοποίηση! Διότι όπως λέει ο απόστολος, **«όταν λένε ειρήνη και ασφάλεια, τότε αιφνίδιος τους βρίσκει όλεθρος, όπως ακριβώς οι ωδίνες του τοκετού την έγκυο, και δεν θα ξεφύγουν».** (Α΄Θεσ. 5:3).

Τα υποκρινόμενα ευσέβεια (πρώην) Χριστιανικά κράτη ευθύνονται για το γενικό άσχημο κλίμα που επικρατεί και τις απρόβλεπτες εξελίξεις, και γι' αυτά λέει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος: **«Κράτη είχαν την αξίωση να ονομάζονται χριστιανικά, και οι λαοί αυτών έφεραν προσωπείο ευσεβείας, όμως «την δύναμιν αυτής ηρνούντο».** Έζησαν και ζουν εθνικώς. Όσον και αν φαίνεται παράδοξο, ακριβώς οι "χριστιανικές" αυτές χώρες κρατούν επί αιώνες το μέγιστο μέρος της οικουμένης στα σιδηρά δεσμά της δουλείας· κατά τους τελευταίους δε χρόνους έχουν περικαλύψει τον κόσμο με σκοτεινό νέφος αναμονής του αποκαλυπτικού πυρός». (B 38) Και είναι δύσκολη ακόμη και η προσευχή υπέρ του κόσμου:

«Η απόγνωση για τους κατοίκους του πλανήτη μας δεν παύει να αυξάνει, και είναι βαρύ μέχρις αίματος να προσεύχεται κάποιος για τον κόσμο αυτό, έτσι ως είναι».

Αλλά μέσα από το διαμορφούμενο χάος, το γεμάτο παγίδες από τα απελευθερωμένα από τους νεοταξίτες πονηρά πνεύματα που ανάβουν όλων των ειδών τα πάθη, υπάρχει ελπίδα αλλαγής βασισμένη στη σοφία του Θεού: **«Υπήρξαν όμως ώρες παραδόξου θριάμβου, όταν η άκρα μωρία των πάντων με διαβεβαίωνε περί της αναπόφευκτης παρουσίας ενός άλλου «πόλου» στο είναι του κόσμου - της Σοφίας (του Θεού)».** (B 39)

²⁰² Από το Ιουδαϊκό: <https://www.simpletoremember.com/articles/a/jewsdontbelieve/>

Και καταλήγει ο άγιος γέροντας Σωφρόνιος (+1993) με την πρόβλεψη μιας μεγάλης πνευματικής αναγέννησης μέσα από την κρίση:

«Η παρατηρούμενη σε όλο τον κόσμο πνευματική κρίση άρα γε δεν είναι προετοιμασία προς μία νέα μεγάλη αναγέννηση; Επομένως, ό,τι τελείται τώρα στις ψυχές μεμονωμένων ατόμων, μπορεί να λάβει χώρα και σε πλήθος ψυχών. Και αυτό είναι δυνατόν να έλθει σαν ισχυρή πλημμύρα, σαν εκτυφλωτική αστραπή στο σκότος του μεσονυκτίου. Η δοθείσα σε μας περίοδος της ιστορίας δύναται και θα όφειλε να αποβεί περίοδος αφομοίωσης του είναι, σε όλες του τις διαστάσεις».²⁰³

συνεχίζεται...

2-2/15-2-2012+, Υπαπαντή του Κυρίου
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

Ε ν ό τ η τ ε ς :

Σελίς

	Σελίς
1. Η πέμπτη σάλπιγγα ή «πρώτο ουαί» (9:1 - 9:12)	
1.1. Ο πεσμένος αστέρας ανοίγει το φρέαρ της Αβύσσου για να βγούν οι δαιμονικές ακρίδες	4
1.2. Η δαιμονική φύση των ακρίδων	5
1.3. Τι δηλώνει η μορφή των ακρίδων	6
1.4. Η αντίθετη προς τον πάπα συμπεριφορά της Σαμαρείτιδος	7
1.5. Πάπας - Εβραίοι	7
1.6. Η θεολογία των κοσμικών ανοιγμάτων του «πεσμένου αστέρα»	8
1.7. Εξέλιξη και... UFO, από τον «πεσμένο αστέρα»	11
2. Η έκτη σάλπιγγα (9:13 - 9:21)	
2.01. Ο 6ος άγγελος σαλπίζει και λύει τους 4 αγγέλους του Ευφράτη	12
2.02. «Ο πόλεμος θα γίνει για το νερό»	13
2.03. Πάπας - Λεβιάθαν - Δαγών - δάκτινο άστρο	16
2.04. Το 6 της 6ης σάλπιγγας και το 4 των αγγέλων	19
2.05. Αιρέσεις	20
2.06. Για τον Ευφράτη από τον Αιδέσιμο Μπηντ (Βέδα)	21
2.07. Η Πόλη στο όριο Ανατολής - Δύσης	21
2.08. Η διαφορά του τρίτου από το ένα τρίτο! (Βέδας)	23
2.09. Άγιος Μάξιμος - προφητείες από την Ιστορία	23
2.10. Ο προφήτης Ζαχαρίας σε σχέση με την Αποκάλυψη και τον Ισραήλ	24
2.11. Το 4 και γιατί τον 4ο χρόνο λήγει ο πόλεμος	27
2.12. Ευφράτης, Βαβυλώνα, Αβραάμ	28
2.13. Οι τρεις θρησκείες του Ευφράτη: Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός και Μωαμεθανισμός	31
2.14. Μεσσίας και άγιος Νεκτάριος, Μονοφυσίτες, Μονοθελητές, οι 3 Ρώμες	45
2.15. Αναδρομή στις σάλπιγγες, ο πόλεμος δεν ξεκινάει τυχαία από τη Συρία	49
2.16. Από τον π. Πλακίδα ο δυτικός τρόπος σκέψης και ο πόλεμος των αιρετικών	52
2.17. Προηγείται ο πνευματικός πόλεμος. Οικουμενικές Σύνοδοι - σάλπιγγες	63
2.18. Νέα Τάξη και ευσέβεια, Ορθοδοξία και Ελληνισμός	69

www.imdleo.gr

²⁰³ Το Β 28 στο: https://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf Εδώ θα βρείτε και το Β39.